

A6234.

6234

Carto-Sea kele

S a u l u =

Ramat,

Kumman fik wannan nink wastse
Paulo, kumma fenni ajani Tukka Warki
trükkitu, utte Ramato sisse omma kofko
footu, nink sundlikkuide Nimme
alla jäetu;

Nida

t eggä sure Pühhä Ujal ni häste, kui
muudo figge suggutjen, Henge nink Jhho
röömšan nink kurban Wölwen särätsid Paulo,
kumma sundiwa, lörowis

Kummalalle Auvous nink
Carto-Sea

Koggodusselle Tullus trükkitu

Niga Linan, Samuel Lorenz Wroliki man

1752.

St. Linnamägi
1913.

ENSV JA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

39365

Kristusse Tullemisest Lihha sisse.

1. Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Kuis ma so wasta wõtta, Mes hääd ma sulle te, Se
lige ilma tõtte, Mo henge illoke? O Jesu / Jesu
läüda Mul küüält pallama, nink essi mulle näüda,
Mes so wois kostota.

2. So Zion puistap mahha Sul aurvus osse puist,
Se wasta minna tahha Sul laulda sõamest: Mo süüda
hahendago Sul ikkes tennoga, So nimmel orjus sago
Mult waiselt otsata.

3. Mes sa kül jättit mahha Mul rõmus tallita, Kui
ihhul, hengel waiwa, Nink murren istsiwa? Kui woeti
mult rikkus, Kun rahho, rõmustus, Sis tullit sinna,
maggus, Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis pantu; Sa tullit, lunnastit: Ma
olli narus antu; Sa tullit, ükëndit, Suurt auwo mulle
annit, Teit sõänd rikkas ka, Mo eest sa holekannit, Et ma
muud õnsas sa.

5. Mes muud kui arm woip olla, Oh helde Jesus
Krist! Kumb sinno aije tulla So tanwa rikkusset? Se
ilma waiw nink hädda, Se pat nink hukkatus, Woip sin
no walmis rettä, Meil näütä hallestust.

6. Oh panne seddä meelde! Sa risti koggodus, Se woip
teid murrest keeldä, Kui teil om willitsust. Kül woite rõm
sa olla, Se abbimees om siin; Se tahhap rõmus tulla,
Kui teil om oht nink piin.

7. Ei olle teile waja Gese nida murreta, Et tedda ei woi saija Zohht omma jowwoga. Kül tulley temmä essi, Täll om suur arim nink lust, Ei temmä ärrä wässi, Teil sata römüstust.

8. Kui pat teid hukka pannep, Sis ärrä peljäge: Kül Jesus andis annap, Nink pästap heldeste. Gese temmä tulley trööstma Reid waisid pattatsid, Nink tais wa sisse töstma Reid ussun ellawid.

9. Mes teil om ni suur murre Neist henge wainlaisist? Reid pillap pea ärrä Me Issand Jesus Krist. Üts Kuningas om temmä Ka ülle wainlaisste, Ei wäwä Jesu rammo Me waise kårblesse.

10. Ja tulley rässest sundma Reid wastapannejid, Nink sis saap temmä tundma, Ja trööstma ommatsid. Oh tulle, tulle walgus, Nink wi meid ärrä süit; Wi sunnä, kun om selgus, Nink rööm ei löppe mitt.

2. **Freu dich du Christi Braut.** Wüs. 9.

Niüd Kristi-Koggodus, Sul olgo römüstus; So Pöigmees om niüd wäljän, Nink söidap Essi sälsjän, So söänd tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So Kuningas om tääl, Ent waisust näüs ka sääl, Et se, ka ilma Loja, Siin lainap töpra poja. So andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbinnees, Ka söddap sinno eest, Ka bigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap. Gese aywo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut essimä, Nink wöttat pallelda, Sis kuslep sinno pea Se armoliinne söä. Gese kittust tälle anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui jünna tucja teet, Nink pattu sisse jaät, Sis om sin jünno sundja, Se söämide tundja. Oh! wötta meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Muwo Kunningas, Ke **Jhast** annetas, Sa
pöppet ilma auwo, Nink täüdät **Jhā** nouwo. Sest kikko
noor nink wanna **Jhs** sinno. **Hosianna.** A.V.

3. **Nun** **Tom** der **Heyden** **Heyland.** Wiis. 2.
Nüüd tulley **Ilma** **Dn**istus, **Saap** **Junkro** **Latses**
sündinus. Sest immetelgo ilma-ma, **Et Jummal**
tabhap **sündidä.**

2. Ke **Jhast** sunnip iggärdest, **Se** tulley **Waimo**
saatmisses **Ka** **Jnnimisses** ilmale, **Nink** sunnip **Jun**
krust puhtaste.

3. **Siin** **Junkro** **käümä** päle saap, **Weel** **sisti** puhtas
Junkrus jääp, **Ei** olle auwo **siin** sallajan, **Kun Jummal**
essi ellämän.

4. **Lät** **wähä** **Junkro** **ihhust** se, **Kui** auwo-honest
aufaste, **Ke** **Jummal**, **Jnniminne** **ka**, **Nink** tabhap **Ilma**
lunnasta.

5. Sest **Jhast** tulley temmä te, **Nink** **känäp** jälle **Jhā**
le/ **Lät** alla **pörgo-hawwale**, **Nink** jälle **ülles** taimatte.

6. **Sa** ollet **Jhā** saarnane, **Nink** **wöttat** lihha hennemele,
Oh! lasse meije **rammorus** **So** **wäest** sada kinnitust.

7. **Nüüd** annap sinno **sündminne** **Suurt** **walgust** selle
ilmale. **Kä** sinno **sisse** **uskma** saap, **Kil** **pimmeduz** fest
äräläp.

8. **Muwo** **Jummalalle** **Jhāle**, **Muwo** temmä aino **po**
jale/ **Muwo** **pöhhäl** **Waimul** olgo **ka**, **Mi** **Maan** **kni**
Tairwan **otsata.** A.V.

4. **Von** **dreyerley** **Zukunft** **Christi** **Wiis.** 37.
Zulle jo **taiwast**, **armas** **Jesu**, **jälle**, **Pästä** **meid**
waiwast, **meid** **ka** **römustelle.** **Jhkaw** **om** **ota** **mehhil**
ni **kui** **naisil.** **Tulle** **meil** **waisil.**

2. **Noor** **nink** **wanna** **sinno**, **Jhand**, **ootwa** **Tullerwat**
Taiwast, **sinno** **päle** **lootwa.** **Jmal** **te** **otsa**, **kamb** **om** **üllä**
kurri, **Koggona** **nurri.** 2 2 3.

3. Muste mes tullit Tairvast mahha meile? Pästmä teid ärrä, tulli minna teile Kurrati käest, pattust, pörgu wairvast, Tulli fest tairvast.

4. Seperräst tulle nüüd nink eggäl tunnii, (Eh' me siin walwam, eh' me läme unnel) Soäme sisse, puhhas ta neidsamma, Otse kui omma.

5. Eh' kui sa tullet jälle, öige sundja, Piddämä koh' hut, soämide tundja, Lasse meid minnä taiwa römu pole, Lääbi so hole.

6. Kule meid, **Jummal**, ommast förgest tairvast, Pästä meid häddäst, ka fest surest wairvast, Sinno sis soäst kittä's surel hälel, Heldembäl meel.

Kristusse Tullemisfest kohto päiwa päle.

5. **Wacht auf ihr Christen alle.** Wiis. 3.

Nüüd wirgoge ülles wairvast, Ni heikap **Jummal** Poig, Kumb rühhip tulla tairvast. Sest walwke nüüd om aig; Se **Jssand** tahhap tulla, Päiw öddans gulle lääp. Tah' temmä sundja olla, Kes ta een saisma jääp?

2. Ei woi meid pästä rahha, Ei kōlba torre meel, Kif om meil jättä mahha, Kui firm meil jouwray tää. Eh' sul kul om suur warra, Suur auro nink illo ka, Se kaus pea ärrä, Kui peät koolma sa.

3. Sest risti rahwa suggu, Ke ilman ollet weel, Oh! jätke föрге luggu, Nink lootke armo pääl, Kui iggawetse wilja Sää tainwan tahhate, Sis noude, warra, hilja Sin taiwa rikkusse.

4. Meil **Jummi** la sömna antus Sai sure Armo wäest, Et se saak tahhel pantus, Nink walmistam' hend' hääst; Sest las' kein melen pittä, Nink usku süddämest, Kui me ei kule seddä, Sis kaum' iggawest.

5. Oh!

5. Oh! et es olles sündnu, Ke laidap Jummal'la hääld,
 Se om säärst ärrä sündnu, Ea hulgup pimmen tääl.
 Om pattust täüs nink hääbest, Ke Kristust narap siin,
 Heng kolep temmäl többest, Nink täl saap pörgo piin.

6. Neil waisil appi näüda, Kui neil om häddä kääen,
 Et sa wois armo löida, Kui saiat kõhto een. Sest seddä
 tassup Jummal, Se tedä olgo sul, Kui sinna annat tem-
 mäl, Sis saap sul palka kü.

6. Es ist gewislich an der Zeit. Wiis. 1.

Se aig om tööst meil pea kääen, Et Jummal poig saap
 joudma, Nink tötma sure arwo wäen, Kif rahwalt
 arwo noudma. Sis naar saap kallis ollema, Kui kif lät
 hukka tullega, Kui Peter seddä ütlep.

2. Sis sawa kuultus passuna, Kif se maailma ülle,
 Nink koolja sawa tössema Se perrä ülles jälle. Ent ke
 weel Ilman ellawä, Neid kif saap Jummal pea ka Sis
 wastset ümbre kääändmä.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuulwa noor nink
 wanna, Kun saiap rahwa essitus, Kif neide tö nink sõnna.
 Kül sis saap kuulma eggämees Se palga omna teggo eest,
 Mes hä ehk kurri tettu.

4. Oh! häddä sel, ke Jummal'la hääld Ei olle kuulma
 joudnu, Ent ö nink päiwä ilma pääl Suurt rikust per-
 rän noudnu; Sel põlwo saap kurri ollema, Nink kurra-
 tiga minnemä Kristussest pörgo/hauda.

5. O Jesu / mo sis arwita So raijin hendä hoida,
 Et ma woi olla ninneega Sääll ello-kirjan löida. Ma
 ussu seddä süddämeest, Sest sinna kolit minno eest, Nink
 massit minno wõlla.

6. Sest kosta, Jesu / minno eest, Kui sinna tullet
 sündma, Nink loe mo se kirjä seest, Et ma sa õigest tundma,
 Et minna pühhä feltsi jä, Nink sinnoga sis tawä lä, Mes
 sinna ollet saatnu.

7. O Jesu Krist / sa wiwit nüüd Meil jälle tulla taise wast; So rahwas kannap paljo süüd, Nink heikap surest waiwast: Oh! tulle õige sundija, Nink päästa omma armoga Meid õigest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

Se kallis armo oppetus, Mes meil and Issa halletus, Et innimenne õiges saas, Sest surest hulkast põlletas. Se om jo wiimse päiwä täht.

2. Ei waise palwest holita, Hääd oppust ei ka woeta, Ent ahnus wõttap woimusse, Ei pelgä nemmä häädäke, Se om jo wiimse päiwä täht.

3. Kif suggust kasku teggewä, Se wõrgoga ne püwe wäwä Kif warra kofko risuda, Nink seddä tewä pelgimästa. Se om jo wiimse päiwä täht.

4. Kül kitiwä armo oppetust, Ja siski põlgwä waggauust, Nats, nida Jesust narawa, Hääd põlwe siski otawa. Se om jo wiimse päiwä täht.

5. Oh nemmä omma kawwala, Meid waisi nemmä nülliwä, Kui peäs Jummal holeta Siin waiuste perräst ollema. Se om jo wiimse päiwä täht.

6. No wõtwä kerko warrandust, Ei olle neil sest siggedust, Ne waise jäwä abbita, Meilt leibä wõtwä armota. Se om jo wiimse päiwä täht.

7. Mes kerku päle kinkitu, nink wannal ajal säetu, Saadsamma nemmä risuwa, Se pat sõõp neide omma ka. Se om jo wiimse päiwä täht.

8. Ei holi nemmä Jummalast, Ilm auwo püwäp ussinast, Nüüd kõrkus wõtnu woimusse, Ei wõlfi häbbis petäke. Se om jo wiimse päiwä täht.

9. Kif welle arm om lõppenu, Ilm wargadega täusdetu, Ei olle õigust ennämb tääl, Silm kaep enne rahha päääl. Se om jo wiimse päiwä täht.

10. Se ilm ei wötta maanitsust, Ehk pühhä sömma
 vppetust, Ei üssik muud ta tijake, Kui söma, joma lijaste,
 Se om jo wiimse päivä täht.

11. Neil üllemb tö om prassima, Ja kuxja wiisi ajama,
 Kül seddä moistap kauniste, Ni noor, kui wanna, kum-
 beke. Se om jo wiimse päivä täht.

12. Eitahha päivolik paistada, Ei ennämb seddä nätta
 ka, Mes ma pääl kurri rahwas teep, Seperräst päivolik
 kurbas läap. Se om jo wiimse päivä täht.

13. Se ku nink tähhe näggewa, Sest, ommal koma
 bel, waiwa ka, Hääl meel tahhas lunnastust, Neil hirm
 om ilma tiggedust. Se om jo wiimse päivä täht.

14. Sest tulle armas Jesu sa, Näst tüddinep kii
 ilma ma, Weel kanda kuxjateggijid. Te otsa, ärrä
 wiwi mitt. Nink näudä wiimset päivä meil.

Kristusse Sündmissest.

8. Als Christus geboren war Wiis. 32.

Kui junkro **Kristust** ilmal töi, Sis Engli wäggi rõõms-
 saß sai, Nink hulgan kii lauliva; Muw **Jummalalle**
 otsata. Om **Kristus** innimenne nüüd, Nink kannap
 meije pattu süüd, Sest rõõmsa olgo pattane.

2. Üts **Paiustus** olli Engeli, Se teggi hirmo karjussil,
 Meid rõõmu-sõnnu kuulci sääl, Et **Kristus** tulnu ilma
 pääl: Om **Kristus** innimenne nüüd, Nink kannap meije
 pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

3. Se latse perrä otsiti, Kumb mähkme sisse mähhiti,
 Ni kui ne Engli ütliwä, Ke kannap kige ilma-ma: Om
Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd,
 Sest olgo rõõmsa pattane.

4. Se latse nemmä löiswä, Ke ruhhe pantu mag-
 gama Sääl pimmen lautari töpra man, Ke taiwast lonu-
 tähte

tähte gaan. Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap
meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

5. Se pimäga siin toidetas, Nink emmä riinal hois
jetas, Ke omma sure wäega Kik elläjid woip rawwida.
Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap meije pattu
süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

6. Sesamma sure heldusse Me eggäl ajal Pittäme Dig'
assust nink waast sädamest, Ni maan kui taiwan iggawest.
Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap meije pattu
süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

9. Vom Himmel hoch da komm ich her. Wiis. 2.
Ma tulle Taiwast üllewält, Häid sönnumid to teile
sääl; Neid to ma teile rõmuga, Nink tahha neid
nüüd kuluta.

2. Lak täambä teile sündinu Sest junkrust, Kumb om
wallitu, Uts kaunis illus latseken, Tahht olla teije rõõm
nink õn.

3. Se om me Issand Jesus Krist / Ke tahhap päästä
hädälist, Nink saap, kui Önnisteggija, Teid pattust
puhtas teggemä.

4. Ta toop teil ligilönnistust, Mes Issa walmist enne
must, Et teie sade meijega Sääl taiwan ikkes ellämä.

5. Sis moistke nüüd, se om se täht, Alw ruhhe, Mähle
mie, hain nink leht, Sääl pantu om se latseken, Ke ilma
hoijap üllewan.

6. Sest rõõmsa peäm ollema, Nink karjustega min-
nemä, Et näem Issa Andet sääl, Mes Pojaga om antu
sääl.

7. Silm kae, panne tähhele, Kes maggap söimen
tidade? Kes om se illus latseken? Ta om se armas Je-
sus.

8. Oh! olle terwe tullemast, Sa Poig, ke tullet Jum-
malast!

malast / Sa rühhit häddän abbiß mul , Kes woip sejt
kittä sinno kül?

9. O lige assa teggijä , Se lige alwemb ollet sa , Et
makkat kuwa haina päääl , Mes härg nink esel söiwä
sääl.

10. Eht olles mõndkõrd laotu Se ilm , nink kullast
ehbitu , Weel siski kitsas olles kül , Hääs hällikesseß ol-
la sul.

11. So sammet nink so kallis siid , Om jämme hain
nink mähkme nüüd , Sa surustellet ni se päääl , Kui olles
sinno rikkus sääl.

12. Hääl meel teijet seddä sa , Mul tõttelikkult tunnista ,
Et ilma hä nink rikkuske So een ei massa middäke.

13. Oh ! minno armas Jesuken , Sul olgo pehme
wodeken , Mo süddämen nüüd hengädä , Et ma
ei unnetä.

14. Sest tahha rõõmsa olla ka , Nink karraren iks
laulada , Ut õnsat Eija , Eija häst , Nink maggusat hääl
süddämeß.

15. Nu Jummalalle iggawest , Ke meil bink omma
pojakeß , Sest laulwa puhhä Engli sääl , Nink soudwa
wastset aiga tääl.

10. **Christum wir sollen loben schon.** Wüs. 2.
Meil sünnis Kristust awwusta , Ke junkrust tahtnu
süddidä . Kik Ilm-Ma puute lajutte , Se andko
kittust tenimäle.

2. Se lige assa teggijä Wõt orias hendä ehbitä , Taht
lihhan lihha lunnasta , Nink omma lojust awwita.

3. Se Hä kallis armastus Saap junkro ihhun kan-
netus , Nink junkro kannap awwoga , Mes kigel ilmal
sallaja.

4. Wõt Jummal honeß hennele Se puhta junkro
foame ;

Idäme ; Re mehhest olli putmatta, Sai rasses ütte söns naga.

5. Sest puhtast emmäst sunnip se, Mist Engel üttel temmäle, Mist hendä römüst Jani meel, Kui emmä ih hun olli weel.

6. Se pantas waise kombega Niüd haina päle mag gama, Piim antas tälle toitusses, Kä linnokeiste perre mees.

7. Sest taima wäggi röömisaß saap, Nink Ißa laulden quwustap, Saap karjussille tedä ka, Et tulnu kike taeja.

8. Nu olgo Ißäl/ Pojale, Nink möllembide Waimu le, Maan olgo rahho armoga, Nink rahwal sago me lehä,

A. V.

II. **Himmel kam der Engel-Schaar. Wiis. 2.**
 N gli taiwast tulliva Nink karjussille ütliwä, Et kaunis, armas latseken, Sääll makkap söimen neide een.

2. Om Petlehemmin sundinu, Kui Mikast enne üt teldu. Ea om se Ißand Jesus Krist / Re pattust västap innimist.

3. Sest peap rööm teil ollema, Et Jummal üts om tejega, Nink wötnu lihha hennele, Ka heitnu teije welleste.

4. Mes pat saap teile teggemä, Sest Jummal om jo seijega? Laß mässäda surm, pörgo-piin, Teil seldsimees om Jesus sijn.

5. Se teid ei jättä eäle, Sest temmä päle lotage; Laß tiusata teid mitto meest, Ent troks neil olgo auwo eest.

6. Teil jääp nüüd öigus iggäweß, Et saide taima om matseß, Sest kike Jesust löpmatta, Ni süddäme kui kelega.

12. **Lobt Gott ihr Christen allzugleich.** Wiis. 20.

Niind Jummalalle arowustust Meist sago iggawest, Ke
meile arowap taiwa ust, Nink annap Pojakest, Nink
annap Pojakest.

2. Ke Issa üssän kammetas, Saap waiseß latseß tääl,
Paik tälle ruhhen annetas, Nink kahre haina pääl, Nink
kahre haina pääl.

3. Se Issand jättap melega Kik auroo perräle, Tabt
hendä essi allanda, Kui waine sullane, Kui waine sul-
lane.

4. Niind Maarja seddä immetap, Nink toidap pi-
mäga, Ke Engli-wäkke wallitsep, Nink Jesse juur om ka,
Nink Jesse juur om ka.

5. Sest sammast piddi tullemä Se öige kunningas, Ke
rahwast piddi kogguma Kik ommaß allambasß, Kik om-
maß allambasß.

6. Se meijega teep kindmäste Suurt inime-wahhes-
tust, Wöt meije pattu hennele, And meile önnistust,
And meile önnistust.

7. Mo Issand heidap sullaseß, Teep minno essandasß,
Kuis temmä peäß süddämeß Wee! sama heldembasß?
Weel sama heldembasß?

8. Niind lassap temmä wallale Se Paradisi taas, Et
kela Kerub johtake Meid süsse tullemast, Meid süsse tulles-
mast.

9. Auroo olgo sulle, **Jesus Krist!** Nink tenno iggätweß,
Et tullit pästmä innimist So nimme kittusseß, So nimme
kittusseß.

A V.

13. **Gelobet seystu Jesus Christ** Wiis. 2.

Niind olgo Jesus kittetu, Et innimisseß sundinu Sest
kannist junkrust selgede, Sest tulley rööm ka Eng-
lile, Kirieeleison.

2. Niind

2. Nüüd lörowis **Jsa** ainust last, Siin söime siffert maggamast; Se iggawenne Dnistus Saap meije werref ehhituf. Kúrieleison.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma, Woip Maarja úshán maggada, Se sunnip weikuf poistesse, Ke tigest affast holitfes. Kúrieleison.

4. Se walgus tullep ilmale, Nink annap wastse paistusse, Se ajap árrá pimmedust, Toop meile henge Dnistust. Kúrieleison.

5. Se **Poig**, ke **Jsa**st sunnitás, Siin ilman wóraf arwatas, Et meije háddást pássesse, Nink taiwan paika lörowáme. Kúrieleison.

6. Saap waisef taiwa Kunningas, Et meije pále hallestaf, Nink sadaf taiwan perrándust, Nink Engli-keiste Awwustust. Kúrieleison.

7. Kik teggi temmá meile hááf, Et rahwas temmá armo nááf, Kik ilm ka hendá rómustaf, Nink ikkes teddá awwustaf. Kúrieleison. A.V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10.

Nüüd rómstaf hendá náutwá Ne arma Engli maan, Nink kaunid laulu löidwá Ni helle hálegaan, Kik heikwa surest wáást; Gul, **Jsand**, sago auwo, Siin ma páál sago rahho, Nink rahwal há meel sest.

2. Meil Lunastajaf lodu Se armas **Jesuken**, Nink junkrust ilmal todú úrs töisin' innumen. Sa rómstaf Kusalem, Se táht om sinnul hoida, Nink latse woit sa löida, Sáál lautan Perlemin.

3. Se Rahho-Würst om pantu Sáál ruhthe haino páál, Se waisus, mes tál kantu, Teep meid nüüd rik-kaš saál. Se mees om ónnis ka, Ke lodap temmá pále, Nink ussup temmá hále, Hend ka ei pahhauda.

4. Kui nüüd es ollef tulnu Se **Jsand** Ilma páál, Sis

Sis olleß häddä olnu Meil waisel rahwal weel. Ei olle kurrat mit Maan teddä wäärnu ärrä, Meil wallal taiwa wärre; Gest saap meil ello nüüd.

5. Ei olle kallimb warra, Ei ka sel suremb hüüs, Ke pattu jättäp perrä, Nink ussup **Jesust Krist.** Oh! olge rõõmsa sest, Nink rõõmsast aiga wiitke, Nüüd Englis dega kikke, Me armsat **Jesukest.**

15. In dulci júbilo nun singet. Wiis. 30.

Oh! laulkem süddämeest, Nink kikkem **Jesukest**, Ke Maarja usjan makkap, Kui waine kunnake, Meid lunastama nakkap, Nink sadap taiwatte. Sa ollet A nink D, Sa ollet A nink D.

2. Ei olle middake, Mes miina armatse, Kui sinna, **Jesukenne.** Sa tahhaß armoga, **O Poig**, ke tillokenne, Mo sõänd rõmusta. Wi minno hennele, Wi minno hennele.

3. **O Issä** hallestust! **O Poia** armastust! Kui kigil olli minnä Sü perräst pörgutte, Sis tullit, **Jesu** / sinna, Meid päästämä, ilmale. Oh! hoija pörgu est. Oh! hoija pörgu eest.

4. Meil taiwan essä-ma, Nink rõõm om otsata, Kun Engli rõmustasse, Nink laulwa helleste, Ka **Jummal** kittetässe Jks ülli selgeste. Oh! olleß meije sääl, Oh! olleß meije sääl. A. V.

16. Seyd zufrieden/ lieben Brüder. Wiis. 51.

Olge rahhul, arma welle! Gest se sõnna üllerwäst Tullep **Issä** sõdämeest, Toop, mes kaddonu om, jälle. Lemmä armo näeme Onnman lihhan kauniste.

Nüüd olgo **Jesus** kittetu.

2. Kuulge, mes neil Engsil rõõmu! Tulen nemmä laulawa, Seddä immetellerwa, Et se sõnna lihhas sanu, Ja et **Issä** latseken Lõitas pattu laste man.

2. Nüüd lõwwis **Issä** ainust last.

3. **Se**, ke tairvast ülles ennu, Ke ma pohja pandir
hääst, Ke hoold kannap fige eest, Om me saarnatses sü-
lännu. Ke om suremb, kui kii ma, mähhtas siin rät-
tiga.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma.

4. **Sünni** meije sissen welli, walgusta meid foggom
Onna paistwa palgega. To, mes kaddonu om, jälle
Essä palget sada meil, Te meid temmä latsis tääl.

4. **Se** walgus tulley ilmale.

5. Meil om himmo ilman olla Allamba so rikkuffent
Sünno kanda sõamen, Et me woisse sünmä tulla, Kui
me õige **Essä**-ma, kun ne tairwa hone ka.

5. **Se poig** / ke **Essäst** sünmitas.

6. Seddä armo kummardame, kumb nüüd ütš om
meijega, Nink woip seddä tallita, Et me jälle kätte same
Mes neil Englil tairwan om: Ehte, walgus, rahho, rõõm

6. Saap waises tairwa kunningas.

7. Sünno paradisi saius Nakkap jälle meije man
Suddä kaupt jo üllewän; Otsa saap nüüd meije waisus
Sest et meije maidsame, Et jo õnša olleme.

7. Kii teggi temmä meile hääs.

17. **Der Tag/der ist so freudenreich** Wiis. II.

Se täambne päiw om rõõmu täüs Nüüd kigel rahwa
tairw' al, Et **Jummal Poig** om armas pois, Nink
tulnu tairvast wairwal; Om üttest jünkrust sündinu, Ma-
ria seš om wallitu, Et temmä olles emmä. Mes johhus
sis ni imme kaan? Et **Jummala Poig** tairvast maan
Sai jünkro latses tännä.

2. Kui päiwä paistus selgede Woip läbbi klasi paista
Nink sisti kahjo tal ei te, Sel kōmbel om sul moista: E
nuda tulli ilmale, Sest karmist jünkrust puhtaste, S
Jummala Poig tairwan; Sai sõime sisse pantus sääl
Suur

Suurt pina me eest kannat weel, Ja mõrro surma
pärwan.

3. Ne karjusse saäl wäljå paał Haid sonnu omma
mulnu, Sest Englist kuultus sai se haäl, Et **Kristus** ilma
ulnu, Uts **Jssand** ülle kunninga. Herodes naksi pelgäs
na, Mi pea wäljå sonna, (Uts wåga kawwal kurri tõ
Siin wasta **Jesust** tettasse,) Last lasti hukka panna.

18. **Job steh an deiner Krippen hier.** Wiis. 1.

SO soime man ma saisa taäl, O **Jesuten**, mo ello?
Ma tulle, mes sa kinkit mul, Sul kätte andma jälle.
Se om mo ihho, heng nink meel, Mo süddä, su nink mes
mul weel. Oh et sa hääs wois wõtta.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin läüt-
nu: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink soänd
läütnu. Kuis ma nüüd sinno **Jesulest** Wois wäljå
latta soamest? Se olles jo küł häbbi.

3. Es olle ma weel sündinu, Kui sinna sündit mulle,
Mo ollet ärrä kaenu, Et ma saas perris sulle: Es olle sa
weel tennu mo, Kui se so melen olli jo, Mo henne perrält
wõtta.

4. Mul olli rasse pattu õ, Ent sa sait päwlik mulle,
Se päwlik, kumb mo heugele Tõi walgust, rõnu, ello.
O päwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu künält, nink
mul näüt, Kui wallus om so paistus!

5. Ma kae sinno rõmuga, Nink ei sa täüs so nättä;
Ent sest et muud ei kõhta ma, Eis pürwä nida tetta:
Oh olles meel uts sūrwinus, Nink heng uts merre lag-
saus, Et ma wois sinno pittä.

6. Mul anna lüppa **Jesuten**, Suud anda sinno sule,
Sel sule, kummast maggus wiin, Ja piim nink messi tul-
lep; Uts wiin, kumb kige tullusamb, Uts messi, kumb om
maggusamb, Kui kil, mes su siin maidsap.

7. Kui

7. Kui süddä ikkep ihhun tääl, Et rõmu tääl ei olle,
Sis kostap mul so maggus hääl: Ma olle sinno welli.
Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõõmsa sõamen, Mo
massa sinno pattu.

8. Kui illus om so Päeken, Kumb minno perrä künip:
Oh wois ma seddä sõamen Ni kitta, kui kül sunnip. Oh
piim nink lummi walge kül, Weel walgemb näus se
Lassi mul: O helde Issand Jesus!

9. Kelt es ma meeld nink tarkust sa, So silmäkeisi kitta,
So silmäkeisi, kumbega Mo melen tahhat pitta: Ku
paistap õsel selgede, Ne tahhe omma kaunike; Ent ent
nämb weel so silmä.

10. Oh et taad kaunist latsekest Ni lastas sõimen mada.
Kül sunnis kullast hällikest Mo Jesukeffel sata: Mes pan-
tas teddä haina pääl, Samt, siid nink purpur olles weel
Sel latfel parras olnu.

11. Oh wõtke sõimest ommete Se hain nink põhku
ärä, Nink andke luppä minnule, Ma lä hä rohho perrä,
Nink otji sillikeisi ka; Nink mes ma aijust kätte sa, Ja te
tääl pehmet wodet.

12. Päkesse umbre tahha ma Reid walgid lille säda,
Ke temmä silmi warjuwa, Et keelmata wois mata: Ent
temmä armast ennämb weel Se kuwa haina sõimen sääl,
Kui kisse ilma ehte.

13. Kik ilma warra, auro nink lust Ei woi so rõõmsa
sas tetta: Sa tahhat meije pattu eest Siin risti waiwa
nättä, Nink sata meije hengele Se tairwa hääd nink rõmu-
ke. Ei tahha seddä keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa mul tahhae
anda, Et ma ik's süno henne man, Ja sõamen wois kan-
da; So sõimekesses minno te, Ja aima lohhalt minnule
So hendä nink so rõmu.

15. Käl nakkap meel nüüd mõtlema, Kuis sa sel wasta tullet, Ke tige ilma teggija, Mes muud kui muld sa ollet: Ent helde wõras ollet sa, Ei põlle waišt, ei santi ka, Ke inno wasta wõtwa.

19. **Ein Kindelein so löbelich.** Wiis. II.

UEs laš om junkrust sündinu, Nink õnneš meile an tu, Ke taiwast meile kingitu, Nink soime süsse pantu. Kui se es olleš sündinu, Iln olleš ärrasunnitu, Nink lannu põrgo hauda. Sa tahhaš, **Issand Jesus Krist!** Meid ärrapästä kurratist, Nink põrgo eest meid hoida.

2. Sest sünnis meil nüüd süddamest Sel ajal rõõmsa olla, Et **Kristus** taiwa-rikkussest Om tahtu mahha tulla: Se om ütš kallis hallestus, Mes meile saije näudetus, Se **Issand** alland hendä, Nink olli alw, kui sullane, Wõt meije pattu hennele, Nink meije nuhtlust kanda.

3. Ke temmä päle kindmäste Nüüd ussup nink ka loap, Se õnnistust saap hengele, Ke temmäst Armo odav. Sest kil mes Adam essinu, Om temmäst ärratassotu, Sest ulli temmä taiwast. Se om tõöst inmeš arwata, Et **Kristus** meid piuis lunasta, Nink pästä cattu waiwast.

4. Kil rahwas peap rõmuga Sest kittust andma tälle, Nink temmä heldust pallemä, Et temmä tahhaš jälle lmb-ussu eest meid paimenda, Kil wõrast oppust listuta, Nink õigen ussun hoida. Oh! **Issand Jummal** iggädest, Ke meile annit **Pojatest!** Las meid sult armo löidä.

A. V.

20. **Ein Kind geboren zu Bethlehem.** Wiis. 31.

UEs laš om sündnu Betlemmen, Betlemmen. Sest Wolgo rõõmsa inimmen. Halle, Halleluja.

2. Siin makkap sõimen haina pääl, haina pääl, Ke kallitsep sääl iggäwel. Halle, Halleluja.

B

3. Käl

3. Kõl hãrg nink esel tufiwa, tufiwa, Se latse, kumb om Jummal ka. Halle, Halleluja.
4. Ne targa Sabast tulliwa, tulliwa, Kuld, Wiros, Murrã tõijewa. Halle, Halleluja.
5. Tãl emmã puhtas junkrus jãi, junkrus jãi, Kã meh-heta last ilmal tõi. Halle, Halleluja.
6. Sing es woi teddã rikkuda, rikkuda, Sai meije werres pattuta. Halle, Halleluja.
7. Se lihhan meije saarnane, saarnane; Ei olle patust rojane. Halle, Halleluja.
8. Et saassem temmã saarnatseß, saarnatseß, Nink sadaß ommaß rikkusseß. Halle, Halleluja.
9. Se armolikko aja eest, aja eest, Mu olgo Jummal iggãwest. Halle, Halleluja.
10. Mu kolmel-ainul Jummalal/ Jummalal/ Meist figist olgo tãiwa al. Halle, Halleluja.
11. Krist Jssand olgo kittetu, kittetu, Et inimisseß sundinu. Halle, Halleluja.

Wastse Njastaja Paulo.

21. Helst mir Gottes Güte preisen. Wiis. 10.
- M**ã tahha sinno kittã, O Jummal/ rõõmsaste, Mõ paljo kui ma suttã, Nink jowwa eãle, Sel wastfel ajastal, Et ollet hõle kandnu, Nink rahho meile andnu So armo siwu al.
2. Meil peãv meelde jãmã So kallis armo-tõ, Nink tenno peãv sama So pũhhã nimmele; Sa ollet rohkede Meid kike senni toitnu, Nink terrousse man hoitnu, Ka kaitnu armsaste.
3. Kool, kerk nink sumo sõnna Om jãnu rikmatia, Om sanu nõwe nink waana So armo nõggemã; Sa ollet heldest kãest Kik andid andnu wãljã, Nink waino, tõppe, nõljã Ka kãandnu meije maast.
4. Sa

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Jssä kunnake, Ei olle nuhtlust näütnu Ni meije pattule, Kui meije teensime; Surm olles muido tulnu, Ots olles meil jo olnu, Et kurja olleme.

5. Ke todap Jesu päle, Nink palley hallestust, S löwäp armo jälle, Saap Jssäst rdmustust, (Kui temma süddämest Kif pattu tabhap jättä, nink haäd se wasta tetä) nink pässes nuhtlustest.

6. Sul, Jssä/ kallis Loja, Antu olgo iggäwest, Ke ollet läbbi Poja Meid pästnu kurjustest; Weel meije palleme: Oh! anna rahho aja, Meid kurja eest ka hoija, Nink toida heldeste. A. V.

22. Nun laßt uns gehen und treten. Wiis. 26.

Müüd lätkem, astkem päle, Ja laulkem kintust selle, Ke meid om ellul jätnu, Nink senni appis tötnu.

2. Jks eddest me läme, Eüst ajastaiga näeme: Kui üts siin löppep ärrä, Sis tullep töine perrä.

3. Ni mitto oht nink hädda, Niid, taplus, wain nink tödda, Siin ilman ümbre käüwa, Nink saatwa meile wairwa.

4. Ent ni kui pikse-ilman, Üts lats se emmä hölman Woip rahholikkult mada, Nink pelgämätta jäda;

5. Ni lassap Jummal essi ka omme latssekeisi, Kui häddä rühhiw tulla, Siin omman usjan olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet dige toitja; Kif meije hool om ilma, Kui waltomata so silma.

7. So heldus olgo kitted, Kumb meile siinust näütet: Ka sinno kange kassi, Kumb häddäst pästap essi:

8. Me palwet weel iks kule, Nink appis meile tulste: Oh meije ristin wötta Meil rdmu lättet tetta.

9. Jks kannatust meil anna, Nink tige eest hooid anna, Ke sinno heldust piüdwä, Nink õnsust perrä töudwa.

10. Sa tabhas häddä-ussi Jks kinni panna essi, Ja keelda werre-söttä, Nink rahho meile tettä.

11. Oh awita sa essi, Et häste kaus me kassi: Hä pölm las kigil olla, Nink armo päiwa tulla.

12. Neid abbitumme toida, Neid essiid ka sada, Neil rrajanuil anna, Ja waiste eest hoold kanna.

13. Oh suttida neid haigid, Nink anna röömsid möttid, Neil kummil henge kurbus, Nink pattu ülle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel eunamb, Nink meile kige önsamb: So Waimuga meid täüda, Ja taiwa teed meil näüda.

15. Kik seddä tabhas anda, Nink meid so armun kanda; Sis laulap sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wils. 2.

Nüüd löpnu ärrä waanna aig, Metännäm sinno, **Jummal Poig**/ Et ollet hoidnu häddä eest Meid mitmal ajaastajal hääst.

2. Me palleme weel süddämest So, **Jssä/ Poiga/ iggäwest**, Sa tabhas risti-rahwast maan Jks kaitsa rohke armo gaan.

3. Neil anna rahho ka se pääl, Nink mes meil tarbis tullep weel, So helde kange kägega kas kaitstus sada meije Ma.

4. Neil anna andis meije süüd, Nink kigille hä mele miind, Et sinno auro nink sönna hääl Siin meije maal saas kuultus weel.

5. Oh! anna öume meije maal, Nink peä meid so siwu al, Meid kaitsa swast, tullet, weest, Ka többe, kalli aja-eest.

6. Kas kasiwa wilhä meije maan, Neid siuwä anna, terwust kaan, Sul, helde **Jummal/ kirtusseß**, Neil wajil hääs, meil önsusseß.

7. Kui läbbi sarma tabhat sa Meid ilmaft ärrä kassida, Sis anna önsalt kaktu tääl, Et jäme iks so mannu saäl.

24. **Nun ereten wir ins neue Jahr.** Wiis. 18.

Nüüd wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu palleme;
Las seddä ajastaiga ka Meid otša sata kahjota, Meil
anna rahho, siggidust, Nink perräst henge õnnistust.

25. **Ach Christe unsre Seligkeit.** Wiis. 2.

Kristus, meije õnnistus, Ke saiet umbreleigatus,
Kui wanna ollit näddäli, Kui Abrahamil üteldi.

2. Se puhta werre lassit sa Sis eesinält ärräwollada,
Kül teijet sinna sädussel, Se wanna õm nüüd sinno päääl.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wõttit foormat
hennele; Sest saat sa Jesus nimmitus, Et meile saas se
õnnistus.

4. Oh! leiķa, Jesu/ meije meeld, Oh! leiķa sõänd,
Fõrwa, keeld, Mes sinno mele wastä lääd, Nink kurrat
meije sissen teep.

5. Meid hoija ilma wõrgu eest, Nink oppeta so sädust
hääst, Et aiga häste nakkame, Nink armsas vetäs sinno te.

6. Oh! Jummal/ meije mannu jā, Om huffan muido
meije tõ, Et sinno nimme mälletäs, Ka maan nink tai-
wan kittedäs.

Jesußest nink temmä nimmest.

26. **Jesu meiner Seelen Ruh.** Wiis. 2.

Jesus kige üllemb hä, Hengämist toov hengele, Mes ma
Seäl himmusta, Seddä minna temmäst sa.

2. Ilma latse, kui sa näet, Noudwa ikkes ilma hääd,
Jesus mulle kallimb õm, Kallimb kui üķ kuldne kroon.

3. Kui ne kige kuremba Wainlasse mo kiusawa, Jes
sus pästap põrgo wäest, Kurratist nink surma kääst.

4. Olle minna wiggane, Ei sa appi kummege, Jesus
wikka parrandap, Ja mul õiges arstis saap.

5. Olle waine, allaste, Nouru ei nakkä lohhege, Jesus
essi arowitap, Toitust mo eest murretesep, B 3 6.

6. Olle minna wöral maal, Sure raffe risti al, Siski olle Jesu kâen, Ke mo hoijap üllewân.

7. Kui mo rahwas teotap, Ja mul hâbbi figist saap, Jesus annap kannatust, Et ma fest sa römüstust.

8. Ehl om messi makkus kûl, Ehl ka sukter makkus sul, Jesus om weel maggusamb, Jesus om weel tullusamb.

9. Oh sis tabha minna ka, Sinno ütšind armasta, Sinnust armas Jesuken / Saap mo hengel rôm nink dn.

10. Jesust kôrwa kulewa, Jesust silmä näggewâ, Söämest ma tunnista: Jesust pûrwa viddâda.

11. Jesus om mo toitus tääł, Jesus om mo laulo hääł, Jesust minna himmusta, Jesussfest ma rômö sa.

12. Jesu hawa, surm nink viin, Kostotawa šbând siin. Jesu / auna winâte, Surman rahho minnule.

27. Wer ist wohl wie du / Jesu süsse Kuh. Wiis. 52.
REs so saarnane, Jesus maggus hä? Mitmast vüh hä, puhhas, selge, Kaddonille ollet ello, Walgus päle se Jesus maggus hä.

2. Ello, kumb mo eest Surma maitsun tööst, Kigest häddäst minno pästnu, Pattu wöłga ärrä masnu: **E**st mannu wi Mo nuüdallasi.

3. Nuwo paištinne, Ke jo animoŕe Luunastajas meile anti, Meije lihha sisse panti, Kui aig täüdeti, Nuwo Paištinne.

4. Range Söddamees, Sinna teijet häus Pattu, ilma, vörgu, surma, Sure piššohanna hirmo, Omma werre wäest, Range Söddamees.

5. Nuwo kunningas, Oppetusse paas! Sinno tšeptrit minna kittä, İstu ni so jallutsitte, Kui Maria kaas, Nuwo kunningas.

6. Anna tutta mul Omma aurov táál, Et ma sinno omma olles, Sinno armun ikkes pallas, Sinna ollet mul Aurov kittus táál.

7. Wotta hennele Jhho, hengeke, Et ma armun árrasulla, Häddän liigmata ka olle; Sest et sinno käen Willitsus nink dn.

8. Omma tassauft, Omma maddalust Minno hengefisse panne, Et ma wihha siin ei kanna; Sest et waggauß Muido tuhhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma pääl, Käna tedda henne pole, Et ma ilma hääst ei holi. Olgo et mahul, Sinnust om mul kül.

10. Arrata mo hääst, Et ma figest wäest Sinno pole **Jesns** tötta, Et mo wörguga ei petta Kurrat eäle, Sada effike.

11. Sinno waimo wäest Läüda hengekest; Et ma walwa siin nink palle, Ussun so een julge olle, Läüda hengekest Omma waimo wäest.

12. Kui ne laine táál Tahtwa pimmet dööl, Henge laiwa kinni katta, Kúhhi mulle appis tötta, Saisa minno näel, Hoidja pimmet dööl.

13. Sada, Förgemb Dn, Julgust swämen; Et má lihha himno wihka, Ilma warra siin ei ihka, Julgust swämen Sada Förgemb Dn.

14. Kui surm liggi om, Saisa minno man, Surma orru läbbi sada, Wotta mo iks walmis tetta, Et so järje een Saisa üllewän.

28. **Mein Herzens Jesu meine Lust. Wis. 1.**
Mo helde Jesus, minno rööm, Mo kallis henge warra!
 Ma ihka ni kui lätseken So armo-rinna perrá. Mo su sul kittust walmistap, Et mo so heldus kostotap, Nink sinno arm ei löppe.

2. Mo suddä vallap armoga So wasta, **Jesukenne/**
Nink laulap, kargab römuga, Kui ma so armo tunne.
Ma anna ussun sulle suud, Ei puwwa warra, ei ka muud;
Kui ma so löwwä enne.

3. Moimme walgus ollet sa, Kumb selgest paistap
mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nink valle:
Oh wotta terwet soänd sis, Nink läüdä teddä iggäwes,
Et ma jääs lühtris sulle.

4. Sa ollet selge taiwaste, So läbbi same sinnä, Ke
sinno tunney ögede, Se woip käl taiwa minnä: Oh
sada mo sis ütfinda Se te pääl, Duuisteggija, et ma
muud teed ei kōnni.

5. Sa ollet tōtte ütfinda, So sōnnun tunnus wälke;
Mu kōnne ilma sinnota Om wōls nink paljas näggo;
Ma wallitse so hennele, Oh päästä soänd wallale, Et tun-
nes sinno tekkō.

6. Mo ello ollet sinna ka, So wäggi minno saatko;
So **Waim/** kumb käl woip tallita, Mo ihho, henge läüt-
ko. Et ma sis waimo ello täüs, Ka otsani iks kindmäs
jääs. Mo ello **Jesus** hoidko.

7. Sa ollet maggus taiwa-leib, Se **Ässä** üllem-
ande; Mo suddä nähjän seddä jōöp, Nink toitap sega
hendä; O Leib, kust ello wälke saap, Oh ärrä lasko ilma
hääd Mo sinnuust ärrä käändä.

8. Sa ollet minno jodaw wiin, Kumb minno kurlut
maggus; Ke kistotap sest janno siin, Se himmuustap so
illes: O Vätte, kumb täüs maggusust, So perrä om
mu himmuustust, So arm mo minno rikkus.

9. Mo reivas, ehte, illoke Sa ollet, illus **Jesus**; Ma
käu siin öige allaste, Kui mul ei sa so öigus. Käl ilma
ehte vōlle ma, Kui sa mo wōttat ehkita, Sis om käl mu
mul wōjus.

10. Sa ollet minno finni liin, Kun minna warjuu istu, Ei puttu mo saäl pörgu piin, Ei rikku mo tääl risti. Oh auna armas **Jesuken** / Et ma so sissen elläden **Bois** fige labbi astu.

11. Mo karjus nink mo haina ma, O **Jesus** sinna ollet, Ma olli waine essija, Kui sa mo otsma tullit. Müüd hoija omma lambakesi, Et ei sa neeldus wainlassest. Ei sa, kui mo eest pallet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wötta sinno hólma. Mo kõrge preester, nink mo woon, Ke mo eest pidde koolma. Mo fige üllemb kunningas, Ke minno kaid-
sap wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

13. Mo parremb söbber ollet weel, Ke fik mo söänd puttup: Mo welli, kel om helde meel: Mo emmä, ke mo toidap: Mo arst, kui minna többine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep.

14. Mo söddames siin taplussen, Mo kilp mo möök, nink odda: Mo römustaja kurbussen: Mo lainw, kui om we hädda: Mo anker, kui suur tormihääl: Mo kombas fesset merre pääl, kumb eäle ei pettä.

15. Mo hao-täht nink selge päiw, Kui ma käu pim-medussen: Mo warra, kui mul santi-wainw: Mo mäggi suwuiussen: Mo sukker, kui fik mörru tääl: uts kattus minno henge pääl, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti aid, kumb ninne täüs, Kun waitlik wil-lun istu: Mo lillik, kel om maggus hais, Kui henge sisse pista: Uts nin siin hädda orrunka, Kui ohhaka mo wai-wawa, kui ristin päle astu.

17. Sa ollet rööm mo kurbussen: Mo mäng, kui mul hääd põlwe: Mo päiwa-tö nink minno Du: Mo mötte, kui ma walwa. Mo muni nink mo hengus ka, Et ma woi häste maggada, Nink murre mo ei salwa.

18. Mes ma kúl illus Jesuken, Siin sinnust üttele en-
nâmb? Sa ollet minno armoken, Kik kigin, kige par-
remb: Mes minna eâl himmusta, Sesamma ollet sinna
ka. Oh olles arm mul kangemb!

29. **Meines Lebens beste Freude.** Wiis. 6.

Minno ello üllemb warra Om se rômus taiwa paig,
Minno henge rôm nink perrâ Om mo Jesus/ **Essâ**
Poig/ Mes mo sôand kostotap, Taiwa ellun nâttâ saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Auwo, himmo-kostotust,
Minna kae taiwa perrâ, Otsi Jesu feltseust: Ilma rik-
kus hukka lââp, Jesu warra mulle jââp.

3. Kikkambas ei woi ma sada, Kui ma olle Jesussen:
Kige ilma warra aida Omma selge oht nink piin. Jesus
om se bige hâ, Kumb toop hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist vaistap, Nink om illus nâttâ ka:
Ent kuis katowa temmâ saisap? Euhhikenne om se hâ.
Pea, pea hukka lâat, Mes sa ma vââl armsat nâet.

5. Ent ne jââdwâ taiwa ande, Kumma minno Jesu
kâen, Woiva sôand sinna kâândâ, Kun om iggâwenne
rôm, Kun ei löpve aurustus, Kun ütse jââdwâ kostotus.

6. Karri, roste, wessi, tulli Ei te kahjo warrale, Kumba
Jesus minno welli Balmistap mo hengele: Sââl om
otsan kil se wainw, Mes siin heng nâep eggâpâiw.

7. Utte pâiwâ Jesu hõlman Olla, paljo parremb om
Euhhat ajastaiga ilman: Ehl kúl olles paljo rôm. Jesu
kõrwal ellâma, Om hâ põlw: oh Jesus ja.

8. Eijalt sôma, lijalt joma, Tantsma siin nink karga-
ma, Ei sa sulle rômü toma, Jesust peat ihtama. Se om
henge üllemb õn, Euhhi om kil ilma rôm.

9. Taiwa rômü mulle anna, Helde Jesus/ peake;
Minno henge eest hoold kanna, Toida teddâ armsaste.
Olles ma jo üllewân, Kun se bige jââdwâ rôm.

Kolme Kuningga Päiwäl.

30. Jesu russe mich.

Jesu / heika mo Ilmast, et ma so Wasta wõtta Sulle
 Tõtta, Jesu heika mo.

2. Ei Jerusalem, Enge Petlehem Annap meile Toi-
 tust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem, Sinnust om mul rõõm. Sinnust
 tullep, Mes heng pallep, Kallis Petlehem.

4. Müüd ei olle sa Mitte auwota. Sinne, walgust
 Sawa sinnust Ka ne paggena.

5. Näüda tähte mul, Et ma ilmast sul Woisse tulla,
 Sinnul olla, Näüda tähte mul.

6. Pea, pea ma Jesust kätte sa: Wõtta palwust,
 Meeld nink moistust, Häiget sõänd ka.

7. Ürrä ölgo mo, Anna et ma so Häste tunne, Wal-
 gen kõnni, Ürrä võlgo mo.

8. Zimme latseken Näüda sõämen Kanget usku, Sis ma
 kutsu Sinno minno õn.

9. Maggus armoken, Las mo hennesen Sinno kitta,
 Melen pittä, Maggus armoken.

Kuündle ehk Maria Puhhastamisse Päiwäl.

31. Wie wird doch so gering. Wiis. 5.

Puhhastamisse tõ om liggi narus lännu: Se tühhi
 ilma meel om kül, jo lijalt tennu, Kui puhhá järge
 een hend' wäljast allandap, Nink koddun põlwi pääl
 mõnd kõrra kummardap.

2. Kui kárwás pattale nink lawwal säetu ajal, Sis
 läbbi loetas ne palwe mõnnel hawal, Kui otsan om se tõ,
 sis ello nakkatas Se wanna wiisi pääl, ehk lát weel kir-
 jembas.

3. Jlm siski mötley weel hend' häste puhtas sanus, Et temmä omma kōrd sai lawwal ärräkäänus. Kes se ei kittä mit, se petas hullus jo: Mi om se ilma wiis, et Jummal parrako.

4. Se puhhastetu om nink Wainust wastfest lodu, Ke pimmedusse kääst nüüd walge ette todü, Ja wiikap kurja tööd, Käüp rōmsast walguffen, Nink ikkep sedda aig', kui elli pimmedän.

5. Me süddä om üts lätt, kumb kurjust ikkes kedäs: Mes sōnnan, teun ka se ello wäljä näüdäp. Kui söänd digede ei lasta parranda, Sis ei sa Jummalast ka rahho tullesma.

6. Ei pu meil nouwo mit, ei Jummal ilma jättä: Kui tahhas Junimen se perrä enne tettä: Ent rahwas tagganep se risti podu eest, Kumb usassamisses meil antu Essä kääst.

7. Ei Issand salli joht se suuru kawwalusse: Teed ärrä selgede kil falla kōwverusse: Sis jättä kawwalust, las Jesu werrega so söänd puhhasta, sis om so kääül siin hä.

8. O Jesu tenno sul, et seddä tedä annit. Mo päästä pattust nüüd, ke pattu ristin kannit. Te ikkes puhtambas mo Mōtte nink mo Meel, Et täwwest puhhastet so wasta tulle weel.

Maria Kulutamisse Päiwäl.

32. *Freu dich du werthe Christenheit.* Wiis. 21.
 Si rōmsast ristiimmimen, Et näet siin Issä nouwo, Nüüd alletas kil meije On, Sest andkem tälle auwo, Et meile ön nüüd sadet om säält taiwast läbbi Poja. Sis wōtkem fest kil süddämest Nüüd kittä omma Pojat.

2. Ei wōlfi Jummal sōnnan mit, Mes temmä üts kōrd ütley, Om ikkes töisi nink ka nüüd, Ehf katsit' ilm
 kil

Kiil mötlep. Niid **Jesus** kaan meil armo maan Om
förgest taiwast andnu, Oh! imme tööst, et Waimo
wäest Om **Maaria Kristust** kandnu.

3. Täl üttel Engel Kaabriel: Sa peät rasses sama,
Se ga, ke om **Immanuel**, Nink teddä ilmal toma; Se
junktoren, ke kauniken, Sest asjast naksi heitmä, Ust jiski
weel, mes kuulti sääl, Et **Jummal** kii saas täutmä.

4. Se Arm meil tulles ullewäst, Et meil se auro om sanu,
Et sa, O **Jesus** heldussest Meil welleß ollet jänu, Me pak
leme niid kindmäste So söuna meile jättä, Et ütstörd
weel so honen sääl Seimme meil saap nättä.

33. **Heut ist ein angenehmer Tag.** Wiis. 1.

Uts armas päiw om täambä meil, Kumb meile toop
hääd söna: Uts päiw, kumb römüs Zionil, Kumb
oteti jo enne. Uts päiw, kumb tettäs **Jummalast** Uts
söna turowas ullewäst, Et **Jesus** rühhip tulla.

2. Uts engel tulles **Jssandast** / lät Matsaretti lina,
Toop Junkrul söna ullewäst, Nink ütlep: terre sinna,
Arm antas sulle **Jummalast**, Uts poig saap sinnust sin-
dinus, Kel nimmi pantas **Jesus**.

3. Mo siddä wirgu ulles niid, Nink mötle häste per-
rä, Ja kae seddä imme tööd, Kumb moistust roarap ärrä.
Se Juntkro ihhun **Jesus** sai, Ke pühhäst waimust pühhäst
jái, Nink tulli pühhas ilmal.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo lörowät,
Nink nakkat puhtust waidlema, Ja juntkrus sada purowät:
Sis saap sul **Jesus** emmä ön, Nink kannat **Jesust**
swämen, Kui juntkro ihhun kandnu.

5. Se engel sinno terwitap, Kui pühhä kirjä kulet:
Nink **Jummal** sinno önnistap, Kui sinna ussun pallet.
Kui annat pühhäl **Waimul** maad, Sis tallitap ta om-
ma tööd, So sissen ni kui juntkrun.

6. Ei olle se ni rasse joht, Kui mötley inniminne. Kui meil om sundmissen ka oht, Sis mötle seddä enne: Mes rahho saap, nink henge ön, Kui **Jesus** meije svämer. Om sundinu nink elläv.

7. Kui ollet armun **Essä** man, Mes holit sa sis hir-
must, Kui henge kurbus möda om, Sis kargat sinna rö-
must: So häddä kääntäs önsusses, Kui sundinu om
Jesus Kriff So önsa henge sissen.

8. Ei tiivä ilm sest middäke, Sest temmä usk om essi.
Kui su siin ütles ennege: Ma ussu **Jesu** sisse, Ke sündi
junkrust Mariast, Nink lunnast minno kurbussest, Käl
voi ma vattu tettä.

9. Oh seddä hirmsat karovalust! Mes arovitap so
Jesus / kui jääd so sisse pimmedus, Ja kerkus, ahnus,
rojus? Kui sinna ei käu walgussen, ja ussun, armun
öigussen, Sis ollet sa iks hukkan.

10. Ei sunni täämbä römu sul, Kui tahhat vattu
tettä, Sa ollet wöhha, wanne al, Ei woi joht önsust nättä.
Oh palle armo hennemele, Nink känä pattust öigede: Sis
saat sa römu sama.

11. Oh **Jhand Jesus** walgusta Se pimme sökket rah-
wast: Mo silmi awwa ülles ka, Et tunne häste hennäst.
Sa täämbä täwwest sundinus Mo sissen, et ma iggäwes
Woi sinno perrält jäädä.

Kristusse Kannatamisset nink Koolmissest.

34. **Christus, der uns selig macht.** Wüs. 35.

Kristus Dnisti teggijä Piddi ilma sutä, Ösel, rödwil
kombega, Hendä lastima keütä. Widi meije vattu
ceest Kurja kochtossisse, Mariva kui warrast-meest Seddä-
Zudalisse.

2. Walge tukken wöttiwa Kõrge-Preestri kätte,
Saarwa

Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuus temmä waggauft, Käst Herodesselle Kuluta kii kaibarust, Mes kiiß anti tälle.

3. Jesust pesti rihmuga, Stse sõma-ajal, Svämehhe nariva Teddä kohto-majan. Teoteti roppeste Kallis Jesu palge, Pannas tälle päleke Kristi koorma sälgä.

4. Päiw jous ülli lounelle, Lõdi ristil päle Jesust ihhos allaste. Naarwa teddä jälle Kõõwli ni, kui kaeria, Et ka päiwäkenne Pimmes näksi minnemä, Ülle neide kõnne.

5. Perraßt loumat tännitäs Jesus ristil-kannun, Sappi-ättik annetas Jogiß tälle jannun. Sis heit temmä hõlliga Dmma henge ärrä. Mitto immet sund-siwä Seddämaid se perrä.

6. Soldat tulli oaga (Kui tük aiga lannu) Kõlge ülles arwama, Lunastaja mannu: Sest jooß wäljä rohkeste Berri nink ka wessi, Seddä ütlep selgede Nääg-gijä Jaan essi.

7. Oddang näksi tullesma, Josep näksi rühkmä Kristist Jesust kassida, Keiwastega mähkma. Se pand teddä ausaste, Juda wiisil, hauda. Wabti käästäs kõrwaste Seddäsamma hoida.

8. Kallis Dünisteggijä, Armas Jesukenne, Ke sa omma werrega Meile sadit õnne; Lasse meid ka süddämest Wattu mahha jättä, Nink so kalli surma eest Sinno ikkes kitta. A. V.

35. Da Jesus an dem Creuze stund. Wiis. 33.

Kui Jesust ristil naglati, Nink meise perraßt waiwati. Sis pasat säitse sõnna; Meid sünnis ikkes mälletä, Nink häste meelde panna.

2. Se eddimätse sõnnaga Wõdt Jesus Effä pallelda: Sa rahhas andis jättä Kii/ mes se rahwas teed nättä/ Nõõd mulle wäep tetta.

3. Mes tõiselt kulus Jesu suust, Näüt rõõwille suurt hallestust, Kui Jesus üttel wainwan: Sa päet täamba minnoga Tõõst ütte sama taiwan.

4. Se kolmas üttel emmāle, Nink armsamballe Jüngrelle: Sopõiga nāe/Emmā. Jaan, peā teddā armsaste, Sul olgo emmāš temmā.

5. Se neljās sõnna tunnistap, Mes hättā Jesus kan- natap: Ma olle suren jannun. Ni waidley meije õnki- stust Se Issand ristikaannun.

6. Nüüd heikap õtse sõamest Se Issand Jesus / wi- jendest: Sa Jummal ollet jätnu Nüüd kohhele minno armetuž, Nink appi ärrawõtnu.

7. Weel tulley panna tähhele Se kuwes sõnna õigede: Nüüd olle minna täutnu Kik, mes mul sündi kannata, Nink armo teile näutnu.

8. Nüüd kuulge wiimset sõnna weel, Mes Jesus hei- gas risti pääl, Kui surra jo tulli ette: Nüüd wõtta min- no hengelest / O Issā / henne kätte.

9. Ke Jesu surmasti rõmustap, Meid sõitse sõnna mäl- lerap, Kūl Jummal seddā hoijap, Et temmā ma pääl armo saap, Nink taiwan rõnu löwwāp. A.V.

36. Wenn meine Sünd mich kräncken. Wils. 35.
Kui pat teep waiwa mulle, Mo Issand Jesus Krist!
Kis las mul meelde tulla, Et kolit minno eest, Nink masit kik mo pattu sünd Saal risti kanno-küllen, Et kik om tassa müüd.

2. Oh immelinne heldus, Kui mõtleb sõamest, Et Is- sand essi nuhtlust Kand sullaside eest: Se õige Jummal iggāwest Nud hendā surma sisse Mo hukka pantu eest.

3. Mes woip nüüd kahjo mulle Kūl tettā pattu hul- Ma olle armun jälle, Kik minno pattu wõlg Oin wasti Jesu werrega, Ei olle emmāmb waja Mul surma pelgāda.

4. Se

4. Sepercaast tennâ minna So, Jssand Jesus Krist,
So wallo nink so pima Nink suta surma eest: Ma kitta
sinno vigamist, So mörro risti wairwa, Nink sinno
hallestust.

5. Las sinno mörro surma Mo ikkes ajada, Et ma kile
pattu armo Voi rödmjast paggeda; Nink eäle ei un-
ueta, Kui paljo se sul masuu, Et ma nüüd önsas sa.

6. Mo risti nink mo hätta, Ka naarmist, teotust, Las
kannaten mo wötta; Se sinna Jesus Krist, Et ma
woi ilma fallada, Nink sinno jällin kãwvã, Ni kui
so mehlehã.

7. Las minno muile tetta, Mes sa teit minnule, Mo
wellel armo näütã, Ja orjust kigille, Jlm kãswouta nink
aawota, Ni kuisa mulle näätuu, So armust ütsinda.

8. Las wimãte so harwa, Kui minna ärralã, Mul kan-
get römo turwã, Nink seddã finnita; Sest et mo lotus
ütsindã So kallis surm nink werri, Sis sa ma önsas ka.

37. Herzliebster Jesu, was hastu verdr. Wis. 27.

Mes ollet sinna, armas Jesu, tennu, Et sinna ollet
surma sisse lãnnu? Mes om se süüd? Mes id? Mes
pat nink ohto? Mes sulle johto?

2. Üts orja witsa kroon sul pantas pähhã, Nink piid-
saga saap peffetus so kehã, Sa ättike nink sappiga saat
jotus, Nink ülles podus.

3. Mes om jãl, Jssand, mes sa ollet esnu? Mo pattu
omma nida sinno pesnu. Ma olle, Jssand, seddã ärrã
teenu, Mes sinno lönu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus tutta? Kannatap
Parjus lamba eest kile sitta; Se wõlla Jssand sullast
est siin massap, Nink tãwwest tassup.

5. Se wagga kolep, te hãäd teed om lãnnu; Se kurri
ellãp, te ikk kuria tennu: Siin pässap surma teenã imm-
minne, Jummal saap finni. E 6.

6. Ma oli jallast sani pättust täutu, Mo sissen äh
hä ei olle löitu; Se eest ma peäs kandma pörguu waiwa
Sa annat tairwa.

7. O suur om se arm, o arm ülle mära, Et sai ei oll
lännu surma möda. Ma elli rõõmsast ilman, kumb on
Kurri, Nink sul om murre.

8. Oh! sa suur Issand, ke suur eggäl ajal, Kuis ma
woi kül so kättust tetta lajal? Ei üsil woi saärst kättust
ette kanda, Kui sunnis anda.

9. Ei woi, o Issand, mo meel mitte moista, Kui suret
sunnis sinno arms tõsta. Kuis ma woi massa, mes se
ollet tennu, Nink waiwa wänu?

10. Siss' om weel, Issand, üts mes kättat sinna, Ku
libha-himmo jättä mahha minna, Et wastsest ne ei sa
mo hengerikina, Nink pörgo tükma.

11. Ent sest et se ei saisa minno wäen, Ent kil om üt
sind, Issand, sinno kääen; Sis Waino wäest libha
himmo auna Kull risti panna.

12. Sis saap so arms hoidma minno südda, Nink
minna tahha ilma tühäs pitta, Nink sinno tahtmist,
Issand, ikkes tetta, E mitte jättä.

13. Ma sa sul autouß ka kil jätmä perra, Ei ristiit,
waiwan usku heitmä ärrä, Kil hädda, ohto, surma ärrä
pölgma, Ei ka neid peigmä.

14. Se ehkse kil kül om üts tühhi assi, Siss' ei sa sedda
pölgma sinno kassi; Ent tahhas heldest armust wasta
wotta, Ei häppe tetta.

15. Kui, Issand Jesus, saäl een sinno troni, Mo pä
saap kandma utte auro troni, Sis tahha minna sinno
nimme kõrgest Jks kitta järgest.

18. Hilf Gott, daß mirs gelinge. Wiis. 34.
O Jummal, tulle sinna Müüd abbiß armoga, Et mul
woiß

faisa Temmâ Sönnapool. Kirie eleison, Kriste eleison,
Kirie eleison.

40. O Haupt voll Blut und Wunden. Wiis. 3.

O Pä! täüs werd nink joni, Täüs wallo teotust: O
Pä! ke uaro-kr ni Kand orjarwitsa-puust: O Pä!
Kumb muido illus, Täüs auwo, ehtiga, So peetas sijn
hullus, Ent minna terwita.

2. Sa kaunis, illus Palge! Kumb muido heiditap Kif
ilma, kui so walge Neil filmi ette saap: Kuis sa ni narus
tettu Nink ärräfulletu? Kuis sa ni hullus petu, Nink koh-
halt olletu?

3. Kif sinno palge näggo Om ärräkaddonu: Se kange
surma wäggi Om sedda risonu, Nink om kif ärräwötnu,
So wälke, illesust, Ja om so mahha jätnu kui kolu
kehha töest.

4. Kif, mes sa, Jssand, Pandnu, Om minno koorma
wist, Ma olle sedda pandnu So päle Jesus Krist. Siin
faisa minna waine, Ke nuhtlust teninu, Ent olle armo-
linne, Sa ollet pästnu mo.

5. Mo karius nink mo hoidja! Oh wötta minno waist
So hölma, ja mo toittja, Kif haäd sa ma so kääst: So
armo piim nink messi Mo henge kostotap, So pühhä
Waimo wessi Mul taiwa andid toop.

6. Siin, so man, tahha saista, Oh ärrä pölgö mo;
So mant ei lä ma töeste, kui sa so lahkunu: kui lahki
lääp so süddä, Nink nakkat minnema, Sis tahha ma
so wötta Mo hölma armoga.

7. Sest om mo Waimo sissen Suur rööm nink mele-
hä, kui ma so kannatussen, Mo On, woi eüadä. Oh
et ma wois, mo Ello! Siin sinno risti man, Ka essi kool-
da jälle, Se olles mul siur ön.

8. So, armas Jesus, teunä Ma ligest so ämest, So

furma nink so piua, Nink wabba armo eest. Oh'anna, et ma sulle, Nink sinno armule. Jä senni kui ma kole, nink soga ärrälä.

9. Kui ütškörd mul süst minnä, Sis ärrataggane: Kui surm mo wöttap kinni, Sis lähüne, mo Vä! Kui lahli läap mo süddä, Sis saisa minno man, Nink löp-
peta kif hättä So surmaga, mo Du!

10. Mul rõmus henda näüda So werrepalgega, Kui ma p'äl mul om häddä, Eh' kui ma ärrälä. Sis tabha-
ma täüs rõmo So perrä kaeda, Nink sinno, ja so armo,
Ka koolden tunnista.

41. O Lamm Gottes' unsculdig.

Sitā Jesukenne, Se ristī päle paatit, Kui wägga
Wonakenne, Nink meije pattu kandsit; Es ollesk sinna
koolnu, Jlm ollesk hukkan olnu. Heidä armo meije päle,
o! Jesu. Anna meile sinno rahho! o Jesu.

42. O Welt sieh hier dein Leben. Wils. 24.

Sarmas kae tännä! So armas Jesukenne, Se om
sin ristipääl. Se auro Jffand kõrgest, Se teote-
tas järgest; Poop ma nink tawra wahhel sääl.

2. Oh tulle, kae pea, Kif teunnä pühhä kehhä, Ont
rop nink werrene. Üts wigamime s'däst, Kumb koormatu
om waiwast, Lät tõise perrän toiwatte.

3. Kes om so uida pesiu? Nink säräst wallo tennu?
Mo Sinnistegajjo. Ei olle kureja tennu, Ei pattu te pääl
läimü. Sest ligest ollet wabba sä.

4. Oh minna teije seddä, Mo pattu pessi teddä, Ke olli
pattuta. Mo rasse essitusse, Mo hirmsa kōwwerusse,
Ne litšwa sinno otšata.

5. Ma pididi kassijst, jallust, Ni waiwatama pōrgust,
Kui tetti sinnule. Ne piüsa, kable, nagla, Ne jone,
raije, hawa, Ne sündi sada minnole.

6. Mul

6. Mul appi sinna tullit, Nink' omnia sälgä pannit Mo sure pattu süüd. So tetti mo eest wannes, Se tullep mulle ünnes; So wallo kostutap mo nüüd.

7. Sa mulle armo näüdit, Ka kää-mehhes heidit Mo sure roõlla eest: Sa naro kroni kannit, Nink' hendä surma annit, Ja kannatit kil sãmest.

8. Mi minno waise perräst, Mo ärrä pästa häddäst, So hirmsast wairwatas; Surm, pat nink' kil mo wigga, Mes minno panney hukka, Neid sinno hauda mattetas.

9. Oh! sinna helde Jesus, Käl se om minno kobbhus, So häste tennäda; Nink' ligest ommast jowwust, Suust, sãmest nink' nouwust, So heldust ülles arwada.

10. Eht miink'uggust mulle, Ei olle anda sulle, So armo tassida: Ei tabha siki jättä, Kui karwa ello nättä, So armo melen piddäda.

11. Ma tabha eggän paigan, Mi kottun kui ka wäljan, Se päle möttelda. Kui suur om sinno õigus, So ust, so arm, nink' heldus, So kippe surm woip oppeta.

12. Kui hirmsast Jummal nähtlep, Kui temmä wõras tullep, Nink' pattu karristap: Kui raffe temmä wihha, Ke ei woi kurla nättä, So kannatus mo oppetap.

13. So armo sinne süddä, Mo oppet helde olla, Nink' melest tassane: Ei mitte wihhastada, Ent se eest armastada, Ke kurla tewa minnole.

14. Kui kurla kelekandja, Nink' auwe-teotaja, Mo lijalit wairwawa, Ei tabha wasta panna, Kil üllekobbhut kanda, Mes nemmä mulle teggewä.

15. So risti tabha kanda: Ei mitte woimust anda, Mo kurla libhale: Kil hääd ma tabha tettä, Seperräst wairwa nättä; Mes om so pühhä tahtuinne.

16. So surma minneminne, So halle õigamimme, So filmä-pissora, So kange werre-higgi, Kui ma sa surma liggi, Mul tairwast wallal' teggewä. E 4' 43.

43. O Traurigkeit, o Herzeleyd. Wiis. 25.

O! leinakeem, nink kaibakem! Suurt murret sunnis kanda, Jesust, Jssã ainust last Turwas hauda panna.

2. Ohallestust nink willitust! Niid koolnu Jummal ärr, Saatnu meile ligille Sega taiwa warra.

3. O pattane! näts sinno tö Om tälle Surma tennu, Kunna ollit kurtaste Ule kelo lännu.

4. So kossia om werrega Niid sinno puhtas möstnu, Kaunis möstjas hennele Pattu-moast töstnu.

5. O palgekest! o kaunikest! Kes sinno piddi rikma? Kik m. s ilman eäie, Peap sinno ikma.

6. Oh! laege, kui halleste, Koold junkro Po;akenne, ei woi seddã ikmatta Kaja innimenne.

7. Suurt õnnistust nink rõnustust Woip inniminne löida, Kä se hauda-pannemist Welen tahhap hoida.

8. Niid palwega ma tännitã, O Jesu, sinno pole: Olleminno perrãndus, Kui ma ärrãtõle. A. V.

44. Die Seele Christi heilige mich. Wiis. 2.

O heng, o Jesu! tekko mo, Niid puhtas, minna palke so: So Waimuga mo ühhenda So harwuga mo parranda.

2. So wessi, kumb sääl rohkede, Jõdse kullest, hããf sel ilmase, Mo mösko: nink so werrega, Mo meeld nink löand jabhita.

3. Egi sattko heldeste, Et minna ei sa kõhtutte: So w. m, waino, kannatus, Se olgo minno kinnitus.

4. O kule armas Jesuken! Mo petã kõhhalt hennesen. So harwu mulle wallal te, Kui kurrat kiusap kurtaste.

5. Ja wõimfel tunnil kutsu mo, Et saasse rõõmsast nõttã, Nink tittã pühhã seltsiga, So nimme ilmalõpmatta.

45. Meine Seel ermuntre dich. Wiis. 7.

Süddä wirgu ülles tööst, Mötle Jesu armo päle, Kehend annap sinno eest, Känä tännä kii so mele; Rae pohjatunma armo, Et sul Jessuffest saap römo.

2. Nätsse Effä wagger Poig, So eest risti päle podi, Werritses jäi temmä kii, Kui sääl pu pääl kinni lödi; So eest last' neid haru tettä: Kus om suremb arm kül nättä.

3. Sinna piddit iggäwes Pörgu harwan wallo tuudma, Nink so pattu nuhtlusses Hukkatust nink pina kanda! Ent so Jesus wöttap kanda, Lassep sulle armo anda.

4. Effä wiha kistotas Temmä poja waiwa läbbi; Säduš me eest täudetäs: Nurwus kääntäs meije häbbi: Pat, surm, kurrat wäärtas ärrä, Nink meil saap se taiwa warra.

5. Armas heng, oh mötle sis, Mes sul sunnis jälle tettä, Jessuffelle tittusses, Ke so eest wöt waiwa nättä: Temmä waiwes olle nalli, Temmä armes olle walle.

6. Mes ma waine muld nink pörm Tälle se eest peä näütma? Ülli siur om temmä arm: Omma laiskust peä lairma, Et ma armun olli kassi, Nink se wasta pattun ussin.

7. Nüüd, mes tettu, jättä ma: Pattu tahha ärrä wandu: Minno meel nink süddä'ka Otsip töist, teed ilman kōndi, Kumma pääl ma Jessust otsi, Nink kii pattu wasta trotsi.

8. Ärrä, ärrä pattuga, Ei ma teid sim ennämb salli, Teije perräst peäs ma Jessust ärräsalgma jälle, Kummata ei olle ello, Ei ka armo, ei ka illo.

9. So, mo Jesus, so, mo öu, Pärwä minna ütsind saija, Mul om himmo swämen Sinno perrält ikkes jäija. Sul ma ellä, sul ma kole, Mes ma risti waiwast holi.

10. Minno otsus ilma pääl Ollet sinna Jesus enne,
E 5 Minno

Minno perrält ollet tääl, Sinno perrält jä ka minna,
Mes sul armas, om mul rõmus, Mes sa wihlat, om
mul hiemus.

11. Mes sa tabhat, tabha ma, Sinno sõnna minno
hoidko; Sinna lööt, ma kannata, Sinno waim mul
sedda näütto: Et so ramatun ma olle, Rõmuga sis tääm-
bä kole.

12. Müüd se olgo kinni meel, Jesus olgo, Jesus jägo,
Kel ma ellä ilma vääl, Ütsil ärrä lahbutago: Sinna
ei woi minno jätta, Kui ma so iks hõlma wõtta.

13. Kui jo ello siin ni hä, Kui ma ussun sinno tunne;
Kui jo ni sauret rõmu näe, Kui so arm siin tsükus enne, Kui
so ande om ni maggus, O mes olmes taiwa rikkus?

14. O mes lust nink maggusus! O mes rõõm nink
rõmu hõlli! O mes hengus kostotus Wois sääl taiwa
honin olla! Kikkus ei sa otsa löidma, Jummal saap meid
essi toidma.

15. Eegäl tunnil rõmusta Minna hend se ello päle, Heng
ning in so kittäwä, Se cest, mes sa annit jälle. Anna us-
sun sedda pitta, Wõtta minno kindmäs tetta.

46. Sey mir tausendmal begrüßet. Wiis. 14.
S Erre tabhatõrd, ke sinna Minno iks armastanu, Je-
sus, ke sa kil mes minna Patun, ollet tassonu: Oh mes
kounis jara om mul, Kui ma sinno risti al, kuu sa mo cest
jättit ello, Wõlwil maan so een woi olla.

2. Mimpä wõtta sinno salgu Allandikkult umbre müüd,
Sinno hawule ma julgu Essi armast andä suud; Oh kes
jowwop, kallis Pä, Sinno janno arwada, Kumb sul
meije perrä olmu, Kui sa meije cest siin koolnu.

3. Eüttitā mo, minno Ello, Kui ma kurb nink tõbbine,
Wõtta ärrä kil mo wallo, Nink mo terwet kah' oke, Kumb
mul sanu Adamist, Nink ka minno ommast süüst; Kui mo
kastap sinno werri, Eis jääd kil mo hädda perrä. 4.

4. Kirjota mo sõdomette, Jesus, omma harvu ka, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid unneta: Sinna ollet ommete Minno kige üllemb hä: Sinno jalgu een ma olle, Näüda omna armo mulle.

5. Sinno jalgu tahha minna Armuu kinni piddada. Minno himmo kae sinna, Nink mo essi armoga; Kae omma ristri pääst, Kule minno valwe hääd, Ütle: taggane kif kurbust, Minna massa kif so kurbust.

47. Ein Lämmlein geht und trägt. Wiis. II.

Ü Es Bonakenne kandma lät kif ilma süüd nink patu, Ta käuþ nink massap kura tööd, Kumb pattasi om tettu; Ni käuþ kui haige, wiggane, Nink annap henda surmale, Kif rõõmu jättäv mahha; Ei pelgä haarmist, teotust, Ei harvu, surma mõrvoust, Nink ütlep: ni ma tahha.

2. Se Bonaken mo welli om Nink henge Lunnastaja, Se pattu surm nink henge rõõm, Se helde leppitaja: Oh minne (üttel Eßä) Poig, Nink leppita neid ärrä kif Gest põrgu harwa hirmust; Mo wihha nink mo nubelus ka Om suur, et ei woi listuta, Kui sinno werre surmast.

3. Hääl meel, Jßä, tahha ma, Poig kostap, seddä tettä, Mes eäl päle pannet sa, Se waitwa tahha nättä. D imme arm, o armo paas, Ke sinno pohja nättä saas, Kust Eßä poig om tulnu! D arm sa ollet mõõtmata, Ei jättä seddä tapmata, Kenk eest ne pae lahku.

4. Sa waitwat teddä armota, Sa tappat seddä wona Säälriski källen nagluga, Teet josskma sõand, soni, Se süddä joesep puhkamast, Ne sone werre wallamast, Ni kui üts werre lätte. Oh maggus woon, mes ma sul te Se eest, et sinna minnule Ni suurte hääd wottit tettä.

5. Ei eäl tahha minna so Mo melest wäljä jätta; Mo tahha so, ni kui sa mo, Siin armo hõlma wõtta: Mo wal gus peät olkema, Nink kui mo süddä lahkuþ ka, Eis jätt so

weel mo süddä. Ma anna hendä, Kõrgemb õn, Sul om mandusses sõamen, So tahha ma iks pittä.

6. Ma tahha sinno heldussest Siin õ nink päiwä Pittä, Ja tahha hendä figest wäest Sul rõmu õhwrõs tettä: Mo ello jõggi peäp sul, Nink sinno nimmel iggäwel, Siin kitusses täüs sama; Nink mes sa mulle tennu hääs, Se peäp melen iggäwes Mul ollema nink jäma.

7. Mo süddä hendä laota, Et sa saas warra aidas, täüs warru, kumma suremba, Kui merri, ma nink taimas. Ei holi kullast, hõbbedast, Ei ilma aawust, warrast, häst, Mo warra om iks parremb. Mo kallis hä om Jesus Krist, Nink se, mes temmä haru seest Om jooßku, se om ennämb.

8. Se Werri tullep fige man Siin ilman mulle tarbis; Se om mo warri taplussen, Mo rõõm, kui mul om kurbus: Hään põlwen om se minno mäng, Kui wässinu mo pehme sang, Nink issun minno Manna, Mo latte, kui ma anno ne, Mo selfimes, kui ütõudõ, Ma istu eht ma kõnni.

9. Mes kah õ furma wallõ teep? So werri om mo ello; Kui päiwlik pallawas mul lääp, Se annap warju jälle; Kui minno wainwap kurbastus, So werri om mo kostonus, Ei pelgä põrgu leri; Kui waiwa merre päääl ka rist Siin umbre ajap laiwalest, Mo anker om so werri.

10. Kui minno käästas wimäte Siist taima pole tulla, Eis anna et so werrike Bois minno ehte olla; Ja minno pä pääl kroniken, Kui saisa Essä järje een, Nink Jesu mõrsja olle; Ke minno ilman kossinu, Nink selle ärrawalsinu Et ma wois saja tulla.

Kristusse ülestõssemissest.

48. Jesus Christus unser Heyland.

Jesus Kristus meije päästjä, Surma ärräwäärijä, Om
tousma

47
51. Christ lag in Todes-Banden. Wis. 12.

Krist olli mehe pattu cest Käl surma wangiß sanu,
Om siski töshu surma wäest, Nint' ello meile tonu.
Sis peäme nüüd römuga Sest Jummalat kii tennämä,
Nint' laulma Halle. Hallel.

2. Es olles ilman keäke Se surma ärräwäärnu, Kif
teggi meije pattu tö, Meid olli kurrat naarnu; Sest tulli
surm ni kowwaste, Sai melewallust hennele, Nint' peije
meid kii wangin. Hallel.

3. Sis tulli Jssand Jesus Krist, Heit armo meije
päle, Väst pattu häddäst minnist, Wöt surmast ärrä
jälle Kif temmä melewallusse, Sai paljas warri surmale,
Nint' astal kacte ärrä. Hallel.

4. Üts imme södda olli se, Mes surm nint' ello peije,
Wäard ello surma emiette, Nint' otša tälle teije. Nüüd
kirri södda söntä töi, Et surm töist surma ärrä söi, Surm
om nüüd narus sanu. Hallel.

5. Siin om nüüd armun kütsetu, Se öige wonakenne,
Nist Jummal olli ütelnu, Se kallis Jesukenne; Ke
werrega meid tabhendap, Wt surma se ga hirmotap. Ei
wöi meid tapja puttu. Hallel.

6. Nüüd piddagem sis röömsaste Suurt, kallist Passas
Wihha, Et Kristus om ni armsaste, Meist täändnu
Jssä wihha. Se tabhas omma armoga Ka meije söand
walgusta, Et pattu ö meist löppep. Hallel.

7. Sis kassigem kii jurerust Nüüd heine sijest ärrä,
Nint' puudkem södda rawwitsust, Kumb meije heuge
warra, Sest Kristus tabhap ütfinda Meid sötä omma
armoga. Ei salli ust muud ello. Hallel.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wis. 28.

Krist, ke harwan olli Surmast ärrä tulli, Cest
Engli-wäggi römustap, Nint' Jummalat ta aumut-
tap. Kurielleison. 2. Se

2. Ke sääl koli wallun, Se om jälle ellun, Nink meij
je Ohwri-Lambaken, Gest om meil ello, rõõm nink õn
Kürieeleison.

3. Keä risti podi, Kenne werri wõeti, Se istup suret
auruun hääst, Nink pallep Essa meije eesi. Kürieeleison.

4. Ke sääl olli mattet, Harwan kinni kattet, E
nändäp henda wäggewäst, Nink tittetäs iks iggäwe
Kürieeleison.

5. Ke om pörgoh lännu, Ei olle pörgoh jännu; Ent tulnu
pörgust taggasi, Nink lännu ülles taiwatte. Kürieeleison.

6. Andis pattu annap, Pattatsid ka kannap, Nink las
sep neile kuluta, Et peäwä wa ollema. Kürieeleison.

7. Jhhoga neid södäp, Werrega neid jodap. Krist,
söd ä meid so sönnaga So armoga meid õnnista. Kürie
eleison.

53. Mein Jesu schönstes Leben. Wüs. 50.

MD Jesu kallimb Ello, Sa õige Was a woon, Ke
massit meije wõlla Sääl pu päääl ütten koon. So
arm nink wabba meel Teep sinno ohwris meil; Üts ande
ollet sa, Kumb meid woip kostota.

2. O Wanaken ilmsüta! Kumb mo eest tappeti, Sa
kandsit nuhtlust nida, Et ma sa wallale: So podi risti
päääl, Mo pattu masma sääl: Sa kolit ilma eest, Kumb
so weel narap sest.

3. Siin poov se Dnne toja, Mo henge Põijoken, Se
ma nink tairwa Toja, Se puhhas Wonaken. Se Ello
kolep täät, Nink sadap ello meil, Ja rahho üllewäst; Oh
andsem tenno sest.

4. Se Wonaken last henda Sääl pu päääl kutsäda,
Kui wihha tuld wõt kanda, Nink werd last wallada;
Se Berri pajatap Mo eest, nink kistotap Se Eßä
pahha meeld, Nink pörgu mütki tuld.

5. Eht müüd se Woon kül kōli, Nink mahha matteti;
Mes kasiwu sest kül olli Sel pōrgu waimule? Kui tulli
"olmas päiw, Sis löppi temmä waiw, Sis tössi ülles
äll, Wōt woiimist kurratilt.

6. Kuis ma müüd i eä söma Se Woua lihha tääl?
Kuis ma ka peä söma Se werd, kumb joost nu sääl? Heng
nait sko enne süin, Ku mörru pattu piim; Kui silmä joost
wa weest, Om Jesus maggus tööst.

7. So, Jesus, tahha siwwa Ni su kui ussuga, Nink
sinno mörru waiwa Jks melen piddada. Mo jüdda heng
nink su, Jks sinno tennägo, Ja kitko armo tööd, Kumb
ikkes wassses lät.

8. Kik juretust nink pattu, Neid kurtje himmu ka; Mes
sinnis mahha jätta, Ma tahha paggeda. Ma tahha
tötte teed, kumb Taiwa pole lät, Sun kãrwã lõpmata:
Oh Jummal awwica.

9. Mo meel müüd roõtu olgo, Mo jalla kãngitu, Mul
meelde ikkes tulgo, Et taiwa teed ma kãu. So rist om
minno kēp, Se usk mo taiwa tēp, Se pääl ma ülles lã,
Sãäl taiwarw om mo hã.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Pasja-Wonaken,
So reiwās saap mul tekkis, Kui allaste jo cen. So
werri puhhastap, So lihha kostotap; Mo su om jutri
täus, Mo hengen maggus hais.

11. Eht maggus kül om messi, Eht winal maggo ka;
Ent kummil Jesus essi, Neikkēs ütleva: Ei olle müddake
Ni maggus nink ni hã, Kui sinna Jesuken, Nink sinno
leib nink wiim.

12. Ke ellãp süren waiwan, Kel kurbus söãmen, Saap
Jesussēst, kumb taiwan, Suur rahho, rōõm nint õu: Ke
wõrk nink wõssim, Saap temmäst ramm jo: Ke wai
wat, koormat om, Saap hengust temmä man.

13. Oh Wonalen mo söda So lihha, werrega, Et tai-
wabe ma tötta, Nink rühhi sinna ka, Kun janno eäle, E-
olle kelleke, Kun ello lätteken, Kust josep rööm nink dn.

14. Kun Ello Päiw om Jesus, Kumb painkap selgede,
Kun rahho, rööm nink digus Jks antas ligile: Ke iknu
sel om rööm, Sel leinajal om dn: Kel pudust olli tääl,
Sel om nüüd wiljält sääl.

15. Sääl tahhame sel wonal Tarwida pojale, Kui same
Että tronil, Jks laulda röömsaste. Uuw, kittus, amen,
ja, Joud, tarkus, rikkus ka, Nink weel Halleluja Sul
olgo otsata.

54. Christ ist erstanden von der Marter. Wiis. 28.
Nüüd Kristus ülles tösnu, Nink surmast ärrä päsnu,
Sest peap rööm meil ollema, Meil rööm taht Kris-
tus olla ka. Kurië eleison.

2. Kui olleß surma jänu, Jlm olleß hukka lönnu; Et
temmä ülles tösnu tööst, Sis kikkem meije Jesus Krist.
Kurië eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rööm
meil ollema, Meil rööm taht Kristus olla ka. Kurië
eleison.

55. Auf, auf mein Herz mit Freuden. Wiis. 50.
Oh tösttem omma häle, Nink laulkem röömsaste,
Meil tuwwas murre päle nüüd römu jälleke, Sääl
panti Jesust ka, Kun same maggama, Kui henge heidä-
me Nink ilmast lahkume.

2. Kui Jesust hauda panti Sai römu wainlassel:
Rööm pea murres käänti, Kui tössi ülles jäll', Nink hei-
kas: wäärtu om, Teil Jüngril olgo rööm, Se woinnus
om mo kæn, Ja rahho, rööm nink dn.

3. Se harwa usse läbbi Läts temma keelmata; Meil
wainlaisil sai häbbi Kig' omma wihhaga. Surm, wain-
nink

nink põrguom' Om Jesu jallul maan, Pat kaddonu
nink siid, Kel usk om, laulko nüüd.

4. Se om mul rõmus kaja, Mo süddä kargan tõbst;
Ei olle mul nüüd waja Taus olla peljussest. Ei sa nüüd
keltete Siin woetus mo hä, Mes mulle Jesus Krist
Saat ommast woimussest.

5. Se põrgu haud nink kerra Ei liguta mul juust, Neid
pattu ma ka nara, Ei pelgä ennämb neist: Se surm nink
temmä hirm Om mul üts tühhi põrm, Nink kolu palle
tääl, Eht olnes hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pittä Kik ilma wiha tääl, Mes
woip mul kahjo tetta, Kik temma pahha meel? Kik had-
dä, rist nink oht Ei te mul kahjo joht, Mo õnnetus om õn,
Õ ni kui päiwäken.

7. Ma ja iks Jesu mannu Kui üts lülikminne, Kohhe
mo pä om lännu, Sinnä ma lähhake, Eht läbbi ilma
lät, Nink läbbi surma siit, Ja läbbi põrgu ka, Iks minna
verrä lä.

8. Ta tõttap aurov tronni, Nink ma lä temmäga, Säääl
omma kauni hone, Mes ilmaast holi ma? Kes woip, se
mässago, Mo Pä se ke kaitsep mo, Mo kily om Jesus
Krist, Ke rikkup mässamist.

9. Ta wiip meid wärrä ette, Kumb tainwa sisse lät,
Säääl om se sõnna nättä, Kumb kullast kirjotet:
Ke ilman natus jääp, siinõmma kroun saap;
Ke kolep minnoga, se saap siin elläma:

56. Erstanden ist der heilige Christ.

SE pühhä Krist nüüd tõsnu om; Halle, Halleluja. Ke
lige ilma-rahwa rõõm, Halle, Halleluja.

2. Gest kui es olles tõsnu se, Halle, Halleluja. Sis
is saap õnsap ütsike. Halle, Halleluja.

3. Et temmä nüüd om tõsnu tõbst, Halle, Halleluja. Sis
ittam meije Jesust sest. Halle, Hallel.

4. Kolm pühhä Naist ne lätšiwä, Halle, Halleluja,
Kül warra harwal murrega. Halle, Halleluja.

5. Meist Jssand Jesus ošitas, Halle, Halleluja. Ke
surmast ülles tõsinu taas. Halle, Halleluja.

6. Me lõišiwä kas Englifest, Halle, Halleluja. Me
trööstsiwa neid süddamest. Halle, Halleluja.

7. Arg' heit' te, olge rõõmsa weel. Halle, Halleluja.
Mes ošite, ei olle tääl. Halle, Halleluja.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Englifen, Halle, Halleluja. Kus
om nüüd Jesus minno õn? Halle, Halleluja.

Engel.

9. Ta räämbä tõsinu harwast jäl, Halle, Halleluja.
Se sure pühhä päiwä pääl. Halle, Halleluja.

Maria.

10. Oh! näüdü meile Jesus Krist. Halle, Halleluja.
Ke nüüd om tõsinu surmast tõöst. Halle, Halleluja.

Engel.

11. Se woide paika kaeda, Halle, Halleluja. Kus
temmä panti hengämä. Halle, Halleluja.

Maria.

12. Se Jssand Krist ei olle siin, Halle, Halleluja.
Sest om meil murre, Waino nink piin, Halle, Halleluja.

Engel.

13. Siin reivas om, tun mähhiti, Halle, Halleluja.
Joseppist kolme päiwäni. Halle, Halleluja.

Maria.

14. Me näem omme silmiga, Halle, Halleluja. Meil
näüdü Jesusst Jssanda. Halle, Halleluja.

Engel.

15. Kallea-Male minge siit, Halle, Halleluja. Sää
om te Jssand Jesus nüüd. Halle, Halleluja.

Maria.

16. Ait Jummal, armas englifen, Halle, Halleluja.
Nüüd same rõõmsas sõamen. Halle, Hallel. Engel.

Engel.

17. Sel Peetrit seddä ütlege, Halle, Halleluja. Nink temmä tötsil Jüngrille. Halle, Halleluja.

Maria Kabwa wassa.

18. Nüüd laulke rõõmsast süddämeest, Halle, Halleluja, Et tösnü om se pühhä Krist. Halle, Halleluja.

Kiä Roggodus.

19. Sest rõõm meil peap ollema, Halle, Halleluja. Me õu taht Kristus jädä ka. Halle, Halleluja.

57. Jesus Christus wahr Gottes Sohn. Wiis. 18.

S Jummalä Poig Jesus Krist Om koolnu meije pattu eest, Nink omma werre wallanu, Se läbbi olelem pääretu, Et saime wabbas surma wäest, Ka pattu, pörgu hawwa käest.

2. Krist Surmast tössi ülles taas, Nink tegai seddä meile hääs. Pat, kurrat, surm nink temmä süüd, Kiä omma ärräwäartu nüüd; Et temmä meile õigussest, Nink ellus jäap nüüd iggäwesk.

3. Sest ussume nüüd kindmält kiä, Et Jummal meil om armolik, Ke meid taht päästä wäggewäst, Kui pallem teddä söömest. Halleluja, Halleluja. Sest kinkem ikkes Jummalat.

58. Ach Gott mich drückt ein Schwerer 2c. Wiis. 12.

U S raffe kiwwi litsuw mo, Kes wöttap teddä ärrä? Sul om, o Jummal! tutwa jo Mo henge wainw nink murre: Jesus ellap, mul om weel, Oh Essä! Kolu stiddä tääl, Ei lasse umbusst teddä Siin löidä.

2. Kes seddä kiwwi weritap Mo henge hawwast ärrä? Kunnas se us sis wallal saap? Kunnas mo oht jääs perä? Kas ma surmast peake Sa läbbi tükma ellule? Kes teep mo henge rõõmsas Nink õnsas?

3. Oh ärrä mötle Patsite Mo heng, so Jesus tössi, Se

surm nink põrgu keudusse Jo kaksima müüd essi. Temmã surm müüd päästap tõõst, So pattu moast nuhtlussess. Sul antas waimo ello Müüd jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma pääal mahha jätma: Kui sul om häddã, wairo nink oht, Saap temmã appis tõtma: Temmã lãts jo sinno een, Et sinno murre, wairo nink piin, Saas rõmus kãäntus jälle, Oh palle!

5. Ne engli omma sinno man, Ke Jesu pole saatwa, Nink risti tee pääal taplussen Sul ikkes appis tõtwa. Risti podut ofsit sa, Oh minne neide pühhiga, Sãal Jesust otsina essi, Kun tõssi.

6. Ei pattu hawwan lõideta Joht Jesust, temmã eis lãp; Nink ellãp müüd se sissen ka, Ke temmã perrã tullap: Selle kae hendã häãst, Nink kãnä ommast kurjast teest, Mo süddã! sis jããp murre Kõl perrã.

7. Oh pakke hawwast taiwate, Kun sinno õn om nãts tã, Sest ilmast ussun taggane, Mes takkan, seddã jãttã: Sis nãndãp hendã sinno rõõm, So Jesus, ke se ossa om; Kõl sinna teddã lõrwat, Kui pũrwat.

8. Oh anna, et ma sinnoga Woi waimun õllestousta, Nink õnnistust errãndada Ja kromiga sãal saista, Kumb tallale mul pantu om, Sãal taiwan sinno järje man. Oh helde Jesus kule, ja tulle.

Kristusse Taiwa Minnemissest.

59. Christ fuhr gen Himmel. Wiis. 28.

Krist lãts õlles taiwa, Lõppet sãal kile waiwa, Nink and se pühhã Waimo meil, Ke rõmustap kile kurbweel. Kõrieleison.

2. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peãp rõõm meil tullemã, Me rõõm saap Kristus ollema. Kõrieleison.

60. Zeuch uns nach dir, so lauffen wir. Wiis. 38.

Meid tõmba siist, O Jesus Krist! So perrà, et me
lâme Ka taiwatte, Nink ellâme So man, nink rõmu
nâeme.

2. Meid jooffma te, Et oppeme So perrà ilmast miis
nâ, Et wairw nink piin Saas otsa siin, Kui tullemme siist
sinnâ.

3. Oh tõmba meid, Et taiwa teid Siin essimatta kâis
me; Kûl essime Siin peake, Kui ilma wiis nâeme.

4. Oh tõmbake Meid nidade, Et rûhken lâme perrà,
Nink jättâme Jks ilmale Kik pattu tõdd nink kârrâ.

5. Meid tõmba kik, Et sinno riik, Kumb walmistet neil
ustsil, Jks meileke, Kui koleme, Ni saas kui, Kigil õigil.

61. Tun freut euch Gottes Kinder all. Wiis. 2.

Müüd ristihahwas rõmu jääp, Et Jssand Kristus
taiwa lääp, Sest laulko rõdmsast eggâ keel: Müüd
olgo tenno Kristussel.

2. Kik engli taiwa wâega Tâl andwa kuttust otsata,
Nink laulwa hälest rõdmsaste, Ni maan kui taiwan
kündmâste.

3. Et Jummal poiet, ke mei eõn, Om sanu tõdisin in-
nimen: Sest om saur rõdm neil engelil, Nink auwo jät-
wâ meile kûl.

4. Meil Jssand assend walmistap, Kus meije heng siit
wiimselt lääp; Sest meije teddâ kittäme, Et meile tonu
rikkusse.

5. Me Jssâ latse olleme, Nink engle mannu tullemme,
Sest om neil bige melehâ, Nink Jummalat sest kittäwâ.

6. Ei olle meil siin häddâ müüd, Pat, kurrat, surm
nink temmâ siüüd, Kik omma sanu narusf saäl, Kui Kris-
tus meid om päästnu täääl.

7. Tält pühhâ Waim sai lähhäatus, Et süddâ meil
saas

saas kostotus; Se rõmustap meid sõamest, Minē hoi-
jap võrgo hirno eest.

8. Se omma lerkut pühhendap, Et temmā ikkes õn-
sah saā, Me sõamid ka walmistap, Minē hāddā sissen
rõmustap.

9. Ja kii, mes Issand Kristus tādā Om saatnu meile
risti pādā, Meil pühhā Waim sūn kinnitāp, Minē ristim
meije mannu jāāp.

10. Poig om meil Issāst lähhätet, Ei sa Poig tutwāš
tunnistet, Kui löbbi pühhā Waimo tō, Ke puhhastap
me sõame.

11. Mi mitto suri andid saālt Toov pühhā Waim
meil' üllewālt, Kig' kurja eest meid paimendap, Et Kris-
tus ülles tairwa läāp.

12. Müüd Jummalat iks pitke sest, Minē tennāge kii
süddāmeest, Kui engli laulwa ussimast, Et hōlli tairwan
kulus maast.

13. O Issand Jummal iggāwest, Kii rahwas peāw
süddāmeest Suurt kittust ikkes andma sul, Mi nüüd, kui
eggāl ajal kii.

14. O Issand Jesus meije õn, Suur, auwus, fige-
wāggewān, So rahwas sulle kittusseš Müüd annap
tenno iggāwest.

15. Sa pühhā Waim, Ke pühhendat Minē hāddān
meid ka rõmustat, Sul meije auwo näüdāme, Minē fige
hā eest tennāme.

62. Wir dancken dir Herr Jesu Christ. Wiis. 2.
O Issand Jesus tennāme, Et ülles lātsit tairwatte.
O kange Wōrst, Immanuel, Meid kinnita iks ussun
tādā. Halleluja.

2. Kii risti rahwas rõõmsas lāt, Minē kittāw ikkes
Jummalat, Et temmā poig me welli om, Ke istup tai-
wan Issā man. Halleluja.

3. Chf

3. Eft temma kúl láts tairvatte, Sis jái ta siski meileke; Nink ellóp armo rikkussen, Kui Jummal nink kui Znnimen. Halleluja.

4. Kik tálle alla heideti Ni englid kui kík lojussi. Meid innimissi wallitsep, Meist lodu asjust holitsep. Halleluja.

5. Kik melemallus anti táll Ni taiwan kui ka ilma páál, Et wallitfes niúd úlle kík, Kui Jummal nink Maria Poig. Halleluja.

6. Zlm, kurrat, vat nink pörgu riik, Ei woi meil kahio tettá niúd, Me súddá sega surustap, Et JEsussel iks woimus saap. Halleluja.

7. Há sel, ke lodav temmá páál, Kel vattu wasta julge meel. Mes meije ilmast holime, Kui Ello Wörestil elláme. Halleluja.

8. Meil sadeti se úllemb há Ni kallist temmá werrega. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinni keudeti. Halleluja.

9. Kik meije súddá römustap, Su römulaulu málletap, Et Kristus lige kórgemb ón Me lihha nink me werri óm. Halleluja.

10. Za lábbi taiwas meile jááp, Gest Welli Jesus awwitap, Et usku jáme ótsani, Nink iggáwes saál elláme. Halleluja.

11. Amen, amen, ó Jesus Krist, Ke taiwa vole látsit siist, Meil hoija puhhast oppetust, Nink kelá árrá essitust. Halleluja.

12. Oh tulle Jssand auwoga, Ka pattatsid siin sundis ma, Nink wi meid háddá orrust siist, Et taiwan ellám iggáwes. Halleluja.

13. Amen weel útskórd laulame, Ja ihkame iks taiwabe, Kun meije woime engliga Jks amen háste úttelda. Halleluja.

Suurwiste Pühhal, pühast Waimust.

63. Gott gib einen milden Regen. Wiis. 13.

Summal tassast wihma anna Sõamel, kumb kuiw kui
 liiw, Tairwast õnne päle kanna, Kasta omma maad,
 kumb kuiw: Pühhä Waimo andekest Lasse essi üllewäst,
 Mi kui jõ mo päle iwosta, Nink mo terwet sõand kasta.

2. Kui ütš Effä ma pääal annap Hüwwi andid latšile,
 Ja neil hääd ka kofko panney, Nink om kurri õmmete; Es
 sa hä nink armolil Effä peäs andma kif? Anna pühhä
 Waimo meile Nink kif taiwa andid päle.

3. Jesus, te sa lätsit siinä Effä mannu, lähhata
 Pühhä Waimo, keddä minna Sinno kääst iks hümmus-
 ta. Anna et mo mannu jääs Erböstia, nink mo oppetas,
 Et ma tõttebe wois jääja, Nink so päle ussun kääja.

4. Pühhä Waimo mannu tulle, Jä mo sissen ellä
 ma, Omma sõand to ma sülle, Te mo ommas kerkus ka.
 Wõtta wälä kassida Henge honest koagona kif, mes te
 läp taiwa rõnust, Nink sest Zummalikkust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastses, puhtas,
 hääs; Henge sisse armo kanna, Et ma ussun kindmäs
 jääs: Minno sõand linnita, Pihha, werd iks pühhenda,
 Sada palwel waimo, tõtte, Kui ma astu Effä ette.

6. Sulle õhwrite ma hendä, Sulle arwus ellä ma,
 Taiwa pole tahha käändä, Senni kui ma siinä sa, Kun
 ma ikkes üllenda, Sinno Effä Pojaga: Kun ma kuttust
 laula sülle, Kui ma engli seltsi tulle.

64. Zersch ein zu deinen Thoren. Wiis. 10.

Mõ henge sisse tulle, O loia pühhä Waim, Sest siin
 nota ma olle iks wäega kilm nink tuim. Kui sundsi
 ilmale, Eis sunnitit mo jälle, Nink saatsit waimo ello
 Mo hengen heldeste.

2. Oh tulle, anna maitfa So wäkke hengele, So wäkke, kumb woip kaitfa Nink päästa wallale. Sis puhhastamo meeld, Et ma woi puhtast hengest So orjada ni kangest, Kui mul om kohhus tääl.

3. Üts tühhi os ma olli, Sa teit mo waas nink hääs, Ma kolu ilmal tulli, Sa tei it ellawäs. Surm koli ristmissen Ni kui we uppotussen, Kristusse puhtan werren, Ma saisa üllewän.

4. Sa ollet pühhä ölli, Nink läbbi woijetas, Sel helde Jesusselle, Mo heng nink ihho taas, Preestres nink Kuningas, Ka prohwetis, ke häddän, Nistin, ja willitsussen Jummalast hoijetas.

5. Sa oppetat its essi Mo palwust piddäma, Kui tullet minno sisse, Sis nakka pallega: So palwus kuuldaska, So laulminne om kallis, Eät taiwa pole ülles, Toop appi hennega.

6. Sa ollet Rõmu-andja, Kui meil om kurbastust, Sa ollet Koorma kandja, Kui meil om waito nink rist. Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sõnna Mul näitnu taiwa õime, Kui mo siin waitwati.

7. Sa ollet Armo-Lätte, Kust heldus, sõbrus kees, Et lasse kurbas tetta Meid wain, riid, kaddeus. Kik wihha wihkat sa, Nink keudat jälle kokko Meid läbbi armo tekko, Ke wihhan ellawa.

8. Kik, Jssand, om so päen, Se lagia ilma-ma, Ka sõame so wäen, Et neid woit juhata, Kohhe sa tabhat süit. Oh anna rahho meile, Nink leppita nüüd jälle Ma ilma Kuningid.

9. Oh tõsse ülles, Kela Kik pahha sõddamist, Te wastses nink to jälle So karia siggidust. Las ni kui ennemust Sel mgal nink ferkul olla Üts hä nink waitlik ello, Et sul saas tenitus.

10. Las wannambide nouwo, Jks hâste sigida, M
Keiserinne auwo Weel ennâmb kashwada. Kik rahwas
tarlas te: Meil wannul moistust anna, Noort rahwas
pattust kâna: Meist figist holitse.

11. Se ussu kinnâlt lâudâ Me hengen pallama: Kik
maiju, paigu tâudâ So armo õnnega: Ja aja kawwette
Meist kurratit siin ärra, Ke sinno sõmma warra Meist risup
kurjaste.

12. Meil anna ussu wâlke, Et woime tapleda, Nink
kurja waimu tekko Ja riki hukkota. Oh awwita iks
meid, Et woime ärrâ wâarda, Nink kohhalt ärrâ naarda
Meid pottu, Kurratid.

13. Kik meije ello sâe So mele perrâ tâäl; Nink kui sui
kange kâe Meist ello wõtwa jäll, Kui meije koleme; Sis
anna õnsat otsa, Meid henne mannu kutsu So tairwa
rikkuse.

65. Nun bitten wir den heiligen Geist. Wiis. 36.

Niind puhhâ Waimo pallemê Sig' ussu perrâst päle
se, Et meid temmâ hoijast meije wiimisel aial, Kui meil
süt ilmost saap minnâ issâ majal. Kurielleison.

2. Meil paista Walgus selgede, Et Jesust Kristust
tunneme, Et me woime lota õnnistaja päle, Ke meid kik
om saatnu õige issâ male. Kurielleison.

3. Et lâudâ jo niind armolikkult Me sissen sinno armo
tuld, Et me henne kessen armo pole lâne. Nink ka ikkes
rahhun ütte meelde jâme. Kurielleison.

4. Sa rõnu andia hâddân-tõest, Meid hoija surma
pelio eest, Et sis ei heidi meije sissen mele, Kui wainlanne
kaibap meije ello põle. Kurielleison.

66. Herr Jesu Christ dich zu uns wend. Wiis. 2.

S Jesu, anna rohkest kâest So Waimo meile ülles
wâst, Ke tõttehe meid juhhatap, Nink Issâ tundma
oppetap.

2. Mo Suud sa tahhaß awwada, Nink Sdänd nida walmista, Et meije Ust saap kinnitus, Nink sinno Sömma moijetus.

3. Sis tahha minna Süddämeß So, Issä, Poiga, iggäwest, Ra Pühhä Waimo tennäda, Nink sinno Kuttust kuluta. A. V.

67. Komm Gott Schöpffer Zeil. Geist. Wiis. 2.
D Jummal Loja, pühhä Waim, Mo süddä ou ni waega tuim; Oh! täüda seddä armoga, Nink omma loma rõmujta.

2. So tutšup kirri tröbstijaf, Ke Jummalast meil amretas, Uts waumlit salw, meid kinnitat, Sa armo tulli, ello läät'.

3. Meil' andid annat rohkest läest, So petäs Issä forme eest, Nink temmä sömma eggän maan, Sa jaggat tutwa kele gaan.

4. Oh! läüda sökke moistusse, Las paista armo walgusse, Se nõrga lihha kunnitá, Nink peä ülles armoga.

5. Oh! aja wainlast ärrä siit, Nink anna meile rahho nüüd, Et sinno perrä kääme hääst, Nink hoijam' henge kahjo eest.

6. Meid Issä tundma oppeta, Nink temmä Poiga Jefust ka, Et seddä ussum söämeß, Et sa läät wäljä möllembist.

7. Nuw olgo Issäl', Pojale, Kelt joudo es jä surmale, Ra pühhäl Waimul süddämeß, Siin ikles nink sääl iggäwest.

68. O heiliger Geist kehrt bey uns ein. Wiis. 23.
D pühhä Waim, nüüd tulle meil, Nink wötta söand hennesel. O tulle walgustaja! Sa taiwa walgus paista hääst, Nink anna rõmo üllewäst, et turbus löppep ärrä. Anna tännä Sinno heldust, sinno walgust meije lätte, Sest me tullem' sinno ette. 2.

2. Sa lätte, kust kii tarkus kääp, Ke wagga henge it
 kes täüt, Las meid so rõmo kuulda. Oh hoija ussun kind
 mäste, Nink ütten melen kõrwäste, So nimme tunnistada.
 Tõtta, Wõtta, Meeld nink mõttid, Heng nink wai
 mo hennel andes; Gulle aurvus meile õnnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid õiget teed siin juh
 hata, Nink kela essitussfest: Et meije sult ei taggane, Ent
 süddämeest so tenime, Kui wain om willitsussfest. Jow
 wa, nowwa, Henneselle Ommas jälle, Ke siin lootwa,
 Nink so rõmustamiist wotwa.

4. Kui kurratiga tapleme, Ja kiusatussen maadleme,
 Sis wõtta kinnitada: Ei puttu meid sis wainlanne, Kui
 sa meid hoijat warjule, Nink tahhat rõmustada. Anna,
 Nida, Meile rohkest Ommasi käest sinno rõmo, Se meil
 murren warras olgo.

5. Sis nättäs abbi rõõm nink õn, Kui selges lähhäp
 sõamen So kallis pühhä sõna. Ei lahku sinnust keäke,
 Sa annat rõmo, rahhoke, Ja kohhalt essi hendä. Näi
 da, Heida, Armo päle, Et lääs jälle süddä puhtas, Nink
 saas Jesus õige tutwas.

6. Oh oppeta meid heldeste Ka armo näütä wellele,
 Sa armo tullekenne. Kik wihha, waino, löppeta, Sis
 wõine armun elläda, Sa ollet rahholinne. Wõtta,
 Tõtta, Armo anda, Koormat kanda, Tulli: tõrra
 Olgo karmwen me mant ärrä.

7. So wäega meid kinnita, Ja anna pühhäst elläda,
 Nink waimun waine olla: Et lihha himmo tühhius,
 Nink kolu tekku armastus Es wois ka meelde tulla. Uja,
 Sada Meie mele Dige tele, Laima pole; Sis jääp
 heng ka sinno hõle.

89. Komm heiliger Geist, Herre Gott. Wiis. 8.
 Oh! tulle Rõmu-teggija, Nink läüda armo tullega,
 Meelt,

Meelt, sõand, mõttid uskijalle, Et armo näutwä digede.
 So pühhä sõuna walgustus Teep kigen Kelea uskijust,
 Et Rahwas ülle Alma-Ma Woip sinno Kittust kuluta.
 Halleluja, Halleluja.

2. O pühhä Walgus arowita, Et meije woime oppes
 da Kik tundma diget Jummalat, Kui sinna kirjan arow
 waldat. Meil olgo Jesus ütfindä Se ainus dige oppes
 ta, Et temmä sisse ussume, Kik wõrast oppust jättame. Halle
 eluja, Halleluja.

3. Sa kige illemb Rõmustus, Oh! olle meije kinni
 us, Et meije sinno kindmaste, Ka kirjal põlwel orjame,
 Sa tahhast, Iffand, armoga Kik lihha nõrkust kinnitā,
 Et meije häste maadleme, Nink sult ei lahku eäle. Halle
 eluja, Halleluja. A. V.

70. O du allersüßte Freude. Wiis. 14.

Pühhä Waim, sa ainus abbi, Kige suremb rõmustus,
 Keä, omma armo läbbi, Meid ei jättā perratus; Kige
 Mja teggija, Alma illes-piddaja, Heidā armo minno
 päle, Kule minno laulu-häle.

2. Kige kallimb henge warra Ollet sinna ütfindä, Keä
 sinno põllep ärrā, Peap hukka minnemā: Iffand tulle
 armoga Minno sisse ellāmā, Et ma pattu mahha jättā,
 Sinno sõnna ikkes wõtta.

3. Sinna tullet taiwa sissest, Nink toot meile õnnis
 tust, Wõttat ärrā inimisest Pahha mele tiggedust;
 Iffast nink ka Jesussest Eäät sa wäljä iggawest, Anna
 mulle sinno õnne, Täudā sega minno henge.

4. Sinna tijät kike perrā, Moistat kik, mes sallaja, Loet
 merre liwa ärrā, Kik wõit sinna arwada; Sinna tunnet
 tõtteste, Et ma olle pattane. Anna seddā tarkust mulle,
 Et ma melehääd te sulle.

5. Ikkes ollet sinna pühhä, Ei woi rojust sallida, Pattu
 päle

päle om sul wihha, Puhtan honen ellät sa, Sinna tahha
armsaste, Lääbi omma möstnisse, Pattust minno puhtas
tetta, Et mä Jummalat sa nättä.

6. Sinna, Taira-Tuwikenne, Ollet ülli tassane,
Helde, viikkämelelinne, Näüdät hääd ka kurjele; Lass
minno nida ka Dimma wainlaist armasta, Et ma sinno
wisi oppe, Niink arm swämet ei löpöe.

7. Issand, minna palle sinno, Kule minno armsaste,
Ärrä lasto mitte minno Sinnust lahku eäle. Wötta
winno ommatseß, Minna tahha iggäweß Hendä kōy-
halt sulle anda, Sinno armo melen kanda.

8. Minna tahha mahha jättä Kik, mes sa ei armatse,
Seddä tahha minna tättä, Mes om sinno tahtminne:
Kela minno ussinast, Kurrati meelt teggemäst, Et ma
temmä tekko wihka, Sinno kuulda ikkes ihka.

9. Sinna tahhaß joudo anda, Issand kui ma kiusa-
ta, Et ma suttu wasta panna, Pattu ärrä surmata,
Minno lihha himmystust, Wanna pattu harjotust Rikko,
Issand, sinna ärrä, Anna himmo sinno perrä.

10. Olle, Issand, minno pästjä, Kui ma johhu essima;
Olle minno ulles-töstja, Kui ma peäß saddama. Kui ma
koolja-mulda lä, Sinna minno abbis jä; Wötta perräst
seddä waiwa Minno henne mannu Taira. A.V.

71. Komm, o Komm du Geist des Lebens. Wiis. 6.
Sulle ello waim, oh tulle, Dige Jummal iggawest!
Dimma wäkke näüda mulle, Täüda minno sega hääst!
Sis saap waimo walgus ka Pimmen hengen ollema.

2. Anna meije swämette Tarkust, nouwo, karristust; Et
me nuud ei wötta ette, Kui mes om so rööm niink lust
Turdmissen meid kaswata, Pästa essitussest ka.

3. Dunne teid meil, Issand, näüda, Kik mes meist süin-
tettu om, Wötta te päält ärrä sata; Ust niink arm meil
olge

olgo rōdm. Sada pgttu kahhitsuft, Kui meil johhup
essitust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olleme:
Las meid so rāāl lotust panna, Kui me risti tunneme:
Sest se Essā karristus Om meil hā, ja dnnistus:

5. Kihhota meid, et me lāme Essā mannu julgeste, Nink
sāāl armo, appi same, Saisa me eest heldeste: Sis saap
kundus pahve hāāl, Nink me lotus kaswop tāāl.

6. Kui me rōmüstust ei lōwowa, Et se sūddā tānnitap:
Oh mo Jummal, oh kuis kawwa? Te et waitwal otsa
saap. Kosta meije hengele: Rahho olgo sinnule.

7. O sa kange, wāggew trōöstija, Eōisine nink wastne
waim, Olle meije henge pāstja, Kui meil kurrat wastia
om, Anna mōka taplussen, Kinnita meid woimussen.

8. Hoija Issand meije usku; Et meilt kurrat, surm
nink ilm Ei woi teddā ārrā kisku; Meije lotus om so hōlm.
Utley lihha: hukkan kē, Sinna ollet armolik!

9. Kui me surmal liggi same, Anna meile tunnistust;
Et me taiwa sisse lāme, Perrāndame auruustust: Kumb
om suur nink illus ka, Pāle se ilmlōpmata.

72. Komm heiliger Geist, erfülle die Herzen.

Sulle pūhhā Waim, tāūdā omme ushīde sōāmīd, nink
lāūdā neide sisse omma jummalikko armo tuld; ke sinna
mitmasuggutsest kelest kige ilma ma rahwast aino ussu sisse
ollet kōggom. Halleluja. Halleluja.

Kolmainust Jummalast.

73. Gott der Vater wohn uns bey.

Jummal Issā meile jā, Meid ārrā pandko hukka, Kigest
pattust wabbas te, Nink anna ōnsat tukka. Kurra-
kist meid paimenda, Las meid so pole tōtta, Nink sinno
pāle lota, Ka armo sinnuft ota: Sulle jāttā hēndā ka,

Kif risti rahwal' anna, Se kurja wasta panna, Meil kinnitã so Sõnna. Amen, amen om ja, ja, Sis laulame, Halleluja.

Jesus Kristus meile jã. etc.

Pühã Waim ka meile jã. etc.

(74.)

Rürie, oh! Issã, kõrge Jummal wãest, Kui wãega põlletas so Kãst? Meile anna andis sõggedust, Ke sijn teep paljo tiggedust. Heidã armo meije pãle.

2. Kriste, Ke õige walgus ollet sa, Te, wãrrã, tõtte, ello ka, Se Issã sõnna, meije rõõm, Ke kigille sijn antu om. Heidã armo meije pãle.

3. Rürie, o pühã Waim, meil iggãweß Jã mannu omnast heldussfest, Sa neid es tahhas unnetã, Ke sinno pãle lotawa. Heidã armo meije pãle.

(75.)

Rürie, oh Issã, kige kõrgemb Jummal, kui wãikuf põlletas so Kãst. Anna andis meije sõggedust, kumb paljo pattu teep. Heidã armo meije pãle.

2. Kriste, ke sinna ollet te nink tõisine walgus, Wãrrãjã, tõtte nink ello, se Issã Sõnna, kumb meile rõõm õm antu; Heidã armo meije pãle.

3. Rürie, Jummal pühã Waim iggãwel aial, olle meije man lãbbi sinno armo, arrãjãtko mitte perrãle neid kumma sinno lootwa. Heidã armo meije pãle.

76. Allein Gott in der Höh sey Ehr. Wiis. 1.

Müüd õlgo ikkes iggãwest Muu, kittus Jummalalle, Et temmã surest heldussfest Meid arwitanu jãlle. Müüd õm hã meel meist Jummalal, Suur rahho-põlw õm talwa al; Kif wain õm otsa sanu.

2. So, Issã, mei e kittãme, Nink palleme sult abbi, Ke peat ülles targaste Kif, omma sõnna lãbbi. So wãggi

õm

om ihm ottata, Mes tahhat peap sundimä; Nats, se om
aunis Jssand.

3. O Jesus, Onnisteggijä, Ke Jssäst tullit sijä;
Meid tahhit sinna leprita, Nink waigistit kil rija. Ma
palle ligest süddämešt So kallist, wagga Wonakešt: Oh!
sinna meile armo.

4. O! pühhä Waim, sa abbi-mees, Sa rõnu-and-
ja taiwast, Meid hoija wergo-harwa cest, Kumb Je-
sus pääst sest waiwast Ni rasse mõrro surmaga, Sererräst
saisap ütfindä Se päle meije lotus. A.V.

77. Sey Lob, Preis, Ehr und Herrlichkeit. Wiis. 2.
Müüd olgo kittus Jummalal, Sel Jssal, lige kõrgem-
bal, Ke taiwast lonu om nink ma, Nink täüdap seddä
remoga.

2. Auru, kittus olgo Pojale, Ke hääd tõi figel rahwale,
Nink koolnu ristit-kanno pääl, Meid saatnu taiwa rist-
tuffel.

3. Ka pühhäl Waimul olgo auru, Ke Jssä nink se Poja
nouru; Se andko meile moistusse, Et meije seddä lodame.

4. Dainus Jummal igaäwäst, Ma palle ligest Süd-
dämešt, So surest armust kule meid, Nink näüda meile
taiwa teed.

78. Wiis. 1.

O Jssä, Poig nink pühhä Waim, Sa lige kõrgemb
Jummal: Mo süddä om ni wäega tuim, Et minna
waine rummal Ei tunne sinno õigede, Kui sinna essi hel-
deste Ei walgusta mo moistust.

2. Ma tunne so io lomust tääl, Kui minna mõtle perrä,
Et sa kil lonu ilma pääl, Sis moista minna ärrä, Et sul
om suremb wäggi, nouru, Ja tarlus, heldus nink ka auru,
Kui ligil Jummissil.

3. So sonna annap päle se Mul õiget tundimist sinust,

Kui minna panue tähhele, Mes kirjotet om wannast: Ei sinna ollet üllemb hä, Üts Waim, ke lige teggijä, Üts iggäwenne Jummal.

4. Ei olle algmist, otfa sul, Sa ollet iggäwenne; Üts iggäwenne arm om mul, Kui ma so bigest tunne. Kui minno perrält ollet sa, Sis om mul iggäwenne hä, Kumb huffaminnematta.

5. Kik wäggi sinno perrält om, So kassi woip kik tettä, Kik woimus om ka sinno käen, Ni kui so teust nätta. Ni jorwat sinna minno ka Mo häddäst ärrä lunnasta, Kui ma so appi heika.

6. Mes tettü om, sa tijät kik, Nink ka mes teggematta: Kik mötte om sul arwalik, Et ei woi kinni katta: Ma tahha selle sallajan Ni häste, kui ka rahwa man, Zks henda pattust hoita.

7. So tarkus om ilmnoudmata, Sa wallitset kik häste; So nous lät lörda ütfinda, Ehk olles kik sul wasta. Oh anna tarkust minnule, Et kik mo tödd se läbbi te, Nink figgidust sult oda.

8. Sa ollet ligen paigan man, Kun org, kun nulk, kun mäggi; Mes tettäs eäl sallajan, So filmi een om selge. Ma käu sis peljun sinno een, Sa ollet ka mo söämen, Sult sa ma ikkes appi.

9. Üts tötte Jummal ollet sa, Ke tootussi peät, Mes ähwärdat, se tulley ka, Kui omma aiga näet. Su hoita henda wölsi eest, Nink ütle töttet söämeest: Heng ussu temmä sonna.

10. Sa ollet puhhä, puhhas, hä. Ei woi sa kurja tetta, Sa ollet kohhalt pattuta, Ei woi ke pattu nätta. Oh olles minna uskik mees, Zapuhhas ligest söämeest, Sis näes ma sinno palget.

11. Sa ollet öige ütfinda, Hääd, kurja tassut sinna: Hääd

Hääd häga, kurja kurjaga: So sundust pelgä minna.
Ma ätta üllekohhut maal, Te õigust õmmal lähham-
bal, Ma kannata ka petrust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lät kige rahwa ülle:
So latsil om suur rõmustus, Kui mõtlewa se päle: Sest
saap neil julgust sõamen, Se kostotap neld palwussen,
Nink armastawa welle.

13. Üts ainus Jummal ennege Om ma pääl nink ka
taiwan: Sul sinuis orjus ütfindä Hään põlwen nink ka
waiwan. Wäõrust nink orjus tühhi om, Sa Etsä,
Poig, nink pühhä Waim Se õige Jummal ollet.

14. Sa ollet kige üllemb hä, Ma peä sinno armsas, Ja
armasta so ütfindä, Mo sõand teet sa rõmsas. Muu kiti-
tus olgo sõamest Sul kige sinno armo eest, Mi maan kui
taiwan Amen.

79. Der du bist Drey in Einigkeit. Wiis. 2.

Ollet kolm personidest, Üts ainus Jummal igga-
west; Päiw lät meist ärrä kawwette, Oh! jättä
meil so walgusse:

2. So, Jummal, warra kittedäs, Kailda sinno pal-
ledas; So kittaap meije laul nink hääl, Müüd sin, nink
fis sääl üllewäl.

3. Mu olgo ikkes Issäle, Nink Issandalle Pojale, Ka
pühhäl Waimul, Trööstijal, Sel kolme ainul Jum-
malal.

Jani Kristja Päiwäl.

80. Tröftet, tröfter meine Lieben. Wiis. 14.

Trööstke, ütley Jummal, trööstke Minno kurba rah-
wast tääd, Trööstke ülles, murrest tõstke, Kummile om
haige meel, Kumma pattu leinawa, Häddä ülle kaibawa,
Neile pajatage rõmu, Neile kulutage armo.

2. O Jerusalem hã sulle, Arr' olgo murrelit, Sest et
ma so Jummal olle, Kistota sa pattu lit. Sinno södda-
minne om Arrã löpnu, sul om rööm Taiwan waluis
tettu ammo, Kaswa niüd nink wöita rammo.

3. Kige eide lanen kulus: Käändke hendã pattatse!
Sure hälega niüd laudas: Tekke söänd wallale! Tekke
häste tassatse, Orru, kengo illusas: Orru illembahe
tekke, Allandage förge mäkke.

4. Mes om förwoer ögwas sago, Mes om körplik tass
satse. Ullekohhus mahha jägo, Bettus sago tuhjätse.
Wf, arm, lotus, waggus, Nittameel nink maddalus
Tulgo ristti rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria Koddo otsmisse päiwäl.

81. Maria Kirtusse-Laul. Luk. 1, 46.

Minno heng auwustap wäega Issandar. Nink min-
no waim römustap hendã Jummalã minno Dunisã
teggijã sissen.

2. Sest temmã om kaenu omma näütjiko maddalusse
päle. Sest näitse, sest ajast sani sawa minno öusaf litmã
lit ölwe.

3. Sest temmã om suri asja minnose tennu, kumb wäl-
lew om, nink kenne niimi ühhã om.

4. Nink temmã hallestus püssip põlwest põlweni neid-
man, kumma reddã pelgãwã.

5. Temmã teep wälke omma kãe-warrega, nink pillap
ärrã neid, kumma förgi omma omman söddãme melen.

6. Temmã toukap mahha wäggewid järje päält, nink
üllendã maddalid.

7. Näliätjid täüday temmã häga, nink lassap rikkid
tuhjã ärrã.

8. Temmã om wastã wötnu omma sullast Israel, et
temmã mötles omma armo päle.

9. (Niida kui temmâ pajatanu om meije wannambile,
Abrahammille nink temmâ seemmille,) iggâwes.

10. Uuw olgo selle Issale nink Pojale nink ka pûbhåle
Waimulle. Ni kui algmissesst olli, jågo ka nåid nink
iffes iggâwes. Amen.

82. Meine Seel will ihr Leben. Wiis. 51.

Minno heng tabt omma ello, Omma Issandat nink
Welle, Jesust kitta, ullenda: Minno suddâ kargab
rõmust, Kaisap henda Issâ armust, Hõiskap õnnis
stussegga.

2. Minno hatta, minno waisust Naggi Issand nink
mo saisust, Et ma olli põlletu; Temmâ tõije mulle õnne,
Et mo kitarahwakenne Sures ollet tõstetu.

3. Halwas arwa minna henda, Et mul waisel ni suur
ande Sai mo armsast Jesussesst; Suur nink pûbhå om
mo Jesus, Temmâ tõ om selge õigus, Temmâ arm jaaap
iggâwes.

4. Temmâ panney kõrki wasta, Maddalid tabt tem
mâ kasta Omma armo wihmaga: Jårje paaalt ta mahha
heidap Wåggerwid nink hirmo nåidap, Ent neid waisi
ullendap.

5. Kummil himmo temmâ andist, Teep ta rikkas wai
sist sautist: Kummil ilman rohkede, Kummil rõnuu ðlle
warra, Jåttap temmâ tühja årrå, Teep neid santis wi
måte.

6. Temmâ nåutap armo låbbi Israeilil omma appi,
Ni kui tout heldeste. Mes ta ðtskõrd neile wandnu,
Kumbe temmâ õiges tundnu, Seddå peap kõrowaste.

7. Uuw sel Issal, Pojal olgo, Pûbhål Waimu! Eit
tus tutgo, Kolmel ainul Jummalal, Ni kui algmissesst
sün olli, Jågo aaw ka iffes tålle, Siin nink taiwan ig
gâwes.

Mihkle Päiwäl.

83. Herr, du Zimmels König. Wiis. 2.

Issand taiwa Kuningas, Reddä engliffittetas,
Englid sinna tallitat, Omna kerlut paimendat.

2. Olle hole piddäja Meile sinno engliga; Kellä wain-
laist tullemast; Kaitsa taiwast üllewäst.

3. Taiwa wäggi armsaste, Heitko meije serille, Et ei
pässe üffige Kurri meije lärowele.

4. Wäljä minnen sadikus, Koddo tullen warjotus,
Olgo enast meije man; Kahjo olgo karwemban.

5. Issand, Keä meid lunnastit, Aja ärrä kurratit;
Anna rahhun elläda, Pattast ello parranda.

6. Israeli wahhi mees, Walwa sinna meije eest; Känä
ärrä willitsust, Anna rohket dunnistust.

7. Hoija omma holega, Et ei tulle sallaja Barras meis
le wargille, Tulle kahjo honete.

8. Lasse tulla nidade, Englid meije seltsille, Kui sa petrit
wabbandid, Nink eliaast rawwitsid.

9. Engli tulgo wahhile, Sis kui meije makame; Kod-
din olgo engli ka, Meije koddo kaaja.

10. Tenno olgo rohkede Jesusselle kallide, Wahhi
mehhes tullemast, Englid saatmast üllewäst.

84. Die Engel, die im Zimmels Lichte. Wiis. 1.

Mengli taiwa walgussen, Kä Issandat saäl kitwä,
Nink temmä palge selgussen, Ja suren awwun istwa,
Me Issandast om pantu taal, Meid latsi hoidma ilma
pää, Ja wäagewäste kaitsuma.

2. Mes arm ja heldus om kül se, Mes Jummal teep
meil waisil, Et englid hoidjas kaitusias ke, Meil annap,
nink me latsil, Kõ usku puhtast hoijawa; Gest wõtkem
ledda kittaada, Nüüd englidega taiwan.

3. Oh sage engli saarnatses, Ni kumbest kui ka melest,
Siin ilman, et sääl iggäwes Teil sauw saap figest lelest.
Ne engli seddä teggewä, Mes Jummal tahhap ütšindä,
Ni tawam kui ka ma pääl.

4. Oh saatke ärrä wäggewäst, Mes Jummal meel
wihkap, Mes keläp nida ellämäst, Kui taiwa hulk iks ih-
kap. Kik ilma auwo pölleke, Ja Jummalat sis tenike
Hääl meel, kui ne engli.

5. Ke omme luliikmi stille Siin melewallust jättär, Ei
sa se mitte taiwatte, Kus kolm lörd Pühhä laulap Kik
engli hulk nink koggodus, Ja römuga teep arowustust
Sel surel Jummalalle.

6. Mo armas Jesu walmista, Et woisi ikkes littä,
Se Jssä pühhä Waimuka, Ja sulle auwo näütä, Kui
pühhä engli saarnane. Et sa so auwo rikkusse, Oh anna
armust! Amen.

85. Herr Gott dich loben alle wir. Wiis. 2.

GD, Jssand Jummal, littäme, Nink ni, kui sünuls,
tennäme, Et sa neid englid lonu ka, Ke Troni een so
orjawa.

2. Neil om suur paisrus, leuhkminne, Nink näggewä so
selgede, Ja kuulwa ikkes sinno hääl, So tarkus täüdäp
neide meeld.

3. Ei olle suigmist, hengust neil, Kik ussindus kääp neil
se pääl, So umbre olla, Jesus Krist, Nink kaisa so waiht
hulkalest.

4. Se wanna siug, nink kurri waim Täüs kaddeust
nink wihha om, Se om iks temmä terwe meel, Et iahhu-
tas so hulka tääl.

5. Ni kui ta huffot ennemust Kik ilma, ni teep ta weel
twest, Kerk, sönna, sädust, ausustka, Hääl meel tahhas
häeta.

6. Ei hengä temmä sukkuke, Kui louw ta rōlip allasi,
Pand wōrku, keli, karwalust, Et risti usku hōetas.

7. Ent senni engli walwawa, Ke Jesu perrān tullera,
Nink kaitswa risti kōggodust, Ja keelwā temmä karwaw
lest.

8. Saad oppetap meid Daniel, Ke louwi harwan iste
sāal, Ni sammute ka wagga Lot, Neil engel hāddān appis
tōt.

9. Ni sammute ka tulle lūht Aud armo, es te kahjo jōht
Neil poisil tulle ahjun sāal, Uts engel tulli appis neil.

10. Ni kaitšap Jummal wāggewāst, Ka tāmbā
mōnne hāddā eest, Meid omme engli lābbi weel, Ke kaitš
jis omma autu meil.

11. Gest kittāme so, Jummal, tōest, Nink temāme
so iggāwes, Ni kui ne pūhha englīka Jhs sinno se eest lit
tāwa.

12. Nink halleme, et ikkes weel Meid walmis lassēs olla
tāal, So weikest Karja paimenda, Kumb wot so sōuna
auruusta.

Jummalala surest armust innimiste wasta.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet lōm Dimmas palges algmisses;
Arm, ke sa mul dūne tonu Perrān pattu saddamist;
Arm ma anna hendā sis Sulle ommas iggāwes.

2. Arm, ke sa mo armastāna, Enne kui mo lodi weel;
Arm, ke sinna lihhas sanu, Nink mo saarnatses ma pāal;
Arm, ma anna hendā sis Sulle ommas iggāwes.

3. Arm, ke sinna suren waiwan Mo eest koolnu risti
pāal; Arm, ke rōmu saatnu taiwan Taplemisse lābbi
meil; Arm ma anna hendā sis = =

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tōtte, sōnna,
waimi

waim; Arm, ke ollet henge illo, Paas nink på ja armas
hõim; Arm, ma anna hendä sis = =

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne külge keutnu
tääal; Arm, sa ollet õige kange, Sinno pool om minno
meel; Arm ma anna hendä sis = =

6. Iggäwenne arm, ke sinna Pallet minno henge eest;
Arm, ke lunnastusse hiina Massat ommaast rohkest kääst;
Arm ma anna hendä sis = =

7. Arm, ke sa mo kuisut jälle harwast wälisä wimäte;
Arm, ke sinna pannel päle auwo kroui heldeste; Arm, ma
anna hendä sis, sülle ommas iggäwes.

87. Solc ich meinen Gott nicht singen. Wiis. 53.
G S ma peäs Jummalalle kaulma, tenno ütlemä? Ke
om kigin asjun mulle Heldust tahtnu arwalda. Eika
muud kui heldust olle, Kummast ligup temmä meel, Kumb
iks tõstap, kannap tääal Neid ke sõänd andwa tälle. Ilma
asja kadduwa, Temmä arm om löpmata.

2. Ni kui Adler omme poige Kattap omme siwuga:
Ni om Jummal kige paige Warjus tulnu mulle ka, Kui
weel emmä ihhuu olli, Nink sai temmält ollemist, Nink mo
ihho ellämist, Kumb carhilla weel om mulle. Ilme asja
kadduwa, Temmä arm om löpmata.

3. Arm om temmä sõänd sundnu, Omma Poiga läh
hätä, Et ta mo eest waiwa tundnu, Põrgust minno lun
nasta. O sa süggaw armo lätte, Sinna ollet pohjata,
Kuis mo meel, kumb tõlpmata, Sinno sürwuust woiw
näтта? Ilma asja kadduwa = =

4. Temmä annap henge saatjas Omma Waimo
minnule, Ke mul õiget teed süu näüdäs Ilma läbbi täis
wahe, Ke mo ussu kumalt läüdäs, Tees mo sõänd kindlik
kus, Surma wälke rammotus, Põrgu hirno ärrä sadas.
Ilma asja kadduwa = =

5. Minno henge õnsas tettä Kannap Jummal hõle kũl; Kui mõ ihhul johhup hättä, Saap ka tenimäst appi mul: Gest kui joudo mul ei olle Hendä essi arwita, Sis saap minno Jummal ka Omma wäkke näütmä mulle. Ilma asja kadduwa * *

6. Tairwast, maad nink neide wäkke Louu temmä mulle hääs, Mes mo silmil tullep ette, Tullep mulle õnsusses: Tõpra, rohhi, kapste, willi, Orrun, mõtsan mäe päääl, Jõõn nink järwen, siin nink saäl, Om mo toitus, jääp weel ülle. Ilma asja kadduwa * *

7. Kui ma magga, walwat sinna, Kaitfat kurja, kahjo eest, Wirgotat mo meeld, et minna Wastet armo sa so käest. Kui es olles appis tulnu Jummal omma palgega, Mitmast häddäst päästada, Olles ma jo hukkan olnu. Ilma asja kadduwa * *

8. Mitto rasset waiwa kurrat Umbre ajap ilma päääl, Kumb ei olle siski murret, Ei ka kahjo saamul; Eßä engel appis tulli, Niie ärrä karwette Seddä waiwa, nouwoke, Kumb mo wasta tõstet olli. Ilma asja kadduwa * *

9. Ni kui Eßä siin ei jättä Armetummas omma last, Kui ka johhus pattu tettõ, Nink om jälle kahhitlust; Nida saap mo Eßä tairwan Bitsa, ei jõht mõkaga, Minno pattu nuhtlema, Ja mul andis jätmä waiwan. Ilma asja kadduwa * *

10. Ehk mo lihhal kũl om mõrru Temmä nuhtlus, Karistus, Siski kui ma mõtle perrä, Om se minno õnnistus. Se om täht, et minno päle Minno sõbber mõtlep weel, Päästap ilma wangist tääl, Tõmbap henne pole jälle. Ilma asja kadduwa * *

11. Minna tija tõttest seddä, Nink ei mõtle Katsite, Dige Kristi rahwa häddä Tunnep tulkand otsake. Kui

se talwe ilm lät möda, Nakkap suwvi tullesma: Ni om risti
kandjil ka Perräst waiwa rõmu teda. Ilma asja kad-
duwa

12. Sest et otsa nüüd ei olle, Ei ka tuffand armule,
Kumba Jummal näüdäp mulle; Oh sis tõsta rõõmsaste
Sinno pole omme kassi, Valle sinno hennele, Et ma päiwä
nink ka ö Sinno armasten ei wassi, Senni kui ma sinnä
sa, Kun arm, kittus lõpmata.

88. Seelen Bräurigam. Wiis. 52.

Henge Põijoken, Essä Woonaken! Minna kitta sinno
heldust, Kumb mo tõmbap pattu ellust, Kumman olle
maan. Jesus Essä Woon.

2. Sinno armo pääal Julge om mo meel; Kui sa hels-
dest minno kaet, Armo rinna päle säet, Sis om julge meel
Sinno armo pääal.

3. Jummal ollet sa, Inniminne ka, Sinna wõttit mei-
je lihha, Kistutada Essä wihha, Omma werrega, Jum-
mal ollet sa.

4. Ujju küündlekest Kelä kistumast, Waimo õlliga mo
woija, Henge sissen usku hoiija, Kelä kistumast Henge
küündlekest.

5. Sis jä minna tääl Sinno omma weel, Sinno armo
tahha kitta, Sinno kitten aiga wita, Et ma ikkes tääl Jä
so omma weel.

6. Jesus Jesse juur, Sinno arm, kumb suur, Minno
toidko iks nink hoidko, Et mo ilma wiis ei rikku. Essitus
om suur, Jesus, Jesse juur.

7. Rahho teggija, Sure jannoga Innimiste õnne noud-
sit, Kui sa henge heiten heiksit: Janno tunne ma, Rahho
teggija.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommatsid, Ke
sinno tundwa, Sinnust risti nimmil kandwa, Kummil ar-
mas sa Omma rahhoga.

9. Ke sim ilmale Koley digede, Ussu ello perrä nõus woy. Käl se pea tutta jöwwoy, Et om kahjota, Ilmast lahuma.

10. Sinno hara ma Kinni jätmäta, Ei ma eäl sinno jätta, Enge ussu hölma wötta, Gest et ussun ma Sinno tätte sa.

11. Kui ma risti al Peä ikma tääl, Romustat sa minno essi: Sinno kibbe filmä wessi Pea loppetap, Mes mo turbastap.

12. Kui mul jälle rödm Henge sissen om, Romustat sa henda ütten, Senni kui mul aiga pitten Tairwa rikin om Henge sissen rödm.

13. Siin om teotust, Säääl meil arowustust, Mes ma siin weel ussun oda, Säääl ma näe nink tätte wötta. Per räst teotust Tullep arowustus.

14. Armas Jesuken, Anna taplussen Mulle joudo ärrä wäärda, Nink so woinust kinni haarda; Et mul rödm nink ön Saap so woinussen.

16. Sa mo auro nink ön, Kallis lilliken, Ei ma tahha muud siin tettä, Kui mes sul om armas nättä, Kallis lilliken, Minno auro nink ön.

89. Nun freut euch lieben Christen gemein. Wiis. 1.
Müüd risti-rahwas romusta, Nink karkeem üttel meel
 Et meije ütten römuga Kif laulam' üttel keel, Mes
 Jummal tenna meile hääd, Nink temmä sure immes
 tödd, Om kallist temmä saatuu.

2. Ma olli wangin kurratil, Nink surma tätte sanu,
 Mo pat se teggi wairwa mul, Mes lomust mulle jänu,
 Ma satte iks ka suwembä, Es olle ello häddätä. Pat
 olli minno riknu.

3. Mo tö kif olli kölbmatta, Nink olli riklut ärrä, Ne
 Jummalä eep es saisata, Kif hä jäi minnust perrä. Mul
 oll

Olli ni suur willitus, Et mulle tulli hukatus. Mul olli
 ergo minna.

4. Sis olli Jummal hallelit, Mo sure hadda pale,
 Nink olli mulle armolit, Tahd pata minno jalle, Raand
 Issa mele minno pool, Tal toost es olle tuhhi hool. Ta
 parrembat and arra.

5. Se Issa uttel: Niid om aig, Et pea armo heitma,
 Oh! minne minno armus Poig Neil' waisil onust nau-
 ma, Neid pattust walsja arwita, Nink surma neid' eest
 kakkista, Nink las neid soga ella.

6. Poig saije sonnawotlikkus Sel Issal, tulli taitwast.
 Sai minno welleh sundinus, Pasi minno arra waiwast.
 Sa piddi wakke sallaja, Wot waisel kombel kondida;
 Tahd kurratit sin wadda.

7. Mo wotta kuni ussuga, (Se olli Poja kenne,)
 Sis saat sa jama hukmatta, Gest minna to sul' onne.
 Ra olle sinno perrandus, Ei sa so minnust willitus, Eht
 urrat arra kaanna.

8. Mo werd saap temma wallama, Nink minno ello
 wotma, So haas ma sedda kannata, Sa peat se paal'
 wotma. Mo ello nelap surma niid, Mo digus kannap
 minno siid, Se labbi saat so onsa.

9. Mo Issa manni taitwatte, Om mul sest Ilmast
 minna, So eest saal palle rohkede, Sul sata Waimo
 minna, Ke sinno haddan romustap, Nink minno tundma
 oppetap, Nink totte sissen sadap.

10. Mes tettus sai nink oppetus, Sul ilma paal sin
 minnust, Se Jummi la arwust tauudetus, Ra weap sama
 kannust. Liig sadussid sa taggana, Mes sinno onust
 kikkowa, Ma utle sedda wiimselt.

90. O Jesu Christ mein schönstes Licht. Wiis. 44.
 O helde Issand Jesus Krist, Mo walgus rodm nink
 warra,

warra, Mi armastat mo süddämeest, Et ma ei moista ärra,
 Oh anna et ka süddämeest So armasta nink kitta, Appiheie
 ka, Nink kui so perris lats, So pole ütfind hoija.

2. Oh anna, et ei middäke Mo sädämette tulgo, Kui
 sinno arm, se ennege Mul warras, autous olgo. Se tühe
 jäs tik, nink kela se, Mes mo woip lahhutada sinnuist ärrä.
 Et woif mo meel nink tö So armo fisse jada.

3. Kui helde, illus, imaggus om So arm, o Jesu,
 mulle: Kui temmä jääp mo õn nink rõõm, Ei tulle kurbus
 mulle. Oh ärrälasko middäke Mul nättä, tutta, kuulda,
 armastada, kui sinno kallist arm. Woit seddä kaswa
 tada.

4. Oh et se kallis kõrge hä Mo sädand kōhhalt täüdäs,
 Nink omma pūhhä tullega Mo henge waimo löüdäs. Oh
 lasse mo ka walwada! Se kallist warra hoita D nink päi
 wä, Et kurrat hirmoga Es woifi kaotada.

5. Sa ollet armas Jesu Krist Mo sü eest surma län
 nu, Nink ollet waiwa, häddä, rist Mo henge õnnes nannu.
 So teoteti, waiwati, Oh te et sinno hawa Tähhes jäwa
 Mo melen allasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om walletu, Om kallis, hä nink puh
 has; Ent minno süddä pūrretu, kalg, kurri, pattu sug
 gust. Oh laß so werre tšikkaken Mo kalge sädand murda,
 Pehmes tetta, Et woif mo süddämen So armo wäkke
 nättä.

7. Oh et mo süddä wallal saas, So werre higge
 wõtta, Kumb minno pattu perräst taas Sädäl aijant
 olli nättä. Oh et mo silmä rohkede Wet woifi pissert
 dada, Ikma jada, Kui ne, se heldeste Tõist tabtwa ar
 mastada.

8. Oh et ma kui ütš latseken So perrä nakkas joostma
 Ni kawwa kui sa Jesuken Mo wõttas ütšä tõsta: So
 mag

maggus arm sis löymatta Mo henge üllendage, Finnitasgo, Et ilma otšata Sult kangešt Finni jägo.

9. Oh tömba mo nüüd armsaste, So mannu minno tömba: Ma jöse sis ka noppešte Sul šöänd, suud ka anda. Ma pürowä sinnušt hennesešt Se römo häle kuulda, kumb kif hättä, Nink pattu šöämešt Woip pea löppetada.

10. Mo rödm mo öñ mo walguš ka, Mo ello nink mo warra, Oh wötta ommas minno sa, Mo ärräpölgö ärrä: Šešt minna ilma šinnöta Ei lörowä minkišuggušt, ei ka ainušt, Mes mo wois römušta, Kif teep mul enne kurbušt.

11. So käešt saap mo hengele Rödm, rahho, hengäš minne. Oh olle armas Jesuke, Mul ikkes armolinne. Sa armo tulli läüda mo, Te terweš pattu hawa, Ne mul tewa Suurt wallo löymatta, Et minno šilmä ikwa.

12. So arm, mo Šunnisteggija, Om ennämb kui kif ašša, Se om mot täht, mo päwliš ka, Mo lätte, kuf wo jurowa, Mo magguš wiin, mo koštötuš, Kut kohto ette tulle, Šo een olle, Om se mo ehhituš, Mo kōdda, kumma ellä.

13. O, armoken, kui tagganet, Mes sešt mul saap et ellä? Kui sa šo armo wähhendät, Šis košhalt hukkan olle. Oh! ätna et ma lörowäšte Še perrä wojšinouda, Ša šo löida, Nink kui jo löidnu se, Ei eäl mahha jättä.

14. Ša ollet minno armoga Šis henne perrä tömbnu, Mo henne ommas arwišt sa, Kui kūrja teid weel käuñu. Oh lašše nüüd mo šinno hool, Nink armo jušhatada, minno šata, Et ikkes wois mo pool Šo armo wäggi šaišta.

15. Mo šaišust, kumman ellä ma, Šo arm iks ehhitago: Kui johhu ka šääl eššima, Šäll' paigalle mo šaatto: Še

olgo hä nouw andija, Hääd tettä oppetago, Pattu keelgo,
Nink omma wäsga Mo pea umbrekäändko.

16. Se olgo murren minno rõdm, Mo wäggi kui lä
nõrkas, Kui witmäte mo nelap surm, Nink peä sama
mullas, Sis Issand Jesus tulle sa Mo päästma ärrä
birmust, Et ma põrmust Sis tõsse rõmuga, Nink tai-
watte lä armust.

91. Herr Christ der einige Gottes Sohn. Wiis. 17.

DKrist, ke ainus ollet Jummal Poig iggäwest, Sa
Issä soäst tullet, Kui kirri ütlep sest: Se hao-
täht, ke heldest Meil paistap kawwelt selgest Kig' tõiste tähte
eest.

2. Ke ikkes ollet ohu üts Jummal iggäwest, Nink
wiimselt ilmal tulnu Sest puhtast näütsikust, Nink känd-
nu surma waiwa, Ka wallal' tennu taiwa, Jäll' ello
sगतनु मेि.

2. Nun' et me kindmält woime, So tutta ilman weel,
Nink armo sissen käume, Ka lodam sinno pääal, Et maitsap
meije soä so maggusust siin pea, Nink sinno himmustap.

4. Sa kige asia loja, Sa Issä wäggi tõbst, Sa arma
õnne toja, Ke ellät iggäwest, Meid tõmba henne perrä
Meelt, mõttet kånä ärrä, Et ne ei eesti sult.

5. Meid tappa arma läbbi, Nink jälle ärrätä, Meist
kånä pattu häbbi, Et woime elläda Siin puhtast Ilman
päle, Ka süddämet nink mele Jks tõsta sinno pool.

Jummala lomisse teust.

92. Geh aus mein Herz und suche Freud. Wiis. 15.

Mõ süddä õlle rõmus nüüd, Nink kae loja kaunist
tõõd Sel rõõmsal surwe ajal: Nats rahho aija
häüfema, Nink näütwas hendä ebtega Nüüd kigen pai-
gan laial.

2. Mõts lehte pakfust laotap, Üts hal'as tek nüüd kat-
tap maad, Se om kül kaunis nättä. Kik illikesse kas-
wawa, Mink illusaste häitserwa, Ni Jummal wõttap
tettä.

3. Kik linno pissetellerwa, Mink omma laulo ajawa, Ja
omma wõjat kitwa. Se sissas, rästas, pihhoken, Se kåg-
go, hüt nink leoken, Kik mõtsa laulden täütwa.

4. Saap kanna munne haudunus, Päästlenne pessäu
poigenus, Sis omme poige sõotwa. Se pödder kargap
kerjeste, Käüp haina mõda rõõmsaste. Kik omma aiga
teedra.

5. Zöön, ojan wessi mullisep, Ja wattutap nink kerde-
lep, Se om hä nättä, kuulda; Om liggi man ka haina
ma, Kun latse karsa sõarawa, Mink wõtwa rõõmsast
laulda.

6. Ne mehhileste ussuast Nüüd omme tarru täütwa
meest, Mink lendwa umbre kaudo: Ka annap Jummal
winna-puust So süddämelle kostetust, Mink jowwotum-
mal joudo.

7. Pöld annap wiljā rohkede, Mink saisap õige pak-
fuste, Teep eggämehhel rõmu: Et auwustas sest Jumi-
malat, Me sure ande jaggajat, Ke temmä kääst om sõnu.

8. Si tahha minna unnetä, Ent kõrwast melen pid-
däda, Mes armas Jummal temmu. Kik ma ilm kättap
temma tödd, Ja minna laula seddä hääd, Mes minno
film om nämmu.

9. Ma mõtle: kui om minnul tääl Ni kaunis assi ilma
pääal, Se ello waisen pölwen; Mes saap weel perräst olles-
ma, Kui same tawwa tullesma, Sääal iggärwetsen ellun.

10. Mes rõõm sis sääl saap ollesma, Kun Jesust essi
nättäs ka, Ja mehe kõrwa kuulwa: Et mitto tuhhat Ge-
rabim, Mink mitto tuhhat Kerubim Se halleluja laulwa.

11. Oh peäs ma sääl ollema, Nink sinno man jo elläs ma, Oh helde Jissa tairwan! Sis saas ma engli lauluga So üllendama römuga, Siin olle ma iks wairwan.

12. Ei tahha siski elläden, Se ihho murren kōndiden, So kitmist mahha jätta. Ma süddä pūrwop tennoga, Kun kottäl eäl olle ma, Sul wastfid laulu tetta.

13. Mo waimo tairwast önnista, O Jesu omma Waimuga, Et sulle ikkes häitse. So armo wäggeru surwwe to Mo ussui häitko päiw nink ö, Et sinno heldust maitsa.

14. Te maad so pühhä Waimule, Nink istota mo hennelle Hääs puus, kumb ei lä mahha; Sul aurvus anna kaswada, Nink sinno aijan jureta, Sis om mul, mes ma tahha.

15. So Paradisiin elläda, Nink sinno een iks halsenda, Ma, Jesus, ütšind loda: Sääl tahha sinno tenida, Död, päiwä ilma löpmata. Oh anna, mes ma oda.

Jummalta Hōlekandmissēst.

93. Wer nur den lieben GOTT läst walten. Wiis. 4.
Res Jummalat ni lassēp tetta, Kui essi tunnep ülles wān, Ei Jummal seddā mahha jätta, Ehk temmäl kōl om häddā kāen: Sis sinna usku tunnistat, Kui ussūt häddān Jummalat.

2. Mes meil sest surest murrest abbi? Mes kasw u annap kurbastus? Sa läät kōl wannas murre läbbi, Ei löppe sinno willitsus. Kui sinna lijalt murretat, Sis ennāmb waiwa kaswatat.

3. Kit olgo ni kui Jummal tahhap, Ke lige asja teggija. Kui temmā sinno ossa jaggap, Ni peät rahhul ollema. Kull Jummal tijāp selgede, Mes tarbis tullep kelleke.

4. Se Jummal, ke meid kurbas tennu, Woip peä jälle

jälle rõmusta. Kui murre tund om mõda lannu, Sis tulley Jummal abbiga. Kust sis so meel ei mõtleke, Säält johhup abbi sinnule.

5. Eht sinna ellät willitsussen, Sis ärrä möttelgo sest weel: Et se om kohhalt tairwa sissen, Kel kaunis põlw om ilma pääal. Mes meije õnnes arwame, Lät häddäs, waiwas peake.

6. Kül Jummalal om hõlpsa assi, Nink temmä teep ka saggede, Et se, kel häste käänu kääsi, Saap waises, santis wimäte. Gesamma Jummal arwitap, Et santist pea rikkas saap.

7. Sis wõtta wiimselt seddä nouwo: Te rõdd, nink palle Jummalat. Jks anna laulden tälle auwo, Kui sinna kussa kannatat. Ke Jummalast ei taggane, Ei Jummal seddä unnetä.

94. Befiehl du deine Wege. Wiis. 3.

Mes murret süddä kannap, Nink turbas lät so meel? Kül Jummal appi annap, Et sinna kättät weel: Ke pilwil, tulil satap Teed ärräminnema, Sel om weel nouwo nink tunney Sul teed ka walmista.

2. Sa peät Jssä uskma, Sis kääsi häste kääp, Nink temmä tö pääal lootma, Sis so tö saisma jääp. Sest murrest ei sa abbi, Ei ka sest turbustest, Ent õige palwe läbbi Saap appi Jssä kääst.

3. Sa armas Jssä tijät, Mes kahjus tulley meil: So latsille kil säet, Mes hä nink tarbis neil. Mes sinna ette wõttat, Se peap sundima, Ni kui sa essi tahhat, Ni peap ollema.

4. Kil wõit sa Jssand tettä, Sest sul om rõhke nouwo, So tö om häste nättä, So wiis om selge auwo: Kes suttap wasta panna, Kui tahhap sinno meel So latsil appi anda Siin häddän ilma pääal.

5. Ehk wõtwa wasta panna Käl hulkan kurrati, Ei Jummal siski anna Neil woimust üttege. Mes temmä wõtta ette, Se peap sundima, Mes tahhap temmä mötte, Saap förda minnema.

6. Mo heng sis loda röömfast, Nink palle fulgede, Käl Jummal kigest häddäst So päästap heldeste. Se armo tunni oda, Sis tullep abbi sul, Nink peat rööm sama, Kui kannatet om käl.

7. Oh jättä murret mahha, Ke sband waiwawa; Ei Jummal seddä tahha, Et ollet kurblik sa: So tö ei olle sädä Reid assu Alma pääl; Käl Jummalal om tedä, Mes kassous tullep tääl.

8. Kik temmä hoolde anna, Ke tarkast wallitsep, Sis woit sa immes panna, Et tö kik förda läöp. Se waino saap pea kääntus, Nink mes so kurbastap: Rööm Jummalast saap antus, Kui omma aiga näep.

9. Ehk temmä weidi wirwis Se rööm tunniga, Nink näis jo sinno silmist, Kui tahhas unneta Meeld siski är-räheitko, Täl om üts Essä Alm. So usk iks kindmäs jägo, Käl tullep pea rööm.

10. Kui sinna temmä pole Heud hoijat kindmäste, Sis näütäp omma hole Kui sa ei mötleke: Nink heldest armust päästap So raste koorima alt, Mes urikesseß läp häp So kassous üllervält.

11. Öönnis sa nink auvus, Ke ussut, kannatat: So kätte jäöp se woimus, Nink armo perrändät: Sul Jummal essi annap Reid urbe lehte tääl: Weel rööm laulo laulap So waine kurblik meel.

12. Oh Issand tulle appi! Mejalgu, Kassi ka So sure armo läbbi Rööd wõtta linnita. Oh löppetakik häddä, Kik önnetust nink rist, Nink anna rööm nättä Neil taiwan armolist.

95. Meine Hofnung stehet veste. Wüs. 6.

Munno lotus heljumatta Eoja päle pantu om, Ke mo perrätus ei jätta, Olgo mulle wainwehk' rööm. Temmä kääen Om mo ön, Mes ma ihka soämen.

2. Mes ütš waine innimenne Sinno käl woip awwota? Nummalus se olles eme Lina tulen soeta. Mes sa näet, Kik mes tet Uri perräst hukka lät.

3. Eoja arm om ütšind jäädiwa, Eöpmata nink otsata: Eöwra, innimisse toidiwa Hendä temmä läbbika; Temmä kääst Same tööst Barra, ilda önnistust.

4. Es siin Jummal anna rohkest, Ja ka ülle üldil' kuit, Temmä sure armo pohjast Elläw jo se waine muld; Ma nink tuul Andwa meil Eoidust, kui om temmä meel.

5. Kikkem Eojat surest armust Temmä Poja abbiga, Ke kui rotsep sarwi põrmust Meid wöt hennel walmista. Suur om wäest, Wäggerw tööst, Ke meid toitnu, hoidnu hääst.

96. Warum betrübstu dich mein Herz. Wüs. 43.

Mo süddä, mes sa murretat, Nink hendä nida kurbastat? Nink püwwat ilma hääd? Oh! loda omma Jummalala pääl. Ke elläjid kik toiday weel.

2. Ei tahha se so unnetä. Ent teed mes sul woip pududa; Kik saifap temmä kääen, Mo Jffä nink mo abbi mees, Ke häddän saifap minno' eest.

3. Et Jffä minnul ollet sa, Ew laš sult rerrä ei jätta, Sul Jffä süddä om. Ma olle waine nulla-tük, Mu rööm lät minnust ärrä kil.

4. Se rikkas lodap wilhä pääl: Ma Jummalala pääl loda weel, Ehk ma käl põlläta. Ma ussu nink om tedä thut, Ke so eääl lodap, sel om käl.

5. Elia eest, kes hole kand, Nink kallil ajal siwvä and, Kui wihma es satta mitt? Üts läsk-naine Sidoonri maast, Kohhe ajetit sa Jummalast.

6. Ni et sul n'lg es olles mit, Kui Jummala teed sa tallitit, Et täüdeti ta käst, Sis töiwä kaarna roga sul, Ni hommogult kui öddangul.

7. Kui laddaja al ollit sa, Üts engel nätti tulleswa, Töi sūrowä, jurwa sul. Sa läsit se ga kiinitu, Se mäeni, Horeb nimmitu.

8. Es jättä Jummäl Tanielt, Ke anti Lourowo-pennidel, Omma englit lähhat ta, Niink last tälle söki wijä hääst, Proweti Habakukki käest.

9. Josef Egipeti müdus sai, Niink Baraonist wangi jäi, Et pel äs Jummalat; Se teggi teddä essändas, Welle, issä et toost toidetas.

10. Es jättä Jummäl perrä ka Kolm meest, Ke tullen ollinwa, Omma englit lähhat neil, Ke hois neid tulle kirre eest, Niink päst neid lige häddä käest.

11. Ni rikkas, Jummäl, ollet weel, Kui ollet olnu iggäwel; Ma loda sinno päle, Mo henge polest rikkas te, Sis ma ei holi middäke.

12. Ma jättä ilma auno kül, Sa 'ggäwest enne anna mul, Mes ollet saatnu meil So mõrro surma walloga, Ma seddä sinnuft himmusta.

13. Kik mes om siin se ilma pääl, Kuld, hõppe, auro, ehk torre meel, Ka rikkus, ilmlik hä, Se püssip üriß ennege, Ei sada õnsust hengele.

14. Ma tennä, Krist, so süddämeest, Et ollet minno opnu hä 'st So pähh i sõnnaga. Mul anna ussun kins nitust, Niink minno henge õnnistust.

15. Auro, kirtus, tennu olgo sul Se eest, mes ollet tennu mul. Ma palle süddämeest, Mo sinno palge selgussest, Sa ärrätougako iggäwest.

27. In allen meinen Thaten. Wiis. 24.

M sundko minno assi, Ni läugo minno lässi, Kui
Jumo

Jummal essi teep. Kui temmä murret kannap, Ja
 essi nouwo annap, Käl sis kil häste kōrda lääv.

2. Ei minno tö siin kōlba, Kil minno waiw om ilma,
 Ei massa minno nouw, Mi olgo kui ta tahhap, Kui tem-
 mä ossa jaggap, Sest olgo temmääl ütšind auw.

3. Mes pōlwe Jummal annap, Mes temmä päle pan-
 nep, Se om hä minnule: Ei puttu minno wigga, Kui
 enne sunnip nida, Kui armisa Jſſä tahtminne.

4. Ma temmä päle loda, Ja teddä melen peä, Ke hois
 jay kuisa eest. Kui minna teddä pelgä, Ja sōnna perrä
 ellä, Ei olle häddä iggäwest.

5. Ja wōtko surest armust Mo pästä ligest pattust,
 Meid suuš ei arwada. Ei temmä kohhut mošta Mo
 pattu pääl ni pea, Ent tahhap moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhä, Ja jälle ülles tösse, Kun
 olle eäle, Kui häddän, willisussen, Ehl waisussen. uin
 többen, Saap sōnnast rōmo hengele.

7. Kui Jummal wōras tullep, Ja risti päle panep,
 Sis tahha kannata. Ei sa, kui temmä tahhap, Ja kan-
 natust ka annap, Mul koorma rasse ollema.

8. Kil temmä hōlel jōttä, Kui kōle ma ehl ellä, Kui kās-
 sep eäle, Mil ajal arwap temmä, Kās hommen ehl weel
 täämbä, Ja moštap aiga ütšindä.

9. Sis olgo süddä rahhul, Mes eäl johhup sunnul,
 Sis ärrä murreese, Sest sinno Eſſä taiwan Teep nouwo
 Egen waiwan, Suur nouw om töttest temmäle.

Jummala Sōnnast.

98. Liebster Jesu wir sind hier. Wiis. 7.

Armas Jesu arwita Sinno sōnna häste kuulda, Meesd
 ja möttid walmista, Palwid armust wasta wōtta Sin-
 no arm meid walgustago, Ma päält taiwa juhhatago.

2. Meil om selge rummalus, Kui so pühhä Waim ei oppe, Süddämen om pimmedus, Ei se hennesest siin löpze pe Meije kohheke ei kōlba, Kui sa essi meid ei sada.

3. Oh sa walgus walauffest, Kä meil Jff äst taiwast antu, Ee, ma palle süddämeist, Gwand, suud ja kōrwu wallal. Paltwid, laulu, Jesu sinna, Lase häste kōrda minna.

99. Nun Gottlob! es ist vollbracht. Wiis. 7.

Jummal olgo tennātu, Kif om häste kōrda lānuu, Paltwe, laulo, oppetus, Jummal om kif häste tennu. Wōtkem seddā meelde panna, Se cest tennäl auwo anda.

2. Lātkem kōddo rahhoga, Jummal om meid õnnistama, Ellākem sis uida ka, Kuis meid tennā oppetamu. Pühhä Waim ineid juhhatago, Ja meid ennāmb wal mistago.

3. Lāme ehk ka tulleme, On niink rahho meile olgo, Andko jaffo leiwāle Jummal kigin abbis tulgo. Awwitago õnfast kōolda, Ja meid wiimselt taiwa tulla.

100. Jehova ist mein Herr und Hüter. Wiis. 54.

Jehowa om mo henge Karjus, Ei sa mul pudust olles ma; Ea sõdāp mo niink om mul warjus, Sāäl haina ma pāäl armoga: Mo sadap wārski lätte mannu, Kun ma ifs lambakeisi nānuu, Ke wāssinu niink tōbbise: Kui nārwetas mo süddā ärrā, Sis rühhip tennā minno per rā, Toop ello rohto hengele.

2. Mo sadap bige te pāäl sinna, Kāuw een niink ma lā verrā tōst, Kui mul ka pimmedān om minna, Ja orrun, kumb tāus willitsust, Kun te-ra jälle orruna litša, Kun ohhaka niink orjanitsa, Ei sa ma sifki pelgāma: Ea ollet mo man minno walgus, So wāas niink lep om minno selgus, So olla pāäl ma henga ka.

3. Üts sõõmaig taiwa maggusuffest, Täüs rõhkuft, wäfte winaka, Om mulle walmistet Jesussfest, Mes sõõbra kawwest näggewa? Sa wojjat minno rõõmu õllist, Ei tija ma ka murre jällist, Kui sa mo täüdät armoga: Sa kistutat mo henge janno, Nink lasset pikrit ette panna, Täüs taiwa maggusuffega.

4. Ei peä meel sis ennämb liikma, So mant mo karjus paggeda: Kohhes ma waine peäs tükma, So armu lat hawwani moga. Surin ihho henge lahbutago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui lats so maija jä: Se fullane ei jä joht maija, Kes poiga säält woip ärrä aija, Mast ajas tedda taiwabe.

5. Halleluja ma laula sulle, Oh helde Karjus, maggus Woon! Oh olles tuhhat keeld ka mulle, Me kittäse so ütten koon. Ent sa ei püwwä paljo keli, Üts süddä teep hääs sinno meie, Kumb armastap so ütfindä, Mul särist sõänd Jesu anna, Sis minna melen ikkes kauna: So perrält iggäwes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth. Wiis. 1.

MEs häddä woip meil sündidä, Kui sa meid, Jffand, sõdät Se kauni taiwa leiwäga? Nink kilmä wega jodat, Kui sinno Waim meid rõõmustap, Nink kurba henge kostotap, So pühhä Waimo wäest.

2. So pühhä nimme arwus sa, Kül õiget teed meil näüdät, Ei jättä häddän rõõmuta, Ent effi meid ikk heijat. Gest ollem ikkes julge sin, Ehk kül meil johhup surma piin, Et sa meil abbis tullet.

3. So kex, o armas oppeja, Meid muhtlep nink ka oppep, Se rist meist ajap himmo ka, Et pattu kurjus löp pep, Kumb muudo hengel kahjo teep, Nink ihho hukka saatma läap ka pörgu-harowa sisse.

4. Üts laud meil sinnust ehbitäs, Mes silmiga me näime.

So sönnä ruowas kannetas, Mes süddämen me söme;
 Kui tullep wainlan' kuusama, Sis woip se henge kostuta,
 So Waimu kängest wäest.

5. Sest sinno arm nüüd süddämešt Jes tullep meije
 pole Sel ajal niin' ka iggäwäst, Sa kannat me eest hole,
 Et meije woime uffuga So rikust perräst perrändä, Kui
 sinno verris-rahwas.

6. Meid seddä Jesus atwita, Ke ni woip söänd tettä,
 Et lodam ta pääl armoga. Niin' Jesä woime nättä,
 Sesamma niin' se Waimu wäest, Ke seddä puowäp süd-
 dämešt, Se laulko röömässt: Amen.

107. O Mensch wie ist dein Herz bestellt. Wis. 1.

MD armas kae ussinast, Oh kae warra hilda; Mes
 kaswäp sinno söämešt, Kas ohhaka wai wilja? Sest
 wiljäst semend tunnus ka, Niin' kes om oluu kälwejä,
 Kas wainlanne wai Jummal.

2. Om sinno süddä kōwwa te, Kun käuäjä päle käuwa.
 Ja ütte te-ra saarnane, Kun lümo semend söwa; Sis
 sinna ärrämötlege, Et om üts tühhi assi se, Niin' ärrä
 pandko naruf.

3. Kui semen ärräsökkotu, Niin' ärräsötu linnust, Sis
 usk om ärräkadonu, Ei olle hengel toidust: Kui enne
 sattap kōrwule, Niin' süddä ei sa middäke, Sis Ello te
 om linni.

4. Kui süddä pae-suggune, Pat teddä kōwwas tennu,
 Ei semen kaswa sugguke, Sis temmä hukka lännu; Ei
 olle röhkust paele, Ei sa säält wäkke seemnelle, Ei kaswa
 sääl, ei häitse.

5. So süddä lünni murreta, Niin' peljota weel jänu,
 Om wiljäle weel kōlbmatta, Ei olle hirmo nännu. Kui
 murretat, hend allandat, Niin' pallet ussun Jummalat;
 Sis suttitäs heng jälle.

6. Kui

6. Kui ohhaga so soämen, Nink ello perräst murre;
 Sa pürowät ellä rikkussen; Sis om se luggu kurri: Se
 wühhä semen läppetäs, Nink asjata sääl külwätäs: Se
 om üts halle assi.

7. Ni luggu om kui nouwetäs Wel lihha himmo perrä
 Ja auro nink rikkus otsitas, Kumb henge rikkup ärrä;
 Sis kaup ärrä iggäwest, Se ello sönnä süddämest, Ei
 kanna eäl wijsä.

8. Me Jummal olgo tennätu, Et hääd maad ka weel
 nättä, Kumb õigede om arritu, Nink Jummalalle tedä:
 Sääl semen, keddä Jummal loop, Kül sadda kõrräst
 wijsä toop, Se om üts puhhas Süddä.

9. Kel kõrwu om, se kuulge nüüd, Nink ärrä hennäst
 petko; Ent tunnistago omma süüd, Ja täämbä pattust
 käändko. Ulig ärrälääp, surm jowwaw ka, Sul iggä-
 wes om koolda ka, Kui om so süddä kurri.

10. O Jesu anna minnole Üts katki murtu söand,
 Et sinno sönnä seemnele Sääl olles löidä assend; Et
 saassi walmis wijsäle, Kumb täiwa kaup mo perräle, Nink
 kannap tuhhat kõrräst.

103. Es woll uns Gott genädig seyn. Wiis. 27.

DH! Jummal olle armolik, Meil omma õune anna,
 Nink täiwa pole sada kif, Meid läbbi sinno sönnä;
 Et meil' saap tutrowaf sinno nouro, Nink kif, mes sult saap
 tettus, Nink Jesus Kristus, õn nink auro, Meist pagga-
 nist saap nättus, Et nemmä ümbre käändwa.

2. So, Jummal, hellest auroustap Kif rahwas ilman
 lajal, Nink kif ilm hendä rõmustap, Nink laulap eggäl
 ajal; Et sinna ollet sundia maan, Nink nuhtlet seodä
 pahha. So sönnä õige roog om kaan, Kumb ei woi
 jättä mahha, Kif õige tele sata.

3. So hellest, Jummal, auroustap, Kif rahwas, war-

ra, hilja. Ma kaswatap, hend parrandap, So sõnna kannap wilja. O! Jummal Issä, Pojaga, Nink pühhä Wain sääl tairwan, Meid ma pääal heldest õnnista, Ke olleme siin wairwan, Et rõõmsast laulam' Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ. Wiis. 2.

Oh Issand Jesus meile jä, Et õddang sai jo. ilmale!
So pühhä sõnna walgustus Las meile sada hoi jetus.

2. Sel wiimsel, kurbal ajal nüüd, Oh Kinnita me sõõmid, Et sõnna, sakramenti ke Meil puhtas jäässe otsani.

105. O Herre Gott, dein Göttlich. Wiis. 46.

Oh sõnna hääl, o Jummal, tääl, Om kawwa pimme jänu, Kui armogaan meist kuulti maan, Mes Pawel enne nänuu, Nink tõise weel Apostli sääl, Me Issanda sunst kuulnu. Me tennäm' sest nüüd süddämeist, Et meil se aig om tulnu.

2. Et se om kül nüüd tedä meil, Kui selgede om silmän; Sis näüda weel so arms meil, Ke so nüüd salgwa ilman, Nink opwa tõöst, mes lõwwis pääst, Nink läbbi hukka läwä. So sõnnaga neid juhata, Kik muido surma jäwä.

3. Kui tahhat sa ni elläda, Kui ristii-innimenne, Sis ussu se, nink seddä te, Mes ütlep Jesu Kenne. Se ainus õn so süddämen, Las ikkes armas olla. So lähhembä ka arwita, Kui tal woip tarwis tulla.

4. Sa, Issand, te, et sunnip se, So sure arms perrä. Kelt lodetas, se päästetäs, Täl ütlik ei te karrä. Ehk tahhap Turk nink Paapsti kurl, So sõnna ärrä neeldä; Ei õmmete sa neile se, Sest sinna woit neid keeldä.

5. Anna Issand weel so appi neil, Meid umbre käändmä tõtta, Ke lairwa tääl so sõnna hääl, Ei tahha wasta wõtta,

wötta, Ent ütlewä, et nemmä ka Ei olle kuulnu seddä,
 Ehk uannu kaan so sönna maan; Oh! se om raffe häddä.

6. Se usk om mul et töisi kül, Mes Pawel ütlep meis-
 le: Kik hukka lääp, so sönna jääp, Mi täämbä, kui ka
 heilä. Ehk pöllewa ne karwala, Nink kange kala seddä,
 Kui nei ei sa hend' kånämä Pattust, sis saap neil häddä.

7. Et Jummal om mo ainus rōdm, Sis surm toop
 mulle kastu, Nink Kristus ka om werrega Kik minno
 wölga masnu, Gest tennä ma sa auwoga. Oh! anna
 mulle seddä, Mes palle sult, ärräkeelko mul, Kui mul om
 surma häddä.

8. Maloda ka, et Jssand sa, Reid ei sa jätmä perrä,
 Kelt ilma pääl so sönna hääl Ei pölieta joht ärrä. Oh!
 anna neil so armu weel, Et nemmä sawa sinnä, So palle
 ma, las minno ka Siit õusalt ärrä minnä.

106. Erhalt uns Herr bey deinem Wort. Wiis. 2.
 S O Sönna hoija, Jssand, meil, Paapst, Turg
 rōdmijst kela weel, Ke tahtwa touka üllewält, So
 armja Poiga järje päält.

2. So Wätke näüdü, Jesu, sa, O Jssand ülle Es-
 sanda, So Kristi-Kahwas kaitsa hääst, Et se so kittap
 iggawest.

3. O! pühhä Waim, sa Trōdstija, Hääd Meelt so
 Kahwal anna ka, Kui Häddä meil, sis arwita, Nink
 Surmast Ello juhjata.

4. Üts wōras Kahwas siin nink sääl, Müüd pūw-
 wāp tulla meije pääl, So Sönna ärrähäetä, Me
 Werd ka ärräwollada.

5. Kik neide Rouwo tuhjas te, Las puttu neid se kurti
 Eō; Reid sinnä Hauda touka sa, Mes nemmä meile
 teggewä.

6. Sis saap kül tundma neide Meel, Et meije Jums-
 mal

mal ellap weel, Nink arowitap neid wäggewäſt, Ke ta
paal lootwa Süddameſt.

Oh! anna rahho armoga, Oh! Jummal, meije
ajal, Seſt töine rahho-andija Ei olle löida mujal,
Kui sunna Jummal ütſindä.

Quina meije Keiſrine nink figille üllembille, Rahho
nink hääd wallitsust, et meije neide al ütte rahholikko
nink waſki ello woimepiddada, Egen Jumjala peljuſ-
ſen, nink auſuſſen. Amen.

Jummal Kümme Käſſuſt.

107. Das ſind die heiligen zehn Gebot. Wiis. 2.
Peid kümme käſku kuulgem nüüd, Kuſt tunnus meije
pattu-ſüüd; Neid ſaije Moſes Jummalasſt, Nink
töi neid meile üllewäſt. Kürieeleiſon.

2. I. Ma olle Jummal ütſindä, Ei peä muid ſul ob-
lema. Sa peät minno pelgämä, Nink auwuſtama
uſſuga. Kürieeleiſon.

3. II. Ei ſümi ſinnul mälletä Mo pühhä nimme aſ-
janda; Ent palle ſeddä ſvämeſt, Nink littä minno ig-
garweſt. Kürieeleiſon.

4. III. Sa peät lige maſaga Sel ſäitſmel päiwäl
hengämä, Et Jummal ſinnuſt öigede Woip ſöänd ſada
hennele. Kürieeleiſon.

5. IV. Kui ſa hääd põlwe armaſtat, Nink piklä iſlä
himmuſtat, Sis peät eſſal, emmäle Sa auwo näutmä
ſelgeſte. Kürieeleiſon.

6. V. Oh! ellä iſkes armuſaſte, Nink ärrä tapko ſed-
däke, So ſüddä olgo taſſaue, Nink näüda armo figille.
Kürieeleiſon.

7. VI. So abbi-kaſa peät ſa, Kui hendä armuſaſ-
piddämä, Kik roppuſt ſüna taggane, Nink ellä iſkes
puhtaſte. Kürieeleiſon.

8. VII. Mes lähembät om eäle, Sa ärrä putko
ussike; Ei sunni sunul warrasta, Ent toida henda au-
woga. Kurielleison.

9. VIII. Suud ärrä laasko lobbista, Mes walle om,
ehk sallaja. Sa peät wihkma lawwalust, Nink andma
diget tunnistust. Kurielleison.

10. IX. Sul ärrä olgo himmustus Sest, mes om
töise Perrändus; Te lähembälle nida hääd, Kui henne-
lesa essi teet. Kurielleison.

11. X. Ke laulatet om töisele, Sa ärrä püüdke hen-
nele. Ni olle pühhas süddämešt, Kui Adam olli algmis-
sest. Kurielleison.

12. Neist Kässust peap tuttama, Kuitas sunnis ellä-
dä, Kui meijē henda pattuga Ei tahha pörgo tougata.
Kurielleison.

13. Meid armust, Jesus, arowita, Sa ollet On-
nisteggija; Kit meije to om tühhine, Et olleme kit pattat-
se. Kurielleison.

A. V.

108. Sefamma Laul lähembäste. Wiis. 2.

Meid künne käsku peä sa, Nink Jummalat iks ar-
masta, Sa nimme peä ausaste, Nink pühhä-
päi-
wä pühhitse. Kurielleison.

2. Kit wannambid sa arowusta, Nink lähembät la-
armasta. Abb' ello ärrä rikkoige, Nink ärräriisko ked-
däke. Kurielleison.

3. Sa wallet ärrä pajata, Mu maija ärrä himmusta,
Mu naist nink perret, rikluste, Sajättä ikkes rahhulle.
Kurielleison.

Kristi Ussust.

109. Wir glauben all an einen Gott.

MEi ussum'utte Jummalan, Taiwa nink ma Loja sisse,
G Re

Ke essi heitnu Jssäs ka, Et ta omme waiwalisse latsi, ikkes woissi toita, Meije ihho, henge kaitsa, Kigest kurjast häste hoida, Et me es wois wilka maitsa. Ta peap hole meije eest, Kiil tullep temmä surest wäest.

2. Me ussume ka Jesust Krist, Temmä Poiga üttest noiwust, Ke Jssä man om iggäwest, Dige Jummal wäest, arowust; Maarjast puhtast junkrokesset Töttes innimissef sündnu, Pühhäst Waimust ussu sisset Me eest, Ke pattu ollem tennu, Om Jssand Kristus kooluu tööst, Niink tösnu ülles ommast wäest.

3. Me ussum pühhä Waimo kaan, Jummal wäest, arowust rikkas, Ke römustap kil kurbe maan, Andist ehhi täp ka ikkes Kristi Kahoast, kumb' Jlm kannap, Peap ütten melen temmä, Siin kil pattu andis annap; Lihha peap weel sesamma, Taas ülles tousma mulla seest, Niink ello ello jämä iggäwest.

110. Sesamma Laul woanna Wisiperrä.

MEije ussume kil ütte Jummalala sisse, Taiwa niink ma Lvoja, Ke essi Jssäs heitnu om, et meije temmä latsis same. Temmä tahhap meid ikkes toita, Jhho niink henge ka häste paimenda; kil kurja tahhap temmä ärrä kaitsa, et ütfile wigga meile ei peä sündimä. Temmä peap hoold meije eest, hoijap niink walwaw kil saisap temmä wäe sissen.

2. Meije ussume ka Jesusse Kristusse sisse, temmä Poija meije Jssanda, Keä ikkes Jssä man om ütssuggune Jummal wäest niink arowust; om Mariaast puhtast junkrust töisitsef innimissef sündinu, läbbi pühhä Waimo, ussu sissen, meije eest, kumma ollime ärrä kadonu, ristipäle ärrä kolu, niink om surmast jälle ülles-tösnu, läbbi Jummalala wäe.

3. Meije ussume ka pühhä Waimo sisse, Keä Jummal om Jssä, niink Pojaga, niink lige kurbide römustajaf
nimmi

nimmitäs, ke kaunid Andid annap, nink kil ristirahwast
ma päääl ütten melen peap. Siin sawa kil pattu andis
antus, meije lihha peap ka jälle ellämä. Gesinatse wai-
wa perrá om meile walmistetü úts ello iggáwef.

Pühhäst Jssä meije palwest.

III. Vater unser im Himmelreich. Wiis. 18.

1. Käffet, Jssä, pallelda, Nink sinno appi heigada,
Ke ellät tauwa rikkussen; Oh! lasse meid ka suddä-
men kil palwid tettä digede, Kui meije suga palleme.

2. Oh! lasse pühhä elloga Meid sinno nimme pühhen-
dä; Las jádä meile selgeste So pühhä sđmna allale, Et laus
wólfioppetus, Nink löppep rahwa rummalus.

3. Las ossa sinno rikkuffest Meid sada siin nink iggá-
west. Sa tahhaš omma Wainurğa Ka meije sissen
ellädä. Te pörgo-wákke rammutuš, Et laswop sinno
Foggodus.

4. Siin ma päääl sundko uidade, Kui taiwan, sinno
tahtminne. Kui meile johhup willitust, Sis anna, Jssä
sand, kannatust. Kil meije tahtmist tallita, So mele
perräst teggemä.

5. Pä-toitust anna rohkeste, Nink leibä meile figille.
Oh! Jssand hoija tullest, weest, Ka waino, kalli aja eest,
Et rahho-pölwö uäeme, Nink ahnuffeta elläme.

6. Las andis sada annetus Kil meije pat nink essitus, Et
meije töine töisele Häääl melel andis anname, Nink digen
rahhun elläden, Töist armastame sđämen.

7. Meid ärrä-ätko abbita, Kui kurrat nakkap Piusama;
Kui ilm meid patma hullkutap, Nink meije lihha kihhotap,
Sis anna joudo kōrwaste, Et ussun meije wäwäme.

8. Sa tahhaš, Jssand, armoga Meid kurräst ärrä-
awwita. Oh! ärräläsko keddäke Meist figist sada pör-
gutte;

gutte; Ent wotta meije hengekest So armsa kätte iggä
west.

9. Amen, se om üts kinnitus, Nink meije ussu tunnif
rus, Et Jummal kules heldeste, Mes meije temmäst pal
leme. Sest laulame nüüd rõõmsaste Amen, se sundko
nidade.

Pühästä Ristmissestä

112. Christ unser Herr zum Jordan kam. Wiis. 37.

Me Jssand Krist Jordani jõöst, Et Jssä meel saaf
näutus, Sgi ristitus Johannesest, Et temmä käl
saaf täutus. Se tetti meile mõskmisses, Meist mõske
pattu häbbi, Nink mõrro surma upmisses, Temm' omma
werre läbbi, Hä wastse ello tarbis.

2. Sis kuulge nüüd, nink mõistke häst, Mes ristmist
kutsup Jummal, Nink mes üts peap uskma fest, Nink
opma, ke om rummal: Et Wessi olles, Jummal tahh' p,
Ei siski pallas wessi, Ka sonna sunnä mannu saap, Nink
pühä Waimo kassi; Se om sin ristjä essi.

3. Meil' seddä Jummal näutnu saäl, Käl tähtest nink
ka kelest, Kui kuulti taiwast Jssä hääl, Jordanil, heldest
melest, Kumb laus: Mo armas Poig om se, Mul om hä
weel to päle, Se saap teid saatma õigede, Sest kuulge
temmä häle, Nink kauge temmä perrä.

4. Ka Jummal Poig om essi tääl, Üts õige Jumminu
re, Se Waim ka taiwast tulles pääl, Kui kaunis Tu
wikenne. Et peäme käl uskma weel, Kui ristitäs meid
täädä, Käl kolm Personi ristnu saäl, Se läbbi tahtwa
nemmä, Me man sin Ilman olla.

5. Me Jssand Krist käl' sullasid, Meil' seddä anda
tedä, Et surma se om hukätet, Ke umb-ustu taht jäädä.
Ent ke sin ussup õigede, Se saap sest õnsas Taiwan, Üts
wastne

wasine innimen' om ſe, Minſ ei jä ſurma waiwa; Ent
elläp ikkes römun.

6. Kel loſuſt puus ſe armo päääl, Se pattu al om wai-
wan, Minſ hukka pantu ikkes weel Sel ſurmal' pörge-
hawwan. Ei arwita hä ello mit', Tö hukkan om kui
näme, Kil perris-pat teep tühjäſ nüüd, Minſ ſiſſen ilmal'
ſame, Ei woi hend' eſſi päſtä.

7. Silm ütſündä wet paimendap, Mes innimune
wallap, Uſt Waimun wäkke tunnistaſ, Mes Jeſu werri
kaldap, Et riſtmin' om ütſ werrew kano, Geſt Jeſu
Kriſti werreſt, Miſt ſüttitäs kil mei e waiwo, Mes meile,
pattu perräſt, Adamiſt minſ meiſt tulnu.

Pühhä öddango Söömajaſt.

113. Jeſus Chriſtus unſer Zeyland. Wiis. 41.

Jeſus Kriſtus meije päſtä, Iſſä wiſſha ärräwötja,
Se wöt mero ſurmaga Pörguſt meid ſiin lunasta.

2. Et ſe eſ woſſ' meleſt minnä, Sürowä, jurowa meiſ'
and tännä Omma ihho leiwä man, Omma werd ka
wina gaan.

3. Sel, ke laiwat tahhap tulla, Sünnis häſte wal-
miſ olla; Geſt ke kurjaſt' ſinnä lääp, Ello eeſt ſääl ſurma
ſööp.

4. Kittä heldeſt omma lojat, Et ſe and ſuſ' omma Poja,
Ke om ſinno aſſemel Koolnu riſti-kanno päääl.

5. Sinna peät uſkma ſeddä, Et ſe roog ſel hä, Kel häd-
dä, Kel om raffe heuge koorm, Ni ſuur waiwo, Kui öige
ſurm.

6. Ni ſuurt öonne Iſſäſt tairwan Oſſip ſüddä ſuren wai-
wan, Kel uſt' ei ſa ollema, Tänn' ei peä tullema.

7. Temmä ütſlep: Tulge waiſe, Wötke armo mehhe,
naiſe. Arſt ei kōlba terwele, Temmä Noaw lät na-
rulle.

8. Kui sul olles abbi olnu, Mes ma olle so eest koolnu?
 Se roog sis ei kólba sul, Kui sul essi appi küü.

9. Kui sa kindmält ussut seddä, Nink ei salga omma
 häddä, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om södetu.

10. Omma usku ülles näüdü, Belle päle armo heidä,
 Et ta sinnust appi neap, Ni kui Jummal sulle teep.

114. Ich komm jetzt als ein armer Gast. Wiis 1.

Mul tulle armas Jummal nüüd, Et sa mo kutsut wõ-
 ras, So lawwale, kun kallist hääd Mul walmistet
 om warras, Kui nälg om minno hengele, Kui janno minno
 waimule, Et häddä päle tulley.

2. Mo henge hoita ollet sa, Sa kōrwast hōle kannat,
 Sa ollet ülles piddäia, Ni kui sa essi tunnet, Sa ollet lei-
 wās, kairuus ka, Ke södap, jodap armoga Neid, Ke so him-
 mustawa.

3. Sis wõtta õige karjuske Mo henge jahhutada, Ja
 sata taima warrale, Säääl seddä kostutada, Sa armo
 lauda walmistat, Sa õigil seddä ehhitat, Ke sinno päle
 lootwo.

4. Kui wonakenne otši so, Mo henge karjust tagga,
 So ello Manna södap mo, Kui nälgmo waiwap wäega,
 So kallis werri jodap ka, Ei ütšike woi lahuta Mo sinno
 armust ärrä.

5. Kui pōdral sirest pallawast We janno päle tulley,
 Et temmä ikulmä lätte seest Sis janno ärräajao, Ni
 wäega minna himmusta, Et pattust wallale ma sa, Ja
 sömsas sinno läbbi.

6. Kik ennämbeste himmutse, Ja palle enne seddä, Et
 hil mo pattu kahhetse, Sest ne mul terwa häddä, Mul õi-
 jet usku anna ka, Mo õigussēga ehhita, Et süddä rahhul
 illes.

7. Mo sõänd wõtta tõmmada Sest ilmašt taima pole,
 Et

Et ilma joht ei armasta, So arm mul tulgo meelde, Et armasta ka lähembät, Niink wihha löppey söämeest, Ni kallist woga wöitten.

8. Mo seen ei olle middäke, Kui selge wattu wigga. So man ei olle üssige, Kui pühhä puhtust löida. Mo sissen om se hukatus, Ent sinxo sissen önnistus, So pühhidega taiwan.

9. Mul wastset söand walmista, So pühhä Waimo läbbi, Niind jägo minnust mahha ka, Kik kurri tö ja häbbi, Mo meeld ja möttid juhjata, Laß kurja himmo kadduda, Mes enne teije minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge warra, Ma anna suud niind sümule, Oh ärrä pölgo ärrä, Mo söand, Kallis Pöijoken, Et risti pääl ni kalliste, Mo ollet ommas saatnu.

11. Suuri Tenno olgo sinnule, Mo armas Lunastaja, Ma armasta so öigede, Ja oda seddä aiga, Et sinna ello jaggaja, Sääl kige önsa rahwaga, Mo taiwa lawwal kutsut.

115. Schmücke dich, o liebe Seele.

Minno süddä römustelle, Zättä pattu kombid jälle, Tötta ärrä rimmedussest, Minne wäljä rummalusest, Jummal kutsuy sinno lawwal, Te so söand temmal wallal. Jesus tabhap önsas tettä, Niink ömajja so seen wötta.

2. Minne, jouwa ussinaste, Walmista niink pühhi häste, Söand henge kossijalle, Sinno helde Jesussulle. Aräjägo tullematta, Puhka, walle wiwimatta: Tulle, tulle Jesukenne, Ja mo ommas, armokenne.

3. Kallist aha kallis petas, Ja suur rahha se cest pütas, Säuna helde armastaja Jaggat omme andit ilma.

Gest et se om arwamatta, Mes sa kinkit taffumatta, Kif se ilma kuld ja warra Ei woi seddā massa ārrā.

4. Oh mes himmo tulley pāle, Kui so heldus tulley meelde, Jesu, kallis hallestaja, Zinnimiste leppitaja, Omma ihhoga mo sōtat, Omma werrega mo jotat, Jummal tulley minno sisse, Ellāp minno waiman essi.

5. Pelg nink rōdm om minnul nāttā, Ja ei tija mes mul tetta, Se om ārrāmōtlematta, Se om ārrāutlematta, Zinniminne ei woi teda, Ei ka seddā ārrā nouda, Mes se wāsgew Jummal lonu, Kui ta seddā roga tonu.

6. Leiwā, wina wasta woetas, Minka ihho, werd meil antas, Mitto tuhhat seddā sōwā, Mitto tuhhat seddā jowa, Ommete se saisy terwe, Raetas nink om iks allal, Kenne tarkus seddā moistap, Kui ei Waimo walglus paista?

7. Jesu minno dige ello, Jesu minno rōdm ja illo, Jesu lige suremb warra, Arātaggane mult ārrā Minna fatta pōlwil mahha, Himmusta ja palle seddā: Kasse seddā kallist roga Mulle hāāš, sul auruš wōtta.

8. Arnušt tullit taiwast essi Lunastama innimissi, Omma henge ārrā annit, Kasse risti meel kannit, Kaldsit omma kallist werre Zlma pattu perrāst ārrā, Se mo jodap onnistusses, Sinno armo mälletusses.

9. Jesu, kallis henge toitja, Jesu, pattu ārrāwoitja, Te, et ei sa hukkatusses, Ma so lawwa ossalisseš, Sinno arm mo melen olgo, Ja mo sōāmette tulgo, Et ma nida, kui sin waiwan, Ja ka sinno ommas, taiwan.

116. O Jesu, du mein Bräutigam. Wils. 2.

MO Pōdimes, Issand Jesus Krist, Ke sinna armust minno eest Sāal pu pāal surma kannatit, Nink pattu pōlga listotit.

2. Ma tulle sinno lawwale, Kui waine kurblik patane,

tane, Ma olle haige jorweto, Oh Issand ärrä võlgo mo.

3. Se Arst nink Walgus ollet sa, Üts helde mees nink rikkas ka, Üts pühhas lätte rojatsil, Üts saja reiwas usk-likkul.

4. Sis palle ma so Issand niüd, Oh süttita mo henge siüd, Ze puhtas, mes om rojane, Päbbi so armo paistusse.

5. Mo pimme sdänd walgusta, Nink läüda ussu künält ka, Mo waisust kána rikkusses, Mo lihha kela kurjusses.

6. Et ma se taima leibakest, Jummalat nink Jnnimest, Wois siurwä allandussenga, Se man so armo mäl-leta.

7. Kik kurjust pühhi sdamest, Nink läüda ussu armo hääst, Kik hääd mo sissen soeta, Et ma sul auwus ellä ka.

8. Ohanna kik mes tullulik, Nink kela kik, mes kahjo-lik, Mo henge sisse tulle sa, Et ma ik's üts jä siunoga.

9. So sdomaig andko kinnitust, Et pattule saas löp-etus, Et ma saas pattust wallale, Nink maidfas Essä armoke.

10. Oh pillä henge wihtajid Ni nätwid kui ka sallajid. Hääd ettewõemist kunnita Mo sissen omma waimuga.

11. Mo ello kombe, wiis nink meel, So mele verrä olgo tääal: Et ello päwvi rahhoga, Ja kristlikkult woi löppeta.

12. Senni kui ello Kuningas, Ma sinno mannu tai-wa saas, Et ma so lawwal iggawes Sääal kaus nink hen-da rõmustas.

117. Gott sey gelobet und gebenedeyet.

Sill, Jummal, olgo kuttus, auw nink tenno, Ke meil rogo ollet tennu So ihhust, nink so werrest ka ni hel-dest, Meil se tulgo õutest selgest. Kuriieleison.

2. Päbbi sinno ihho, Issand Krist, Kumb so eimmas Maariast tulli tõdõt, Meid so pühhä werrega, Kigesti hääd, Däst arwita. Kuriieleison.

3. Se pühhä ihho me eest surma pantu, Et se ello meil
fest antu, Surembat armo es woi ta meil tetta, Se ei
sümi melest jättä. Kúrieeleison.

4. So arm, Jssand, seddä teggi sul, Et so werri meil tei
inmet kúl, Nink mas kík meije süüd, Et meil Jummal
helde nüüd. Kúrieeleison.

5. Meil, Jummal, andko omma armo, danne, Et me
kulem temmä kónne, Nink woime welleliffun armun olla,
Et seroog meil hääß woif tulla. Kúrieeleison.

6. Jssand, meil so Waimo jättä weel, Et se meile an-
nap diget meelt, Et ristis rahwas maan, Elläs häste rah-
hogaan. Kúrieeleison.

Toisitsest nink kawwalast Kristi rahwa ellust.

118. Erleucht mich Herr mein Licht.

MD Walgus walgusta, Ma olle hennest rummal, Ei
tunne hendä ka, Ma tija seddä kúl, Uts töine järg om
mul, Ei olle sifki weel, Kui sunnis olla taäl.

2. Ma elli ennemust Kúl suren henge rahhun, Es tija
kurbuffest: Nüüd om kík süddä tuis, Et hennel koormas
näüs; Mes enne minno rõõm, Se nüüd mo murre om.

3. Ei ilmlik häddä woi Mul seddä murret sata, Gest
minna tija jo, Et mul häid söprou weel, Ei tunne wainlast
taäl: Om teruus ihhule Za toidust rohkede.

4. Oh se om henge piim, Kumb soämeft keep wälja, Nink
söbp lukonti siin, Se taplep minnoga, Et mul om teedma-
ta; Kas usk om soämen, Nink minna Jesussen.

5. Ei olle ussu tö Ni sagge kui se nimmi, Se se om üt-
sündä, Wäart nimme yiddada, Ke Jesu wäega kík
himmo koletap, Nink Jesu jällin käu.

6. Se näüs suur pettus mul, Kui seddä mötlet enne, Et
se

se om ussus käl, Kui roppe pattu eest Hend hoijat kigest
wäest, Mes ka ne paggana Häu verräst teggewa.

7. Se näüdäp Kristust tööst, Ke terweni jääp tälle, Kel
tigge ilma lust, Kik rikkus auro nink hä Ei olle middäke,
Nink ütley: Jesus om Mo ainus lust nink rõõm.

8. Se om se ussu hää, Ja temmä pallaw himmo; Mo
Jesus olle tääl Mo paas Mo kilp nink auro; Mo saatkõ
sinno nouw; So perris olle ma, et sa mo ostnu ka.

9. Ke se mau petma jääp, Ei ussu õigest mitte, Ja wihs
kap Jummalat, Kik lotus om ütš pörm, Kui päle tullep
surm. Se ussu pohhi om se ainus Jesu arm.

10. Siin usku puus mul weel, So arm es olle õigest
Weel senni tutwa mul, O Jffand Jesus Krist: Et mul
se ilma lust. Jks armsamb oluu weel, Kui sinno auro nink
hää.

11. Mo süddä ärräne, Ma peä õigest ulgma, Ei muudo
hengust sa, Kui: salga puhtaste, Mes armas libhale, Nink
wõtta Jesust Krist, Si om kik tettu hääst.

12. Kas sinna mulla tük Sel kunningal hend kelat, Kenk
verräst siin om kik, Ke tark nink rikkas ka, Ke lige üllemb
nä, Ke ilma teggija Nink üllespidaja.

13. Kui ütšförd löppetus Sel maal nink taimal tullep,
Sis jääp ta iggäwes Ei kole eäle, Ei tija hauda ke, Nink
ke tall tutwa om, Sel om ütš jäädwa rõõm.

14. Ke lepmatta siin jääp, Nink kolep nida ärrä, Hend
pörgu harwan näep, Ei löwwa Jummalat, Ehl ikkes
ennämb wet, Kui suren järwen om, Es tulles siski rõõm.

15. Kui Jummal pürowap niid Soga siin ärräleppi,
Sis ärrä wäiwgo mitt, Mo heng, ent ütley ni: Sul minna
ohwritse Heng, ihho waimuga, Rõõm, auro feelmata.

16. Se, mes sa tahhat mul, Kui ma sa enne walmis,
Siin auro, ehtes sul, So nimmel elläda, So õnsust
pid

pidada, Pühhandet siin nink saäl, Hä mul, mes waja weel?

119. Lihha nink Waimo tapleminne. Wiis. 18.

Some kelest ma keelde umbre tettu.

Sh tulle ristinnimen, Nink mötle perrä swämen, Kui waim nink lihha taplewa Siin ilman tõine tõisega, Se lihha püw wäp essida, Waim om täll wasta parneja.

Lihha. 2. Se lihha ütles waimule, Oh anna woi must minuule, Se ilma wiis om armas mul, Se tawarikkust sa ma kül, Ma tahha lustist ellada, Ehk sa ma sissidnsas ka.

Waim. 3. Waim kostap, ütles lihhaile, Ei lä se kõrda eäle; Oh mötle, mötle innimen, Mes sinna totit ristimisfen, Sa wandsit ärrä kurratit, Kik tuhhiust nink pattu tööd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastotap: Mes immet waim mul kulutap, Kas mul ei olle suppa tääl, Et rõmus olle ilma rõät: Ma woi kül tantfi, mäugida, Ei ka ma sega vattu te.

Waim. 5. Waim pannev wasta tarkaste, Ma leima sinno halleste, Sa ellat ilman rõnnigo, Nink peät ütseörd pallama Saäl pörgun, kun se rikkas mees Jo sanu waiwa rõmu eest.

Lihha. 6. Se lihha kostap wihhaga, Kik rahwas nida teegaama, Neil om hä meel, kui warra läen, Nink rõdm se ille swämen: Kas sinna tahhat ütfindä Ni waaste ilman ellada.

Waim. 7. Waim pannev wasta kangeste, Nink tunnistap ka selgede, Et rahha meid ei arwita, Kui ilmast peame lahkuma: Mes sul hääst ellust appi om, Kui sul ei sa saäl taiman rõdm.

8. Ei kole heng joht ihhoga, Ent peap pina minnema,

Se

Se ihho saap ka ellawas, Nink koho ette kutsutus, Kui sa niud ellat kurjaste, Sis lat heng hukka, ihhoke.

Lihha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink utlep waimul peljoga: Oh jatta minno rahhule, Sa wairwat minno ennege, Ma ja jo haiges, kurblikkus, Kui porgust mul saap konnelus.

Waim. 10. Oh et sa rattu kahhises, Nink se sul waega haiget tees, Et sinna omma Jummalat Jks wattuga siiz kurbastat, Nink kanas henda figest waest, Sis jaas hirm mahha orgu eest.

Lihha. 11. Kii ma ka pattu kahhitse, Kui omma kord kaa pattale, Sis tunnista ma ommast suust, Et mul om haigust, kurbastust, Se pale sa ma wallale, Ehl ma kul jalle pattu te.

Waim. 12. Ehl sinna kul kaut rattale, Sa ei sa siski taiwatte, Sa jaat jo ikkes kurjembas, Nink ei la ellun parrembas, Sa teotat jo Jesust toost, Kui se ei sunni soamest.

13. Kui nida piwroas ellada, Kui usklikko siin ellawa, Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas ka lahhambat, Kui Jesus olles armas sul, Sis olles kil to dige kul.

14. Se ilmi saas so kul wihkama, Nink puhhas mehhes soimama; Ent sest ei olle kahjo mitt, Et rahwas uskjid narap niud: Saal om neil hirm, kui naggewa Reid uskjid auwo kroniga.

Lihha. 15. So konne, waim! om maggus kul, Se auwo kroon ka armas mul; Ent wois ma sai a mullembat, Siin ilmahaad, saal Jummalat, Ma kules so ha melega, Saas ennamb rahwast taiwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja ajatat, Sa tahhat katte Essandat Siin uhhenda nink orjada, Se om jo kohhalt woimata, So meel om ilmiik, lihhalik, Mes sinna teet, om pettus kil.

Lihha. 17. Voi minno waist, mes ma niüd te, Ei anta armo sulluke; Ma olles weel, kui wannas lä, Hend pattust käändnu; õigede, Ni teiwa minno wannamba, Nink saiwa jisli õnsas ka.

Waim. 18. Sa narat õige Jummalat Se ja mes sinna pajatat, Kes kirjã annap kätte sul, Et peät wannas sama weel, Sa wõit jo norelt koolda, Mes tahhat sa niüd wiwita.

Lihha. 19. Oh jätta omma nomimist, Mul om si'n paljo teggemist, Suur orjus, pudus massoke, Se keläp ussust kõrwaste; Ei läppe minna pallelda, Kes teed, et parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sama soga eddesi, O lihha! mes ma sulle te? Ma tahha sinno koleta, Nink risti külge naglada, Sis wära ma so ommete, Nink tulle tõttest tairwate.

21. So ette käändmist tija ma, Ma tahha ikkes pallelda, Et Jesus minno kinnitas, Nink mul so ille wõimus saas, Kui ma so lasse elläda, Sis lä ma hukka sinuoga.

22. Oh helde Jesus arwita, Et minna ikkes wõimust sa, Kui ilm nink lihha kihhotap, Ja kurrat essi hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemmä kahjo mul ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om sisli rõõm ka sõamen: Se om mo henge kostotus, Et sinna minno kinnitus, Nink wõttat minno wimäte So mannu taiwa rikkuse.

120. Du sagst: ich bin ein Christ. Wiis. 5.

Si kittät usklikkus. Hä kül, kui ussu ello, Sul annap tunnustust, Et kõnne wõls ei olle, Sis om hä luggu sul: Ma püüwä sõamest Weel sada eggapäiw üts õige usklik mees.

2. Sa kittät usklikkus. Geusklik tunnep Jesust, Ei peä

peä ütfind suun, Ent maidsap temma digust: Ja teep, mes
 kistu om, Siin helde melega, Kui sinna ni ei te, Om könne
 asjanda.

3. Sa kittat usklikkus. Ke seddä tahhap olla, Se
 armastago hääd Nink jätko kurja ello. Kas se kül usklik
 om, Ke pattu teed siin läüp? Ei olle usklik joht, Ehk tal
 kül nimmi jääp.

4. Sa kittat usklikkus, Nink mötlet waest se perrä, Et
 sinno ristmissen Ka mösti pattust ärrä: Näüd om se töijä
 kül, Ent mötle seddä ka, Et sa teit leppingut Sääal omma
 Ristaga.

5. Kus om se lepping nüäd? Kas towotus om jänu?
 Sa wandsit pattu tööd, Ent mötle mes sa tennu. Kus
 ust? Kus towotus? Kus arm? Kus lotus om? Es tühhi
 pattu lust Siin olnu sinno tööm?

6. Sa kittat usklikkus, Et kirjä tunnet häste, Nink ku-
 let ikkes weel, Ja loet ka kül essi. Ent kule armas lats,
 Kas nida ellät ka, Kuu kirri näüdäp sul: Önnis om tege-
 gija.

7. Sa kittat usklikkus, Et pattale iks tullet, Kui sinno
 förd om läen, Nink pattu andis pallet. Ent, armas!
 ütle mul, Kui sinna patta! Käüt, Kas sinna hendä sis Ka
 digest parrandat.

8. Kuisa käüt pattale, Se wanna wiisi perrä, Et sa iks
 kurjas jäät, Ei läna pattust ärrä, Sis pettät hendä tööst,
 Ei kölba towotus, Ja sinno pattal käüt Om selge law-
 walus.

9. Ma olle usklik mees, Mul antas linnitusses Jesusse
 ihhwerd, Se lät mul önnistusses. Eimitte armas
 lats, Kui sinna ussuta, Käüt Jesu lawwale, Sis saat
 sa sundust ka.

10. Ma olle usklik mees, Ma loe, laula, palle, Ma lä ka

kerkuhe, Es ne hä teo olle? Hä omma käl kui neid ka nida tallitas, Et Jummal iks saäl man Hääd puhhast sädänd näes.

11. Sä kittät usklikkus. Ei woi ma seddä löida, Kui sa so ello tööst Nink käämissest ei näüda. Ke kittät usklikkus Ja Jesu jüngri weel, Se ellägo sin ni, Kui Jesus elli taal.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mötte olgo ka ni kui Jesussel, So henge lättest tulgo: Üts selge puhhas arm, Sul olgo maddalus Ni kui so Issandal, Sis ollet usklik mees.

13. Ent kunna näe weel Nink ikkes seddä tunne, Et kerkus, Ullemeel So möttid saatwa enne, Ja wain nink kaddeus, Ei mitte tassaus, Sis ärrä piddägo, Hend öige usklikus.

14. Sa kittät usklikkus, Nink ei te siski ennämb Kui tarka paggana, Ke tusiwa weel wähhämb, Kui latse tundra nänd, Nink siski ollike Neil parremb ello weel, Kui riisti rahwale.

15. Oh ärrä ütlego, Et sinna usklik ollet; Kui sest ei tunnistä So ello, mes sa peät. Mes nimmi arwitap? Wäält nättä Riisti-ust, Ent sissest karrowal mees, Kumb kurjusest om täüs.

16. Oh Jummal anna mul Sis armio nink ka joudo, Et ma wois kundmaste iks ussu perrä nouda, Et tö nink nimmi mul Sim olles üttelis, Sis sa ma taiwatte, Kui öige usklik mees.

121. Es spricht der Unweisen Mund wohl. Wils. 1. S rummal rahwas kitlep: Weil om se öige Jummal. Nink siski ikkes kurja teep, Om süddänrest ka rummal; Ei kälba ka käl neide tö, Weil armas om se pimmed, Nink laitwa päiwä teffo.

2. Wõt Jummal taimast laeda, Kif innimiste sukku,
Et temmä saassi näggemä, Kas temmäst petäs luku;
Kas temmä meelt siin tallitas, Nink temmä sonna ar-
mastas, Ja elleats se perrä.

3. Es käu sääl ütsik õiget teed, Kif olli esnu ärrä,
Nink eggäüts lönd omma pääd, Nink aiije tühjä perrä.
Es tettä üttest ainust hä, Nink sisti mõttel neide pä, Et
Jummal kif saas kitmä.

4. Kuis kawa omma moistmatta, Ke säräst foormat
keitwa? Nink minno rahwast waiwawa, Nink kahjust
hendä toitwa? Ei loda nemmä Jummalä pääl, Ei palle
teddä häddän tääl; Hend' essi tahtwa pästä.

5. Sest ei jä meel neil rahhulle, Kif nuhtlust hennel
votwa. Jääp Jummal abbis waggule, Ke temmä päle
lootwa. Ent naartas teist se waise Nõuw, Nink laides-
tas kif temmä aww, Et temmä rõõm om Jummal.

6. Kes saap sel waisel Zsrael, Zionil õnne näütmä?
Kif Jummal temmä päle weel Saap essi armo heitmä.
Kif temmä Poig saap teggemä, Sest Jaak saap rõõmu
näggemä, Nink Zsrael hend' kitmä.

122. Komme last euch den Herren lehren. Wiis. 14.
Sulge risti innimisse, Wõtke seddä oppetust: Kes om
Jesü Lulüikminne, Nink saap temmäst õnnistust: Se,
ke Jesust tunnistap, Süddämeest ka armastap, Nink ke
wõttap waiwa nättä, Temmä mele perräst tettä.

2. Snsa, kumma waise waimun, Maddalussen elläwä,
Jummalalle kõrgen taiwan, Kigen kittust andwa ka.
Ke hend' essi allandap, Seddä Jummal üllendap: Ke
niüd Jesust melen peäp, Selle taiwa rikust annap.

3. Snsa, kumma kurbastussen Pattu ülle leinawa, Nink
ke pühhä murre sissen omma wikka kaibawa; Meid, ke mur-
retawa niüd Zkwa ikkes omma siüd, Meid saap Jummal
rõmustama, Meide murret lõppetama.

4. Nusä hiljamelelisse, Ülleföhbut falliwa: Nusä pikkä melelisse, Kurja häga wäräwa: Andwa andis ligille, Ei te kurja kelleke, Neil om neide tassomisses, Tainwa rikkus perrändusses.

5. Nusä kumma perrä nouduwa Sigust nink ka töisidust, Ülleföhto eesi hend' hoidwa, Pölgwa ilma warrandust: Ke ei te sün karrowalust, Pettust, ahnust, tiggerust: Neid saap Jummal essi täütma, Neide päle armo heitma.

6. Nusä omma armolisse, Ke ei jättä abbita Neid, ke omma häddälisse; Tewä hääd hämelega, Keddäke ei unnetä, Palwe, tö nink nouwoga, Neil saap abbi häddä ajal, Nink suur julgus koto päiwäl.

7. Nusä kumma puhhastussen, Töön nink sömman elläwä, Södämeft sün kassindussen Meeld nink möttid piddäwä, Ke se ilma himmustust, Kurja lihha harjotust Kigest melest ärräpölgwa: Jummalat ne nättä sawa.

8. Nusä omma rahholisse, Kumma pea leppirwa: Omma ka hämelelisse Töiste wihha listoda: Essi rahhun elläwä, Rahho tettä otširwa, Neid saap Jummal auwustama, Omnis latšis nimmitama.

9. Nusä kumma kannatawa, Ohto, häddä, teotust, Nink seft hendä röinustawa, Et näey Jummal waggaušt. Om kul ristist paljo tääl, Elläp süski Jummal weel, Ke seel armo tainwan annap, Ke sün ristin häppe kannap.

10. Tulle appi armas Jummal, Et ma nida ellä tääl, Et ma waine mud nink rummal, Omnis olle ilma pääl. Et ma ellä maddalast, palle so ka usšinast, wainlaisille andis anna, Sigust ikkes melen kannä.

11. Wäiste päle armo heidä, Olle puhhas süddämeft, Rahho ikkes perrän nouwa, Nink so teni kigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussu kindmäste. Sinno Wain mo juhhatago, Musan ellun kinnitago.

123. Üts tõine laul jest sammast asjast.

Sulge risti inimisse, Kuulge seddä õnnistust, Kumb kui maggus armo messi Wälja joesep Jesu suust, Kumba temmä mäe päääl Ommil Züngril kulut sääl, Kui sääl oli mahha istnu, Züngril temmä mannu astnu.

2. Onsa, kumma waise waimun, Kummil pudust kigest hääst, Ke eislõwwä emman lomun Muud kui selget hukkatus: Kumma palja koggona, Ei woi hendä arwita, Kerjawa kui santi armo, Neil toop taiwa rikkus tõnu.

3. Onsa, kumma seddä waisust Ullandussen leinawä, Kumma sedda pattu saisust Hallelikkult kaewa, Tundwa hendä kaddonu Ollawat, nink sunnitu; Kumma wihhalatse lomust: Neide kurbus kääntäs rõmus.

4. Onsa hiljamelelisse, Kumma essi tõõd ei te, Enge ni kui hädalisse Armo ootwa ennege; Lastwa hendä koggona Armust sata ütsinda: Neil saap ma ka perrändusses, Dige rohhi kinnitusses.

5. Onsa kumma issun, jannun Jesu õigust waidlewa, Kumba temmä risti kannun Saatu omma werrega: Kummil omma õigus om Kõlbmatta nink tühhi põrm: Neid tahd Jesus sõnus tetta, Omma särkiga neid katta.

6. Onsa omma armolisse, Kummil neist ka hallestust, Ke ei ussu Jesu sisse, Soudwa neile õnnistust, Püüdwä et kii rahwas tääl Pattust umbre kãnas weel, Kules Jesu armo häle: Neil saap armo, armo päle.

7. Onsa, kummil puhhas süddä Nink ei kitle ommast tõõst, Kui neil wahhelt rõõm saap nättä Muide pattust käändmissest, Ke ei otsi hennele Kaswa, auwo, nimmele, Lastwa sõand puhtas tetta: Neil and Jummal hendä nättä.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma ütte melega Ni

Kui Jesu luliikmisse Koggodussen ellawa: Keelwa ommist wellitsist rida, ülles paisumist: Neid saap Jummal auwustama, Ommis latsis nimmitama.

9. Insa kumma ussu perräst Sawwa perränkiusatus, Kummil esji ommast perrest, Nink ka ilmast teotust: Kumbe willitellatas, Naartas, pestas, sõimatas, Kui ilmsüta ussun kandwa, Saap neil Jummal palka andma.

10. Olle littedu mo Jummal, Et sesamma õnuistus Mulle, Ke ma waine rummal, Sinnast sai arowaldetus: Et ne waise waimun ka Insa omma koggonna, Kui se waisus neil om armas, Nink ei peä seddä koormas.

11. Kui ma omma pudust leina, Sis om se mo kostotus: Olle rõõmsa! sinna waine Ollet wõna ommandus: olle hiljamelelik, Jummal om sul armolik: Jesu werri om sõdigus, Ei te kahjo sul se waisus.

12. Se teep mo ni armoliffes, Et ma sõwõwa sõamest: Oh et eggäüts saas waises, Tunnes hendä pattatses, Sest et Jesus pattatsid, Nink ei mitte õgedid, Ilma sis se tulnu otsma, Nink neid armo pole kutsma.

13. Tulge pattatse, oh tulge, Jesus odap himmoga, Kuulge häddälisse, kuulge, Jesus pallap armoga. Temmä wõttap pattatsid Armsast wasta, sõdap neid, Ke sis õnnis tahhap olla, Kihko Jesu mannu tulla.

Sest surest Henge ärrarifmissest.

124. Jesu Krasst der blöden Herzen. Wiis. 6.
 Jesus nõrka henge wäggi, Kõmu andja kurbussen,
 Pattu ortun Ussu mäggi, Arst kui tõbbi sõamen,
 Plaaster surma hawä päle, Kumbe teep sõänd terwes jälle.

2. Minno henge lätte ketap, Kurjust wäljä lõpmata,
 Kurje himmu tulli täüdap Luid nink lihha pattuga. Ei ka werre pissar olle, Kumma sissest pat ei tulle.

3. Kurrat, ilm nink minno lihha lastwa noli minno pääl, Enne kui ma appi ihka, Satta minna mahha jäll; Minno henge mahha lürowas, Enne kui täl abbi turwas.

4. Kui ma tötta sinno pole, Kelap minno laiskus taas, Ku so waim taht appis tulla, Keeldäs teddä lihha wäest, Et ma ennämb ka ei jowwa Kannatada partu waiwa.

5. Oh sa pattu többe rohhi, Lätte', kust se ello kees, Minno önnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees: Sa woi pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle litsu söämette Ömma werre palget hääst, Sis saap minno pattu häddä Ötsa sinno werre wäest. Kui so öli wojap harwu, Sis ma olle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbimees weel essi Kaldat hendä henge pääl, Sis saap minno soonde sisse Wastne ello sama jäll, Sis sa ma so limbre wötma, Nink so maggusaste kitma.

125. Durch Adams Fall ist gang verderbt. Wiis. 21.

S! Adam, sinno essitus Om meije ello riknu, Et pat om meije perrändus, Nink like päle tuknu. Se siuru tö om figille Suuret wihha päle töstnu; Ent Jummal se om armsaste Meid jälle ärrä pästnu.

2. Et nüüd se siuru karwalus Om Ewat hukkota Et loja käsk sai pölletus, Sest om surm meile sanu. jowwa ka meid arwita Ei ütsize leodassi. Sis Je Krist päst innimist, Läh surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wöbras wallatus Kif süüdlikkus o tennu, Ni om üts wöbras waggaus Ka ommaß meile lännu; Sest nidade, kui figille Om Adam surma tonu, Ni Kristussen, ke like ön, Se ello meile sanu.

4. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meije welleß sündinu, Nink risti päle pantu. Kui öigede nüüd ussume Se Poja nimme sisse, Sis önnistust nink rönustust Saap meile andma Jhã.

5. Se ello, te nink wärrä! ä Om ainus Jesukenne, Se Iffä nouw, kelt ütfindä, Kik rahwas lodap ömme; Se lunastus nink pühhändus, Ke teddä melen hoijap, Se kaitsetas nink hoijetas, Nink taiwan ossa lörowäp.

6. Se mees om ärräwannotu, Nink karwen ellust ärrä, Kä tahhav olla önnistu, Nink jättäp Jesust perä. Ke inimist Jesusse eest Täht abbi mehhes panna; Se tötteste läät vörgutte, Nink peäp sundust laudma.

7. Ke Jesustest siin römustap, Nink temmä päle lodap! Ehl temmä hättä kannatap, Ke temmäst abbi odap, Ei jättetä jöht abbita. Sest kätäp Jummal ärrä Kik wil litust nink kiusatust, Ke lönnis temmä perä.

8. Oh! ärrä wötke iggäwest, O Iffand, minnust ärrä So sönnä minno suddämest; Se om mo ainus warra, Mes römustap nink kostotap Mo söänd pattu wasta. Ei surmike woi minnole Sis hirmo päle tösta.

9. So pühhä sönnä juhhatap Mo jalgu öige tele, Se haw täht se selletäp, Nink walgustap mo mele, Et moistest nink arwatas Meid kallid andid pea, Kui ussuga wöt hallelda So waimo ussile söä. A. V.

126. Ach was sind wir ohne Jesu. Wiis. 6.

J mes meije hennest essi Ollem ilma Jesuta, Wai se, nörlä, häddälisse, Armas Jesus hallesta! Kae henge hättä, Kumb sul pantas silmi ette.

1. Sinnota, o Iffand Jesus, Me ei olle middäke: Punmedus nink siuru kurjus Waiwap meid siin hirm waste. Siuru wiikka söänd täudäp, Nink meil selget wallo näudäp.

2. Sinnota, oh helde Jesus, Kurrati nink pörgu hääl Hirmotap mo kurba söänd Siin sesamma paiga päät. Söämen pat hirmsast haukup, Ja se pörgu tulli paugup.

4. Sinnota, o armas Jesus, Ei sa ilma läbbi me, Ta out

om pea lige te pääal, Kaplu pandnu jallule: Temma pilgav
meid nink trotsiv, Libbedalt meid petma otsip.

5. Rammoto, o kange Jesus, Nöswa ülles többitse
Zourweto om meije rammo, Waisel kombel elläme, Sag-
gedaste nörgas läme Krummastame, mabha jäme.

6. Rinnita meid wäggetw Jesus, Pimmeduffen paista
meil, Nrowa ülles henge filmi, Omma heldust näüda
weel: Ello päiwlik meile paista, Et wois süddä römum
saista.

7. Söktu meije jalla alla, Kange Jesus, kurratit, Tulle
omma mörsja mannu, Anna tälle armo suud, Et wois tai-
wardömu tutta, Nink et teddä oht ei puttu.

8. Wötta meid sis kae pitte, Maggus Jesus, sada meid,
Et me dige te pääal káwren, Eäle ei wássi mit, Wötta
meist kík kaplu tada, Ja sul ussutawas jada.

9. Sinno wäe Waim, o Jesus, Andko wákke wai-
mule, Et me pallawalt so perrä Armo lábbi tullemme. Is-
sand säe, sada sinna, Et wois ello kórda minná.

10. Sis saap auro nink kittus sulle, Issand, todus söa-
mest. Sis saap römum sulle laulma Eggámees siin taw-
west suust, Sis saap terwe ma pääal sulle, Jesus, auro
nink kittus jälle.

127. Der Gnaden Brunn fleust noch. Wiis. 5.

Wel armo látte keep, Kust eggäüts woip juwwa: Mo
waim oh rühhi wet Sest kairvust hennel tuwwa: Se
sonna oppetap zo sinno selgede, Et Kristus pattu wäest
So päästap ütfindä.

2. Ei olle sinno joud Hend pattust umbre káanda; Sest
kae Jesu pääal: Se saap sul seddä andma, Ke omma wer-
rega Meid wássi warjotap, Nink jälle Eä pool Hääd
teed meil walmistap.

3. Reid pattu kistota Ei saisa sinno wäen, Ust tunnet

et se tö Om ütfind Jesu kæn. So moistus nink so meel Om wäega weikenne, Se kurri karwal waim Se pettáp peake.

4. Ma tunne janno müüd Kui pödder látte perrá: Sa tiját Jssand kül, Kui suur mo pattu kárra. Ei abbi kuste ke, Kui armo röhkuffest, To hengel kinnitust, Nörk olle hennesest.

5. So tootus om sim, Ke jannun digust nõuwap, Se töttest sönus saap, Nink pattu andis löwwap. Müüd näändap mulle teed So Poig, se Wahhemes, Et sa woi awwita, Ke abbi táwweus.

6. Oh õnnis kui sest weest Ka tahhat anda mulle, Kumb waimo kostotap, Nink sadap ussu ello. Oh anna, anna iks, Sa õnnistusse káiw, Sis ellá rahhoga Nink rödmisast eggápáiw.

Pattust = Rändmissfest.

128. Straf mich nicht in deinem Zorn. Wils. 55.

Jssand árrá uyhilego, Hallesta mo wále, Árrá pandfo Shukka mo, Náüdá armo jálle. Kül om pat Minnust tet, ent se wona werri Nösko minno árrá.

2. Kes so surman mälletap? Pörgun ei sa tenno. Pimmedus mo hirmotap, Pásta wállast minno; Et ma sest Jggáwes Táiwan siuno wötta, Armas Jummal, Pitta.

3. Náüda Effa armo mul, Kinnita mo nõrkust, Minna anna hendá sul, Pásta mo sest wörkust. Süttita Illiga Heldeste Mo henge, Káná pattu wangi.

4. Kae minno suije páál, Kui kíl kanges lánnu, Ammo ota appi táál, Nink ei olle nánnu. Suur om wáiw, Eggá páiw Been nink murren istu, Nink mo wodet kasta.

5. Minna olle wássinu Pattu wáiwán lootmast, Süddá nõrgus

nõrgus ärrä jo Puhkamasi ninl ootmast. Kunnas ma Appi sa? Minna waine kole, Ülli nõrk ma olle.

6. Tafe ärrä wainlasse, Jummal wõttap kuulda, Minna woi nüüd julgeste Tenmä mannu tulla. Olle waiß Põrgu riik, Mes mul waiwa tennu, Om jo möda lännu.

7. Nuru sul olgo lige eest, Effä, siin ninl tairwan, Nuru sul olgo Jesus Krist, Abbimees mo waiwan, Pühhä Waim, Wäggerw rõõm, Olle kõrgest kitted, Et mul appis tõttit.

129. 3. Err ich habe mißgehandelt. Wiis. 6.

3. Sand, kurja olle tennu, Pattu koorma litsuw mo, Sedda teed ei olle käänu, Kumb mul sinnust näudetu. Nüüd so hirm mo päle tükkis, Kül ma hendä so eest kääkis.

2. Ent kus minna hendä kääkis, Kigen paigan ollet sa, Kui ma ülle merre pagges, Astus minna hauda ka, Olles mulle tule siwu, Minno loidä om sul nouwo.

3. Selle tahha minna enne, 3. Sand sulle tunnista, Kik mes minna kurja tennu; Minno päle hallesta. Jättä omma tullist wißha Pattu ülle jälle mahha.

4. Eht kül keäke wois liwa Merre weren luggeda, Ei ta siski eäl jõwwa Minno pattu arwada: Gest neid om ni ülli paljo, Ei woi pajatada wälja.

5. 3. Ige, ikge filmi lätte! 3. Ige päle hallofast! Oh et pudus tulley kätte Pattu ikma figest wäest, Oh et kees mo filmi lättest Kä üts jõggi wälja tõttest.

6. Olles mul ni pal o wessi Minno filmi sissen tääl, Kui mo südda purowap essi, Minna ikkes ennamb weel. Silmä! kui teil wet ei olle, Laske werd ka wäljä tulla.

7. Ent mo Jesu, sinno harwa, Ja üts werre tsilkaken Minno harwu terwes terwa, Saatwa rahho sõamen, Selle minna häddälinne Valle: olle armolinne.

8. Sinno påle ma sis feudå Pattu koormat Jesus Krist, Merre pohja seddå heidå, Te mo walges, puh-
tas tööst. Lasse waimo wålle tulla, Sinno perrålt
kohhalt olla.

Mosesse ehk Sådusse taplus ütte swaise
pattatsega.

130. Wisil: Issand, kurja olle tennu. Wiis. 6.

Moses.

Alis ni julge waine rummal, Osa wimme pattane? Es
sa tijå et so Jummal Sinno påle wihhane? Sinno
pat om suur nink hirmus, Nink sa ollet weel iks rõmus.

Pattane. Kus om mul minnå kùl.

Moses. 2. Waine rummal, mes sa wogget, Utle mul,
kos sinna låat? Kus sa hendå mo cest kåkkit? Kas sa sal-
gat omma tödd? Ei ma anna sulle perrå, Massa pattu
wõlga årrå.

Pattane. 2. Oh Krist so sõnnå pãål. 2.

Moses. 3. Asjata sa otsit armo, Jummal om jo wih-
hane, Suur om sinno pattu koorma, Såråtsid ei kuld-
te. Mõtle sure pattu påle Tulley kange kohhus jålle.

Pattane. 3. Ma waine pattane.

Moses. 4. Lomust ollet kurjas jånu, Sul om pudust
tigest hãast, Pattun ollet sinna sanu, Kurri ollet sünd-
missest. Võrgu hauda peåt sama, Võrgu hauda peåt
jåma.

Pattane. 4. So wägga werrega.

Moses. 5. Sinna ollet pattu tennu, Kunnma ilma ar-
wota, Ennåmb kui ma liwa nãnnu Merre weren ofsata:
Tuhhat, tuhhat, tuhhat kõrra Wihhastit sa Lojat årrå.

Pattane. 5. Sa annat rõmu mul.

Moses. 6. Sinna jåttat mahha seddå, Mes so Loja

tahtminne; Mes ta wihkap, wöttat tettä, Pannet wastat
temmäle: Kif so teo, sönnä, mötte, Omma selge kussa
lätte.

Pattane. 6. Kui suur mo pattu tö.

Moses. 7. Näitse, kuis sa tahhat saista, Sul om pu-
dust ligest hääst, Mes so ellun suunnis paista, Sinna hai-
sut rojussest. Hirrus om so pattu koorina, Ärrä lootko
muud kui surma.

Pattane. 7. Mul pudup paljo käl.

Moses. 8. Jummal om jo omma möka Wälja wöt-
nu nuhhelda, Ülles tömbnu noli loga, Warba pandnu
päle ka. Pattane, mes mötlet sinna, Börguhe om sul
nuud minna.

Pattane. 8. Ehk kurrat wäega.

Moses. 9. Kes sul seddä julgust annap, Kes so nida
oppetap, Kes sul lotust ette kannap, Ehk käl sädus ähwar-
dap? Kuis et sa ei heidä mele, Enge kaibat julgest päle.

Pattane. 9. So kallill werrel om.

Moses. 10. Kuis sa Jesust Kristust tunnet, Wöt-
tat wastat temmä werd, Temmä päle lotust pannet, Sis
om otsan minno kord. Kuis sa sega massat wölga, Ei woi
Jummal sinno pölge.

Pattane. 10. Sest loda minna weel.

Moses. 11. Ent mes tahhat sa nuud tettä, Kas sa ed-
dispaldi ka Pattu tahhat mahha jättä, Ilma ärrä sallada?
Te iks nida ussu päle, Sis saat sinna dusas jälle.

Pattane. 11. Mo meeld ka juhata.

131. Wo soll ich fliehen hin. Wiis. 9.

Rus om mul minnä käl? Kuis päle tullep mul, Kif minno
pattu koorina, Kes saap mul appi toma? Kuis kif ilm
appi tulles, Mnl siski häddä olles.

2. O Krist, so sönnä pääl, So mannu tullep tääl Mo
waine

waine kurblii sba, Sult armo otsip pea. Oh! wotta sedda wasta, Nink armo tsilgast lasta.

3. Ma waine pattane Kil omma kurja to Siin utte kot-
ko kanna, So raigi sisse panna; Saal woi ma rahho lois-
da, Nink hendä häste hoida.

4. So wagga werrega Mo pattust pohhast. Mo
sbal romu näüda, Nink ommaast armust läüda. Kil
pattu kinni katta, Nink merre pohja matta.

5. So annat romu mul, Nink västsit minno kül. Mes
minna olle patnu, Sa ollet wahha matnu; Neid hauda
ollet iätnu, Nink eäs wangi wotnu.

6. Kui suur mo Pattu to, Ma sa neist wallale, Kui ma
so werre wotta, Se päle kindmält loda. Ke sinno mannu
töttar, Kil waino sis tedda iättap.

7. Mul pudup palio kül, Mes tarwis siski mul, Meil
õnnek kif om todu, Nink sinno werrest sadu; Segä ma
wara ärrä Kil pattu, yörao pärrä.

8. Ehl kurrat wäega Mo tahhap hirmota, Ma siski
meelt ei heida, Ent sinno werre näüda; Sest sinno pühhä
werri Om riknu neide leri.

9. So kallil werrel om Mi wäkew soid nink röm,
Et temmä tsilgatesse Siin pästwa innimesse Neist pattust,
hädda-orrust, Ja kurratist nink yöraust.

10. Sest loda minna weel, O Jesu, sinno vääl; Niid
ei jä minna waiwa, Ent lähhä soga taiwa, Se om mul
walmis tettu, Kui sinnust surm om nättu.

11. Mo meelt ka iuhhata Niid sinno wainuga, Et ma
kif iättä perrä, Mes mo sult kånäp ärrä, Et ma kui luslii
minne Jks jä so ihhun kinni.

132. Wo ist mein Schäflein, das ich liebe. Wiis. 1.
 Kristus se Karjus.

Rus om mo armas lambaken, Kumb minnušt árrákat
 te, Se teep mul haiget sädámen, Et ello te páált satte;
 Kui teije mótsa tijáte, Sis andke tedá minnule, Ma sada
 jálle mannu.

2. Oh lambaken, mes wíwít sa, Et taggasi ei tulle?
 Sa náet, et ma so armasta, Nink ei te wítka sülle. Ma
 tullí selle ilmáe, Et orsis sinno hennele, Nink pástás figest
 turjást.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande játtá; Sa
 joset ikkes karwemba, Ei sa se rómu náttá, Mes tóise lam-
 ba nággewa, Ke minno usjån hengáwa, Kun háddá neid
 ei puttu.

4. Sa ei woi rahho ommete Sáál pattu lanen íbida,
 Kui kánát hendá minnule, Sis tahha ma so toita: Ma
 anna joudo nõrkule, Ja kostotust nink rómuke, Kui püw-
 wát, rúhhi tulla.

5. Kui sa, o waine essija, Mo hááld ei wótta kuusda,
 Nink láát ik's lanen karwemba, Woip sussi so kúl neelda.
 Ma heika siski armolíst, Oh tulle, tulle kaotjíst! Mo arm
 so wasta pallap.

6. Kui so mo háál ei pehmenda, Kumb mótsan kulus
 pea, Nink orrun kostap wasta ka, Sis om sul kange sda;
 Ma woi neid kúwe pórruta, Nink sinna ollet kórwuta;
 Ma peá armust ikma.

Lammás.

7. Kenk háál se om, Kumb tánnitap Ni, et ma lanen kule,
 Mast karjus minno málletap, Sa heikap, tulle, tulle. Ma
 náe kúl et ma essinu, Ent olle niüüd ni wássinu, Et ei woi essi
 tulla.

Karjus.

Karjus.

8. Si jättä ma so rahhule, Ma heika ikkes päle, Sen
 kui kulet digede, Nink kånät pattust jälle. Sis wõtta m.
 so sahja pääl, Nink wi so karja mannu tää, Sää saant sa
 hengust löidma.

Lammus.

9. Ma tulle, helde karjus müüd, Nink jõe ni kui jorwa,
 Oh anna andis minno müüd, Sest seddä minna püwvä!
 So karja man om ennämb rõõm, Kui pimmen pattu verum
 om, Oh te mo enne küidmäs.

133. Ich armer Mensch, ich armer. Wils. 4.

Mä wame lats, ke pattu sadu, Siin saisa, Issand sin
 no een. Mul olgo armust andis antu, Mo pat nink
 pudus, Jesussen. Oh hallesta! oh hallesta, Mo päle,
 Issand, armoga.

2. Mes kurbus tulley minno päle, Et ma ni wäega
 esmu: Sis kule armust minno häle: Ma olle ärrakad
 domu. Oh hallesta! o hallesta Mo päle, Issand, ar
 moga.

3. Kuis kawwa kelat minno palwe? Es kule sa? Oh
 awita! Es olle simul minnust halle? Oh wõtta kõrwu
 arwada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Issand,
 armoga.

4. Ja wõtta minno palwust wasta, Sa lige armsamb
 wouaken; Et woish mo pattu andis sada, Nink hengust
 löida sõamen, Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Is
 sand, armoga.

5. Kõl rasse om se pattu wigga, Kes seddä kile woish
 parranda? Kui sinno appi eisa nättä, Sis om mo häddä
 otsata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Issand, ar
 moga.

6. Oh ärrämastko teo perrä, Mo pattu ärräarwaste.

Mo Jffä wõtta nuhtlust ärrä, Nink kae mo päääl heldeste,
Oh hallesta! o hallesta Mo päle, Jffand, armoga.

7. Üts sõnna, Jesu, ütle enne, Sis tullep ello minnule,
Sa rõõmsas! ütle Jesu kerne: Ma jättä pattu perräle.
Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jffand, armoga.

8. Ei elgä ennämb, Jummal kulep. Ja tõttest kuul-
tas minno hääl. Mo süddä jälle rõmo lõwwäp, Nink
Pittäp, mes om uännu tääl: Se päle Jummal hallestap,
Ke hendä bigest allandap.

134. Aus tieffer Noth schrey ich zu dir. Wiis. 1.

Mõ haddäst, Jffand, sinno pool, Ma tõsta omma
häle, Sul minno perräst olgo hool, Nink heidä armo
päle. Gest kui sa seddä paimendat, Kui suur om meije
süüd nink pat, Kes sis so een woip saista?

2. So man ei massa muud kui arm, Reid pattu andis
anda, Kif meije tõ om tühhi põrm, Kes woip so wiha kan-
da? Ei woi ka ütül surusta So een, ent peäp pelgämä, Nink
ellämä so armust.

3. Gest nüüd, o Jummal, sinno päääl Mo süddä üt-
sünd lodap, Mo idä sinno appi tääl Nink sinno armo odap,
Mes sinno sõnna tootap, Nink minno henge rõmustap, Se
perrä om mul iggäw.

4. Eht sinna kawroa wiwisit, Nink saas so armo keelmä,
Mo süddä sisk ei pelgä mit, Nink ei sa hendä neelmä. Sel
kõmbel tekko Jsrael, Ke Waimust wastfest sünduu jäs,
Nink Jummalat weel odap.

5. Eht suur kül om me pat nink süüd, Ta arm om suremb
seddä; Neist siski Jummal päästap meid, Eht suur kül om
me haddä; Ta ütšind om hä karjus weel, Ke kül saap pääs-
mä Jsrael ka ligest temmä pattust.

135. So wahr ich lebe spricht dein Gott. Wiis. 18.

Mõ kui ma ellä tõtteste, Weil ütlep Jummal heldeste;

Ei olle minnul rõmo sest, Et hukka lähhäp iggäwest Üte
kurb nink waine pattane; Ent pattust umbrekäändko se.

2. Se sõnna ussu pattane, Nink ärrämõttele katsite, Sest
saat sa armo, rõmo kül, Mes Jummal tootanu sul, Nink
kinnitanu wannega, Sul õu, kui pattu jättät sa.

3. Oh ärrä olgo holeta, Kül aiga, ärrämõttele ka: Kül
woi weel häste elläda, Nink perräst kui sa wannas ma,
Sis tabha hennäst parranda, Kül Jummal wõttap
hallesta.

4. Kül tõisi, Jummal hallestap: Ent õigust ikkes
armastap. Ke armo päle kurja teep, Se tõ eest õiget
palga saap. Kelt kurja tettäs melega, Senuhheldaska
armota.

4. Arm Jummalast om tootu, Et Kristus so eest
wainwatu, Ei temmä siski kinnita, Et hommenes saat
ellämä. Et tullep surm om teda kül, Ent teedmätta se aig
om sul.

6. Et täambä ellät, Känä weel, Eht hommen tõine
järg om tääl. Ke täambä terve, illus ka, Kül hommen
ätkilt kolep ta. Kui ollet pattust käändmata, Sis peät
põrgun pallama.

7. Mo helde Jesus arwita, Et siannust pea ossa sa, Nink
enne kána Süddamest, Kui surm mo wõttap ilma teest, Et
täambä, eggäl ajal ka, Ma woisi õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr, wie groß. Wiis. 38.

Oh! armo juur, mo pat om suur, Mes minna olle
teemu: Et ilma pääl om abbi weel, Ma süin ei olle
nännu.

2. Kui ma lääfs niid ilm' otfa süit, Et wois hend' pat
tust hoida, Nink et ma taas neist puhtas saas, Es wois ma
feddä löida.

3. Ma lä, o Krist, so mannu kis, Et suur om minno häd
dä. Ma palte so, mul appi to, Sis ma ei pelgä keddä. 4.

4. Kui tabhat sa mo nuhhelda, Ma Kandma walmis olle; Sis nuhtle tääal, ann' armo sääl, Kui ma so mannu tulle.

5. Sig' allandust nink kannatust, O Issand, nulle anna, Nink seddä meelt, et kule weel, Nink oppe sinno sonna.

6. Te minnoga, kui tunnet sa, Kik minna armust kana, Nink palle sest, et iggäweß Ma sult ei lahku, anna.

7. Kui linno wiis, et nemmä sis Hend' häste warjun hoidwa, Kui tuisß om een, nink häddä kæn, Sis omma peßä löidmä.

8. Ni ma, o Krist, ka süddämest So raijen sa hend' hoidma, Kui pat nink surm mul om üts hirm, Sis saat sa mo sääl löidmä.

9. Ma olle sääl, ehß heng kül tääal Saap lahkma ihhust ärrä; Meil tanwan sis saap üttelijß Kik häddä jämä perrä.

10. Muo Issäle nink Pojale, Ka puhhäl Waimul olgo. Se pale häst mo süddämest Müüd rödmfast ament tulgo.

137. Erbarm dich mein, o Herr Gott. Wiis. 39.

DH! heidä armo minno pääl, O Jummal, sest so arm om suur, Te pyhtaß mo, nink mösse weel, Mo sissen om se patru juur. So wasta olle pattunu, Se om it's minno mele seen, Ma sa sult digest sunnitus, Ei saisa Kurri sinno een.

2. Ma olle pattun sundinu, Mo emmä sai mo pattun tääal, Näts, tötte om sult armastu, So tarkust näudät sa mul weel. Sa, Issand, minno pohhastu, Nink Issa-piga walgeß te, Sis walgemb lumme minna sa, Lät rödm-
saß lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ette ärrä to, Ent listuta, mes essinu, Mo sisse pohhast Svänd lo, Sis olle wastsest sundinu. So

palgest ärrä heikko mo, Niink waimo ärräwötko mult,
 Ent tröösti taas, ma palle so, So röömisa Waim mo
 hoikko sul.

4. Ma tahha niid ka pattastid, So biget teed siin
 oppeta, Et mahha jätwä kurje teid, Niink sinno pole
 kånäwä. O Jummal, minno ännistus, Gest werre
 wöllast päästä mo, Sis tutwaf saap so bigedus, Et minno si
 sis kittap so.

5. Ei sinna ohwrid armasta, Meid andma meel kül
 olles mul, Sis wötta kurba waimo sa, Om murtu siid-
 dä armsamb sul. Ze hääd sel linal tšionil, Niink temmä
 müre ehhitä, Sis ligil lubba antas kül, Sul puhtid
 ohwrid ohwrida.

138. Herr Jesu Christ du höchstes Gut. Wiis. 1.

O Jesu Krist, sa lörgemb ön, Sa armo-lätte tairwast,
 Oh! kae, kui ma sädämen kurb olle surest wairwast,
 Et pattu minno wairwawa, Niink kurbaf tewä löpmatta,
 Mes minna olle tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Niink päästä pattust
 ärrä; Oh! näüdä meil so armo weel, Niink jättä meil
 neid perrä, Et pattun mahha ma ei jä, Niink neide sissen
 hukka lä, Ehk katšite ei mötle.

3. Kui seddä mötley minno meel, Mes minna olle ten-
 nu, Sis om mul kirowi kala päääl, Et olle hirno nännu,
 Ei tija nouwros siin ehk sääl, Niink miinna lähhäf hukka
 tääl, So sönnä kui es olles.

4. Ent sinno kallis sömma teep, Et minno kurbliik söä
 Weel minno sissen röömisa lääd, Niink kurbust jättap
 pea. Sa, Jffand, armo toptat Neil, kummist sinna
 otfitat Hään ussun, kurbau wainuu.

5. Niink ei ma olle pattu tääl Mo ello ajal tennu, Kui
 seddä tunney minno meel, Kumb yörgo wairwa nännu,
 Niink

Nink tahhaß olla päästetu, So werren pattust mößsetu,
Kui Dawid nink Manasse.

6. Sis tulle ma so mannu niüd, Nink satta põlwil
mahha, Nink palle andis kil mo siüd, So armo minna
tahha: Sest anna mulle andis tääl, Mes minna sinno
wasta weel Siin eluut olle tennu.

7. Oh! Issand, anna andis mul So sure armo läbbi,
Kil mes ma olle patnu sul, Nink länä pattu häbbi, Et
minna hendä rõmusta, Nink woi so auruß elläda, Kui
õigil latsil sunnis.

8. So Waimuga mo kinnitā, So harwa minno
pääste, Nink sinno surma higgsi ka, Mo wiimfel tunnil mös-
ke. Sis wõtta minno ütstõrd täält, Hään kindman us-
sim ilma päält, So wallituude mannu.

139. Allein zu dir Herr Jesu Christ. Wiis. 40.
So pääle ütkind', Jesus Krist, Siin ilman minna
loda, Sa rõmustat mo süddämeest, Muud rõmu ma
ei oda. Es olle eesmäält leäke, Ei olle niüd ka ütseke, Ke
siin wois häddäst päästā mo, Ma palle so, Mo lotus, Jesu,
ollet jo.

2. Mo pat om suur nink raffe kül, Ma kaiba süddäst
seddā, Meid sammu anna andis mul läbb' sinno surma
häddā, Nink ütse effäl taiwan niüd, Et ollet masnu minno
siüd, Sis päässe minna pattu wäest, Oh! peä hääst, Mes
tootat mul armo käest.

3. Oh! anna armust minnole, Sig' ussu tekko tettā, Et
mjuna sinno heldusse Wois kigest hengest nättā, Kig'
assa cest so armasta, Nink lähhembāt kui hendā ka. Mo
wiimfel tunnil arowita So engliga Kil kurratid mult
ajada.

4. Muu olgo Jummalal Issäle, Ke meile armo näüd
Nink Jesussel sel Pojale, Ke meid weel ikkes toi'

pühhäl waimul olgo auru, Ke annap meile bige uuru,
Et temmal meist om helde meel, Siin ilman weel, Nink
perräst taiwan iggäwel.

140. Ach! was hab ich ausgerichtet. Wiis. 14.

WDi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur om minno
süüd? Jummal essi om mo nännu, Sest ma pelg-
lik olle nüüd. Minna wäega häbbene, Mul ei olle rah-
hoke, Et ma so, oh Jummal! jätnu, Nink ni julgest pörgo
tötnu.

2. Wäristen, mo Jummal! kaiba, Et ma olnu wal-
lato, Pattust tulley pörgo waiwa, Sinna tijät seddä jo,
Minno lihha tiggedus, Se om sinno waggust Pölgnu,
nink so wasta panuu, Ja so wihha kaswatanu.

3. Enne mul es olle häbbi Sinno wasta essida, Lätsi
julgest ikkes läbbi, Stse kui ilma pattuta. Müüd et seddä
kähhetse, Sest sdäme teedminne Nakkap unnest ülles
wirgu, Sis ei olle muud kui hirmo.

4. Mitto Päiwä olle käänu, Hullust pääst, mo pattu
reed, Tanwa ellust mödä lännu, Kui ne kange pattatse:
Ma es tunne elläden Pattu koorimat süddämen, Uffiu
olli pörgo joudma, Oh! kus peä armo löidma?

5. Jffä pole olles minna, Ent ma wäega häbbene, Kes
saap minno sinnä saatma? Mul ei olle rammoke? Minna
olle wäärt, et sa Minno raffe pattuga Kohhalt pörgo
sisse toukat, Zhho, henge ärrätappat.

6. Kaddogo se majus ärrä, Ke neid pattu armastap,
Sago hukka silmä terrä, Mes se tühjä himmustap: Olgo
äräwannotet Pattu himmo iggäwest, Ja se mötte pattu
wäle Olgo äräwannotet jälle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Nassemb weel kui kirowis
Sinno rassend näe nüüd minna: Sest mo heng
om. Jummal minno hirmostap, Kes mo wai-
se

se awitap? Minno jätwä kil ne loma, Kes lät mulle appi toma?

8. Jssand kil om sinno wäen, Jssand ainus abbi mees, Minno häddä om so kääen, Sa woiit päästä surma seest. Sinno päle loda ma, Ei woi henda awita; Wotta mo nüüd wastfes tettä, Et sa sinuo rōmo nättä.

9. Minna wiikla meeld ja mötte, Meä pattust tulleva. Minna satta sinno eite, Valle so, mo Jummalat: Ärrä minko kōhtute, Näüdü armo minnule, Kui sa tahhat kōh- hut moista, Kes sis sinno een woip saista.

10. Eest et Jesus Kristi kandnu, Armas Jummal hallesta! Et ta henda surma andnu, Päästa mo nüüd ar- moga: Eest ma ussu kindmäste, Et so Poig ka minnule Sinno armo jälle saatnu, Nink mo wattu mahha matnu.

11. Sinna tootit meil wänden Heldust, armo, hallestust. Se eest tullemme nüüd anden Tennes, kättust, awu- tust. Oh so wandmist mälletä! Wotta wasta rōmuga, Kä nüüd sinno mannu tōtwa, Wattu meel mahha iätwa.

12. Jssand kule minno häle! Valle minna essija, Ke so pole kääap jälle, Wotta taiwast kaeda. Minno heng om waiwatu, Minno süddä rajotu, Ärrä pōlgo Jssand seddä Parranda mo wattu häddä.

13. Kässe sinno englifesti Minno perräst rōmusta: Aw- wita mo, Jssand essi. Kigist pattust parranda: Et ei holi kōrkussest, Kurja waimo pettussest. Ee, et so, oh Jum- mal, ihka, Nink, mes ajalik om, wiikla.

14. Kui sa minno kullen saistat Omma Waimo wäega, Sis mo Süddä ikkes hoijap Sinno perrä kääändmättä. Ma sa ommas kōhhalt lä, Jummal minno ommas jä; Sis sest ajast sani jouwa Sinno nimmiel Pühhä laulda.

Tõisitset Ussust.

141. Kein grösser Trost kan seyn im 2c. Wiis. 2.

So alle ma pääal suremb rõõm, Kui se, et meije kurbuse sen, Se Essä sõänd tunneme, Nink Poja läbbi palleme.

2. Ni nättas ilma kunningist, Et waista wõttwa armolist Se poja palwust ilma pääal, Nink kinkwa nuhtlust pattatsel.

3. Ka mõnni verreis sullane Saap voja läbbi wallale: Poig palleo essä temmā eest, Nink essä västap orjussest.

4. Se teep mo pattast rõõmsas ka, O wagga Jummal, otsata, Et ma so ette tulle tääl So Poja Jesu nimme pääal.

5. So Poja perräst hallesta, Nink pattu wangist lunnasta, Ja päästä minno kurratist, Te wabbas minno hengelest.

6. Mo omma tõ, nink tenistus, Se ähwardap mul hukkatust: ent Poja werri, surm nink waino teep minno õiges eggapäiw.

7. Ei olle kelleke se hool, Ke sinno kändas minno pool, Kui se, ke kil mo wõlga mas, Nink sai mul Onnisteggijas.

8. So Poig, o Jummal, saias siin, Mo armojärg, mo kinni liin, Ke henda ohwrits ristil pääal Mo pattu eest, o maggus hääl.

9. Es olle temmäl waja tõdst Se surma maitsa hennene eest; Mes minno pattu teninu, Om temmā werretassonu.

10. Se ohwer om suurimme tõ, Gest sa ma pattust wallale; Se om nüüd Essä melehä, Et hukka es lääs üttsike.

11. Siin om se ilma süta Woon, Kumb minno pattu kändu

Landnu om, Se Woon, kumb waik jai ristini, Kui pug-
gäiist sääl pöeti.

12. Se Woon, kumb ilma pattuta, kumb kige een siin
laitmata, Se pääst meid koormast wallale, Mes meie saat-
sim hennele.

13. Ta harou läbbi süttime, Nink läme ökwa tai-
wahe, Sest kae Essä Poja pääl, Ke ütten meist so pallep
sääl.

14. Mul tulgo kaswus temmä rist, O kule Essä armo-
list, Se pääl ma loda koggona, Mo nõrka usku arwita.

15. Oh Jummal Essä wallitse, Oh Jesu jalga nop-
pes te, O pühhä Waim mo ärräta, Jks öige te pääl
kõndida.

142. Es ist das Zeil uns kommen her. Wiis. 1.

Kallid henge õnnistus Saap selgest armust selle, Ke
tunne õmma tühhust, Nink lodap Jesu väle. Usk
abbimees om ennege, Kik tõ ei massa middake, Sest Jes-
sus om kil masnu.

2. Kui inimissist keäle Es jowwa sädust täütä, Sis
õlli Jummal wihhane, Tahk kike pörgo heitä. Sest sä-
dus se om waimolik, Ent innimenne lihhalik; Sest õlliwä
kil hukkan.

3. Et rahwas õmma wäega Tahk kassu tahtmist tetta.
Sest õlliwä kil rummala, Es õlle õigust nättä. Sest kass
om warjo-kaetus, Kust tunnus meie essitus, Mes lihhan
ärrä pedet.

4. Es tahha pattu harjotus Meist kigist iädä perrä,
Sest se om meie perrändus, Nink rikkuw õigust ärrä. Ent
Jummal sunnip kawwalust, Teep lihha ikkes tiggust,
kumb emmä-ihhust nakkaw.

5. Es peä sifki täütimättä Se sädus mitte jämä. Sis
õiddi Kristus tulles, Nink inimisses sama; Se täüt-

nu säduft tawweste, Saat digust jälle kigille, Nink wai-
gust Jffä wihha.

6. Et Kristus essi tawweste Om säduft ärrä täütnu,
Sis tullep digus nidade, Kui kirri meile näütnu: Et Kris-
tus omma werrega Meid peap diges teggemä, Ke meije
eesi om masnu.

7. Gest loda minna koggona, O Jesu, sinno päle,
So sonna ei woi walleta, Ma ussu sinno häle: Ke ussup
nink saap ristitus, Se löwwap taiwa-perrändust, Et
temmä-ei sa hukka.

8. Ke ussup kigest Svämest, Se peap õnsas sama; Ust
tunnus ärrä armo tööst, Ei peä ilma jämä. Ust arma-
stetas Jummulast. Arm peap lukku lähhembäst, Kui
Jummala las ollet.

9. Käst näüdäp meile essitust, Teep svänd murreliffuk.
Toop rõnu armo-õppetus, Nink attane saap julgust, Et
wõttap risti kannata, Ei sädus svänd kostota, Ei ka kii-
temmä teggo.

10. Kun dige usk om eäle, Sääp pütäs häste tetta, Se
usk ei kõlba kohhele, Kun hüwä tööd ei nättä. Ust sissi
ainult õnsas teep, Hääst teust lähhemb appi näep. Ni-
tannus diget usku.

11. Ust dige lotus kannatar, Nink odap ikkes ilmon,
Mil aial Jummal arwitap, Ei saisa meije silmän. Kui
temmä tijap selgeste, Mes parras aig om abbile, Gest
sunnis tedda usku.

12. Ehk nida peäs nättämä, Et abbi karwen ärrä, Et
sinni sissi peljätä, Te temmä sömma perrä. Kui Jum-
mal kige lähhembän, Sis petäs abbi sallajan. Oh!
lootkem temmä päle.

13. Muw, kittus olgo süddämest Müüd meije Jum-
malalle, Et temmä pörgu woinussesi Meid lunastanu
jälle;

jälle; Oh! Jssand lasse armoga Meid sinno Nimme püh-
henda, So rikkus tulgo meile.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui taiwan ikkes
sunnis. Oh! anna leibä kigille, Nink anna süddä andis,
Sis leopime ka wellega. Meid kuusatussen arowita, Nink
pasta kurrast. Amen. A. V.

143. Wann dein herzliebster Sohn. Wiis. 1.

Ali, Jummal, sinno armsamb Poig Es olles male töt-
nu, Nink kui ma pattun kolu kii, Mo lihha hennel wöt-
nu; Sis peäs ma ilmarmota, Kui waggel, pörgu min-
nema Mo pattu wõlla perräst.

2. Eut nüüd om rahho, hengust mul, Ei heidä meelt, ei
pelaä, Et temmä minno assemel Kand pattu süüd nink
wõlga. Sa leppit minno sinnoga, Kui omma werd wõt
wallada, Et ma woi õnfas sada.

3. Eest om nüüd julge minno meel, Woio latsetikkult
lotä: Sesamma kalli werre päääl Ma tahha ssaistma jädä,
Kumb minno eest om walletu, Nink pattust puhtas mõst-
nu mo, Sa õnfast mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kostotust, Ma lä so mannu
julgest, Ma õssi armo maddalast, Ei lahku sinno küllest:
Mes mul so Põja surm nink piin Om risti pu päääl saatnu
sin, Ei riu mo häest kurrat.

5. Ei arowita se õigus mo, Kumb sduustest om tulun,
Ee om ikk wäega pettetu, Kel õnnast tõõst rööm õinu.
Mo Jesusse tõ õtsindä Teep, et ma õnnis olle ka, Et ma
se sisse ussu.

144. Was lobes sollen wir dir, o Vater. Wiis. 42.

Mes kittus om meil, Jssand, sulle anda? Ei woi so tek-
ko õtsik wälhä fanda.

2. Sa ollet meile õiget tähte tennu, Mist meije ollem
sinno armo nännu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Nink ommal rahwal lanen leibä andnu.

4. Nink man me woime sinno armo löidä, Et sinna tahhat ihho henge toita.

5. Et sinna näüdäš meil soimme kae, Sis'ollet riknu sa Hesiitre wäe.

6. Nink ollet kangel sadust meile andnu, Hä sel, ke, soan seddä tallel vannu.

7. O Issä! kindmä omma sinno sõnna, Sa digust, kohhut annat meile tännä.

8. Neil wangil sinna, Issand, appi tõttat, Nink sure auwoga sa woimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühhä, Ke seddä pelpöp se lät targas pea.

10. Nuru, kittus, tenno, Issä, sulle olgo, Ni kui sin ilman, ni meist taiman tulgo.

145. Vor Gericht Herr Jesu steh ich hier. Wiis. 16.

SD kohto een, oh Jesus Krist, Ma saisa sin nüüd maddalast, Ma leina, puhka, walle; pat om mo päle laibamu, Nink panner kohhalt hukka mo, Ent ma ei heidä mele. So werri, Issand Jesus Krist, Mo mössep kigest turjussel, Gest sinna kolit minno eest, nink massit minno wõlga tõest. O Jesus Krist, ma tennä so, ma tennä so, oh parranda sa essi mo.

Kristlikkust Ellust.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiis. 13.

Rõge kapiu katoski kiskja, Meije neäl saisat sa, Et ne ussu naarja, wiisja Sinnust meid ei lahuta. Hukka meije sisselst ärrä Seddä wannu pattu meeld, Tõmba meid iks henne verrä, Pattu wangist, ilma päält.

2. Sinno Issä meel om tõttest, Et sa täüdät seddä tõdd;

Sul

Sul sai tãwweusse lãttesti Selle tarkus, arm nink jond; Et sa kaotsi es jãttãs, Mes sul Effãst antu om, Enge pattu waiwast sadas Sinna, kun om maggus rõõm.

3. Oh! sa peãt tãwweikkus Tõtteste meid teggema, Sinno kãen me ollem' ikkes, Nink sa armastat meid ka: Ehk me rahwa melest wangin Olleme nink õlletu, Sest et meije rist om kange, Kumb meid mani litsonu.

4. Kae meije rasset hãddã, Kige lodu asjuga Publap, pallep meije sũddã: Kunnas minna wallal sa Tũhhiusse orjamisset, Kumb so latsi litsup weel, Ehk kũl waimo aja missest Parrembat iks ootwa saãl.

5. Kinnitã mo nõrka usku, Te mo wabbas figest tããl; Et ma fik woi katski kisku, Mes mo kelãp ilman weel. Rahwa peljus mingo wãljã, Heitlik sũddã kãddugo, Mes ma risti waiwast peljã, Pehme lihha mãddãgo.

6. Jssand, põrruto nink rõhhu, Murra katski kurjusse, Ei ka jurman sul ei lãhha Tarwis ennãmb, pattane. Nõstu pattu moast teddã, Nõkku sinwu kawwalust, Et me õtsõrd woime lõidã, Effã majan wabbaust.

7. Lihhale ei pũtwã minna Jggãwes siin hengãmist, Te tãll, ni kui tunnet sinna, Anna õnsat lahkumist. Ent mo waim so wõttap kinni, Peãp ussun kindmãste, Nink ei jãttã sinno enne, Senni kui saap tãiwatte.

8. Jssand wallitse nink wãra, Kunningas Jumma miel, Touka mahha põrgu levi, Wõtta rikkust heenesel. Kõssu hengi harwast ette Leppitusse werrega, Lõppeta kil pattu hãttã, Sest sul om meist melehã.

9. Meije olleme kũl hendã Wangis heitnu hinninga; Ent oh Jesus wõtta kããndã Sest, mes tettu melega. Kas se om jo meije koorma, Uiap meid so pallema, To meil jãlle eesmäst armo, Te meid wabbas foggona.

10. Sinna õstõt Jnnimissist Meid kũl kalli hinnaaga

Mi kui sa niind kolit wistist Peat meid hääs teggema, Et me tawwelikkus same, Sinno palget löwwäme, Armo armo päle näeme, Tawweuffest wöttame.

11. Arm, ke ello tahtsit jättä, Tappa lik nink koleta, Mes ei woi so riklust nättä, Wi meid Paradisi ka. Siski sa ei jättä perrä, Kui meil õige himmo om; Oh mes kauis, maggus warra om se wabbaus nink rõõm.

147. Hilf mir mein Gott, hilf das nach. Wis. 21.

Mo armas Jummal arwita So häddän perrä nouda, Nink sõamest so otsida, So armo pole iouda. Oh lasse mo, Kui otsi so, Mo waiwan pea löida, Oh hallesta, nink arwita Hend' kurja tõest hrida.

2. Mul anna ommast helduffest So päle ütünd leta, Ja pattust päändä Süddämeest, Nink murren rõõms eta, Et ikke niind Mo pattu Süüd, Nink rane essitusse, Et kää ka hääd teggewä Neil, kumma häddälisse.

3. Kil lihha himmo kistuta, Et se ei woi must wötta; So armastada oppeta, Nink sinno himmustada. Mo kinnita So Wainuga, So sõnna tuunistada, Et ütlike Mo surmanke Ei woi sult lahbutada.

4. Oh oppeta mul tassaust, Nink kelä wihha heldest: Ka anna mulle allandust, Et kää so perrä seläest; Neist pattust ka Mo puhhast, Mes uorelt olle opnu. Mo rõmusta So Wainuga, Kui murre enne lõpnu.

5. Mul usko, armo kaswata, Ja kinnitamo lotust: Et minno süddä lõpmatta So läest ikk sago toidust, Sund wallitse, Et minnule, Ei tulle temmäst häddä, Mo ihho ka, Ni tõida sa, Et himmo weerd ei wötta.

6. Mul olgo ikkes ussinus, Mo tõõd nink tekko tettä, Et tühhi auro nink karwalus Mo eäle ei pettä. Niind, kaddeus, Nink wallatus, se minnult tagganego, Ka warga meel, Nink petjä keel, Se karwen minnust jägo.

7. Las mul hääd nouwo wötta ka, Nink kurja nouwo jättä; Nink lige eest iks pallelda, Ka waistill hääd tetta, Et kurja ma woi tagganda, Nink ligil appi tulle, Ni sunnip ka, mes tahhat sa: Nink wiimselt õnsast kole.

148. Herr Jesu Gnaden-Sonne. Wiis. 17.

S Jesus armo walgus, Sa ello päiwäken, So ello, rödm nink selgus Mul paisiko sõamen: So arm mo wastses tekko, Et mul saas rödmisat näkko, Mo ärrä heitko mitt.

2. Mul pattu andis anna, Mo wõlga kistota, Mul ap-
pis tulle tänna, Kik wihha lõppeta: Las minno rahho mai-
tsa, Mo sõand armust kattsä, O Issand kule mo.

3. Oh ahja hengest wäljä Kik pattu juretust, Et armasta
nink pelgä So figest sõamest, Et ma so orja jälle, Nink sulle
auwus ellä, Kui sinno ommandus.

4. Oh kaswata so tundmist Mo sissen, minno Paas,
Nink anna õiget teedmist So pähhä sõnna wäest, Et ma
so sisse ussu, Nink tõtte sissen püssi, Ei pelgä wainlaisi.

5. So riina pääl mo jota, Po tahtmist risti pääl, Et
himmu ma ei täüda, Ent kole ikkes neil, Et ma kik lihha tek-
ku So läbbi ärrärikku, Nink ellä sunnule.

6. Oh laüda henge sissen So armo õigede, Et temmä
ajamissen Ma sinno armatse, Nink sinno mele perrä Kik
kurja ärrä warä, Ja ello tee pääl käu.

7. Nüüd Issand anna wälke Ja joudo, julgust ka, Sest
ütsik armo tekko Ei sa so waimota: Kik minno meel nink
mõtte, Nink mes ma wötta ette, Ei kõlba sinnota.

8. Sis kela armas Jummal Kik kahjo henge päält,
Ma olle essi rummal, Te wastses minno meeld, Et ma
so tahtmist nõrowa Nink teddä täütä pürowa, Oh olle
abbimes.

149. O Gott du frommer Gott. Wiis. 5.

Dh wagga Jummal, ke kil andid meile annat, Kest om mes eal om, ke ligest hole kannat, Mul anna terwust, nink Et terwe ihho seen Mul olles puhhas heng, Ja digus suddamen.

2. Laß mes mo kohhus om, Mo ussinaste tettä: Et woisi ammetin, Mes kasset pea nättä. Oh anna, et ma te Mo teko aigaste, Ja awwita, et tö Bois minnä eddesi.

3. Mul anna kōnnelda, Mes ikkes hääß wois tulla, Ja kela ütlemäst, Mes tūhhi tahhap olla Ja kui mo ammetiti Ma pea kōnnelma, Sis anna sōnnale Hääd wäkke rōmuga.

4. Kui mul om häddä kēen, Sis wōtta julgust anda: Laß minno rōmuga Mo risti koormat kanda: Oh anna tāsfast meeld, Et woise leppidä, Kui nouwo mul tarwis om, Sis anna nouwo ka.

5. Te et ma ligega Nisuggust söbbrust pea, Mink päle sinaulke Ei olle üttil wihha. Kui wōttat heldeste Mul warra jaggada, Sis olgo ärrä fest, Mes sadu kurgaga.

6. Kui ja mo eäle Weel tahhat jakko anda, Ja mönne wainwaga Mo lasset wannust kanda: Sis anna kannastust, Mo hoija pattu eest, Et kui ma hallis sa, Sa tunne auwo fest.

7. Kui tulley ello ots, Sis astu Jesus ette, So risti surma seen Heng sago sinno kätte. Mo Jhhul olgo maad, Kun neide mattusse, Kä taiwan elläwä, Ei tunne wainwale.

8. Kui kasset wimate kil Pooljid: tulge'ette! Sis kutsu minno ka Mo harwast henne kätte, Laß kuulda omma häald, Mo ihho ärrätä, Et taunist selleru, Sa taiwa seltsi ka.

150. Wohl dem, der in Gottesfurchten. Wiis. 2.

U Es ðige ðnnis mees om se, Ke Jummalat pelgáp kindmáste, Hend' peát toitma ommast kæst, Sis káup so kássi ma páál háást.

2. So naine saap sul ollema So foan, kui pu marjuga, So latse omma istuman, kui ðlli-ossa lawwa mar.

3. Sel mehbel saap ni rikkas ðn, Ke elláp Jumjala peljussen; Se wanne ei woi olla saál, Kumb perrándet om meije páál.

4. Ni saap sul Jummal teggemá, Et sinno Silm saap nággemá So to man rikkast Dune kúl, Nink temmá arm saap jámá sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jámá rahhoga, Et sinna laste latse náet, Nink Israël siin lörowáp háád.

Paltwuffest.

151. Wohl dem, der vest im Glauben steht. Wiis. 2.

Hå sel, ke ussun liigmata, Nink pallep Jesu nimmega. Gest töttelikkult temmál saap, Mes Issand talle tootap.

2. Ent latse olgo ommete Ka petmata nink töisitse, kui Effá pole pallewa, Sis kulep temmá armoga.

3. Kui latslát Effá pallema, Sis kulep temmá ruttuga: Kui leibá otsip pudussen, Ei kela Effá, kui táll om.

4. Ei anna Effá kinwike Sel latsel, kumb om issoue; Ei ángá táll ka siugu, kui temmá kalla pallelnu.

5. Ni ka, kel Jummal Effás jáap, Se tötteste ifs kuldus saap; Ent ta ei kule pattatjid, nink heidáp ommast palgest neid.

6. Ke pattust kánáp ðigede, Nink säep Jesust wajele. Se maitfap kuulmist palwe man, Nink lörowáp, mes ta wánu om.

7. Oh selle palle sõamest, Ei suga enge Waimo wäest,
 Yään lotussen nink ussu wäen, Kik mes sul waja om sin
 maan.

8. Ent sinna Jesus oppeta Mo õigest Essä pallema,
 Et ma so läbbi ikkes tääl Woi sada armo armo pääl.

152. Dir, dir, Jehova will ich singen. Wiis. 56.

MA tabha sul, Jehowa, laulda, Ei olle ütfit siuno
 saarnane: Oh wotta minno laulu kuulda, Nink anna
 waimo wäkke minnule, Et ma woi seddä Jesu nimmega
 So mele perrä häste tallita.

2. So Poja mannu minno weä, Et Poig mo sinno
 mannu weäp ka; So Waim mo sisse tulgo pea, Nink
 läutko meeld nink sõand pallama, Et minna irahho maitsa
 üllewäst, Nink laula saula sulle õigest sõamest.

3. Kui kaldat, Jssand, armo õlli Mo päle wäljä, sis
 om laul kül hä, Ja tääl om tõttest maggus hõlli, Kui ma so
 tõtten waimun kumarda. Waim üllendap mo sõand
 sinno pool, Nink minno laulmissel om kõrge hääl.

4. So pühhä Waim woip puhkamissen Mo eest weel
 so man õigest pallelda, Nink tunnistap mo waimo sisset,
 Et ma so lats nink kaas-perrändaja; Sest tännitā ma,
 Abba, Essä nüüd, Nink peä ussun õigid palwussid.

5. Kui minno sõamest se Abba So pühhä Waimo
 läbbi kuulduš saap, Kui ma so sega kinni tabba, Sis ligup
 sinno meel nink läggüney; Et ei woi jätta minno kuulma-
 ta, Sest et so mele perrä pälfi ma.

6. Mes oppetap so Waim mo essi, Se om so mele perrä
 palleldu, Nink seddä jaggap mul so kassi, Sest et se Jesu
 nimme otsitu, Ke minno teep so lates sin nink sääl, Et
 ma ka wotta armo armo pääl.

7. Jā mul sest waimo tunnistussest, Se täüdap minno
 sõand rõmuga, Ma tija, et so täroweussest Kik tärowelik

matah sul jehowa

To ande tullerwa, Kif annat sa, nink teet ka ennâmb weel,
Kui ma woi pallelda ehk moista tääł.

8. Hå mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno hääł kael
mo eest pa atap, Se läbbi om kif amen jälle, Mes süddä
tötten, waimuu himmustap: Hå mul! sul olgo littust
iggâwest, Et sa mul kinkit säräst õnnistust.

153. Sieh hie bin ich Ehren-König. Wiis. 6.

Rätse Jummal, siin ma rummal Heidä hendä põlwile,
Henge rikmist, Silmä ikmist, To ma, Jesus, sinnule.
Las so löidä, las so löidä Minnust, ke ma i attane.

2. Kae jälle minno päle, Issand olle hallelik, Sinno
püwwä ma nink söwwä, Sinno waine mulla tük. Las so
löidä, las so löidä, Olle mulle armolik.

3. Ei ma püwwä ei ka nõwwa Muud, kui sinno hallest
tust, seddä sawa sinno armsa, kummil näüdät armastust.
Las so löidä, las sa löidä, sinnust sa ma õnnistust.

4. Tairwa selgus, henge walgus, Ilma süta Bonaken!
Sääł so harwan kääp heng otsman Sinno, kallis põijo-
ken. Las so löidä, las so löidä, Kange Jummal, Innis-
men.

4. Tairwa selgus, henge walgus, Ilma süta Bonac-
ken! Sääł so harwan kääp heng otsman Sinno, kallis
põijoken. Las so löidä, las so löidä, Kange Jummal,
Innimen.

5. Issand kule, kui mo hule Hallosaste laulwa sul, Al-
landuffen. Kurbastuffen Kääp so laste maddal hääł: Las se
löidä, las so löidä, Jesusst himmustap, mo meel.

6. Tühhi käära, ilma warra, Eihha himmo auiw nink
lust Sadap mulle enne wallo, Best ma otsi õnnistust: Las
so löidä, las so löidä, anna õiget walmistust.

Waiwmissest.

154. Wer sich düncken läßt er stehet. Wiis. 57.

Re io mödlep hendä saiwat, Hoidko hendä saddamast;
Teedko wainlast umbre jooskwat Kigen paigan ussi-
 nast.

2. Eihha julgus pettäp paljo, Kahjo sadap suigminne,
 Ke ei aja teddä wäljä, Keüdäp witsa hennele.

3. Kui sul kawa jaäp se laiskus, Kule mes woip sündi-
 da: Sinno päle tullep waisus, Kui üts kange tapleja.

4. Eihha julgus om se többi, Kumb loun-ajal rikkub so:
 Ke sis otsip hengel appi, Pea temmäst paego.

5. Kui sääl Simson mahha heidäp, Pordo üstjän
 maggama; Kui pord hendä armsast näüdäp, Nakkap
 temmä leinäma.

6. Kui se waine Peter julguy Surma minnä Jesuga,
 nink ei walwa, enge suiguy, Peäp temma leinäma.

7. Eht se wastne waim ka julgus, Nörf om wanna
 lihha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Waiwa rõ-
 mu affemel.

8. Meije wainlanne om ussin, Nink ei tija magga-
 mast; Nink me käume laisklemissen, Oh se om meil häbbi
 tööst.

9. Sunnis om, ke õnsust otsip Wärristen nink peljoga;
 Se om warjun sis nink trotsip, Kui surm, kurrat mässewa.

10. Sunnis om, ke walwap, pallep Abtafesse te- ra pääl;
 Et amata se saisap, pöllep Kurratit nink porgu hääl.

11. Sunnis, ke iks wödfest pannep umbre omma nimmi-
 üssu linält nida kannap, Et ei kistu eäle.

12. Sunnis om, ke aigast rühhip' Oli lühtrit ehbita, Et
 kul-henge pöigmees wirwip, Temmä heng jaäs rikmatta.

13. O sa omme laste hoidja, Sinna ollhet suigmata: Oll-
 e iks me ajst läütja, Kui ma johhu maggama.

14. Laiskust, julgust kelâ minnust; Hoiia mo so peljusen: Lühhendâ sa essi armust Minno ristî koormat siin.

15. Kihhota iks minno mele, Et ma walwa suigmata, Sa et minna, kui ma kole, Walwomau uino maggama.

155. Mache dich mein Geist bereit. Wiis. 55.

Minnu waim hend walwista, Walwa, palle hâste, et sa jorowat liigmata Kurjal ajal saista: Kurrat om Kawwal waim, Otsip wakku petta, Ufsu ärrâwôtte.

2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste ülles; Kasse nyhtlus saap sul sääl, Sa ei pässe tullest, Kui so surm, Põrgu hirm Pattu unnen löwwâp, Omma wõrku pürowâp.

3. Wirgu ülles, sest et sul Ei sa muido walgus; Walwa et so swâmel Sacs se õige selgus; Jummalâ Melehâ Om, kui temmâ andid Walwomissen iks prukit.

4. Walwa, et se oetja waim Unnen so ei löwwâ, Kûl ta muido noppe om Sinno mahha lüwwâ. Jummalast Jättetas Täll ka lubba salwa Reid ke siin ei walwa.

5. Walwa, et so ilma hâäl Hirmugâ ei wâra; Eht et temmâ libbe keel So ei pettä ärrâ. Walwa, sest Wel litsist Sawa pilgjä essi Koggodusse sisse.

6. Walwa henne ülle ka, Et so lihha, werri Kurjaste ei wõta Eoja armo ärrâ; Lihha meel Hoijay weel Karowust niik tõekust, Sadap waimul nõrkust.

7. Walwa iks, ent palle ka Uffinast niik õigest, J peap ütsinda Sinno päästma õigest, Mes so weel tääl, Et sa ikkes laisklet, Pattu tõbben loosklet.

8. Jummal tahhap pallemist, Kui ta peap temma pürowâp puhkamist, Kui hoold peap kanki rist, Jlm niik lust, Kurrat, põrgu-leri Ennâmb wârê.

9. Sisti lii lääp tõrdake, Kûl saap meile abbi,

teddâ palleme Temmâ Poja läbbi; Wiljält saap Meil
nink jäap Temmâ arm nink heldus, Kui meil ussu pal-
wus.

10. Oh sis walwõem, pallegem, Puhkalem iks päle,
Sest et häddâ liggi om, Kik kät otsa pole. Wimmne
taw, Kasse waim, Jummal tullep sundma, Ilma hukka
randma.

Waimoliklust taplemissest nink Wäarmissest.

156. Wer überwindet, soll vom Holz ze.
Jesus.

Ä ärräwärap, se saap wiljâ sömâ Sest puust, kumb
paradisin haljendap. Ei häddâ ei ka surm sa teddâ
lömâ, Kui minno orjap, omma Jssandar Mes römu au-
nap, Mes taimas kannap, Se peap sama täl iggäwes.

Zeng. 2. O Jesus awwita mo ärräwäarda, Ma
täple küt, Ent weidi jörowoga: Kik saggest otsip pat mo
kmini haarda, Nink rammo löppep kääst et nõrkas sa.
So armas kassi Saatto mo essi, Et kik mo ello so me-
lest hä.

Jesus. 3. Ke ärräwärap, sel ei sa joht häddâ Sest
it surmast eäl ollema, Mo palget, järje een, Täl an-
ttâ, Kun ärräwäallitu mo kittawa. Waimusse
is laulat jälle, Nink kannat ohwrit pühhidega.

4. O Jesus awwita, et minna wärâ, Mo
ggest nõrk, nink ei te tööd: Oh läüdâ pallama
jerrâ, So walgust, löppeta mo pattu ööd; Et
aw Nink õige eilaw so õigest teni, O wäggen

5. Ke ärräwärap, sel ka antas surwa Sest
kumb om ärräpedetu. Ma tahha tunnistust
täl

täl ette tuwra, Uts wastne nimmi om täl hoijetu. Täl om suurt örne, Se wonakenne Zeep teddä mörsjas, wiip hennele.

Zeng. 6. O Jesus arowita, et minna wärä, Iln panney omma Manna ette mul, Nink läkkip margunat se sissen ärrä: Oh tömba minno henge henne pool. Mo suddä ikkep: Se tigge heikap: Kus nüüd so lotus? Kus Jummal om?

Jesus. 7. Ke ärräwärap, nink saap minno tekko Iks ammal ötsani siin piddäma, Sel antas pagganide ülle wäkke, Et temmä kaitfas neid raud-wirsaga, Et filma näwä, Kui hukka läwä Ne ilma tarka ni hirmoga.

Zeng. 8. O Jesus arowita, Et öigest wärä, Et minna swämest te, mes ma te. Mes pattust jänu weel, se lei ka ärrä, Et pimmedussfest pässe wallale. Koleta minno, Sis tunne sinno, Ma mult ärrä fik pahhandust.

Jesus. 9. Ke ärrä wärap, se saap ehtet sama Meist walgist reiwist, kumma üllewän, Nink ello rariatun saap nimmi täma, Taad tunnista ma ülles Essä een. Ma panne tälle Sääl kun ma ellä, Wannikut päle, täus arowustust.

Zeng. 10. O Jesus arowita mo, et ma wärä, Mo henge särg om must nink purretet. Mo teo kadduwa kui suis siin ärrä, Mo kurjus om so een fik arowaldet: Oh te mo walges, Nink öige selges, Et jääs mo nimmi so ramatun.

Jesus. 11. Ke ärräwärap, se saap vidas jälle, Mo Essä koan jäma iggäwes, Ma panne Essä nimme temmä päle, Jerusalemmi perrä kutsutas; Mo perrändusses, Mo ommandusses Wötta ma teddä sääl hennele.

Zeng. 12. O Jesus arowita mo woimust wötta, Käl heljus pea minno heng nink meel. Sa woit mo walmis-

ta nink kanges tetta, So werri andko wäkke taplussel.
Kül sa woit tetta, Et rammo wötta, Nink ikkes walwa,
ja woinust sa.

Jesus. 13. Ke ärräwärap, ni kui minna tennu, Se
saap ka istma minno järje päääl: Ma olle ma päääl risti,
waiwa nämmu, Müüd istu ma hääl Jffä torrel kael.
Siin saap ka önsust, Nink henge hengust, Ke nida taplep,
kui kohhus om.

Zeng. 14. O Jesus arowita, oh tulle pea, Wain-
laisid paljo om, oh arowita, Surm, kurrat, rat nink ilm
nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule sa! Sis
tahha minna Sul diget tenno Sääl taiwan laulda, et
woinus káen.

157. Es kostet viel ein Christ zu seyn.

Kül massap waiwa ussu tö, Nink kámmä puhta waimo
mele perrä, Sest rasse om se lihhaile, Jffä henda surma
sisse anda ärrä, Kui ka üts taplus löppep ärrä täääl, Ei sest
sa weel, ei sest sa weel.

2. Siin káiwäs pörgu sügu päääl, Ke wihhaga me
kõnsa päle tükwa. Suur wainw om henda hoita täääl,
Kül nemmä pea henge ärrärükwa. Ke nakkap, lörowap
diget teggemist Nink taplemist . .

3. Ent wainw ei olle asjanda, Kui digest mötlet arow-
strusse perrä, Kumb selle peap antama, Ke taiwast ötsio,
ilma pöllep ärrä. Kül om täl wainw, ent Jesu heldus
teep, Et kerjes saap . .

4. Se peap kige kórgemba kats ollema ja walgus tai-
wa walgen, Kui kange, puhhas selge ka Saap ihho olle-
ma, kui illus palgen; Sest teddá teep se taiwa arowustus,
Ni illusas . .

5. Kui sääl se lats sis Jffä näep, Nink nättien teddá
maggusaste tumep; Kui selge jöggi hengen káup, Nink
teddá

teddä Jummalaga kofko pannen: Mes sis weel waimun
 sääl saap sundina, Om teedmata . .

6. Sääl annap hendä tarkus täl, Ke sin kui Emma
 iks sai temmäst tuttus, Se Verli kroun saap temmäl
 sääl, Nink saap kui möröjä temma mannu widus, Mes
 ilman weel täl ärrävedetas, Sääl arwatas . .

7. Mes Effä perrält taiwan om, Se antas sääl ka Effä
 usjån tälle, Kik taiwa hä om temmä läen, Näep silmiga
 nink ellap Jesusselle. Ei olle awun teddä suremb weel,
 Kui Jummal sääl . .

8. Mo waim, oh ärräwässigo Se pimmedusse wäe läb
 bi tülki, Mes murretat, et jowwoto, Sa tijät, et sul
 Jummal annap wäfte: Kui taplus otsay om, sis woit sa
 ka, Sääl hengäda . .

158. In dich hab ich gehoffet Herr. Wiis. 33.

MA loda, Jssand sinno pääl, Las kuultus sada minno
 hääl; Mo hävre ärrä sada, Ma palle so, Oh! lasse
 mo So armo sisse jäädä.

2. So förwa kånä minno pool, Mo hoidko, Jummal,
 sinno hool, Mul pea abbis tötta, Ma malka tääl, Ehk
 saisa weel, Kik hättä minnust wötta.

3. Sa ollet miil üts kinni Liin, O Jummal! Jummal,
 kaitša sin, Et ma woi kindlik olla, Kui pörögo kon, Ke wäl
 kew om, Mo wasra tahhay tulla.

4. Mo paas nink lotus ollet sa, Mo kinnitus nink
 wäggi ka, Mul ütley sinno sönnä: Ke häddän om Mo
 suremb rōöm, Kes woip so wasra panna?

5. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se pilgä
 film, Nink säädnu falla kele, Neist pästä mo, Ma palle
 so, Nink kelä kurja mele.

6. Ma anna, Jssand, henge sul, O Jummal tulle ab-
 bis mut, Nink wötta mo so kätte; Kig häddä kääst Mo
 pästä hääst, Mes tulley minno ette.

7. Sel kolme ainul Jummalal, Ke wäkke annap nõr gembal, Uuro, Pittust laula minna. Se saatko weel Siit ilma päält Meid henne mannu sinnä.

159. Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ. Wiis. 44.

Mal so pole, Jesu, tännitä, Oh! kule minno häle, Sel ajal minno awwita, Et hirm ei sa mo päle. Ma biget uskku himmusta; Sa tabhaß mul seddä anda, Nisti kanda, Mo welle armasta, So sõnna tallel vanna.

2. Ma valle weel, o Jummal, so, Sa woit null seddä anda, Siin narus ärräjätko mo, Las so pääal lotust pan na, Kui minna peä koolma tääl, Et ma sult armo oda, Nink ei loda Mo omma teggo päääl, Et es wois lahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddämest Meil kurjil andiß arna, Nink päästä minno wainlaisest, Et ma hääd sõänd kanna. Mo roog so sõnna olgo tääl, Segä mo henge sõta, Nink lajota, Kui tulley häddä päääl, Las mo sult appi ota.

4. Nä, kurri ärrä käänkko mo Siin Ilman sinno sõn nast, Las otsani mo uskku so, Kik om so läen wannast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi ütse läbbi waiwa Sinnust taiwa, Ehk armo perrändä, Kumb wäräp; pör go harwa.

5. Ma peä ikkes maadlema, Mul abbiß, Jesu, vaista, So armoga mo paimenda, Et ma woi kindmält saista. Kui kiusus tulley, kelä sa, Et se mul ei te hättä, Sa woit tettä, Et ma jä lahjota; Ma tija, sa ei jättä.

160. Herr Jesu Christ ich schrey zu dir. Wiis. 1.

So pole, Jesu, tännitap Mo heng siin surest waiwast, Nink rõmu wäega himmustap; Oh! kosta mulle tai wast. Weel suremb, Jesu, om mo rist, Mes waiwap minno häddälist, Kui kõnnelda ma jorwa.

2. O! Jesu, kule minno hääl, Nink appi mulle näändä.

näüda. Mo lotus saifap sinno pääl, Mo väle armo heida. Mo südda mötlep katsite, Gesti et ma römu üttele Siin ilman ei woi löida.

3. O Jesu Krist, sa armo juur, Eht istut lörgei taiwan, Om siski weel so abbi suur Nüüd awwita meid waiwan. Ei olle mul mund abbi meest, Ke minno pästap häddä kääst, Kui sinna enue, Jssand.

4. Sa, Jesu ollet ütfinda Mo lotus nink mo ello, So kääst tulles mulle ka Mo wain, mo rist nink wallo? Gesti sinno, Jssand, palle ma, Mo ärrä jätke abbita, Ent pästä häddäst ärrä.

5. O Jesu, öige Jummal wäest, So päle minna loda, Mo abbi tulles sinno kääst Sui minna seddä oda. Mo lotust ärrä lasto sa, O Jssand, ärräkadduda; Ma lähhä muudo hukka.

6. O Jesu, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi, Kui suur om minno willitus, Nink sada mulle abbi. Oh! tule minno waise hääd, Nink heida armo minno pääl So möro surma perräst.

7. O Jesu Krist, kui tulles aig Mo häddäst pästä ärrä, Mo meel nink südda om sis wait, Nink lat so mele perrä. Sa aia waiulaist ärrä tääl, Ke nida tükwä minno pääl, Et ei woi wasta panna.

8. Ma auna Jesu sinwle Mo naabri nink mo welle, Meid ärräwölko jöhtake, Ent auna armo neile, So armo perräst awwita, Nink häddän neid ka römusta, Nink tule meije Palwid.

9. O Jesu, mul ei olle nouw Hend' essi pästä, tedä; Kui pästät mo, sis om sul aaw, Et mahha es woif jädä. Ent kui jo se om sinno meel, Et peä, waitwa jämä weel, Sis auna mulle joudo.

10. O Jesu, auna kannatus, Et jowwa risti londa;

Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna. Eht
ilman mul käl waino om tääl, Sis palle minna seddä weel,
Et annat hengel armo.

11. Jhs seddä, Jesu loda ma Kig' minno ello eäl, Et
ikkes tahhat kuulda sa Mo palwet häddä ajal. Ei olle
ma sult põlletu, Kui ma so olle pallelnu. Gese olle minna
rõõmsa.

12. O Jesu, minno õnnistus, Ma lähhä sinno pole,
Et ma wois sada arwitus, Gese kannat sinna hyle. So
mele verräst sündko se, Kui sinna tahhat, nida te, Gul
arwus nink mul õunest.

13. O Jesu, sinno werrega Kik minno palwid woija,
Et ne wois läbbi sükkidä, Nink Taiwan armo löidä, Nink
kuultus sada Jummalalt, Et meije rihti koorma alt, Kik
woime wabbaß, sada.

14. O Jesu, armas Abbi-Mees, Mo päle armo heidä,
Ke suren waiwan omma tõöst, So appi neile näüda,
Nink päästä neid so kääga, Sis sawa nemmä ternämä
So, siin nink Taiwan. Amen.

161. Kinge recht wenn Gottes Gnade. Wiis. 57.
Sole häste, kui so armust Jummal tõmbap hennele,
Et so heng wois kigest koormast õigest sada wallale.

2. Taple, wärräja om kitsas, Abtakeenne ello te; Kik
saap sulle ütseõd witsas, Mes ei kuni taiwabe.

3. Taple werreni mo südda, Wäita taiwa rikusse,
tahhap satan wasta wõtta, Ärrä heit' go süggufe.

4. Taple ni et süddä wallas, Nink et eddimenne arm
Ilma jalgu alla tallas; Põsik arm om tühhi põrm.

5. Taple palwen, puhkamissen, Ilma jälle jätmata;
Wäre ärra ussindussen, Taple õ nink väiwä ka.

6. Ollet sa sis perlit löidnu, Ärrä mõtle johtofo, Et sa
Ei so ollet täütnu, Mes om käsiu sinnule.

7. Kanna peljun hengest hole, Hirnum önnistusse cest,
Häddä vrrun om iks sulle Eggä väivä peljamist.
8. Peä omma kroni kinni, Näüda hendä ni kui meest;
Kindmäs jämä toop sul öüne; Paggema om kurri tööst.
9. Ärrä lasko silmil kaija Kurja ilma tühhiust: Sda-
riistu om iks waja; Pagge laiskust, wäffimist.
10. Ärrä andko lihhal perrä, Jättä mahha himmu-
stust. Täüdät sinna himmu ärrä, Näet sa jälle pim-
medust.
11. Eihha wabbaus teep melekülmas, julges, walla-
tus, Nink sööp ärrä ussu öli, Teep so kölbmatummas
puit.
12. Sige süddä tapley kängest Pattu wasta surmani,
Nink ei peljä tule hengust, Saap ka woinnust allasi.
13. Sige süddä Jesu jälgil Otsip nink kääp walwaden;
Wöttap lihha himmu pölge, Nink ei salli hennesen.
14. Sige süddä paljo ikkep, Urwap naarmist hullusses:
Cest kui sundus päle täkkij, Sis lat naax ka ikmisses.
15. Sige süddä jättap käärrä, Mängmist, tantsmist
ilmale; Täll om taiwan römu warra, Sis lat meel ka
taiwaha.
16. Piddäge iks seddä melen, Tapleja, nink peljäke;
Rühke päle, Jesu jällin Käiwä ammat taiwaha.
17. Eggäl tunnil meeldestulgo, Et wois olla rimäne;
Ussun lühter walmis olgo, Saatke wästset ölike.
18. Kik ilm maggap ikkes päle; Sodom pallas tullega:
Heng, kes päästap sinno jälle? Rühkma olles wäega hä.
19. Rühhi kui sa waine sawwi, Pörgust tahhat päästä
hend, Kissu lige kaplu läbbi, Pakke ni kui ajet lind.
20. Pakke wälja ilma kääpist, Otsi warjo Jesussen,
Rühhi, päästä hendä noppest, Olle puhhas söämen.
21. Kik mes söänd wangi wöttap, Seddä wihta ellä-
den,

den, Nink mes Jummal õnsas litta, Sedda otsi Jussen.

22. Rühhi, arwa tunni, paina, Kunni pðigmees tullep sul, Nink teep otša sinno waiwa, Sadap tanwan heagust kül.

23. Rühhi, iose temmä wasta, Utte walmis olle ma, Jhho honest wäljä astu, Tawwa honid himmusta.

Ilma Arrasalgamissest.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jesus minno ello, Minno ainus illo; Jesus minno lu. Kik mo süddä wihtap, Sinno ainult ihtap, Armas Jussen. Jummal Poig om minno pðig, Ei muud joht, kui enne tedda, Armastap mo süddä.

2. Låbbi sinno hole Ei sa joht mo pole Utik wainlange. Eht kül kurrat mässap, Ilm mo wasta tõssap, Ei ma pelgäle. Olgo kül niid wasta mul Põrgo-haud nink pattu häbbi. Jesus om mul abbi.

3. Kurratit ma uara, Gurma minna wära, Temmä birno ka. Rakka, ilm, kül tonsina, Ma jä laulden saisma Alma peljota. Jesu hool om minno pool. Ma nink jumwiusse kärä Peap löpma ärrä.

4. Nikkus jägo mahhe, Sedda ma ei tahha; Jesus üt, indä Om mo ainus warra. Ilmilil auro, jä per. ä, Kige himmoga. Nist nink oht ei peä joht, Eht ma sedda peä kaudma, Jussessest mo käändmä.

5. Jum, ma jättä sinno, Nink kil sinno Himmo, Jummalagja niid. Jummalagga jägo Pat, ja ärrä sago Minno järgi sūt. Kõrgistus nink torrens, Segä, mes neil man woip olla, Las siin samman ellä.

6. Kurbus, sul ei sünni Minno pittä rinni; Jesu rõõm om mul. Sest ke pelgäp tedda, Sel om ka kil hädda Esi
mal

maffus kül: Eht ka siin mul kül om piin, Sissi, Jesu,
ütte minna: Mo rõõm ollet sinna. A. V.

163. Was mich auf dieser Welt betrübt. Wiis. 20.

Mes ilman minno kurbastap, Se püssip ürikest: Ent
mes mo süddä armastap, Se saisap iggäwes. Oh
pä ilm sis hennele Aluw, rahha, himmustust: Mo Jum-
mal toop mo hengele ka waiwan kostotust.

2. Se rummal ilma rõmustus, Eht ta kül maggus
näis, Saap sea ümbre mudutus, Et lootja murrest
täis. Ent keik's Jesu päle loet Siin ilman ütfinda, Se
näep jo taiwa wanuiklut, Om rõmus murreta.

3. Mo rõõm jääp minno Jesuken, Ei ilmast holike:
Ilm om üt's pelglik, kurblik õn, Lät hukka wimäte. Ma
olle ussun kihlatu Jo Effä Pojaga; Ke taiwan istup,
kaihsap mo, Ja mõrsja ollema.

4. Mo siijen, Jesus koleta Se wanna ilma meeld;
Ke sul om wasta panneja, Nink essip äkkitselt. Mo wõtta
õmmas hennele, So külge keüda mo, Et essimatta sinna
lä, Kun kük om tändetu.

164. Last uns doch nicht begehren. Wiis. 19.

Dh ärrä püüdke seddä, Mo armas heng, siin ilma pääl:
Mes koorimat sul woip tettä, Nink õnnustusselt teeldä
sää. Mes õffit sinna auwo, Kumb tühhi kerge tuul, Oh
wannu jeddä sauwo, Kumb üri verrast sul Toop hätta,
wallo, wairoa, Ja sadap hukkatust: Oh otsi hennel tai-
wan haad auwo Jummalast.

2. Mest kasiwu lihha himmo Sul sadap, kallis heng,
siin maan? Mes warij eht mes rannio Saap rikkusselt,
kui surm om käen? Sää om se himmo lätte, Kun ellap
Jesus Krist, Kik kele kitwä teddä Se rikka palga eest.
Meil pantas troni päle Sää Effä järje een, Oh rühk in
Effä male, Kun saja sõdmaig om.

3. Mes auro, mes römu ello? Mes warra, ehte, aurovustus? Se tainvas annap illo, Ja ihho, henge römuustust; Se rödm mo Jesu hölman Om maggus iks nink hä: Se armo rikkus ilman Toop hengust waimule. Kel Jesussen om rikkus, Ke auroun temmä man, Se maitfap seddä iks kes Ni maan kui üllewän.

4. Mo Jesussen om minnul Suur hä suur warra, arm nink lust, Se om, mo hoidja, sinnul Käl teda lige parrembast. Ilm pölgo mo nink trotsko, Ei ma fest holike: Mo suiddä auro otško, Kumb häddäst wallale. Ilm wihkago mo häste, Mo wötta armoga Iks omma Jesust wastta, Sis jä ma murreta.

5. Ilm wandko minno ärrä, Mo Jesus om jo minno ön; Ma otfi siki perrä, Nink löwwä tullu Jesussen. Ilm saatto mulle hättä, Ja kurbust, willitsust, Käl jowwaw rödmisast tettä, Mo soänd Jesus Krist: Kui ma ka peäs koolma, Siin ennämb tuhhat lörd, Surm ei sa henge neelma, Toop ennege mo werd.

6. Se tunnustus om mulle, Ma kitta ö nink päiwa fest, Uts kunningriik om jälle, Mul ommas antu Estä käest. Se surmikko sin ilman, Oh jäge Jummalaga, Mo kroon om Jesu hölman, Uts rikust minna sa. Mul tettäs tais wan iste Mo Jesu järje pääl, Mo ello parremb tööste, Kui lönnelap mo keel.

7. O Jesus römu warra, Kunnas se armas aig mu saap, Et ma just lahku ärrä, Nink ju sul öiget kintust toop Kunnas mo salgä pantas Neld walgid reinwid fis? Kunnas mul lubba antas Sul jävä iggäwes? Oh auna pea kätte Se kullast kroui mul, Kumb hukkaminnematto, Nink tallel pantu saäl.

165. Entfernet euch ihr matten Kräfte.

D Tagganeege minno hinno Sest ligest, mes weel ihm
ut

lil om; Oh jättä mahha tühjä römo, Mo wässinu nink waiwat waim! Oh taggane, sa tühhi tö! Ma nalka wastset ellämist, Kumb wihtap ilma seggämist.

2. Oh laulke moga mäe, orru, Et teda saas mo Jesu auru, Ke om mo kaitaja nink mo warri, Ja kigen waiwon minno nouw. Oh taggane, sa tühhi tö! Se parras aig om minnule, Et ilmast kändä öigede.

3. Eh!, halja wälja! illufaste Kii sulwewel hendä näüdate; Sis woip teist sioki nättä häste, Et illo kaup peake. Oh taggane, te parremb tö, Mo süddä, ke sa himmufat Mi pea seddä kaddurwat.

4. Kui senni ollet armastanu, Mes aiga, rammo kullustap, Sis jättä kurbust, Kumb sul sanu, Et kigest sul müüd kelo saap. Oh taggane! so Pöijö hä Om parremb, ke so neuustis tääl Ja mörsjas tennu hennesel.

5. Oh pakke liig-arm minnust wäljä, Et minno süddä tühjäs saap. Nink astup Jesu armo jälgi, Et tälle ütfind kittus jääp. Oh taggane kerk mele tö: Ma nalka hendä pölgma ka, Sejt et ma Jesu maja lä.

6. Neist pattu kaplust minno pästä, Neist wörlust, kumma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et ma üt wabba lambaken. Oh taggane sa karwal tö, Kumb mo om petnu saggedast, Müüd pölle ma kil karwalust.

7. Kui maggus om üt wabba ello, Kumb kigest hendä ohutap; Kui hul nink rummal ilma illo, Nink temmä it meist mahha jääp. Oh taggane kil ilma tö! Mo meulle kihlatu, Nink Jesu mörsjas ehbitu.

8. Oh kälki mo so rahhun ärrä, Nink wötta mo so üskä, Et ma kil jättä ilman perrä, Ja kigest hendä lahbuta. Oh taggane! se armo tö Teep et ma hendä unnetä, Nink iwa pole himmufata.

166. Eins ist noch, ach Herr dich eine.

Ü Es om waja, seddâ ütte Näüda, Issand, minnule
Kik mu, mes siin ma pääal nättä, Lat mul koormas
ennege. Gesamma al waiwatas, salwatas südda, Nink
ei woi sest rahho nink hängämišt löida. Ent sa ma se ütte
kumb tarwis mul lat, Sis sa ma se üttega kallimbat
häd.

2. Heng, kui tahhat seddâ saija, Ärrä otško ilma man,
Mes om maine, jättä mahha, Otsi seddâ üllewän, Kun
Jummal nink Junimen ütten koon nättä, Kun armo
nink andide täwweust löida, Sääal, sääl om se parremb
nink illusamb riik, Mo tullusamb ossa, mo üks nink mo
kii.

3. Mi kui Maria se ütte Otsnu sure himmoga, kui ta
Jesu jallutsitte Mahha istnu kullema: Sest temmä heng
pelli sest kuulmisse himmust, Mes Jesus saas ütlema
Jummalala armust; Kik meel nink kik mötte sais Jesusse
pääal, Nink Jesus kink tälle kik üttega sääl.

4. Nida om ka minno südda, Issand, ütšind sinno pool,
Las mo sinno külge jädä, Kinki hendä ommas mul. Ehk
paho ka kånässe sinno poolt ärrä, Sis jose ma sisli iks ar
mun so perrä: So söuna, o Jesus, om ello nink waim,
Kumb kostotap jälle mo söand, kumb tuim.

5. Kige täwweelikumb tarkus Om so sissen pedetu. Ärrä
na enne, et mo moistus Olles allahaidetu Kun wallitsew
maddalus, tassane mötte, Sääal josep se täiwatse tarkusse
tatte. Kui ennege, Jesus, so tunne nink näe, Sis om
mul se tarkusse täwweelik hä.

6. Muud ei woi ma Essä ette wiäd, kui so, üllemb hä:
Jesus, minna sa kik lätte Sinno pühhä werrega. Sa
ollet mul üllembät digust sääl saatnu, kui risti pääal ello
mo

mo waise eest jätmi: Ma tija, mes õnsusse reivid mul om,
Meist om mul nüüd ussun aaw, rahho nink rõdm.

7. Anna, et mo heng saas jälle Sinno palge saarnat-
ses: Sest sa ollet tettumulle Jummalast pühhandusses.
Mes iggawel Jummalala ellus om waja, Se woi ma ka
sinna täest, Jesus, iks saija: Oh päästa mo kadduwast
himmust mo õn! So ello se olgo mul tedä siin maan.

8. Mes ma enuamb tahha essi, Armo merde uppu ma:
Sinna lätsit pühhä sisse Omma kalli werrega; Sää ollet
sa iggawest lumastust lõidnu, Et wallale päässi, mes kurrat
om leutnu: So tawabe minnik toop wabbaust mul, Müüd
lauddas se Abba mo sõamen sul.

9. Rahho, rõdm uink waitlik ello, Tawweste mo kosto-
tap, Sest et wärski sõda päle Karjus minno juhhatap. Ei
tahhake süddä muud maggusust maitsta, Kui seddä et sinna
wois ikkes mo paitsa. Ei olleke sugguke maggusamb hä,
Kui se et ma, Jesus, so ussuga näe.

10. Selle, Jesus, olle sinna ütfindä mo üt nink kil.
Kae, kohhe mõtle sinna, Kas ma olle tõttelik: Kui wah-
hest ma essi se kura te päle, Sis näüdü mul essi se tawwa
teed jälle. Oh anna, et assus kil arwa, mes om, Et sinno
sa kassus, sis om mul kil rõdm.

Himmustamiffest Jummalala nink Kristusse perrä.

167. Gott lob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wiis. 1.
Mu Jummalalle üllewän, (üts sam (päiw, tund) läts
jälle mödä: üts Aastaig läts
mödä:) Ma astu päle minnemän, Mo himmo om
sul tedä. O lätte, kust mo ello keep, Kust arm mo henge
sisse lääp, Et ma kää tawwa pole.

2. Ma loe päiwi, tunnikke, Nig om mul iggaw ota; Oh
 Punnas ma kül sinna lä, Kun ma so hólma wóttá, Et se,
 mes surmlik weel om táál So sissen árráneeldas saál, Et
 ma ilmsurmlik olle.

3. So armo tullest pallap jo, Mo süddá, kumb om láu-
 det, Nink om so armust táudetú, Ja soga kólko kudet
 Nink ehk sa kül mo sissen táál, Sis püwvâ minna siski
 weel Jks lähhámbál sul sada.

4. Oh et sa essi peake Mo perrá wóttas tulla, Ma loe
 filmápilgmissi, Nink walmista jo koolda: Oh tulle auru-
 stussega, Nats ma so mõrsja walmista, Nink panne wõ-
 kest ümbre.

5. Nink sest et waimo õlli jo Om kallatu mo päle, Nink
 sa mul sissest lähhünu, Ja sullatat mo mele; Sis paistap
 ello walgus mul, Mo lühter om jo walnis sul, Et ma so
 ümbre wóttá.

6. Oh tulle, om so mõrsja háál; Oh tulle, Jesus tulle!
 Sa heikav selgede iks páál; Oh tulle pea mulle. Oh tulle
 sis mo Põijoken, Sa tunnet mo, mo maken, Et kiblatu
 sul olle.

7. Ent aig nink tund se olgo ka, Jks holel antu sulle,
 Ehk se kül om so melehá, Et ma so kutsu tulla, Nink wal-
 mista hend kigest wáest, Et ma wois kigest sõamest Jks
 sulle wasta joosta.

8. Se om mo rõõm, et útsik mo, So armust ei woi
 päända, Nink et ma kige een sul woi Se Põijo nimme
 anda, Ja et sa hendá minnoga Saat tairwan árrákihla-
 ma, Nink perrándust mul andma.

9. Sis kittá ma so süddáamest, Et päim (õ) (tund)
 (uáddál) (Astaig) om mõdá láunu, Nink nida ello
 Páimissest úts sam om mahha jánu; Ma astu päle noppes-
 ste, Et ma saas ülles tairwabe, Jerusalemmi lina.

10. Kui wässinu mo kää ka, Nink kanges jäwä pölwe,
Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kät nink palwe, Et
minno heng so wäega Hend kiinitas, nink löpmata Wois
tairoa pole minna.

11. Heng! astu ussun päle sis, Nink olle heitimatta, Ja
ärrä laske iggäwes Sest ilmast henda petta. Kui joošt
mist hiijäs arwat sa, Sis lenda armo siwuga Ni ülles
kui üts Adler.

12. O Jesu minno heng om jo So pole ülles lännu,
Se arm, mist sinna täudetu, Om mo jo õusas tennu. Oh
pagge ilm so warraga, Ma olle saäl jo, kun mo hä, Sest
Jesussen ma ellä.

168. Guter Hirte wilt du nicht. Wiis. 29.

Selde Karjus! es sa weel Armo heidä lamba päle?
Nink mo kannat hõsma pääl, Ni kui Karjus koddõ po-
le? Es sa waiwast minno wi Sinnä rdnu taiwabe.

2. Näitse kui ma waine wõõn Jüma lanen ümbre essi:
Tulle, wi wo, minno õn, Sinnä kun so lambakesse: Tai-
wa tahra sada mo, Kun ue pühhä wõna jo.

3. Minna püwäwä sinno ka Neide hullan taiwan nõtta,
Kumma sinno kirtawa, Kummil puhhas sõõk nink lätte,
Kumma pri jo peljussest, Niuk ei essi iggäwes.

4. Minna sa siin waiwatus, Mul om selge õht nink
murre, Wihhaleste kawwalus Teep mo ümbre kangel le-
ri, Et ma waine lambaken Jks siin ellä peljussen.

5. Jssand ärrälaske ka Minno soe kätte sada, Minno
Karjus ollet sa, Lasse miuno kindmäs jada; Wi mo omma
lambakest Karja lauta iggäwes.

169. Jesu komm doch selbst zu mir. Wiis. 2.

Jesus tulle minnule, Ja mo mannu kindmäste, Tulle
Stallis henge õn, Ke mul armas sõämen.

2. Tuhhat lörd so himmusta, Kik muud rõmo teota,
Tuhhat lörd ma tännita, Jesus rühhi tullemä.

3. Ei mo süddä olleke Ilman muga rahhule: Kui sa
minno mannu jäät, Om mul warra kül nink hääd.

4. Jesus ilma sinnota, Om kik surus asjanda, Engl
auro nink illo ka Om mo melest kölbmata.

5. Mes om eäl minnule, Anna minna sinnule: Sinna
maggus Jesuken Ollet minno armaken.

6. Ei ma lasse kelleke Omma sõänd wallale; Tulle Jes
sus armoga Minno sissen elläma.

7. Sinna tairwa Issä Poig Ollet minno armo Pöig.
Sinna ilma süta woon, Ollet minno auro nink kroon.

8. Oh sis tulle ruttoga, Minno wallo wähhenda, Min
na heika figest wäest: Tulle essi üllewäst.

9. Nüüd ma oda kannaten, Nink ei wässi palwussen,
Surma häddän ollet sa, Jesus mulle maggus ka.

170. O Ursprung des Lebens. Wiis. 59.

Slätte täus ello, o walgus nink rõdm, Kust eggänts
wöttäo, mes waja täll om. Delläwat lette; Kumb
selge om nättä, Kumb Jummalä koast iks otsata keep,
Nink jannonu sõame sisse siin läap.

2. Sa ütlet, ke pürwäy mult jurwäa siin maan, Mes
kostotap ikkes, se tulgo, mo man Om tahwalik ande, Kumb
sulku woip lända; Oh tulge sis ussun mo mannu, sest siin
Saap antus teil maitsa se kostotaw wiin.

3. Ma tulle mo karjus, nink jannone tööst So perrä,
Oh toida so lambakest hääst. Ei ka sa woi jättä, Mes too
tit tettä, Sa tunnet jo essi mo kehwalist kül, Nink annat jo
ilma so andid ka mul.

4. Sa maggus wiin jodap mo waimo nink meeld, Nink
kelle sa annat, saap iggäwest hääd. Ke maitso so armo,
Se unnetap hiimo, Se hoiskap se laula, se kargap jo siin,
Sis kaus jo ärrä kik turbus nink piin.

5. Oh anna mul jurwa, kui kirjotet om, Et ärrä ka up-
 puz mo himmolik waim So heldusse merren, So maggu-
 san werren. So pühhä waim a; alo, täutko mo ka, Et
 minna ka joobnus so armun siin sa.

6. Kui mõrru nink maggus siin seggätu om, Sis anna
 et mõrru ka olles mo rõõm. Sest eggäuts õige, Ke karri-
 kast jõije, kumb wairwaga täudet sul anti siin maal, Se
 elläp nüüd rõmun so sinnoga sääl.

7. Mul sago, mo Jesus, sis ello nink rõõm, Ka sääl
 kun so karri ilmwaivata om. Kun tärowelik illo, Kun
 waiklik om ello, Kun kostotust, hõiskamist auruwustust om,
 Kun uskijil saap selge auru, rahho nink rõõm.

Armust Jesuse wasta.

171. Christe, mein Leben, mein Hoffen. Wiis. 58.
 Kristus! mo ello, mo lotus, mo õigusse lätte, Ja kif,
 mes uskijle maggus nink armas om nättä: Läüda mo
 meeld, Zuhhata, Jesus, mo keeld, Et ma so armsas woi
 pittä.

2. Minust armastetu Jesus, ma auruwusta sinno, Wõt-
 ta sis hennele kohhalt nink koggona minno: Tõõste se om
 Minno suur kaasjowu siin maan, Kui ma so armun iks
 kõnni.

3. Ütte, kumb waja om, lasse iks minnule jada; Hen-
 gus mo hengele olgo: Kif tübhijust häeta. Kristus mo
 rõõm ütfindä tedä mul om, Pürowä ka iggäwes nättä.

4. Ello nink käämisse saatia, Oh sada mo nida, Et ma
 kää õigusse te pääl, nink ellä ilm süta. Anna sis mul Wai-
 mo nink joudo ma räääl, Et ma so ehte woi pittä.

5. Rahho-Wõrst lasse mo ussun so kullen iks purowa:
 Rühhi nink läüda, mes minna nüüd waidle nink purowa:
 Onusse Paas, Oh et ma so sisse iks jääs, Se, se om mee-
 minna iks purowa.

6. Kasse om loorma, kui sinna ei awwita kanda: Eg
gänts otsip meil uskjile waiwa weel anda. Olgo sis ni:
Kui ma sul ussutaw jä. Kül sa sis ärrä woit kända.

7. Niüd, niüd ma tahha sis ikkes nink iggawes laita,
Mes eäl loormap mo henge nink Kristust ei näüda.
Tennä om mul Rikkus nink warra siin kül. Jesust ei
tahha ma jätta.

172. Ich will dich lieben meine Stärcke. Wiis. 4.

MA armasta so minno wäggi! Ma armasta so, min-
no õn! Ma näüda sulle armo tekko, Nink ihka sinno
sõamen: Ma armasta so, üllemb hä, Senni kui miina
mulda lä.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo r'atremb sõbber
ollet sa: Ma armasta so omma welle, So walgus om
mul ülli hä: Ma armasta so Essä-Woon, Mo henge
Põig nink minno õn.

3. Oh et ma so ni ilda tuudnu, Sa kige parremb, illu-
samb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo sõänd, kige
maggusamb! Niüd om mul haige heng nink meel, Et ilda
naksi tuudma weel.

4. Ma essi ümbre pimmedussen, Ma otse kül, es lõwra
so, Ma elli ilma armastussen, Nink olli so mant paggenu.
Niüd om so läbbi sündinu, Et ma so, Jesus, löidnu jo.

5. Ma tennä so, mo henge walgus, Et sa mul paist-
sit üllewäst, Ma tennä so, mo tawra selgus, Et ma sai wab-
baust so kääst: Ma tennä so, o maggus su, Et sa teit ar-
must terwes mo.

6. Oh hoiia mo so te päääl ikkes, Et ma ei essi ennämb
tääl, Te minno ussun, armum rikkas, Et ma ei jatta iggä-
wel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paist-
minne.

7. Las rõnu wet mo silmist joosta, Ja anna puhkasi
arma

armastust, Et ma so armun iks woi saista, Nink armo
 kunst mo harjotus. Et minno moistus, meel nink waim,
 So pole ikkes kääntu om.

8. Ma armasta, mo wannil, sinno, Ma armasta, mo
 Jummal, so; Ei purowä armo eest jobt hinna, Ma ar-
 masta so häddän ka: Ma armasta so üllemb hä, Senni
 kui minna mulda lä.

173. Herzlich lieb hab ich dich, o Herr. Wiis. 16.

MA sinno, Issand, armaste, Mo ärrä jätko perräle,
 Ent armo mulle näüda. Eest ilmašt römu mul ei
 sa, Ma jättä taiwast mahba ka, Kui sinno ma woi löida.
 Eht süddä minnul lahkuw küil, Sa ollet süsti ossa mul, Mo
 õn nink henge linnitus, So werrest sai ma lunnastus. O
 Jesu Krist! Mo abbi-meess, mo abbi-meess; Oh! kaid-
 sa minno pattu eest.

2. So ande, Issand, ütündä Om kil, mes ma woi
 nimmitä, Nink mes siin om mo rikkus; Et minna sulle lit-
 tusses, Nink lähembälle orjusses, Siin seddä anna ikkes.
 Oh! keldä kurja oppetust, Nink kurratille karwalust. Mo
 häddän minno rõmusta, Et ma hääl meel kannata. O!
 Jesu Krist, Mo ainus õn, mo ainus õn, Jä minno man-
 nu koolmissen.

3. Ma palle Issand, Süddämeest, Las sinno pühhä
 englikest Mo henge taiwa kanda. Sa tahhaš minno
 ihhul ka Maan ilma lige häddätä Hääd hengüšt armust
 anda, Nink wiimisel päiwäl ärrätä, Et minna so sa ngg-
 gemä, O Jummal, suren ausussen, Sa ollet minno rõm-
 nink õn, O Jesu Krist, Oh! arwita, oh! arwita, Sis
 tahha ma so tennädä.

174. Du bist ja ganz mein eigen. Wiis. 17.

Monna ollet suuna, Mo Issand Jesus Krist, S

omma olle minna, Ei püwvâ lahkamist; Ma anna hendâ
fulle, Sest sinna i ättit ello Mo eest sääl risti päääl.

2. Kik sinnota siin ilman Om mul üts sap nink piin, Se
kallis arm so hõlman, Om maggusamb kui wiin; Oh
walla Jesus essi So armo minno sisse, Et ma so armasta.

3. Sa armastit mo pörmo Käl ülli wäega: Oh tunnes
ma so armo Mo waimun ofсата. Ma leppi soga kollo,
Et ma so armo tsauka Wois maitsa iggâwes.

4. Oh kistuta mo hengest Kik wõrast armo tuld, Kumb
tõssap pattu sängüst, Nink kurbastav so meeld: So armo
tulli olgo Mo hengen ikkes selge, Et ma ei holi muust.

5. Kui helde om so keüdis, Kumb armust palmitu, Se
armo wõrk, Kumb sidist Nink kullast koetu, Se tõmbap
mo so perrâ, Et pattu armo nara, Nink sa sult kostotust.

6. Se Keisri rikust püwvâ Ma hennel pidada, Ei
ma muud ilman sõwvâ, Kui armun pallada: Ma kanna
se eest hole, Nink tänuita so pole Jks õ nink päiwâ ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehte nul sis iääs? Käl
ma sis alla waius, Nink valjas ärrälääs. Se perrâst valle
minna, Kui Maria Magdalena, So armo iknissen.

8. O Eige kallimb anna So armo tutta nul, Et õigest
ümbre kâna, Nink ellâ ütsind sul; Kui kummasta nink
fatta, Sis rühhi appis tõtta So armo läbbi mul.

9. Mo wallo wâhhândaja, Mo wäggi nõrkussen, Mo
henge rõmustaja, Kui puhka hennesen: So arm mo sissen
läütke Se ussu taht nink hoidke, Kui nakkap kistuma.

10. Kui ma sis lahku ärrâ Sest häddâ orrust siist, Sis
lâhhâta mo perrâ, Mo helde Jesus Krist, Et ma so man
woi ella, Nink sinno armun palla Sääl taiwan iggâwes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wiis. 5.

Mõ siddâ armastap So siski armas Jesus, Mo ainus
henge õn, Mo waggus nink õigus: Eht ma käl
sâggede

säggede So armo kaota, Ei woi sa siski mo Siin kohhait unnetta.

2. Sest olles mul se ioud, Mi kui ma essi püwowa, Kui olles se wört nouw, Kui minna tetta püwowa, Ma jáás kúl ussutaw, Et sa wois rómuga Mo päle kaeda, Mo lige ullemb há.

3. Se tahtminne om mul, Ent táutminne om kassin, Ma náe et eggápáiw So Waim mo sissen ussin, Ja tap^{le} lep päle iks Mo lihha werrega, Må olle weel kui lats So armun kólbmata.

4. Ent oh et minna wois Jo pea mehhes sada, Sis tahhas minna sul kúl ussutawas jéda, Mo ihho heng nink meel, Se peás koggona So armust útsinda Siin ma ráál pallama.

5. Oh tulle armaken Mo móttid essi láutma; Oh láudá swánd mul, Sis sa ma seddá táutma, Mes armo kohhus om: Te swánd pallawas, Et ussutawas já So wasta ig-gáwes.

Láhhambá Armastamissest.

176. Wenn einer alle Ding verstánd. Wiis. 1.

Kui keáke kík móstas ka, Wois kómelda kui engel, Kui kírjá jowwas selleta, Saas imne usku hennel, Et ár rástóstas mákke táált, Nink táal es olles armo-meld, Sis olles kík mu túhhi.

2. Kui keáke jaas waistile kík omma háád nink warra, Nink arm es olles temmále, Ent kaes palga perra; Kui hendá lasses pallota, Nink jáás se mar weel armota, Es arwitas se tedda.

3. Arm pikká mielelinne om, Ja helde, vehme, selge, Ei löideta joht temmá man úts mórru wihha palge. Kus keáke om tennu háád, Ei wihhastelle arm ta töód; Arm wallatust ei aja.

4. Ei paiso temmá ulles ka, Ei te ka kelle háppi; Ei temma kaswu himmusta, Ent otsip kigil appi; Ei temmá sa ka wihhatses, Kui tóiste pále kaibatas, Há pole ta kíl kánáp.

5. Ei temmá hendá rómusta Gese ullesohust mitte, Tál om suur róm ninl melehá, Kui óigust náep ninl tóste. Arm kattap kinni essitust, Nink sallip welle kórowerust, Ei heidá tálle ette.

6. Arm ussup kige parrembat Gese láhhámhást ninl wellest, Ja lodap weel parrandawat, Kui essinu om jálsúst. Kui tál ka tettás kurja táál, Sis kannatap ta sissi weel, Ei wássi eál árrá.

7. Kui wimáte se tundminne, Nink kíl nu löppep árra, Jááo arino wággi ommete, Ja tál saap suremb warra, Kui ónnistussen tóine tóist Sáál armastame kigest wáest, Sis jááp arm táwwekkus.

8. Oh Issand Jesus! arwita So jálei perra tulla; Sa ollet omma armoga Cenkiria játnu mulle; Oh anna et ma kigile Siim ilman ikles seiddá te, Mes minna neist ka tahha.

177. Jht Kinder des Höchsten, wie stehts. Wiis. 60.
Summala latse! Kuis armoga luggu? Kas soámen nakkamu kandma jo sulkku? Kas útteus waimun ka kinni om weel? Kas wahhelt om lahkunnu welliste meel? Se Effá saál taiwan woip soámid tutta, Ei sunnikte hendá siim wellitses kitta, Kui armo-tuld soámen selges ei tetta //

2. Ni pea kui ullewást sündinu jálle, Sis olleme Kristussen wallitu welle. Úts Effá om kigil, úts usk ninl úts waim, Úts ristmisse lepping, úts tanwalik hõim: Se lábbi woip soámid kofko siim kenta, Et woime ka ristikal maggusust lóida, Niid, kaddeus, wihha ei tohhe hend náuta //

3. Se Emma, ke üllewân, kollo meid panney, Nink armo tuld üllewâst mahha meil annap: Ei olle joht wabhet siin welliste man, Sest maddalus peap neid sõamid koon. Kun kõrkus, viid, taplus ja wihha om nätta, Sää ei woi ka kibbenat armo-tuld löida, Ei woi ke saäl Jummalat Engliga kitta * *

4. Se Sioni koggodus hõimlaisi jättap, Nink welliste mannu iks rõmuga tõttap. Ke ilmlikkust armust om nõijetu weel, Nink tükkip ka welliste sekkä ma pääh, Se ei woi joht welles sim kutsutus sada, Ehk olgo, et tahhas kirkawalust tada, Ja kindmâst nink petmata armohe jäda * *

5. Ent nässe, mes õnsus meil kätte om antu, Ke olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üts õstetu õnnelik hull. Otkkem se Essä, ke meile om null Kun kakkime hendä nink laulame tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle. Me olleme Issandan leppingo welle * *

6. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me rõhime mõllemba tairwabe minna; Üts lige eest-waitap nüüd Essä-ma pool, Sel kerkul om ennege ütte eest hool; Meil sunnis ka ello me welle eest jättä, Sest nida om meije Pâ tabrum ka tettä, Ni tundwa ne wellitse welliste hättä * *

7. Oh noomken nink saatkem iks tõine tõisi, welle! Et meilt sis ei woeta ello kroon jälle. Kui Sioni werr est wastkristus om täus, Sis walwõkem kirk ütten, et oisa jonäus. Sest welliste palwust wõt Jummal iks kuulda, Üts meel nink üts süddä woip waimlaisi neelda, Ei woike ni wellitsil middäke keelda * *

8. Sis ellagem rõmmu nink hoidkem iks armo, Ja kandkem ka waiwatu welliste koorma! Et sõame üttaus kõrwembas saas, Nink wellelik sõbbrus iks rikmata jãas:

jaas: Ne palwusse ohwri töbst maggusast haiswa; Kui maddala latse, ke armun iks saiswa, Ka Jummalala awrus mönd sönnake lauswa.

9. Sääl tullewan ilman om parrembat ello, Kun Effä een saiswa ne wallitu welle; Kun pallawas lännu om rahho nink rööm, Kun Kunninga heldus jo awwalik om. Oh toge nüüd söämid, Kässi ka tännä, Nink pallelge Sionilt abbimeest enne, Et armun me algmist nink otša ei tunne.

178. Wie ist die Welt so Feindschaft voll. Wiis. 15.
Sel kurri ilm om wihha täüs, Nüüd, taplus, wain nink kaddeus Om lepmatummas lännu: Nink siski läüp weel lamwale, Kui usklik rahwas kunnake, Ke oigust olles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal, lawwal läüp, Nink wihkap omma welle; Sel ei sa otša Jeesust, Ja temmä werre, surma wäest: Om hirmus Jummalalle.

3. Ke iättäp andis andmata, Nink lähhämbat ei armasta, Ei armasta ka lojat: Uts röwel se kui Kain om, Uts hukka pantu loom, Ei tunne önnetojat.

4. Oh mötle seddä pattane, Ei olle se joht naro tö, Mes kirjan ülles pantu: Ke lähhämbälle söämest Ei anna andis essitust, Saap satanalle ontus.

5. Mo hoija, Jstand Jesus, ka, Et minno hena ei unmeta, Mes kirjotap so sönnä: Oh anna et ma säitsekörd, Ja säitsekümmend weel se wört, Mo wellel andis anna.

6. Oh tulge perrä pattatse, Gest se om töttest mele tö, Oh andke andis wölla Sel, ke teid om wihhastanu, Ja olge sönnawötlikko: Ke seddä teep, näep ello.

Kristusse Perrantullemissest.

179. Mir nach spricht Christus unser Held.

Mo perrà, ütley meije Pà, Mo perrà, uskja, tulge;
Hend essi, ilma salgage, Mo hääld nink kutsimist
kuulge: Mo risti wõrke henne pàäl, Mo jälgi perrà kää-
te tää.

2. Ma olle walgus, teije een Kää minna pühhäussen, Ke
minno, errà tulley siin, Ei ellä pimmedussen: Ma olle te,
nink iuhata Leid pühhä te pàäl armoga.

3. Mo süddä om täüs maddalust, Arm täüdäp minno
mele; Mo suust kee, wäljä tassauss, Kui maggus armo
õli. Mo heng, mo waim, mo ihhoke Om ohwris antu
Essäle.

4. Ma n'üddä teil, mes kahjo teep, Mes mahha sunnis
jättä, Mes teije soänd pürretäp, Et puhtust ei sa nättä. Ma
olle hengepaas uink. ä, Nink sada teid ka taiwabe.

5. Kui käänt om rässe, ma kääir een, Käl minna appis
tulle, Ma taple essi käämissen, Kik taplussen ma olle. Üts
kurri söddamees se om, Ke laisk, kui pälik tapleman.

6. Ke ello löwwäp minnota, Sel kääp temmä ärrä, Ke
laotap taad minnoga, Se rühhip ello perrä. Ke minno
risti põllep tää, Ei olle minno wäärt ka sääl.

7. Sis kääntem ihho hengega Me Jesu jälgi sissen, Ja
saiitem ilma pehota Ja man iks taplemissen: Ke temmaga
ei taple tää, Ei sa ka auwo kroni sääl.

180. Heiligster Jesu, Heiligungs Quelle.

Stige rühhämb, puhtamb Jesus, Sa puhhas lätte,
lummast õigus Ja pühhäus keep löwmata! Kige en-
gli puhhas walgus, Se taiwa laotusse selgus Om pimmes-
dus so wasta ka. Eenkojo ollet mul, Te minno pühhäus
tää; Mo kik kigin, Jesu mo hä, oh arwipita, Et ma saas
pühhäus ni kui sa.

2. O waillik Jesus, ni kui sinna Zes waillik wödtit
 Essä sönnä, Ja täütsit seddä surmani; Nida anna sinna
 mulle, Et ma iks sönnawötlil olle, Oh waigista mo meles
 ke. Te mo so saarnatset, Kui armsat latsekest Sönnä
 kuulhas: Jesu mo hä, oh arwita, Et wailik olle ni
 kui sa.

3. O walwoja Jesus, suigumatta, Sa wödtit tööd
 nink waiwa nätta, Siin ilman ö nink päiwa ka; Päiwa
 ajal ellit waiwan, Nink ösel palsit Essä taiwan, Ni taht
 sit sinna walwada. Oh anna walwomist mul, Et eggä
 ajal tääl Walwa, palle: Jesu, mo hä, oh arwita, Et
 ma iks walwa nink kui sa.

4. Armolik Jesus, oh kui rohke, Kui rikkas armust,
 helde, löhke Sa ollet fige wasta tääl! So päirolik figile
 siin paistap, So wiim fige maad ka kastap, Ehk sul saap
 weidi tenno kuis. Mo Jummal oppeta Mo nida ollema,
 Ni kui sinna: Jesu, mo hä, oh arwita, Et helde olle ni
 kui sa.

5. Tassane Jesus, kes woip seddä, Mes sinna kannas
 tit ilm süta, Kuis ma pääl ärrä ütelda? Nink siski ollit
 piklast melest, Sa annit andis figil heldest, Es ähwärdä
 joht tassuda. Mo önnisteggija, Oh anna mulle ka Tass
 fast waimo: Jesu, mo hä, oh arwita Mo tassast olla ni
 kui sa.

6. Aurolik Jesus, auwo Essand, Sul es sa ilman
 auwo assend, Es otji auwo sukkuke, Sa kätwet suren
 allandussen, Ja waisussen nink maddalussen, Es pürowä
 kittust keltete. Oh anna maddalust Nink diget allandust
 Ma pääl mulle: Jesu, mo hä, oh arwita, Et maddal olle
 ni kui sa.

7. O puhhas Jesus, kil so ello, So olleminne nink so
 illo, Se olli puhhas, selge, hä; So mötte, künne, sulist
 misse,

nisse, So kombe, reima, ello wisi Täüs puhtust, aujust
olliva. Oh mo Immanuel, Mo ihho heng nink meel
Sago puhtas: Jesu, mo hä, oh awwita, Et ma sa puh-
tas ni kui sa.

8. O parras Jesus, parrausen Sdit sinna nink jdit
ilma sissen, Oh oppeta mul parraut: So isso olli nink so
janno Siin ma pääl täüta Essä sonna, Se olli sinno
rawwitsus. Oh Issand awwita Mo ihho sündida, Parras
olla: Jesu, mo hä, oh awwita Mo parrausen elläda.

9. Nüüd armsamb Jesus, armas ello! Te minno kis-
gin parras sulle, Ja sinno palge saarnatses: So Wain
nink wäggi täütko minno Et paljo ussu sukku kanna, Nink
sa so rikil kölblikkus. So perrä tömba mo, Et ma iks sul-
le jä, Helde Issand! Jesu, mo hä, Las minno ka, sääl
kun sa ollet hengäda.

Kristi nink Willitsusse kannatussest.

181. Gott wills machen daß die Sachen. Wiis. 57.

Ummal essi Teep, et kassi Nida käüp, kui sünnis tääl.
Kui ka häddä Bahhelt nättä, Jesus sadap appi
meil.

2. Waiwan mötlet Sa nink ütlet: Jesus läts nüüd
maggama; Nida kaibat Sa nink waiwat Hendä- ilma
asjanda.

3. Sinna laitja, Sinno hoidja Om jo kohhalt suig-
matta. Jesu päle Sünnis sulle Ussun ülles kaeda.

4. Kui ta wiwip, Ehl ka rühhip, Essä-süddä tälle
jääd; kui sul häddä Mörru nättä, Sinno ohto temmä
näep.

5. Ussu enne, Temmä sonna Mötlet hääd sul tettä
weel. Kui sa heitlik Ollet waillik, Sis saap murre otsa
kui.

6. Wotta

6. Wõtta wasta Jesu risti, Temmã annap sulle suud ;
Temmã lassap So, kui pessap Se eest jälle löida hääd.
7. Mõtlep süddã Katsipeide, Olle sinna tassane. Hõle
kandja, Rõmu andja, Issand om weel allale.
8. Kange kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om so
Jummalal. Kui se assi Sul om raffe, Sis om hõlpsa
Jesussel.
9. Zimmelikkult, Tarkalikkult Saap so usk its hoijes
tus. Kõrda lähhap, Mes ta säep, Olgo rõõm ehk wil
litsus.
10. Kõggumatta, Mõtle matta Saap sul abbi sündima,
Et ta sulle Murre ülle Häbbi saap sis ollema.
11. Omma mele Täutapäle, Kõl weel mõnni kannat
tas; Sis om waiwa S ninne päiwa, Kui rist päle sun
nitas.
11. Hä sis neile, Kõmma mele Tassausst jo otswa tãäl!
neihnä löidwa, Mes na soudwa, Seddã täutmist ikkes
weel.
13. On samb ello Om kõi neile, Kõmma seddã opnu jo ;
Seddã hätta Rõõmsast wõtta, Ni kui Hiob harrinu.
14. Oh sis wõtta Omma hätta Häste julgest henne
pãäl; Ke ei püüwa Kristi waiwa, Kõormap pattu hen
nesel.
15. Ke hend kakkip, Kristi paggep, Põllep omma Põig
meest ka, Nink saap müllin, Kurje hullan, Seddã üt
sõrd leimama.
16. Ent ke seddã Kristi hättã Kandnu ma pãäl rõmuga,
Neil saap essi Jesu kassi Kroni päle pannema.
17. Amen, amen, Jesu nimmenn Wõtta ma sis henne
pãäl. Mulle olgo, Ma pãäl tulgo Häddã, ni kui temmã
meel.

182. Fahre fort mit Liebes-Schlägen. Wiis. 13.

Arrista mo, Jesus, häste Omma armo witsaga, Läh-
hatä mul esji risti, Et ma ilmast wallal sa; Anna pi-
ta, pessä päle, Sest ma olle teninu, Armo näüdät sa mul
jälle, Kui ma olle lahutu.

2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärrätagganu, Min-
no perrä oset sinna, Sest so arm se aije so. Arm, kumb
sinno jalgu, Kassi Kristi päle kinni lbi; Arm, kumb maggu-
samb kui messi, Pattatsille armo tdi.

3. Ärrä arwako sis mitte, Pöigmees, ennist rummalust,
Et mo meel uink terwe süddä ümbre weti kurratist: Möt-
le omme haru päle, kumbe lödi sinnule: Sinno werre
kange häle saatko armo minnule.

4. Kassi omma risti läbbi Pattu wäljä söämeest: Mösse
ärrä henge häppi, Eh hita so honekest. Lasse wallal henge
usse, Mötä kiwä ärrä eest! Tulle sa mo henge sisse, Ar-
mas Jssand Jesus Krist.

5. Olle ma sis sinno maija, Oh sis kelä fige eest, Mes
mo sisse pürowäp saija, Tulle jä ma iggawes. Ei ma
pürowä ennämb tutta Silmä himmo, kōrkistust, Lihha
himmo, pattu mutta: Löpko tuhja ilma lust.

6. Sis ma tahha sinno hōlman Kristi al ka hengäda,
Kannata sis moga ilman, Kui ma jobhu esima: Mōrk
om weel mo lihha werri, Se om sulle tedä kül, Katta kinni,
massa ärrä, Anna pattu andis mul.

7. Ellun peät sa ninl' surman Minno perrält ollema,
Lasse minno sinno armun ütjindä sul elläda: Jhho, henge
anna sulle, Arwalda hend minnule, Sada ikkes waimo
ōlli Minno ussu lūhtrele.

8. Kule sis mo palwust, kule! Oh kuis karmwa wirtit
sa? Taplussen mul appis tulle; Minno joud om kōlbmata.
Mōrku sissen ollet kange, Kui neil kurbus söämen, Wallitse
sis minno henge, Ni kui tunnet üllewän. M 182

183. Was Gott thut das ist wohlgethan. Wiis. 21.

Mes Jummal teep, om hâste tett, Ta tahtminne jääp õiges; Kui mo tõ temmâst tallitet, Ei jä mo meel joht haiges. Ta tiiäp jo Ka hâddan mo Jks hâste ülles pittä, Ma lasse teddä tetta.

2. Mes Jummal teep, Om hâste tett: Ei temmâ minno no petta, Ta sadap minno õiget teed, Ma tahha hâäs sis wõtta: Ta heldus om Mo ainus rõõm, Kõl ta mo hâttä kânâp, Kui temmâ essi tunnep.

3. Mes Jummal teep, om tettu hâäst; Ta kannap minnust hole, Om minno arst nink abbimees, Ei anna marguut mulle Joht rohho eest, Ta heldussest Voi minna hâäd iks ota, Kui temmâ päle loda.

4. Mes Jummal teep, om hâste tett: Om walgus mul nink ello, Ei sõwwa mulle kurja mitt, Ma anna hendä tälle hâän, kurjan tääl, Nig tullep kõi, Et selgede saap nättä, Kui ussutaw ta süddä.

5. Mes Jummal teep, om hâste tett: Ehk ma kõi peä joma Mo melest mõrru karrikat, Ei rikku se mo lomu: Eest wimäte Saap ommete Mo süddä armsat rõõmu, Kumb löppetap kõi hirmu.

6. Mes Jummal teep, om hâste tett: Se päääl ma lasse se saista, Ehk ma ka saggest silmâ wet Mo waiwan lasse wõstra; Mo Essäken Mo tahhap sün Jks omma hõlma wõtta, Ma lasse teddä tetta.

184. Ach Gott, wie manches Herzeleid. Wiis. 18.

Mull johhus mõnda õnnetust, O Jummal, mitto wile litust, Se tawwa te om waiwa täüs, Ke seddä õigest tõndi wõis! Mo lihha nink mo werri ka, Ei lasse hendä sündida.

2. Kus peäp kâändmâ hend' mo meel? So pole, awmas Jesus, weel, Mo süddämelle sanu tõdõst rõõmu armsat

armas Jesu, sinno kãest. Ei olle mahha jãttetu, Ke sinno pãle lotanu.

3. Sa olletimme teggijã, Kui kil so tã woip tunnistã. Mesimme teggo olli se, Et Jummal saije Znuiminne? Nink sadat meid ni wãggewãst So surma lãbbi hãddã kãest.

4. O Jesu, sinno nimmi kũl Om ikkes makkus olu mul, Ni suur ei olle willitsus, Ma sa so uimnest rõmus-tus, Kui minno sũddã kurbas saap, So nimmi seddã kofrutap.

5. Kui rõdm mo siffest arrã lããp, So arm mul siffi ik-kes jããp. Kui sinna, Jssand, ollet mul, Sis om mul ikkes rõmu kũl. Heng, ihho sinno perrãlt om; Mes woip mul tetta põrgo-kon?

6. Ei olle parremb nouro mo eest, Kui sinno man, o Jesu Krist, Ma tijã, et so tootus Ei jãttã minno armetus. Mul ollet ùts hã karjus sa, Ke ikkes saap mo kaema.

7. Mo rõdm, o Jesu, nink mo auro, Mo suremb warra nink mo nouro. Kes seddã wãljã tunnistap. Kui meid so sõnna rõmustap? Kel usk nink arm om Sdãmen, Se tunnep seddã hennesen.

8. Ma ùtle mõnd kõrd seddã kũl, Kui sinnuft rõom es olles mul; Sis olles parremb sũndmãtta, Nink kõhhalt ilma ellota. Se ellãwelt om koolnu wist, Kel siust ei olle Jesust Krist.

9. O Jesu, minno põijoken, Sa ollet kil mo sũddãmen; Mul kallimb warra ollet sa, Kui rikkus, kuld nink ilma-ma. Kui sinno malletãp mo meel, Sis tunnep sũddã rõmu weel.

10. Kui mul om lotus sinno pããl, Sis kulus must ùts rõmu-hããl. Ma palle, kui mul hãddã kãen, Sis tunne rõmu sũddãmen. So Wain kã mulle tunnistap, Et parremb ello mulle saap.

11. Sest tahha, kunnii ellä weel, Mo risti wötta hens ne päääl. Ma palle sinno süddämešt, Et ma woif olla roalmis häst. Las assa mo mi ajada, Et woi süst önsalt lahkuda.

12. Mul anna lihha fündida, Nink pattuta siin ellädä. Mo söänd peä ussun sa, Sis kole ma sul ütfindä. O Jesu! Kule minno hääl. Oh! olleš minna so man sääl.

185. Mein Herz sey zu frieden. Wiis. 59.

Mo süddä, oh olle sis rahhule taas! Nink jättä so murret, kif tulley sul hääs: Mes sulle siin johhup, Kui risti tuul puhhup, Käl paistap sul römu päiw ilma päääl ka; Oh olle, sis rahhul, mes murretat sa.

2. Mes arwitap murre nink kurbusse piin, Ke rahhul om ilman, saap wiljält iks siin: Ke Jummal hólman Iks hengä siin ilman, Se elläp jo önsussen ilma päääl tööst, Et temmä om rahhule Jummal wäest.

3. Üts tassane süddä sest tunnus siin maal, Kui rahhule ollet iks kigega tääl. Kui ma päääl om öinne, Sis ütley käl mönni: Ma olle müüd rahhul mo Jummal seen, Ent olle ka rahhul, kui önnetus läen.

4. Üts rahholik süddä om parremb kui kuld; Kif warra siin ilman se wasta om muld. Ea elläp jo taiwan, Ke rahhul om waiwan. Ma ütley weel ütseöd, kif warra om muld; Üts rahholik süddä om parremb kui kuld.

5. Müüd Jummal se andko, Et eggäüts mes Siin rahhule olles, nink wöttas kif hääs; Sest murre ei jorowa Meil middäke tuowa; Me terwus lät hukka, me hengel om piin. Heng jättä so murret, ja rahhule siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga, Ehk olgo mo ello siin kurri wai hä. Hääs tahha ma wötta, Mes Jummal taht tetta, Ke parrembast tunnep, mes tarwis om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo meel.

186. Kommt her zu mir spricht Gottes. Wiis. 15.

SH! tulge teije waiwatu, Nink pattu weast koorma-
tu, Kik tännä Jesu mannu; Se tahhap kike awwita,
Nink neide henge kostota, Ke temmä risti kandmu.

2. Ei olle koormal rassenst, Ei minno ikkel tiggedust;
Ke seddä wöttas kanda, Käl minna seddä awwita, Nink
tahha tälle armoga Suurt taiwa rdmu anda.

3. Mes minna tei nink kannati, Kui minna ilman elläsi,
Se polwo ka tulley teile; Sest meije Jesu kannatus Om
risti rahwa oppetus, Nink tulley römuf meile.

4. Kik tahwa sada taiwatte, Ei tahha waiwa keäke,
Mes risti rahwas näep. Se näkko mönda willitsust,
Nink näütfo ülles kannatusst, Ke önsaf sada wäep.

5. Mes ilman elläp üssike, Se näüdäp meile selgede,
Et kigil omma häddä. Ke risti tahhap paeda, Se peäp
rässe melega Käl pörgun tundma seddä.

6. Ke täämbä wahhest surustas, Jo hommen hauda
kannetas; Ni lähhäp rahwas hukka! Kui lillikenne
hajendas, Nink peä mahha nidetas; Ni tulley ilma
tukka.

7. Ilm pelgäp surma hirmsaste, Kui ots jo tulley läh-
hüde, Sis tahhap wagga olla. Üts seddä, mu mund
tallitap, Nink omma henge unnetap, Kui temmä weel
woip ellä.

8. Kui ennämb ei woi ellädä, Nink pattu-tekko talwito,
Sis tulley Jummal meelde. Ma ussu seddä tötteste, Et
rässe sundus säärtsele Saap waise henge päle.

9. Surm tegge otša kigille, Ei pelgä norust üssike, Ei
temmä rikkast holi. Ei jowwa kuld meid lumasta, Ei
rahha surmast awwita, Surm tükkip kike poli.

10. Ei tarka tarkus awwita, Kik surus se om'asianda,
Surm tulley kike noudma. Ke Ussun hendä Jesussest Ei
peä kuni siiddämeest, Se lähhäp pörgo hauda.

11. Mo las, kui häätä kannatat, Sis ussu sinna Jummalat, Nink peä temmä söntä; Se annap sulle römüstust, Nink lassap perräst willitsust So henge taiwa minnä.

12. Kik kurja maske armoga, Nink püüdke waaste ellädä, Ehk ilm teid naruf peap. Ei sunni sundust palatelda, Sest Jummal tahhap tassoda, Kui temmä ilma löwwäp.

13. Kui lässi ikles häste kääf, Nink lihha himmun ellä woif, Sis löässen peä tiggess, Sest tahhap Jummal ristiga Meid taiwa pole karrista, Et waggas jäme ikles.

14. Ehk käl serist om raffe siin, Weel pallawamb om pörgo-piin, Kuu ilm kik rühhi olla, Sääl ihho, heng laap pallama, Nink wallo om ilm otsata. Nink ewoi ärräpalla.

15. Ent perräst seddä willitsust Saap teile henge önnistust. Ei jowwa inuimenne, Kik seddä ärrä lönnelda, Nink säräst römu arwata, Kui annap Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temmä söntä kulutap, Nink päle temmä wandnu, Se antas meile totteste: Se saatko, läbbi Jesusse, Meid pühhä englemannu.

A. V.

187. Was mein Gott wil das geschch. Wiis. 2 1.
 Se peäs ma pääl sundimä, Mes Jummal tahhap taiwan, Ei jättä temä abbita, Ke teddä palles waiwan; Kui inuimen om-häddä seen, Nink temmäst appi odap, Sis arwitas nink pästetäs, Ke temmä päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo ärrä neeldä? Kui temmäst tulles willitsus, Ma hend' ei tahha keeldä; Käl Jummal maan näep, tijäp kaan, Mes ilm nink wäep tetta, Ke silmä loop, nink päiwä toop, Kuis ta es woif käl nättä?

3. Eht kül ma pattan' innimen Siist ilmaſt nüüd lä ärrä, Mo Jummi la pool, ke om mo õn, Sis lä ta mele perrä; Mo henge ma ſul anna ka, Seſt ſinnul om hool minnuſt, Surm, pörgo-haud nink temmä ſoud, Om är räwäärt mul ſuuruſt.

4. Beel ſinno, Iſſand, palle ma, Mul ſeddä es tah haſ keeldä, Kui kurrat tahhap liuſata, Et ſe es woif mo heeldä. Ma palle ſo, mul appi to, So pühhä nimme au wuſ, ke ſeddä tahh'p, ſesamma ſaap, Seſt jääp meil' Almen nouwuſ.

Kinnitussesi nink kannatussesi otsani.

188. Meinen Jesum laß ich nicht. Wiis. 29.

Jesús jääp mul iggäwes, ke mo eest jät orama ello, Nink mo kobbus om ka ſis, Et ma iggäwes jä tälle. Minno ello walguſtus Jesús jääp mul iggäwes.

2. Jesús jääp mul iggäwes, Senni kui ma ilman ellä; Uſſu wäeſt nink lotuſſeſt Olle ma kil andnu tälle, Kil ta perrält olgo ſis, Jesús jääp mul iggäwes.

3. Kui mo meel jääp nõrkas ſiin, Silmä, kõrwa läwä hukka, Kui mo wiinne tunniken Tulley, nink mo ello tuf ka, Kui ſaap hengel lahkuſiſt; Jesús jääp mul iggäwes.

4. Tä jääp mul ka jätmäta, Kui ma ſunnä olle ſanu, Kun kil uſklicko nink wa Temmä arwoliffes jänu: Temmä palget näe ma ſis, Jesús jääp mul iggäwes.

5. Mes ma ilmaſt holiſe, Minno heng ei holi tairwaſt, Jeſuſt minua himmutſe, ke mo päſtnu partu wairwaſt, Ei ma pelgä kōhto eest, Jesús jääp mul iggäwes.

6. Jesús jääp mul jätmäta, Ma jä iggäwes ka tälle, Minno ſadap löpmäta Lätte mannu, Kumb räus ello. On nis, ke woip ütelda, Jesús jääp mul jätmäta.

189. Fahre fort :; Zion, fahre fort im Licht.

Alswa weel :; Sion kaswa walgussen, Rühhi lühtrit
selges tettä, Eesmäst armo hoija siin, Otsi illes ellolä-
te; Sion, ohtakesse te ra pääl Kaswa weel :;

2. Kannata :; Sion, julgest kannata, Naarmist, hääpe,
risti, waiwa, Surmani jä liigmata, Kae ello-kroni auwo;
Sion, kui so siug panneo ka, Kannata :;

3. Taggane :; Sion, ilma taggane, Kui ta auroo ä-
ngäv sulle, Temma hä om tühbine, Pissohanna jäрге pölle;
Sion, ängätas sul lust ninē hä, Taggane :;

4. Kiusa :; Sion, waimo kiusa, Ke hää, kural pool so
heikap, Mes ta kässen jättä sa : Te, mes hao-täht sul näü-
däp; Sion kōwwerat ninē ökwat ka Kiusa :;

5. Lähhüne :; Sion, Jesu armule : Kinnita hend war-
mun, ellun, Kolust ellust tüddine, Halsenda so Jesu kül-
len; Sion, paljast näüst wäele Lähhüne :;

6. Ilmota :; Sion, wäkke ilmota, Eest et welle-arm
om pallaw : Pöijo tekku arwalda, Ke so sissen, mörsja,
ellaw. Sion, läbbi antu wärräia Ilmota :;

7. Otsani :; Sion, taple otsani, Ärrä jägo löiges mitte.
Ussu palg saap peake, Ülles! mes om taggan, ätta. Sion,
taple surman wimäte Otsani :;

190. Zuletzt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.

Wümselt nakkap neide kassi Sisti häste käämä weel,
Kumbe Jesus mösknu ehi, Diges tennu ilma pääl.
Wiimselt sawa armsat aiga, Onne päiwä, römu paiga.

2. Wiimselt annap Jummal nätta, Mes me südda
waidlenu, Kui uskristin selges tettu, Nink meil kannatus
om so, Kui so ilm meid kül om naarnu, Kui me kil jo ärrä-
wäarnu.

3. Wiimselt pantas taplejille Kroni päle aufaste, Sa-
detas

detas neid s'vast jalle Effa-male r'õõmsaste, Kun se õnnis heng'aminne, Nink nink r'õõm om igg'awenne.

4. Wiimselt sis teep Jummal es'i Nõõm-wina film'awees't, Se om maggusamb kui messi, Annap wõõr'el kost'õust. Sis saap saja rahwas tundma Effa-meeld, nink k'ittust andma.

5. Wiimselt antas Jakkabile Rahhel s'iski emm'and'as. Wiimselt k'äänt'õs Joseppille Sedd'ã h'ã pe aur'õus taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willit'sussess r'õõmu jalle.

6. Wiimselt, nink ei mitte ees'm'alt Nõõtap Jummal om'm'ats'id Paradiisi, waiwa s'isselt, K'õõm'ustap kui emm'and' neid, Arw'ap neid sis engli sekk'ã, Enne lass'ep h'ãste ikke.

7. Wiimselt p'anne h'ãste meelde, Olle wai'kl'ik tass'ane, Wõõtta Effa s'õõna kuulda, Kui ka n'ãtt'ã wih'lane, S'iski arm'astap ta s'õõno; Nõõtle: temm'ã sadap minno.

Sõame ärr'ãand'missess Jummal'ã k'ãtt'õ.

191. Hõõb'ster Priester, der du dich. Wiis. 2.

Nõõrge Preester Jesus Krist, Ke sa h'end'ã minno eest Ohw'õris annit, anna mulle, Et mo heng' saas ohw'õris sulle.

2. Sest se arm' ei h'õõli sest, Mes ei tulle s'õõno k'ãest; Mes ei tallita so k'ãssi, Sedd'ã p'õõl'ep Jummal es'i.

3. Selle tapp'a, k'õõleta minno meeld nink taht'm'ist ka; k'issu s'õõand' pattust w'ãl a, Olles t'ãl ka tubhat p'õõs'o.

4. Kanna p'uid sis al'tri p'ããl', P'õõllota mo heng' nink meel, O sa lige armsamb Jesus! N'ikk'u minno om'm'a õig'ust.

5. N'ida saap k'ul s'undima, Et mo k'ãep J's'sand' ka; N'ida sa ma weel s'õõn ilman Maggus ohw'õr Effa h'õõlman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele. Wiis. 4.

Mes sinna Jummalalle annat, Mo heng, ke sul käl andnu om? Mes sinna omman ihhun kannat, Kumb täl om armas lust nink rööni? Se armsamb parremb olgo se: Oh anna söänd temmäle.

2. Mes temmä perrält, anna tälle: Kent perrält om so süddä niüid? Ei kurratil, Se wihkap ello, Kun temmä om, om pörgu hand. Sul olgo, Jummal, ütfindä Mo süddä anta koggona.

3. Sis wötta niüid, mes sinna rinwat, Mo söänd, seddä esikut, Mes sa ni sures essi arwat, Ja waiwa löbbi lunnastit: Ma anna sulle röömsaste, Mes sinna osnu hennele.

4. Kelles ma söänd annas ennämb, Kui set, ke omma annap mul; Ke minno hengel kige parremb, Ke surma ni mo armast tää. Mo süddä, sinno süddä ka üts süddä olgo koggona.

3. Mein Gott das Hertz ich bringe dir. Wiis. 20.

Mo söänd anna figest wäest, Mo armas Jummal, sul, Sa tahhat seddä minno käest, Se tulley meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Poig, söänd melehääs, Ei olle muido middäke, Mes sulle röinu tees.

3. Sis, armas Eä, anna ma Mo söänd sinnule; Oh ärrävölgo seddä ka, Te walimis hennele.

4. Käl süddä om täüs purretust, Nink tühjä himmustap, Ei olle temmä waggauft, Ent kurja armastap.

6. Niüid siski nakkap leinama, Nink kaibap pattu süid, mes enne wötnu armasta, Se wihkap temmä niüid.

6. Sa heidäp mahha sinno een, Nink palley: pessä hääst, Ja murra kangust minno seen, Et kääna kurjast tööst.

7. Mo kõwwa sõänd pörruta, Mo mele pehmes te, Et
silma we nink murrega Ma ärrasullake.

8. So werre sisse lasta mo, Mo armas Jesus Krist;
ma ussu, et sa tappetu Ma ilma nink mo eest.

9. Mo nõrka usku kinnita, Et ma wois kõwwaste So
werrest hendä rõmusta, Kil sadap andis se.

10. Oh Jesus! anna heldeste Mul õigust, õnnistust,
Nink wõtta kōhhalt hennele Mo siud nink hukkatust.

11. So reiroaga mo ebhita, Sa ilma sūtā Woon, Et
ligist pattust puhtas sa, Woi saista Eff a een.

12. Oh pühhā Waim mul anna ka So armo ossaust!
Jesusse perräst kalda sa Mo sisse hendä tõost.

13. Mo päle pūista walgustust, Nink puhhast armo
tuld: Et pimmedus nink karwalus Jääs kōhhalt ärrä
mult.

14. Oh arwita, et sõamest Ma ussun kindmäs jä, Nink
et ma ilma teotust Ei wõtta pelgāda.

15. Oh arwita, et sõamest Ma loda, kannata, Nink
sinno sarest heldussest Jks hendä rõmusta.

16. Oh arwita, et sõamest Nink selgest armasta, Et
minno tõ sul kuttusses Jääs karwalusseta.

17. Oh arwita, et sõamest Ma tõisine nink hä, Et sõn-
nust, tõost nink õigussest Ma ellā lairwata.

18. Oh arwita, et sõamest Ma maddal, tassane, Ja pri
jä ilma sõbbussest, Nink õigust ikkes te.

19. Oh arwita, et sõamest Ma wagga, petmata, Et sul
mo ello käämissest Wois olla melehä.

20. Oh wõtta kōhhalt hennele Mo sõänd kerkus tää!
Se sissen ellā ütfindä, O Jummal, siin nink saäl.

21. Ma anna seddä sinnule, Mes tahhat sega te; So
perrält olle ma nink jä, Ei ilmal sukkuke.

22. Ehl ilm kül minno kihhorap Ja sõnna kuulda
weel.

weel, Eh! temmä ka mo ahwårdap; Se om üts tühhi häääl.

23. Ei oria ma so iggäwel, Sa kurri, Kawwal ilm, Sest tenno olgo Jummalal, Ma tija, mes so hõlm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna sõänd teil, Gul, Jesus, om se walmistet, Oh wõtta hennesel.

Rahhust nink Rõmust pühhan Waimun.

194. Wie wohl ist mir o Freund der. Wüs. 54.

Mes rahho om, mo Jesus mulle, Kui ma so üsjan heis gätaäl, Kui murre orrust wõl ä tulle, Nink rühhi sinno hõlma pool: Kik kurbus kaww ärrä minnust, Kui sinna annat ommaast rinnast So arms mulle maitseada. Sis om mul taimas io siin ilman, Kes kurb wois olla sinno hõlman, Kun selge rõõm nink melehä.

2. Se olgo ni, et ilm mo wiikap, Kõl minna tunne temmä meeld, Kui temmä minno sõbrust ihkap, Nink sillitsep mo libbedält. So sissen, Jesus ellao süddä, Nink pürowap söga sõbrust pitta; So sõbrus saisaw liigmata. Ei woi mo ilma wiikha rikku, Sa ollet häddän minno tuggi, Nink laitsat minno armoga.

3. Kui Moses ahwårdap mul wannet, Kui sädus hättä tulutap; Kui pörgu haud mo hukka panney Sis süddä ussun ülles läöp, Nink läkkip hendä Jesu hawun, Saäl istup temmä häste warjun, Ei puttü minno hukkatus. Kui Eik mo wasta tulley kofko, Ei se mo siski ärrärisku: Ncin laitsap minno üllewäst.

4. Kui sa mo risti saande sadat, Ma lä nink loda sinno pääl; Sest et sa pilwist mo sääl toidat, Nink kostotat mo päest sääl. So imme te pääl minna kõuni, Nink lõrowä otfa man iks õune. Mul om kõi, et sa minno man. Ma tiä tõttest, kedä sinna Jo lasset auroo pole minnä, Se käufo ennemaddalan.

5. Surm olgo muile mõrru nõttã, Ei mul, so hõlman hengã ma, Ke sinna teddãke ei jãttã, Sa kige armsamb Ello, sa! Kes te pããl peigãp te-va otsast, Kui temmã pak-
sust rõõwli mõtsast Jo tullep lagge wãljã pããl. Mo wal-
gus, nida tabha minna Sest pimnest ilma lanest minnã,
So tãwã rõmu hengussel.

6. Mes rahho tunnep minno siddã, Kui Jesu pãle toetap, Ei puttũ mo ilm, surm ninf hãddã, Kui henge sõb-
ber kostotap. Las seddã kallist rahho mulle So armo perrã ikkes olla, Se om jo maggus tãwã rõõm. Sa libbe ilm, oh minne pakko, Mo Jesus minno rõõmsas teggo, Ke minno henge sõbber om!

195. O Jesu mein Brãutigam wie ist mir. Wiis. 60.

O Jesu, mo Põigmes, mes õnsus om mulle, Sest et ma so armoga tãüderu olle. O maggusa tunni, Nüüd lõisi ma õnne, Kumb iggãwes kostotap, rõmustap minno.

2. Sa ollet, o Jesus, mo rõhkede sõõtmũ, Ja selge ninf moistlikko pimaga jootnu. Nüüd maitsa ma armo Nüüd tunne ma rõõmu, Nüüd moista ma ärrã, mes tãwãalik himmo.

3. Nüüd sõãme Jesus, ma anna sul hendã, Kif olgo so rõvãlt, mes nife so ande: Mo ihho, mo henge, mo moijust ninf mele Oh wõtta kif hennele taggasi jãlle.

4. Mes se om, mes ilman weel kelãp mo rõõmo? Me wannamba, wellitse, latse ninf hõimo! Oh tage kif ärrã, ei minna teid tunne, Kui Jesussest ennege kelãte minno.

5. O tulge te usklikko minnoga laulma, Ja kargama, hõiskama, rõõmu hããld kuulma. Mo jodeti rõmuga tãwãtsest latteest. Armastagam Jesusst, ja rõõne rõõst tõttest.

6. O maggusamb Jesus, so rõmufst om tãüdet Me siddã, ninf tãwãtse tullega lãüdet. Me filma ei nãe, ne rõõmã

Kõrwa ei kule, Mes maitsap mo süddä, mes rõmu om mulle.

7. Ei pelgä ma kurratist, rõrgust nink pattust, Ei hõli ma ilma, ei wairvast nink häddäst: Mo armastap Jesus, mes minno kül wäras, Kik mes mul om wasta, saap idte ste narus.

8. Mes hõli ma kronist, mes ehtest, mes auruust, Mes rahhast nink warrast, nink särätsest sauruust. Mo ehte om parremb, mo warra om ennämb, Mo illusamb Jesus, Eik tigin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henue pool wõtta, Mo armas, oh tulle, sest iggäw om ota. Oh kunnas ma sinno sääl taiwan sa nättä! Mo illusamb Jesus, mo maggusamb lätte.

196. Meine Seel komm in die Wunden. Wiis. 13.

Sulle Jesu hawu sisse, Hengä sääl, mo hengelen: Sääl om õige rahho asse, Lendä sisse, tuwiken. Peä henda ni kui wona, Olle waiklik, holeta, Jesu usjan om so hone, Kun sa peät hengäma.

2. Usles ma poolt, minno süddä, Pagne Jesu mannu niid; Ärrä armastago mitte, Mes weel kaswatap so siid. Utel olgo süddä antu Jesust ütjind armasta, Se pääl olgo lotus pantu, Sis wõit siuna hengäda.

3. Otsi ni kui lambakeune Üssend Jesu säljä pääl, Wahnna ärrä pattu õnne, Jummal om sul warra kül. Mes sa ilma warrast hõlit, Kumb ütš päljäs näggo om, Sis es sinna õnnis ollet, Kui so warra illewän.

4. Kui sa pürowät rõmu sada, Ella Jesu melehääs, Jesu arm jääp hejumatta, Armastap so iggäwes. Kik om temmä sissen maggus, Wihjält om kik Jesussen, Nahho, rõõm nink kallis rikkus, Ello täwweus nink õn.

5. Jesus peäp sõbrustikkes, Olle kindmä ennege, Eest

mes sadap ilma rikkus, Päästä hendä wallale. Kii se
 Pöigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om: Ärrä
 kändös melen jälle, Mes om maine, tühhi öu.

Ussu Julgussest.

197. Von Gott wil ich nicht lassen. Wils. 10.

GP minna tahha jättä, O armas Jummal, so, Mo
 kää pitte wöitta, Niink ärräjätko mo; Mo eest ka mur-
 reta, Niink kälä pattun mata, Ent öige te pääl sada, Niink
 ikkes awwita.

2. Kii käänäp hendä miinust, Kii innimiste arm, Sis sa
 ma appi siinust, Ma waine muld niink örm, Sa häddän
 awwitat, Niink päästät pattu häbbest, Ja figest turjast öö-
 best, Niink surmast lunastat.

3. So päle minna loda, Kii johh^{us} häddä mul, Niink
 appi siinust oda, Sa käänäp waiwa käl. Ma anna hendä
 sul, Ma anna kii so kätte, Mes wöitta heune ette, Te mes
 sa tunnet mul.

4. Kii om so mele rerrä, Mes meile kasiwus kääp, Kii
 turja käänäp ärrä, Mes kahjo meile teeo, So Poiga annat
 meil; Se ga meil appi näüdät, Me ihho, henge toidat,
 Niink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Jssand, kittäp Mo süddä niink mo su, Niink
 wellel armo näüdäp, Mo lihha niink mo lu. Se om ütš
 ömmis päit, Kun jümo kittäp löitäs, Niink wellel abbi uäit-
 täp, Muud' hukka lät kii aig.

6. Niink kui ma-ilm lät hukka, Kii auro niink kbrlus kaan,
 Sis figel saap ütš tukka, Mes suur siin olli maan. Me
 ihho saap ütš pörm, Saap mulla sisse mattus, Eht mullast
 käl saap kättäs, Sift' ei woi rikku surm.

7. Me heng om Jummal perrält, Lät Abrami üs-
 jälle, Se ihho häddäst ärrält, Niink pattust wallale; Ei
 woi

woi sis ennãmb, nãts, Me hengel murre tulla, Eht ihhu
haigus olla, Ent om irts õnnis lah.

8. Sest eht ma nüüd kül wallo, Siin nãe ilma pãål,
Mul siski saap se eilo, Kumb om tãus rõmu sãål, Sedda
annap Kristus mul; Sest pattust tullep wallo, Ent Je
sussest se ello, Nink taiwan rõmu kül.

9. Me Issa, taiwa loja, Kik hãåd om tennu meil, Nink
lãboi omma Poja Neil annap armo weel, Sel Waimul
om ka nouw, Me eest weel kanda hole, Nink sada taiwa
pole, Sest olgo Jummalal auro.

198. Ist Gott für mich so trete. Wiis. 3.

Res woip mo wasta olla, Kui Jummal minno pool.
Ni saggest kui ma palle, Sis tagganep kik tãål. Kui
Pã mo sõbber enne, Nink Jummal kaitsep mo, Sis om
se wihhalenne Mo wasta kõhheeto.

2. Nüüd tija ma nink ussu, Ja pittä peliõta, Et Jum
mal minno Issã Mo wasta kõhalt hã: Ke minno man
iks saisap, Mes põlv mul eål om, Ke wãggewast mo kait
sap, Kui mul om hãddã kãen.

3. Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om, Se
teep, et mul woip paista Se iggãwenne rõdm. Ma essi
nink mo ello Ei kõlba kõhheke; Mes Jesus andnu mulle,
Om armas tõõst nink hã.

4. Mo auro om minno Jesus, Mo walgus nink mo õn,
Es olles ta mo õigus Nink saisas minno man, Es tõhhes
minna saista Mo Issã filmi een, Ja ma laãas hukka tõõste,
Kui wahha tulle kãen.

5. Ta kistut pattu arã, Kumb mulle surma saat, Mo
mõssey temmã werri, Teep walges werrewat. Ta kissen sa
ma rõdmõsas, Mul om irts julge meel, Ei lã mul kõhhus
hirmõsas, Ni kui nuul pattatsil.

6. Mes mo nüüd hukka pannep, Mes sõãnd hirmõtap

Kas põrgu haud mo sunnip Kumb mulle narus jääp. Ei hirmota mo kohhus, Ei kurbasta mo piin, Sest Jesus om mo lotus, Nink armastap mo siin.

7. Sest wallitsep nink elläp Mo sissen temmä waim, Ke tühjäst murrest keläp, Kui mul om häddä káen. Ea õnnistap nink hoijap Mo sissen omma tööd, Ea essi sõänd ajap, Et Abba heikap niüd.

8. Kui pelg nink hirm mo keläp, Et ei woi pallelda, Sis puhkap waim nink pallep Mo sissen wäega; Se palwus om niüd mulle Käl ärranoudmata, Ent siski Jummalalle Ei olle tundmata.

9. Waim pajatap mo waimul Häid rõmu sõnnumid, Et Jummal abbitummil Jks näüdap rahho teid, Et temmält ülles tettu Üts kallis wastue liin, Kun silmil antas nättä, Mes süddä usknu siin.

10. Üts perrändus om mulle Säääl kallist walmistet; Ehk minua kül siin kole, Mes sest? heng tairwa lát. Kui ma ka peä ikma Se häddä orrun tääl, Mo Jesus saap kül puhkma Wet silmist ärrä sääl.

11. Ke Jesu sisse ussup, Taad wihtkap kurri waim; Jlm risup ka nink küssup, Mes täl weel ilman om; Ea lõrowäp rasset hättä, Saap naardus, Täll om wairw, Nist salwop ka weel teddä, Se om täl päiwlik leib.

12. Kik seddä minna tija, Ent sest ei holi ma, Ei te mul Jummal liga, Kui temmä perrält jä. Se masko ihho, ello, ja mes mul eäle, Ma jä iks Jummalalle, Ei ma rast taggane.

13. Jlm minko hukka tõttest, Sa jääät mul iggáwes: Ei lahjuta meid üttest Mõõk, tulli, allastus, Ei isso ei ka jansno, Ei waisus ei ka oht, Ei sure wõrsti wanne Ei kela mo sult joht.

14. Ei Engel, wald nink wäggi, Ei ello ei ka surm, Ei

fürwius nink mäggi, Ei wißha ei ka arm, Mes eal möt-
let perrá, Ei weifenne ei suur Ei sa mo káandmä árrá So
warjüst, kumb mo müür.

15. Mo süddá kargap rõmust, Ei tija kurbuffest, Om
táuis sest puhhást wainmust, Náep ello páiwákest, Se
páiw, kumb mulle paistap, Mo Jssand Jesus om, Se
mes mo rõmm tóstap, Om taiwan úllewán.

199. Ach alles was Himmel und Erden. Wiis. 60.
Ma terwita rõmuga taiwast nink ilma, Sest et ma
niid ussun sai Jesusst mo hólma: Kel kórwá om
kuulda, se kuulgo mo armo, Se risti páal podu om sóame
himmo.

2. Ma kitta iks hendá neist werrißst haruust, Mist Jes-
sust saál waiwati káßist nink jallust: Sest neidega máhhi
ma hendá ka kinni, Et minna wois rõmuga taiwáhe
minná.

3. Jlm máßágo, naarko nink laitko mo õigust, Ma
kitta iks seperrást armsambat Jesusst; Ehl heitko ka pikse
nink wálkiga sekká, Ei minna lá seperrást Jesu mant
pakko.

4. Ja kui ka kil purrus nink katski láás ilman, Et mid-
dáke ma páal es náttás mo silmin; Sis saisko mo süddá
mo Jesu man siski, Ei temmást woi kurrat mo iggáwes
kisku.

5. Sest Jesus se kaep mo jowwoto sóánd, Toop wai-
wan mul rõmm: teep taiwan mul assend: Kik seddá ma
tija, nink selle ei játtá Ma Jesusst, ent tahha taad hólma
iks wóttá.

6. Oh náitse! kui heldest mo Jesus siin tóttap Mo man-
ni, nink pallawalt umhre mo wóttap: O armo! o rõ-
mo, o maggusat ello! Kes tahhas jis Jesussest tagganda
jálle.

7. Mo Jesu päääl saaisap kük meel nink kük mötte, Ma an-
na täl hendä sis kigega kätte: Taad olle ma hennelle kaenu
enne, Ni karwa kui minna siin ilma päääl künni.

8. Kui silmä nink süddä sis lahkuwa surman, Sis tahha
ma puhaten näütä weel armun: Et Jesus mo Jesus
jäap utsindä töttest. Ei küssu meid iggäwes kurrat sis
üttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott. Wiis. 47.

ME Jummal om uts kinni siin, Nink miür, le tet me
ette; Se päästap häddäst ärrä siin, Kumb tullep meije
kätte. Se wanna kurrat tääl, Kük mässap wäega weel,
Curr Wäggi, Karwalus Om temmä Walmiust. Ei
olle maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil ommast kääst, Se kaus pea ärrä:
Kük se Mees taplep meije eest, Ke meid ei jättä perrä.
Kui küssit: kes se om? Jesus Krist, meije rööm, Se Is-
sand Zebaoot. Ei olle töist Jummalat. Kük woinuus
jäap kük tälle.

3. Kui olles ilm täüs kurratid, Ke meid kük tahhas neel-
dä, Ei pelgä meije siski mitt'; Sest Jummal woip neid
teeldä. Ehk ilma wiest siin maan, Kük hirmsast mässap
kaan, Ei te meil' middake, Sest sunnitu om se. Uts söuna
lööp tood mahha.

4. Se söuna om neil jättä tääl, Nink tenno ei sa neile.
Se meije man om ilma päääl, Ke appi annap meile. Ehk
wötwa nemmä meist Hääd, ello, last nink naist! Las
minnä ärrä kääst, On neil ei olle fest. Meil' saap weel
taiwas jämä.

201. Warum solt ich mich denn trümen. Wiis. 61.

MEs mul waja murret pittä, Mul om weel Kristus
tääl, Kes mult wöttap teddä. Kes woip taiwast mo
kääst kisku, Kumba ma Wojast sai, Kui ma wötti usku.

2. Allaste mo ma pääal nätti, Koggona Keiwata Todi
woalge ette. Allaste lä ma ka ärrä, Kui ma täält Ilma
pääalt Pagge ni kui warri.

3. Jhho, henge nink ka ello. Sai ma tööst Jummalast,
Se and seddä mulle: Kui ta nakkap jälle wõtma, Wörtö
kül, Ma sa sääl Teddä röömsast kitma.

4. Lähhatap ta mulle ristri, Saap mul siin Waiw nink
piin, Et ma murren istu. Se ke lähhatap saap käändma
Dnnetust, Willitust, Temmäl otfa andma.

5. Jummal and mul römu päiwa Saggede, Es ma ke
Peäs kandma waiwa? Hä om Jummal, parraußen
Karristap Ta nink jääp Appis mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul Ennäm
tääl Teggemä kui naarma. Lasse naarda, mes ma holi,
Jummal om Minno rööm Se teep häppi neile.

7. Kigen paigan peap öige Peljota, Hirmota Hendä
lastma kaija. Tahhas surm ka neelda tedda, Olgo meel
Siski weel Julge, heitimatta.

8. Ei ka surm meid tappa ärrä, Enge teep, Et heng läap
waiwast römu perra, Löppetap kil mörru ristri, Woiw
tap, Et mul saap Lubba taiwan istu.

9. Sääl sa minna jälle häitsma, Kostotust Waiwa eest
Jesu usjan, maitma. Siin ei olle öiget warra: Mes
om weel Ilma pääal, Kaup pea ärrä.

10. Mes om ilman tagga warra, Peo täüs Liwa näus,
Nink üts henge murre: Taiwan omma kauni ande, Kum
be mul Kristus sääl Jggawes taht anda.

11. Jssand lige römu lätte, Sa jäät mul, Minna sul
Jkkes lahkumatta: Sinno perrält minna olle, Sest et sa
Jättit ka Mo eest omma ello.

12. Minno perrält sinna ollet, Sest et sa Jätmata Söä
mette tullit: Las mo, las mo sinna tötta, Kun sa mo, Nink
ma so Arimsast ümbre wötta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. Wiis. 21.

S Jesuken jááp ommete Mo rõõm, mo õn nink ello, ke minno lunnast heldeste, Se om mo ainus illo; ma anna sis hend iggáwos Nüüd ommandusses tälle, Ehk olgo siin mul rõõm ehk viin, Ma kole ehk ma ellä.

2. Mo armsa Jesukeffega Woi minna küü siiu saista Kui risti, waiwa labbi lä, Nink rõõmu päiw ei paista. Mo tabhap mul se kurrat küü, Ja ilm uink pat siin tettä, **S** Jesuken, kumb minno õn, Eoop mul iks appi ette.

3. Mo armsa Jesukeffega Lä ma ka kohio ette, Ei olle waja pelgäda, Kui surm mul tullep kätte: Gest minna lä sis taiwabe Mo Jesukeffe mannu, Nääc silmiga, mes ussun ma Siin ma pääl enne rõõnu.

203. Auf, hinauf zu deiner Freude.

Ülles, omma rõõmu pole, Astu ülles heng nink meel, Hei pä mahba tühjä hole, Otsi Jesust hennesel! Se om so rõõm. Jesus om so ainus illo, Kui ilm maad ei anna sulle, Siin om küü ruum.

2. Pöle, astu ikkes päle Jesu mannu minnema, Ussu treppi ülles mäele Peät astma lõpmata! Säääl om so paas. Jesus jááp so henge warri, Wärdäp henge wainlaist ärrä, Kui abbimees.

3. Kõrwast, veä kõrwast kinni Jesu kangel hallestust, Lasse teddä tettä enne, Temmä tö õm rõõm nink lust. Ta om hä mees, Tullep wainlaine so päle, Jesus ajap ärrä jälle, Rõõm olgo seft.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba Jesus aiwaw sul, Kaiba temmäl omma risti, Valle appi hennesel: Ta pästap so. Wihkap so kük wahwas ilman, Sinna ollet temmä hõlman, Oh ussu jo.

5. Mäele, sõänd tõsta mäele Ma poolt ülles taiwabe, Anna hendä kohhalt selle, Anna sa kük temmäle! So Jesus

om, Ke so henge hennel pallep, Armo läbbi so eest koley,
Gest olgo rööm.

6. Ülles, otfi taiwan warra, Rae ülles ütfinda, Kun so
Jesus, wannu ärra Pattu himmo koggona. Oh taiwas
he! Ilm nink ma se kaup ärrä, Jesu man om sinno warra
Nink rahhoke.

Jummalin Kirjussesi.

204. Wunderbahrer König.

Jummetoolinne Kunningas nink Essand, Bötta wasta
Kiwät swänd. Omma Essä armo lassit sinna tsilkki,
Eh meil käl suurtt pattu wölga. Näüdä weel Appi meil,
Et me su sul laulas, Et me hölli kulus.

2. Taiwas kittä ausast Omma losa tekki, Eunnamb kui
kik rahwa sugu. Sure päiwä walgus, Lähhäta so pais
stust, Walgusta kik ilma saifust. Laulke sis Uttelis, Ku
nink täbbe päle Meije Jssandalle.

3. O sa minno süddä, Laula, röömst laula, Laula om
me ussu laulu. Ke om eäl höugo, Kikko, laulgo, mänge,
Heitgo mahha tolmis päle. Temmä om Meije rööm.
Kittus sunnis tälle Maan nink taiwan jälle.

4. Halleluja wig, Ke siin Jesust tunney, Nink ke teddä
armsas peap: Halleluja laulgo, Ke täl nimme annap,
Krustust häle kaele säep. Ohä sul, Ussu mul, Wiimselt
woit sa teddä, Battuta sääl kittä.

205. Lasset uns den Herren preisen.

Kirkem Jssandat kik häste, Kundkem temmä * * au
wustust! Laulke tälle maggusaste Teije temmä * *
ommandus. Jggäwes ta armo peap, Jggäwes meid um
bre wöttap Omma armo hölmaga, Sabhap pattu unne
ta. Kikke ikkes * * temmä nimme, Teije Abrahami
semen, Kikke ikkes temmä tekki, Andke tälle * * kittust,
woikke.

2. Temmä tuis meid enne ilma Jo nink wallits = =
 Kristussen, Wöt meid Poja sissen hõlma, Saat meil ar-
 mo = = hennesen. Tairvast, maad nink neide wälke
 Orjusses ta meile teggi, Gest et temmä armas Poig
 Temmä latsis tennu meid. Iggäwes se = = heldus püs-
 sip, Kumb meil Pojast üllestõsseo, Wõtkem iggäwes sis
 tälle Omma armo = = nõutä jälle.

3. Läktem armsa Effä mannu Rõmuga nink = = kar-
 raden, Sõgem temmä armo manna, Kui no, kumma = =
 temmä man. Pühhä, pühhä, pühhä laulke, Halleluja
 illes olgo Jummalal nink Wõnale, Meie armsal Põis-
 jule. Tektem tutwas = = temmä auro, Arwaldagem
 temmä nouwo. Et ta iggäwes meid wallits Ommas
 rahwas = =, omnis latsis.

4. Opke omma Jesust tundma, Ke teid kallist = = ost-
 nu om; Opke tälle nimmi andma, Welli, Sõbber, = =
 Henge-rõõm, Kange Pälil ta lemissen, Üllemb lust hä
 põlwe sissen, Rõmustaja sõamen, Kige üllemb hä nink õn.
 Iggäwes se = = heldus püssip, Kumb teil temmäst ülles
 tõssep; Iggäwes täl kittus talgo, Tälle auro = = süd-
 dä laulko.

5. Aistke julgest troni ette, Sun se õige = = armo järg,
 Sääal saap teile jälle kätte Effä arm nink = = Poja särk.
 Temmä odap suren himmun Teid sääal umbre wõtta at-
 mun, Nink se kige üllemb hä, Saap teil temmä werrega.
 Sääal om pahjo = = armo lbida, Tahhap meijega üts sa-
 da, Et ka ütšil meid ei suttu, Temmä armust = = lahhu-
 tada.

6. Tärwõusse kairwo aroway Temmä ülles = = laia-
 le, Ja tõbst melest temmä pürwõap Eggäütte = = hen-
 nele. Kelleke ei rea häbbi Ollema siist otsma appi, Enge
 armo, armo pääal Wõtko, kel om issõ sääal. Tärwõus
 om

om // iggâwenne, Sadap meile palio dnne. Nõõm/
kumb iggâwes meid joday, Temma tâwwe // us meil
nâudâp.

7. Niid sa lige armsamb Effâ, Meije alwa // ten-
nâmist, Wõtta armolikkult wasta, Senni kui me //
iggâwes Kittäme so heldust ütten, Kui me ütškõrd aiga
pitten Sulle same laulmaka, Pühhä nink halleluja. Kit-
tus, tenno // , aww nink wâggi, Nink mes kittäp sin-
no tekko, Sago meije Jummalalle, Ellâgem ils // au-
wus tâite.

206. Lobe den Herren, o meine Seele.

Rõtta niid Jssandat, minno süddâ, Ma kittä teddâ
surmani; Kinnu mul ello weel ilman nâttâ, Laula
ma Jummalalle. Ke ihho henge andnu mul, Sago
mul kittäst illes tââl! Halleluja, Halleluja.

2. Kuninga omma ka innimisse, Nink koolwa ni kui
muke maan; Hukkan om neide nouw, wâggi essi, Kui hand
neid kinni katuu om. Et niid kil appi tuhjâs lâat, Sis
heika appis Jummalat. Halleluja, Halleluja.

3. Dnnis ja dnnis om se mees enne, Kel Jummal essi
abbimees: Kenne usk heljumatta nink kinni, Kel lotust
ütfind Jessusset Gesti Kenne abbimees se om, Se lõtwwâp
nouwo ils siiu maan. Hallel. Hall.

4. Temmâst om taiwas, ma nink se merri, Ja kil mes
neide sissen, tett. Tâwweste tâhdetas tõttest ärra kil, mes
meil temmâst towotet. Kil ilm om temmâ wallitus, Ja
pedâp usku iggâwes. Hallel. Hall.

5. Kannatâp keäke ülle kõhnut, Ja sadap tâlle õigust,
kül. Jssonep keäke, tâllom lodut, Ja ello toidust wiiljält
tââl. Ke wangitu, saap wallale, Ja arm mo mitmasug-
gune. Hallel. Hall.

6. Temmâ joud annap sõggedil nâkko, Nink üllendâp
neid

neid naddalid. Kun ta woip löidä siin möine waaktu, Meil
näädäp temmä armo teid. Temmä om wöril abbimees:
Eäste nink waiste römustus. Hallel. Hall.

7. Kunnä täl wasta lööp temmä mahha, Nink toukap
hennest taggasi; Meile ei olle sukkuke rahho, Sest neide te
lät pörgube. Se Jssand om iks kunningas: Zion, so
Jummal iäap so paas. Hallel. Hallel.

8. Kittä sis teddä, sa usklik semen: Sest suur om temmä
imme tö, Heikako kil, kel om höngo, Almen, nink wigo kit-
tust temmäle. Oh usklikko latse, tennäke Eßä nink Poiga
nink Waimoke. Hallel. Hall.

207. Ich singe dir mit Herz und Mund. Wis. 20.
Mä laula suust nink söämeß Sul, Jssand, minno
rööm, Nink kittä sinno lige eest, Mes sinnuß tettu
om.

2. Ma tjjä et sa armo kairw Nink lätte iggäwess, Kust
meije päle eggäpäim Keep önsus üllerwäst.

3. Mes olleme, mes om meil käl Siin ilman eäle? Mes
sinno läest, o Jssä meil Ei anta ütsinda.

4. Kes teggi sure ehtega Se taima laotust? Kes kastap
we nink wihmaga Siin meije röllokeß?

5. Kes talwel kilmän pesitap? Kes kaitsap tulle eest?
Kes wiljä nink kil muud meil jaap, Mes same säält nink
siist?

6. Kes ihho terwust annap meil? Kes rahho soetap,
Nink peap ülles meije maal? Kes meil kil seddä teep.

7. Se tullep, Jssand, sinno läest, Sa teet kil ütsinda,
Sa holisset iks meije eest, Meid lasset hengäda.

8. Sa peät meid iks ällöwän, Sest sul om Eßä-hool;
Sa kaitsat meid, kui häddä läen, Ja saifat meije vool.

9. Sa nuhtlet käl meid pattatsid, Ei siiski wihhaga, Ja
perräst wöttat meije siüd, Nink wissat merde ka.

10. Kui süddä puhkap, tännitap, Jääp vehnies janno
meel, Niink annat, mes meid rõmustap, Niink aurous tälep
sul.

11. Sa loet waggu silmä-wet, Kui neid siin waiwatas;
Sa pannel paigal, sul om lot, Kun seddä hoijetas.

12. Sa täüdät ello pudusse Segä, mes saisma jääp,
Meid sadat taiwa honele, Kui ilm meil hukka lääp.

13. Mo süddä nalka kargama, Niink laula rõõmsaste;
So Jummal lige andija, Se om niink jääp so hä.

14. So warra niink so perrändus, So walgus niink so
rõõm, So warri, kilp niink abbimees Om Jummal sinno
õn.

15. Mes murretat sa hennesen Jks õ niink pääiwä tääl;
Oh wõtta murre, waiw niink piin, Niink heidä Lõja pääl.

16. Es temmä latsest saui tõõst So ülles-piddäuu, Niink
mitto rasset õnnetusl Sult ärräajannu.

17. Es pettä temmä wallitsus Weel ilmai kunnake;
Kil temmä tõ om siigidus, Niink saap hääd wisa ke.

18. Sis lasse teddä tettä weel, Niink olle kõhhalt wail;
Sis hengät siina rahhun tääl, Niink saäl saap rõõmu
paig.

208. Jesu, meine Liebe. Wiis. 48.

Minno armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest
sada sul, Minna kirtä sinno, Et so heldus minno Peäp
ülles weel; Kumb mul ka om lootmata Saggede siin ap-
pis tulnu, Kui ma murren õlnu.

2. Niid, se peäp mulle, Kui ma kurblik olle, Melen olles
ma. Kun ma saisa, kõnni, Tahha ma so enne, Jesus, mäl-
leta. Tahhaka siin lõpmata Seddä waiwa melen kanda,
Temo sulle anda.

3. Silma roeen niink murren, Waiwan, häddä õrnu,
Palsi ma so een. Silmi tõsti ülles, Heilsi surest hälest, Olli
põlwil

pölvil maan. Siin nink saäl ma päwwe tääl, Otse murren woi woi appi, S nink päiwä läbbi.

4. Minna, kui ma sinuo Henne man es tunne, Utli meilen sul: Ei ma ennämb suttu Pallelda, oh tötta Apwis pea mul, Muudo lä ma hukka ka: Ei joht, kostsit sinna mulle: Kae, siin ma olle.

5. Mul iäi sis weel usku, Ehl käl ärräkisku Kurratille meel, Ke Reid waisid hengi Saggest pattu sängü Tömbap henne pool. Mul om weel iks usklik meel, Utli minna ka, sest milles Minna muudo palles.

6. Jffand, ke so pole Töstrap omma häle, Heikap säs mest, Omme pattu wiikap, Sinno armo ihkap, Uffup kizgest wäest; Temmä piin om sulle siin, Ni kui sinno omma wallo, Zättät andis tälle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma meile haigust Saggest sada sul; Minna kittä sinno, Et so heldus minuo Peap ülles weel; Ke mul ka om lootmata, Saggede siin appis tulnu, Kui ma murren olnu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wiis. 19.

Müüd Jffandat sa kittä, Mo heng, nink ärrä unmeta, Za teggemist kil suttu, Mes lassep hääk sul siggida; So pattu andis annap, So wilka suttitap, Ka ello eest hoold kannap, Nink ussän armastap, Siin römuga so täüsdäv, Et läbhät noreß sa, Teep digust neil' nink hoijap, Ke ussun kannatwa.

2. Om Jummalasi meil tedä Za dige te nink kobbus ka, Last armo meile jäda, Se meile ei woi ududa, Käl löp pep temmä wiikka, Ei nuhtle meije süüd, Ent annap armo pea, Om waisil helde müüd, Hääd neile tahhap tettä, Ke teddä pelgawä, Kui öddang homnest nättä, Ni pat meist kawwen ka.

3. Kui issä armo näidäp Siin' ommit wäikwil latfile, Ni

Jummal armo heidäp, Kui teddä ikkes pelgäme; Waiht
lojst temmä tunney, Niink teed, et ollem tuhk, Kui hamal
tukka sunnip, Kui tuul se ülle puhk, Sis pillus temmä är-
rä, Ei püssi ennāmb sääl, Ni inimisse perrä Surm tullep
liggi tääl.

4. Se Jummal' la arm, kumb rikkas, Jaäp, saiasp kind-
mält iggäwest Sel koggodussel ikkes, Kumb teddä pelgäp
süddämeist, Niink peäp temmä söuna; Suur om ta wallit-
sus, Tei engli andke tännä Täl' auwo, tenistus, Et litte-
tus saap temmä, Ta söuna tallita. Mo heng ni ka kui nem-
mä, Siin peäp teggemä.

210. Nun dancket all, und bringet Ehr. Wiis. 20.

Niid kikko ligest süddämeist Kik inimiste hääl So, ked-
dä taiwan iggäwest, Ka litwä engli sääl :/:

2. Oh kaulkem selle, ke kik näep, Sel sure! Jummalal,
Ke suri asju ikkes tee, Ja immet taiwa al :/:

3. Ke enmä ihhust armsaste Meid üllespiddānu, Ja kui
ei woim ütsike, Meil abbis töttanu :/:

4. Ehl teddä kül wihasietas, Woip siski armesta, Ta
pea jälle leopitas, Teep hääd, ei muhteleke :/:

5. Ta römustago heldeste Meeld, möttid, söänd ka, Ja
saatko ärrä kawwette, Mes meid woip kurbasta :/:

6. Ta andko rahho ellädä Siin ma pääl julgeste, Ja
hunnistago löpmatta Kik meije kae tö :/:

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil offas iggämes, Kik
wain ja murre, rist ja piin, Se olgo kawwen meist :/:

8. Ni kawwa kui siin elläme, Ta meije ainus ön: Kui el-
lust ärrälahkume, Meil temmäst offa om :/:

9. Kui meije süddä lahki lääp, Meid panne hengä-
mä, Et meije silm sääl Jesust näep, Kui läme magga-
me :/:

Zawida Saul 117.

211. Nun lobet, lobet Gott. Wis. 5.

Sitte Issandad Kik paggana niind lajal, Kik rahwas lauke tall' Niind rõõmsast eggäl ajal. Oh andke littäst täl, Ja tenno lõpmata, Ja awwustage niind Za nimine otsata.

2. Sest temmä arm om suur, Nink temmä tõtte püssip, Jääp saisma liigmata, Kes teddä mahha lissup? Me ülle wallitsep Za ikkes iggäwes, Täl olgo tenno, aww Za littäst sõamest.

212. Nun dancket alle Gott. Wis. 5.

Swõtkem Jummalad Suust süddämeest niind littä, Ke suri asju teep Ja awwo temmääl näütä. Ke emmä ihhust jo Meil tenmu paljo hääd, Parrhilla hoidwa weel Meid temmä armo kae.

2. Se armas Jummal niind Ka wõtko hõle kanda, Meil rõõmsat sõand ke, Ja kallist rahho anda; Za piddägo meid ka Suin ülles armsaste, Ja wõtko häddäst tääl Meid päästä heldeste.

3. Aww olgo Issale, Sel surel Jummalalle, Ja temmä pojale, Sel awwo kunningalle, Sel pühhäl Waimul ka, Kolmainul algmissest, Ke olli, niind ke om, Nink jääp ka iggäwest.

213. Herr Gott dich loben wir.

GD, Jummal Issand, littäme,
 So, Jummal Issand, tennäme,
 So littäp, Issä, allase
 Kik Jlm. Ma piute, laiwitte;
 Ka Engli, Zaiwa Koggodus,
 Miist orjatas so Awwustus.
 Kerub, Serawim heikawa
 Nink laulwa sure Hälega;

Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 se Iffand Sebaoot.

So Wäggi sure Nuwoga
 Eät ülle Taiwa nink se Ma;
 Kik sinno Kässu Koggodus,
 Nink se Prohwete Tunnistus,
 Ke Kannataja kindmäste.
 Gul andwa Nuwo rohkede.
 Kik Kisti Rahwas Ilma pääl
 Iks julgest littap him nink sääl
 So Iffa, korgen üllerwän,
 So Poiga ka, ke meije On.
 Ka pühhä Waim, ke römustap,
 Meist kigist Kirtust, Tenno saap.
 Sa Nuwo Iffand, Jesus Krist,
 Nink Jummala Poig iggawest,
 Es pölle Junktur Ihho sa,
 Kik Jannimissi lunasta.
 Gult Gurma Wäggi rikkotu,
 Nink Uskijil Taiwas sadetu.
 Nääl Iffa Käel istut sa,
 Nink peät Iffa Rikkust ka,
 Sa ollet Sundja kigile
 Ni Ellawil, kui Kooljilke.
 Meid arwita so Sullasid,
 Ke Berrega meid lunastit.
 Las Taiwan olla Rõnu-Ma
 Meil kigil kike Pühhiga
 So Rahwast pästä, Jesus Krist,
 Nink õnnista so Perrandust,

Sa tahhas seddä paimenda
 Nink Taima sissen üllendä.
 Niüd, Issand, sinno kittäme,
 Nink tennäme ka kindmäste
 O! Jummal, kaidsa täämbä hääst
 Meid, Kurja, Kahjo, Partu eest.
 Oh! anna Armo, Issand, sa,
 Nink kigen Häddän arwita.
 Oh! näüdä meil so Heldusse,
 Kui siino päle lodame.
 Me Lotus saisap sinno pääl,
 Meid Häppe ärrä jätko tääl.

A M E N.

214. Lobe den Herren, den Mächtigen. Wiis. 58.

Wotta niüd Issandat wäggewat kunningat kittä,
 Oh minno hengeken! kittussen aiga niüd wita.
 Birgu mo meel, Kirtus nink laulmisse hääl Sulgo niüd
 Jummalat ette * *

2. Kittä niüd Issandat, ke kisk om tarkaste säädnu, ke sure hologna wäggewast ikkes so saatnu; Hoijap so ka, Nis da kui himmustat sa, Es olle seddä sa tundnu? * * *

3. Kittä niüd Issandat, ke so om kauniste lonu, ke sulle terwust om andnu, nink rahho sul tonu. Mittoörd om Jummal so pästnu siin maan, kui sul om häddä käen olnu * *

4. Kittä niüd Issandat ke sul om siggidust andnu, ke selget armo nink õnne so päle om pandnu. Mötte se pääl, Mes kige wäggewamb tääl Sul teep, ke usjan so kandnu.

5. Kittä niüd Issandat, kittä heng Jummal nimme, kei eäi hõngo om, kikko, sejt temmä teep imine. So wal gus om Nink kige pühhide rōdm, Amen, quw Jummal nimme.
 Wai

Waimolikkas arrakihlamissesi nink Ustlik kuide auwustussest.

215. Wie schön leuchtet der Morgenstern. Wiis. 23

Nüüd paistap meile kauniste, Se hao taht, ni selgede
Se Jesse jurekenne; Ke Dawidast om sündinu, Nink
pöijus mulle kingitu, O! kallis Jesukenne. Helde,
Selge, Armakenne, Kaunikenne, Ollet sinna; Sinnust
joht ei lahtu minna.

2. Sa ollet, Issand, ütfindä Mo henge rõdm nink me-
lehä, Ke pääsit minno essi. Ma peä sinno lillikuß, „Sest
sinno armo-oppetus Om maggusamb kui messi. Söddä,
joda, Hosianna, Taira Manna, Minno Henge; Sin-
nust pirowä minna öhne.

3. Sa tahhaß armo tullega Mo söänd, Issand, läü-
täädä, Et minna armsaß peä Zes sinno, omma Jumma-
lat, Nink armasta ka lahhebat; Sis tunnep minno
söä, Sinno Minno Armastawat, Sulle sarwat Lullik-
missesi, Taira rõdmu ossalissesi.

4. Rõdm tullep mulle Jummalast, Kui sinno silmä
üllewäst Mo päle paimendawa. O! Jesu, minno öhni-
stus, So sönnä nink so kannatus Mo söänd kostotawa.
Sulle Mulle Arrapästjäs, Rõdmu-töstjäs, Kui ma polle,
Et ma sinno omma olle.

5. O! Issand Jummal, iggäwest, Sa ollet minno
süddämeesi So Pojan armastanu. Se Poig om minno
kallijte, Hääß, kaunis mörsjes hennele, Mo vattust lunas-
tanu. Eija, Eija, Pattu kannap temmä, annap Tairawäst
mulle. Auw nink kittus olgo sulle!

6. Oh! löge Kandle-iddäjä, Las pilli puhkjid ajada
Nüüd rõdmu-lukku päle. Et minna omma Jesukeesi Wois
armsast, puhtast süddämeesi, Nüüd auwustada jälle. Läs

Kem, tekem Rõmustamist, Aurustamist Kossijalle, Sure
 Auwo-Kuningalle.

7. Rõud tahha minna rõmusta, Nink omma Jesust
 tennäda, Ke om mo ainus warra. Se tahhap minno
 wimäte Siist ülles wõtta tairwate, Nink päästa häddäst
 ärrä. Amen, Amen, Tulle tairwast, päästa wairwast, Jes
 sükenne. Siin oda minna enne. A.V.

216. O Was für ein herrliches Wesen. Wiis. 61.
 Mes kaunis henge luggu Selle om, Ke siin maan
 Sunne, ussu sukku; Ke om waimun wästses sanu,
 Nink om siin Jesussen Täwa larses jänu.

2. Kui heng satgaw ilma ärrä, Pühhäust otsip tööst,
 Rühhip täwa ärrä; Sis om tälle jo suurt auwo, Eht
 ta kül Ilman weel Peap tundma wairwa.

3. Ilma auwo nink ilma surus Om üts kuito Muld nink
 liiw, Nink saap ütškõd mörus: Üts heng, kumman
 waimo ello Wallitsep, selle jääp Jggäwenne illo.

4. Temmä särk nink temmä reinwas Om jo nõud Puh
 has siid, Ja üts ehte tairwast: Sissest pididi paistap kullast,
 Surustap, Sest tal saap Armo Jesu küllest.

5. Siski om ta ilma siimin Alro nink must; Willitsust
 Om iks temmä küllest. Pedetu om temmä ello Jummas
 lan Kül siin maan, Täwan paistap jälle.

6. Temmä om kui lillik orrun, Weikenne Paistminne
 Om tal wairwan, murren. Sedda jökkutas siin mahha,
 Ent sääl saap Täl, nink jääp Wilhält auwo nink rahho.

7. Kristus, ke taad indersias hennel Kossinu, Tjääp jo
 Kül, mes puus temmäl: Temmä sadap tälle wairwan
 Rõmustust, Nink mes lust Saap tal weel sääl raiwan.

8. Temmä aurustus nink surus Kaswap tääl Ri
 sti al, Kumb teep ilma mörus: Risti läbbi saap ka selges
 Temmä kroon, Kumb sääl om Tallel pantu palkas.

9. Iggâwes ta woimust peap, Kui nüüd süst Jesus
Kriist, Omma maja weap, Ja täl taiwa warra näüdäp,
Et ta ka Löpmata Hendä sega täüdäp.

10. Ei taad wairw sis eunämb puttu, Sest et kil Nuiwo
lik Om, nink selge tutta. Ni kui päiwlik temmä paistap,
Jummal om Temmä rööm, Iggâwes se saisap.

11. Eroni pääl saap temmä istma Jesuga Otsata,
Kroon saap kullast paistma: Eggäüts saap teddä tundma,
Päle se Temmäle Nuiwo nimme andma.

217. Auf Seele Jesus, Gottes Lamm. Wiis. 1.
Oh nösse ülles! hengeken, Sa ollet mörsjas sanu, Sest
Jesus, sinno Pdioken Om tähte waeltanu. Täl
om ütš pallaw, puhhas arm So wasta, ke sa muld nink
pörm, Nink pürowäp jälle armo.

2. Ei olle tälle lühhikest Nink weikest armo mitte, Ja
tahhap soga iggâwest Ja kindmät armo pittä. Ja sinna
armun temmäle Ka ussutawas otsani: Ei temmä armun
el ju.

3. Ja kihlap hendä õigussen Nink ussun soga ärrä, Ja
kaep ikles heldussen Nink armun sinno perrä. Ja om so
wasta kohhalt hä, Ja kinkip õigust sinnule, Kumb ni kui
särg so kattap.

4. Ja otsip sulle hallestust Nink armo ülles näüta: Ja
sadap hengel römüstust, Tahht mannaga so sõta. Ke teddä
ütšind armastap, Sel om, mes sõänd kinnitap: Se man
om selge taiwas.

5. Se armo päle woit sa kil Hääd ussu julgust pittä;
Sa woit se armo pae pääl Hääd lina ülles tettä. Ja om
se walgus, tõisidus, Ei olle temmääl kawwalust, Mes wot
tap, se sünnip.

6. Kül saat sa teddä risti al, Kui Issandar weel tunde
ma: Se surm, kumb hirms täus om tää, Ei sa so temmäst
käänd.

Päändma. Sa saap tül sinno tairwabe, Kui omma mõrsja, sajale Hään ehete, auroun saatma.

7. Heng! näüdä armo jälleke Sel, ke sul armo näüdäp, Oh selle hendä ohwritse, Ke armoga so täüdäp. Oh wõta ta teddä surowaste So sõamette õigede: Ent ärräusko ilma.

8. Oh läüdä, Jesus, minno meelt, So õige armsas piitä; Oh kela kil mo henge päält, Mes so woip turbas tetta. Oh wõtta meeld nink sõänd sis, Ma olle nink jä iggawes So omma nink so mõrsja.

218. Wie groß ist deine Herrlichkeit. Wüs. 23.

Sõnnis ristis-innimen! Kui suur so auroustus om maatt, Nink suremb weel saäl tairwan! Kui muudo sinno nimmega Ne teo ütte sunniwa, Hään põlwen nink ka wairwan: Kristus Jesus Kaldap õli Sinno päle, Pühhä waimo, Temmä andid, temmä rõmo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kōhhus, per-rändus Om niind so ossa jälle. Nats, määrne arm nink auro om se, Ehk se tül kōhhalt ilmale Om tundmata nink halli: Wihkap, narap sinno päle, Sest et talle Siin om nouwo, Siski jääp sul tairwan auro.

3. Sa ollet preester nink proweet, Ke Kõõa tronit ette lät, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb tunningas, Kui ilma pääl tül mõtteldas, Kun nättas enne nõrkust. Siski Usku om sul waja, Sis woip jaijä Jks so ehete, Ei sis üttil risu kōhta.

4. Sa ollet Jesus mõrsja ka, Sa wõd so hennel kihlada, Nink kaunid reinid sata: Sa lähhat pühhä Waimo ka Sul kihlas, et sa otsata Wois lahkumatta jada; Eggäl ajal, Häddän, Rõmun, suren himmin temmä küllel Poos nink hengas temmä süllen.

5. Sa ellät Jesus leppingun, So sõamen om temmä

troon, Kun wallitsep nink ellap. Ta arwap hennel littus
ses, Et sinna temmä ommandus, Keek ulle temmä wal
wap. Mes weel? so päääl Heidap armo, Nink so pörmo
Kannap temmä Hölman, Ni kui armas emmä.

6. Kes kii woip üttelda siin maan, Mes auro sul jo il
man om, Kumb antas kostotusses. Ei olle arwalik ka
weel, Ent töisi om, et sinna sääl Saat temmä arwoliffes.
Silmä sava rõõmsas sama, Selges jäma, Teddä nättä,
Kui sa tullet fooljist ette.

7. Sis mötle, ristri inimien, Mes Jummalast sul antu
om, Mes järke sul nink aumo. Oh littä omma aumus
tust, Ehk sul kül weel siin allandust, Nink peät kandma
wairwa. Ellä, olle Waggaussen, Armastussen, Ikkes us
sin, Kige asja een jä ussun.

Salomoni Laul: 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Pöigmees.

Sinno káen om minno süddä, Minno sössar * * mörs
jaken, Mörsjas tahha ma so tutta Jggáwes mo * *
rubiken; Sest so ellaw Ust om pallaw Utšindä mo pöijus
pittä, Armun pallap * * minno süddä.

2. Mörsja. Sinno káen om minno süddä, Armas
welli, * * Pöijoken! Arm kásk sinno ello jättä Minno
eest, mo * * Bonaken. Berre lábbi Saatsit appi Min
no waisel hengele, Mes ma ennám * * himmutse.

3. Pöigmees. Illus ollet sa mo sössar, Illus, illus * *
ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop
* * siino pool; Sinno illo, Ussu ello Ei sa wáhiást piddi
nättä, Siffenwiddi * * om se tötte.

4. Mörsja. Kuis mo illusas woit kutsu, Helde henge
* * Pöijoken, Jummal parrako! se utsu, Ko us om mo
silmi een. Tuhhat wilka Minno rikwa; Dat nink surm om
lábbi rüknu, Jhho, henge * * árráriknu. 5.

5. Pöigmees. Illus sinna siski ollet, Gul ei olle
 kabbárat, Sössar, kas sa seddá, ollet, Mes sul minnuft
 walmistet. Kik mes minnuft, Om ka sinnuft, Sinno ehte,
 sinno digus Olle minna = sinno Jesus.

6. Mörjsja. O mo súddá nakkap liigma Tenimatta
 = = Littussest, Nakkap sinno pole túkma, Jesus, werrew
 = = walge mees. Werrew armust, Gest so harwust om
 se werrew jöggi jowstun, Kumb mo pattust = = puhtas
 möstun.

7. Pöigmees. Ja mo werrel om se wággi, Walges
 tetta = = werrewát; Om pat ka fui werre jöggi, Berri
 teep et = = walges lát. Oh sis tulle, mörjsja, kule:
 Wötta minno harwust jálle Puhtust, reirwid, = = ehte,
 illo.

8. Mörjsja. Kui ilmsüta om so ello, Walgemb lumme
 = = ollet sa, Puhhas, selge om se illo, Mes ma sinno = =
 kullen náe. Selge walgus, Tötte, selgus, Puhháus
 nink terwe digus Om so reirwas, = = illus Jesus.

9. Pöigmees. Ja ma olle sinno walgus, Sinno has
 táht = = nink páiw; Minno illo om so selgus, Minno ehte
 = = om so aum. O sis rühhi, Árrá wiwi; Et sa jo úts
 heng nink súddá Moga ilman = = woisse sada.

10. Mörjsja. Ja, mo súddá peap sinno Umbre wót-
 ma, = = Wöijoken. Omma hólma wötta minno, Hoija
 mo so = = swámen. Já sis minnuft, ma já sinnuft. Sin-
 no háál káel sa ma saisma, Jggáwes saál = = taiwan
 paistma.

Sioni kaibussest.

220. Wär Gott nicht mit uns diese Zeit. Wiis. 1.
 Solles Jummal meijega, Eis peás jakob ikma. Es
 solles Jummal meijega, Me peás árrátikma, Ke ollem

weikko koggodus, Niink same kigist pöletus, Ke tükwä meis
je äle.

2. Uts kurri wihha ajap neid, Kui Jummal annas
perrä, Sis olles ärräneelnu meid, Ka ello riisnu ärrä.
Me osse ni kaddonu, Kui wette ärrä upponu, Ja kohhalt
hukka sadet.

3. Nu Jummalalle olgo nüüd, Ke neit es anna luypa,
Et nemmä meid es nelä mit, Kui lind om kablasi wabba;
Ni meije heng om pästetu, Niink teüts om ärrä kakkestu.
Meil abbi mees om Jssand.

221. Unser Herrscher, unser König. Wis. 6.
Jssand, meije wallitsaja, Meije kige ällerab hä! Suur
Niink ourvus om so nimmi, Mes sa teet om iname tö, Ki
gen paia in ollet sinna Nuwolik niink armosinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma siaw soämest
Armaftawa, verränuudwa: Immerwide laste suust Ollet
Pittust wal mistann, Omma wäkke tunnistanu.

3. Jummal parrako! Käl näeme, Südda lähhäp lahki
ka, Et weel ikkes mitto tuhhat Balge man siin saddawa!
Zulgest maggaw inniminne: Es se olle käl suurimme?

4. Siski, Jssand, wallitsaja, Tahha ma so armasta,
Sest ma tiä, armas Kää, Sinna armastat mo ka: Töma
ha minno ilmaft ärrä, Et ma ohti tairwa perrä.

5. Kallis om so ühhä nimmi, Jssand kige ilma pääl,
Se teep kigen paigan imet, Rahwa seän siin niink sääl. Ma
niink tairwas heitwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Jssand, minno wallitsaja, Nuwus om mo hengele
Sinno nimmi, selle anna Lauuden henda sinnule: Anna,
et so lats wois henda Kohhalt jälle sulle anda.

222. Ach Gott, wie geht es immer zu. Wis. 1.
Puis, Jssand, se woip sündidä, Et kige ilma ülle Se
rahwas sure wihhaga. Kik peap ütte mele? Kik ällembä
niink

nink kunninga Siin sinno wasta pannaewa, Nink sinno Poja wasta!

2. Kif ilma nuhtlematta weel Hää! meel tahtwa olla. Gesti pantas tuhjäs sinno hää!, Ei tahha selle tulla, Nink oldas wanna mele pääl, Teep eggäüis, mes tahhap tääl, Ei lasse hendä keeldä.

3. Ent sinna, Jummal, taiwan weel, Saat neide nouwo naarma, Nink ärrä pilma neide meelt, Meid se pääl kinni haarma, Nink tullesma so wihhaga, Kif neide tekko nuhtlema, Et nemmä nakwa pelgmä.

4. Om Jummal töstnu Kuningat Sioni mäe päle, Meist, Issand, sinna pölletat, Nink sinno sömma hää!ke. Eht käl sa neile ütlet weel, Mes Jummalala nink Issa meel, Nink oppet omma käskü.

5. Mo Poig sa ollet, ütlet se, Nüüd ollet sindnu sinna, Et sinno läbbi dufaste Woip rahwas taiwa minnä. Ke sinno jisse ussuwa, Ne omma taiwa elläjä, Nink sawa minno laffis.

6. Mo Poig, ma perrändusses sul Kif pagganid nüüd anna, Et kurri himmo kaus käl Meist läbbi sinno sömma. Sa peät rahwast säädinä tääl, Kumb kigin paigun ilma pääl Woip minno nimme kittä.

7. Gesti moistke nüüd, te kunninga, Et woide tähhel panna, Se kunninga sömma oppeda, Ka tälle auwo anda. Kif Jummalat nüüd pelgäke, Nink uske teddä kindmäste, Sis om teil dige orjus.

8. Hää! wötke temmä nuhtlusse, Kui se teil tulley tännä, Nink pelgäke iks digede, Nink kuulge temmä sömma. Kui temmä wihha tousma saap, Kui tulli, kes sis saisma jääp? Ke temmä päle today.

223. Wo Gott der Herr nicht bey uns hält. Wis. 1.

OH! Jummal, kui meid sinno hool. Ei kaitse taiwast

Förgest, Kwi sa ei olle meije pool, Kwi wainlan' mässap järgest. Kwi sa ei kaitfa Israelt, Nink kelät essi wainlais sel, Sis ollem ärrä wäartu.

2. Mes targast nakkap inuimen, Ei woi meil kahjo tettä, Sest Jummal istup üllemän, Käl temmäl saap käl nättä. Kwi nakkatas käl targaste, Sis kånäp Jummal töisite; Se saisa temmäl kæn.

3. Ne wainlasse ni mässawä, Kwi tahhaß ne meid neeldä, Meid tappa nemmäl otsiwa, Kwi Jummal es woiß keeldä. Kwi merre laine ajawa, Ni nemmäl meid käl wais wawa. Sest hallestago Jummal.

4. Meid kurjaß hulgaß söimawa, Nink püüdä meije werre, Nink hendä pühhaß arwawa, Kwi olleß Jummal la perre. So nimmi, Jummal, kumb om hä, Meil peäp katma kurja tö. Oh! wirgo ütford ülles.

5. Ne tewä kurko laijembal, Nink tahtwa meid käl suwä. Ent kittus olgo Jummalal, Se woio neid mahha lüwä; Ka neide keütse kallesta, Nink wdrast oppust kistota. Ei woi tal wastä panna.

6. Sa rämustat käl rohkede Reid, kummil om sin häddä. Se armo us om wallale, Ehk meel ei moista feddä, Nink ütlep: Käl om kaddon; Eptül om wastsest fundinu, Ke ristin appi odap.

7. Käl wainlais' omma sinno kæn, Nink ka käl neide mötte, Nink neide nouw so silmi een, Ei olle kinni kattet. Se moistus taplep ussuga, Mes tullew om, ei lodeta, Kun sa saat essi trööstmä.

8. Ni häste taiwas kui se ma Sai sumust, Jummal' lodus. So sönnä meile selletä, Et walgus meil saap tudus, Dig' ussu armun ellädä, Nink kändmä otsan olla ka. Egs nürrištä käl ilma-ma.

224. Ach Gott vom Himmel sieh darein. Wiis. I.
OH! Jummal taiwast kae ääl, Nink hallesta sa
 seddä, Kui weidi pühhä rahwast tääl; Meil waisil
 om suur häddä. So sönnä ei sa ussutus, Se usf saap
 kohhalt kistotus, Kig' rahwa man sin ilman.

2. Neil selget pettust o. pep keel, Mes neide pääst neil
 näütäs, Neil sin ei olle ütte meeld, Nink ei sa kirjan löis
 tus. Üts ussup seddä, töine töist, Se öige usf om kawwen
 neist, Nink paistwa kaunist wäljäst.

3. Kik opjüd, Jummal häeta, Ke pettust opwa järgest,
 Nink omma kõrgi kelega, Weel ütlewä kül torrest; Troh,
 meil om woimus ütfindä, Mes meije säem', sunnip ka.
 Kes om, Ke meid taht keeldä?

4. Sest Jummal laus: nüüd tösse ma, Meid waisi
 jättäs mahha, Ma kule, kui ne puhkawa, Sest awwita
 neid tahha. Mo önnis sönnä wäega, Meid peap julgest
 tabbama, Nink waistill abbis sama.

5. Kui tulli hõppet selgest teo, Kui sinnä sisse pantas;
 Ni Jesu sönnä rõmus läap Sis sel, felt ristil pantas. Se
 libbi usf saap kangeß täl, Nink temmä paistus tummus
 jäll, Nink paistaw kil ma sisse.

6. Sa, Issand, hoia seddä hääst, Sest sammast kur-
 jast suggust, Nink kanna hole meije eest, Et hoiam' hend'
 sest luggust. Sest kurri hull om ikkes sääl, Kun wõhhi
 opja omma weel, So rahwa sekkä töstet.

7. Kik aww nüüd ölgo Jummalal, Ni taiwa kui ma
 wjal; Nink meije Önnisteggijal, Sel ainul Issa Pojal.
 Aww, kittus pühhäl Waimul kaan, Kui taiwan om, ni
 ölgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. An Wasserflüssen Babylon. Wiis. II.

SE järwe weren Babilon, Sääl istim' waise wangi,
 Kui meelde tulli meil Esion, Sis jäime ikken lange.

Me posim, rasse melega, Ni villi kui ka kandela, Säärä ra-
gu osse päle; Ke kaswawa sääl neide maan, Niink kulum
pahha melegaan, Meist ikkes narv-häle.

2. Me, ke meid wangin piddivä Ni kōtwast wōra!
majal, Meist laulo kuulda pūstivä, Niink nariv' eggä
ajal: Ka tahtsiwa me murre pääst, Sis rōdmsat laulu
meije läest, Oh! laulke hellest kelest Meist kannist laulust
ütte meil, Mes muste kōddun olli teil, Et rōdmsaq same
melest.

3. Kuis meije wōime murrega, Ni suren willituffen,
Me Jummalä laulo laulada, Kui wangi-torni fissen?
Kui, Zion, ma so unnetä, Sis sundko Jummal minno
ka, Niink ilman naruf tekko. Kui so ei mäletä mo meel,
Sis sago kangeß minno keet, Niink lakke kinni jägo.

4. Ja, kui ma so ei aurvusta, Ni häste siin, kui muijal,
Niink sinno Nimme mäletä Sest sani eggäl ajal. Oh!
mōtle Edomi latsi sääl, Zerusalemmi päivi pääl! Ke
wihhan laulwa kōtwast; Et kissu mahha, häetä, Niink
pohjani kil kakesta, Mes löiis Juda-rahwast.

5. Sa tigge tüttär Pabilon, Sul olgo jälle häddä, Set
rahwal saap käl jälle ön, Ke massap sulle seddä, So kõr-
kust niink so karia tö, Et sinno lätte mastas se, Mes sa meil-
tennu ollet. Oh! önnis, ke so latsi ka Wōt kirwi wasta
pōrrota, Et sinna otfa tullet.

226. Zion klagt mit Angst und Schmerz. Wiis. 14.
Sion kaibap murren, ohhun, Sion, Jesu armas
liin, Kumba kannap omman puhhun, Kumba hen-
net saatnu siin; Oh! ta ütley, kuis mo sis Jummal häde-
dän iggämes Mahha jätnu, kurbastanu, Ja mo kōhhalt
unnetanu?

2. Jummal, ke mul omma appi Ikkes om towotanu,
Teep niind häddän mulle häppi, Jättäp armotummas
mo.

mo. Kas ta jääp sis iggâwes Minno vâle wiibhatses? Es ta woi ninē tahha iâlle Armo heitâ waistre vâle?

3. Sion, koste Jssand mulle, Minno kige armsamb liin, Kûl ma nâe, mes kurbust sulle, Suur om sinno oht ninē piin: Sisli olle murreta! Kas woi emmâ wiiklada Om malast, ninē mahha jâttâ Tâlle hâddân apris totta.

4. Ja kui sinna ka saas nâttâ Sârâst emmâ ilma pââl, Ke wois armo mahha jâttâ, Sisli jääp mul armo week. Mo arm heljumatta om, Sion, o sa minno rōdm! Minno sōâmen sa ollet, Meelde sa mul ikkes tullet.

5. Arrâ lasto hendâ pettâ Hirmotajist kurratist; Sinna ollet minno kâtte Kirjotetu armolist. Se om kōhhalt woi mata, Et ma so wois unneta: Kûl ma paranda so mûri, Se so umbre tanget leri.

6. Omman hōlman ma so kanna, Ni kui weikest lastes fest; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle heldussfest. Utsiē hâddâ, willitsus, Satan ei ka kiusatus, Ei woi minno sinnujst kâandâ, Kannata ninē trōstri hendâ.

Sioni Lotussfest.

227. Auf Leiden folgt die Herrlichkeit. Wiis. 15.

Kûl wainwa vââl saap auruustus, Et uri perrâst kōggoz dus Halleluja woiw laulda: Se helde karius peake Saap kōormast pâstmâ wallale, Et meil saap rōmu kuulda.

2. Oh lamba kuulge sōâmest, Se sōnna heikav ûlle wâst, Se hââl om teil ka tutwa: Mo perrâ tulge mad dalast, Kûl ma teid kaitsa wâggewast, Kui wainlasse teid putwa.

3. Jlm mâssap ammal mârâni, Ninē kōggup kōormat hennelē, Mo! jâgo tâl se hâbbi. Kûl nâus, et temmâ kōrkis sus Saap pea ärrarikorus, Ka nōrku laste lâbbi.

4. Jlm

4. Ilm narap, vessap, någota, Gesti et se Eſſa waitis
jääp; Ent käl ta irtskõrd tullep, Nink kirsup wäl ä ohha-
tid, Eõõp õigen wiſhan mahha neid, Sis näep ilm, keddä
põllep.

5. Olatſe olge rõõmsa ſis, Gesti Jummal ke suur im-
memees, Om nüüd jo tullemiſſen. Ma olle Jummal,
Jnnimen, Ma kää iks Iſraeli een, Et wiwi unne ſiſſen.

6. Sis wõtke umbre minno meeld, Mo ello nink mo
waimo hääld, Wõõs olgo teit mo wäggi. Oh ſaiſke
minno ſängü man, Kui jaggo armo-ahhilon, Nink tekke
furi tekku.

7. Uſt myrrap läbbi mürti ka, Woip kalgi kirowe pör-
ruta Se Eõõja wäe läbbi: Mes kuirwa naapu tullete? Se
kurrat pallap ſelgede: Suur om ſe uſſu abbi.

8. Mo wäle lootke maddalast, Mo ſada ommatſid iks
hääst, Ehk immelik ka kaja; Gesti neide taplus, willitſus
Om õtſan ſelge auruſtus, Sis lauldas halleluja.

228. Wann endlich eh es Zion meint. Wiis: 15.

Alli koggematta wiimselt weel Se armas tund ſaap
Sionil, Et Jummal lunnastust ſaap andma; Kui
wangi torwi rikkutas, Nink wangi wäljä laſſetas, Mes
rõõmu ſame ſis käl tundma.

2. Se ülleüdlit õnniſtus, Se äkkitiinne rõmuſtus
Saap ärrawäardma moitust eſſi: Et ni kui unnenäg-
giil ka teedmata ſis olnes meit, Kaõ ſilmä kirri, wai kaõ
tõwi.

3. Kuis ſaat ſa ſis, mo armas ſu, Kumb mõnda ſenni
kaibannu, Mohhalemiſſega täüs ſama; Ja meije keel, täüs
kittuſſeſt, Saap meije armsaſt kunningaſt Ilmotſa ſaal
laulma jäma.

4. Se rahwas, kumb meid narap nüüd, Nink någotap
me uſſu tõõd, Saap kahhiteſen ſis tunnista ma: Et me ei olle
ſou

sonninu, Niink hullu wiisil kōnnelnu, Ni kui na meid nūūd
teotawa.

5. Se terwe ilm saap ütlemä, Kui Jummal saap aw-
waldama Suurt rōmu paistust Sionille: Me näeme
awwalikkult nūūd, Et Issand tennu immetōōd, Kumb
tedä om ka pagganille.

6. Weel ennāmb woip so Israael, Ja temmä ihho heng
niink meel Halleluja sul, Issand, laulda: Suurt immet
tennu Issand meil, Gest rōmustame hendä tääl: Kif
lasto armsat hōlli kuulda.

7. Ent oh! kuis karowa? Issand, oh! Meil Babilonin
tettäs oht? Oh pōstā meid sest wangist enne: Se om jo sul
ni hōloja ka, kui ütte jōkke kuiwada, Kumb lämmeel maal,
niink ohhukeune.

8. Ent sinno armo nouwo om se, Et silmä wega külwā
me, Et jis saas rōmu poimaminne: Nūūd kanname sul
melehaās Weel kaunist semend hallosast, Me silmāle om
istmist enne.

9. Ent talw om pea löppenu, Me hāälme näütwä hendä
jo, kui weel ne weidi päiwä mōōdä; Sis tulley kif hulk rō-
musten, Wiip wiijä kōōdo tänniten: Me lotus es woi tūh-
jās jädä.

Tōbbiste Paulo.

229. 1. Ütte umbusslikko tōbbiste Paul. Wiis. 1.
S uem saiasp sinno läwwe een, O waine inniminne!
Sa ollet tōbbe wodel maan, Ehk om sul ärrāminnä:
Ent sinna ollet käändmata, Mes järg sul Sis saap olles
ma, kui umbussun sa kolet.

2. Ei tunne sinna Jummalat, Ei tunne omma kurtust,
Ja päle se sis wabbandat Weel ommapattu nõrkust: Kif
arroat hendä diges weel, Ehk sa küi ollet tennu tääl Ilmar-
waniatta pattu.

3. Sul om nüüd ihhun wallo kül, Nink tunnet raffe waiwa, Ent mötle, kui suurt wallo weel Sa saat, kui ei j. tairwä: Sest ihho waiwast päset sa, Ent töine waino on otsata, kui sa ei kändä attust.

4. Kül kaibat ihho willitsust, Ei kaiba pattu hättä, Oh olles pattu kahhitsust, Et armo weel saas nättä; Ent nüüd om süddä kinnwine, Ei tunne pattu sukkuke, Ei pürwä ümbreäkändä.

5. Kui sa jo kohhast ndrkas jäät, Ja surmoga io maadlet, Sis waidlet weel Kerkessandad, Sest et sa rummal mötlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle minna tairwashe, Nink sega pettät hendä.

6. Sa tahhat henge rawwitsust, Nink heng om pattu koolnu: Sa pürwät ussu kinnitust, Ei olle usku olnu: Oh ärrämötle johteke, Et sa saat pattust wallale, Kül sinna neid ei tunne.

7. Kül kulus sinno kostussust, Kui pimme om so moistus, Kui woudas ünsassamissust, Sis kulus kül se kostus: Ja Jummal teed, kas ünsas sa, Wai samata, om teedmätä, Mes usku sääl nüüd olnes?

8. Oh selle waine többine, Ke sa umbusflik ollet, Oh otsi appi hennele, Weel enne kui sa kolet. Oh palle aiga Jummalast, Et sinna figest södamest Weel ma pääl heidä kändäs.

9. Oh wuhka, palle õigede, Sest kui jo ollet koolnu, Sis om so palk, ni kui sö tö, Ja ni kui ello olnu: Ei anta luor a sinnule, Säält ennamb tulla taggasi, Sest armo aig om otsan.

230. Ütte pattustkändjä többitse Laul. Wiis. 1.
Mo ihho om nüüd többine, Ent többitsemb mo süddä, E olle lotust temmäle, Et õnnistust saap nättä: Sul om mo pat nink essitus, Ja ähwardap mul hukkotust, Ei sinna ünsas sama.

2. Sa ollet armas Jummal Käl Mo pattust tahtnu
 äändä; Käl panti armo ette mul, Ent minna petti hendä,
 Ma mötli iks: Käl om weel aig, Nüüd näe ma kawatsest jo,
 Mes paig Mul pörgun walmis tettu.

3. Mo ihho pallap többe wäest, Nink tunnep rasset
 wallo, Nink süddä pelgäp pörgu eest, Kun hiemsamb weel
 om hallo; Käl ma siin hättä kawatsest, Kui ennege sääl
 armo saas, Nink pörguhe es tulles.

4. Ent sadda pannep hukka mo, Ei loda ennämb armo,
 Ma olle kohhalt kaddonu, Ei tunne muud kui hirno;
 Sest ma tei terwe ihhoga Ni paljo pattu arwota; Nüüd
 ja ma palta sama.

5. Mo süddä om täüs murrega, Mo litsep Loja wihha,
 Kif nakkä, meelde tulles, Mes tennu kurri lihha. Ka
 wore eä himmustus, Se pettus, rojus, tūrafus Teep mulle
 selget, wallo.

6. Kif minno kehha wärrisep, Kui surm mul meelde
 tullep, Kif meel nink süddä wabbisep, Kui temmä kōhtust
 kulep. Mes minna kōsta Jummalal, Kui kurjust pan-
 tas ette mul? Ma olle hukkan, hukkan.

7. Oh Issand Jesus hallesta Mo waise wagla päle
 Oh tulle omma werrega Mul waisel appis jälle! Oh anna
 andis minno siind, Nink päästä minno pattust nüüd Weel
 enne, kui ma tōle.

8. Kui mo weel lasset elläda, Eis tahha miina hendä
 So abbi läbbi parranda, Nink wigest umbrekäända, Ei
 mitte ni kui üteldas: Et terwes sanu kurjembas Käl lät,
 Kui enne olnu.

9. So werre higgi, Jesuken, So surma maadleminne,
 So rist, so surm, so waitw nink piin, So illestösseminne,
 So täiwelinne lunnastus, Se olgo ka mo rōmustus,
 Nink päästko minno pattust.

10. Niüd minna loda ommete, Sa näüdät armo mulle, Ehl minna käl suur pattane, Niink armo wäart ei velle
So haivou perräst palke ma, Mo päle, Jesus, hallesta
Ja, ja, mo Jesus, Amen.

231. Gott den ich als Liebe kenne. Wiis. 13.
Jummal, ke sa armo läte, Sinnust tulley többi ka
Kumb mo ihhule toop hättä, Täüdäp teddä pallama
pallota kif kurja ärtä, Kumb mo waimule teep murre, Ja
mo keläs armo wäest, Kumba saggest sa saekäest.

2. Olle nörkussen iks kange, Wallun olle mäggu
rööm; Täüdä armoga mo henge, Kui mo többi kange
om: Mes niüd waiway minno ihho, Mes mo röhkus
sööp niink lihha, Mes mo kehha vassendap: Armo käst
lähhätap.

3. Kannatus om niüd mo tekko, Muud ei woi ma tal
lita; Kannatus toop mul niüd wäkke, Kannatussen henä
ga ma. Kannatus om minno tullu, Essä tahhap, las m
olla: Armas om täl kannatus, Se om niüd mo waga
gaus.

4. Jummal sinno käest ma wötta Seddä armo tähte
sis; Waiwa te pääl saap mul nätta, Et sa täüdät wai
molest. Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul kinn
nitusses, Tulley ka so armo käest, Armo täht om többi
tööst.

5. Hoija ärräwässimissest Waimo ihho nörkussen, An
na, et täl sinno sissest Iks saas rahho, rööm niink ön; Ärrä
lasto ihho walio Waimust keeldä ussu ello, Ei ka rahho
wähhenda, Rühhi, swänd weta.

6. Uuwita, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Göbb
zalikkult, häste waaste, Többe woden kannata; Gest ke
kannatap siin lihhan, Selle jaap pat mahha ihhun, Kumb
taad saggest läutnn om, Wastses saap ka temmä waint.

7. Sinno

7. Sinno kätte anna ello, Omma ihho ristile, Anna, et ma rõdun sulle Hendä anna täwweste. Sis ep minna kindmä olle, Ehk ma ellä ehk ma kole, Et ma kavo ei jä, Sest arm wõttap puhhasta.

Surmašt nink üllestõssemissest.

232. Jesus meine Zuversicht. Wis. 29.

Jesus minno Lotus om, Nink mo dunnus mo ellun;
Sedda tija, es mul rõdm Peäs j ma temmä jällun?
Kui se pimme surma-d Hirno sada minnule.

2. Minno dunnisteggüa Ellap, ello saap ka mulle, Sääl kun ellap minno Pä, Milles ma sis hiemun olle? Kas Pä jättap lullikmist? Henne perrä tõmbap wiist.

3. Lotus om kui keüdis mo Temmäga ni kofko keütnu, Minna olle ussun jo Sedda nida kinni wõtnu, Et surin minno temmäst ka Jggäwes ei lahuta.

4. Minna olle llha weel, Nink sa ütstõd tubhas sama; Ent ma tija sedda kül, Et ma ei sa tubhas jäma: Tubhast sa ma wõimate Iho jälle hennele.

5. Sest se nahk, kumb mul om tääl, Saap mo umbre jälle jäma, Jummalat ja minna sääl, Omman ihhun nättä sama, Ja sensamman ihhun ka Sa ma Jesust näggema.

6. Omme ihho silmiga Sa ma omma Jesust tundma, Minna, ei isht wõras, sa Tälle armo suud sääl andma: Ent, mes udek nink jowweto, Om sis ihhust kaddonu.

7. Rõrkussen mo mattetas, Suren wäen touse minna; Maine ihho külwetas, ülles tõssap airoalinne: Mulda pantas lihhalik, Harwast tulle waimoliik.

8. Olge rõdõmsa, Jesus Krist, Kannap teid, mo lullikmisse, Keelke hendä kurbussest, Teije ei jä surma siisse, Kui se passun hõllisep, Kumb ka läbbi haudu lääp.

9. Naarke harwa pimmedust, Naarke surma, pörgu tulle, Teije sade tömmatus Jesu mannu läbbi tule: Sis saap nörkus, willitus Jalgu alla sökkotus.

10. Töste waimo taiwabe Ilma himmust, tühhiussesst; Andke hendä temmäle, Ke teid kutsup harwa sissesst: Ulendage söänd sis Taiwa pole iggäwes.

233. Herr nun lässest du deinen Diener.

Issand, niüd lasset sinna omma sullast rahhun wallasle, Niida kui sa ollet üttemu;

2. Gese minno filmä omma sinno Önnisteggiiät nämmi, kumba sinna ollet walmistanu figelle rahwalle.

3. Walgusses, paistma pagganille, Nink' sinno Israeli rahwa kittusses.

234. Wer weiß, wie nahe mir mein Ende. Wiis. 4.

Res teed, kui karwa minna ella, Mig mödä lä, surm rühhip töst; Kui noppeste woip mulle tulla Se surma häddä üllewäst. Ma palle Jesu perräst sis, Mo Jummal te mo otša hääs.

2. Eht öddangult töst järge tunne, Kui tusi äsjä homnungult, Ni karwa kui ma ilman kōnni, Ei kau surma häddä mult: Ma palle Jesu perräst sis * *

3. Oh oppeta mo Issand essi Mo otša päle mötlema, Ma kätti Jesu harwa sisse, Et parrandust ei wiwita. Ma palle * *

4. Las mo iks häste walmis tettä Mo maja, hendä effite, Et ma iks ütke, kui mul häddä: Kui tunnet, Issand niida te. Ma palle * *

5. Te ilma mörrus mul kui sappi, Nink' taiwast maggu fas kui met, Et heng se ilma tulli läbbi So pole ülles taiwa lä. Ma palle * *

6. Oh! Essä katta häste kinni Mo pattu Jesu werrega, Se sisse mähhi minuo enne, Sis woi ma häste hengäda. Ma palle * *

7. Ma

7. Ma tija Jesu werre hawun Om mul üts armas peh-
me säng, Sääl sa ma römy surma wainwan, Sääl saap kii
melehääd mo heng. Ma palle . .

8. Ei ello lyst, ei surma wäggi Woi Jesussest mo lah-
huta: Ea külge panne kät, nint' heika: Mo Jssand nint'
mo Jummal ka. Ma palle . .

9. Ma tõmbsi Jesust henne päle Jo ammo omman
ristmissen; Gest näüdät sa mul armo jälle, Teet minno
ommas latses siin. Ma palle . .

10. Ma olle Jesu lihha sinu, Ea werd jõi minna tõttest
ka, Gest olle ma so ommas jänu, Ei jä ka eäl temmätä.
Ma palle . .

11. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ellä kohhalt
murreta, Mes Jummal teep, om hä mo silman, Ma ussu
seddä koggona: So arm nint' Jesu werri teep, Et heng
weel õnsat otsa näep.

235. Mitten wir im Leben sind.

Resset ello meije pääl' Surm siin ikkes tükkip. Kes
saap armo andma tääl? Kes meil' abbiß rühhip?
Jssand, sinna ütfindä. Meil teep haiget essitus, Mõist sa
saijet wihhastus. Pühhä Jssand Jummal, Pühhä
wäkker Jummal, Pühhä kallis Lunasta a, Jggäwenne
Jummal, Arrä lasto ladduda, Meid se mõrro Surma
al. Kärjeeleison.

2. Põrgo kurt kest surma weel Ka meid waisi kiusap.
Kes woip olla abbi meil? Kes meid arrä wästap? Jssand,
sinna ütfindä. Sinna Armust hallestat, Ehl meil om
siur süüd nint' pat. Pühhä Jssand Jummal, Pühhä
wäkker Jummal, Pühhä kallis Lunastaja, Jggäwenne
Jummal, Arrä lasto pehätä Meid se põrgo karrä al.
Kärjeeleison.

3. Meije rasse pattu süüd Põrgutte meid heidap. Kes

om, ke meid päästap nüüd? Nink meile armo näüdap?
 Sinna, Kristus, ütfindä; Werd sa ollet wallanu, Et
 mo pat om kistotu. Pühhä Issand Jummal, Pühhä
 wäkkew Jummal, Pühhä, kallis Lunastaja, Jggawenne
 Jummal, Arrälasko saddada, Meid siin katte mötte al-
 Kurielleison.

236. Alle Menschen müssen sterben. Wiis. 13.

Aik mes terwe ma pääl ellap, Peap koolma tötteste,
 Surm kii libha ärränelap, Ei sa wastfes muidofe.
 Jhho peap nullas fama, Ei sa muido wastfes jäma Au-
 wustussen, üllewän, Kumb neil uskijl walmis om.

2. Selle jättä minna: ello, Kui mo Essä tahtminne, Hel-
 del meel mahha jälle, Ei ma selle kurbas lä. Jesu harou
 löüsi minna Ammo lunnastusse hinna, Temmä surm om
 minno rõõm, Kui mul surma häddä om.

3. Kristus minno eest om koolnu, Kaswus lä mul
 temmä surm, Temmäst om mul õnsus tulnu, Ei mul olle
 surmast hiem: Rõmuga lä minna ärrä, Jättä ilmal tem-
 mä karrä, Tairwan om mo silmi rõõm Essä, Poig nink
 pühhä Waim.

4. Säääl saap rõõmu ello paistma, Kun jo mitto tuhhat
 ka Tairwa arowustussen saiswa, Essä järge näggewa: Kun
 ne paistwa serawini kõrget laulo wõtwa kinni: Pühhä,
 pühhä, pühhä om Essä, Poig nink pühhä Waim.

5. Kun om wannambide hõne, Kige Prohwetide paig,
 Kun Aostli arowo tromi Sanu ni kui Essä Poig: Kohhe
 mitmast ajast lännu kii ne wa, Nink arowo sanu: Kun me
 Jummalalle arowus kindmä Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat sa! Oh
 mes armsat kittust kulus Säääl, kun hengus otsata! Oh
 taad armsat rõõmu päiwa, Kumb teep otsa kii mo waiwa,
 Mes ma nüüd sa näggema, Jääp mul ilma lõpmata.

7. Oh nüüd anti mul jo näтта Tairwa auruustus nink hä, Jesus rühhip minno katta Dmma walge särkiga: Auro kroni pantas päle, Tairwa troni jä ma jälle: Säräst tõmu maitsa ma, Kumb om kobbalt otsata.

237. Wen mein Stündlein verhanden ist. Wiis. 1.

Alli minno tund saap tullesma, Et mul om ärrä minnä, **S**is, Jesu, minno juhata, Mul abbis tulle tännä, Mo henge wiimse otsa pääl Ma anna Jesu kätte tääl: Käl sa saat seddä hoidma.

2. Mo pat saap minno wairwama, Nink mulle hirmo näütmä, Sest neid om paljo arwota, Ma ei sa siski heitmä; Sest sinno surma Mälletus Om, Jesu, minno kinnitus, Se minno henge päästap.

3. Ma olle, kui ma tija tödij, So Jhhust lu nink lihha So kälge jä ma iggäwess, Ei pelgä surma wiha. Kui kole ma sis kole sul, Se tairwa ollet siina mul So surma läbbi, saatnu.

4. Et surmast ollet tõsnu sa, Ei woi ma hauda jäädä; Ma sinust henda rõmusta, Sult woi ma õnsust sada. Ma siinä, kun sa ollet, lä, Et ma so mannu ikkes jä; Se pääl ma rõmsast kole.

5. Ma lä sis, Jesu, sinno pool, Kun löppey minno häddä, Ei olle mullau ihhul hool, Sest Jesus saap kül seddä Mo harwast wäljä heikama, Nink tairwa usse auruwama, Nink wimä ello sisse.

238. Christus der ist mein Leben. Wiis. 3.

Aristus, se om mo ello, Mo kasku koolminne, Ma anna henda tälle, Nink lä süst rõmsaste.

2. Jesu, mo welle kätte Mo heng lä rõmuga, Et teddä saasse nättä, Jääs tälle otsata.

3. Nüüd olle minna wäärdu Kik risti, willitust, Nink **E**ssä armo haardnu Jessuse werre wäest.

4. Kui ma lä jorvetummas, Ja rinnust kinni jä, Kui ma sa teletummas, Sis kule pubkusse.

5. Kui minno meel nint mötte, Kui künäl kistura, Kumb heljuro sis om nättä, Kui niind jääp wallota.

6. Las waiklikult nint hiljā Mo, Jstand, uinoda, Kul ma lä ilmašt wäl'ä, Nint sinno mannu sa.

7. Las mo so kullen puwra, Kui takjas reira jääs, Et so man römu löwra Sääł taiwan iggäwes.

239. Valet will ich dir geben. Wiis. 3.

MA jättä sinno mahha, Sa kurri, karwal ilm! Ei ma so wiši tahha, Kit wihkap minno silm: Sääł taiwan om hä'ello, Ma sinmä himmutse, Sest sääł saap hengust neile, Ke Jesu ommatse.

2. Te ni kui tunnet mulle, Ohelde Jesus Krist, Eh mul ka sin om wallo, Sa päästät minno sest, Nint lähhendat mo pira, Mo nõrkust arwitat, Et ma woi õnsast minna, So riiki sisse siit.

3. Mo henge pohjan paistap, So nimmi nint so rist Jks ütündä nint tõstap Mul römu Jesus Krist: Oh näüdü henda mulle, Sefamma palgega, Kumb risti pääł sul oli, Kui mo rest kolit sa.

4. So kulle mustun kälki Mo henge armoga, Wi teddä omma riiki, Sest häddäst hengäma. Kul se om õnnis olnu Se kuria ilma pääł, Ke sinno mannu tulnu, Nint jääp so üstā sääł.

5. So ello kirjā sisse, Mo nimme kirjota, Mo henge keüdü essi Sis kimsõ neideka, Ke taiwan halsendawa So riiki iggäwes, Sis woi ma pittust tuwra So wabba armo eest.

240. Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

MA rahhoga lä ärvä siit, Kui Jummal tahhap, Mo meel nint šiddä julgup niind, Om waik nint odap,

Mi kui so arm mul tootap, Se surm nüüd mulle unnes
saap.

2. Kik teep mo Sunnisteeggijä, Ke miinust nättu, Nink
hölma woet ussuga, Ka tutwaß tettu, Et ta om ello nink se
du, Kui mul om surma häddä läen.

3. Se kigille om ette pant, So armo melest, Nink kike,
kumbe ma ilm känd, Sa kutsut heldest, O Jummal, om
ma sönnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ea om se walgus nink se du Neil pagganille, Et tem
mä vaistras söamen Neil pimmedille Ea om so Israelil wiß
Rödm, auro nink kittus iggäwes.

241. Herzlich thut mich verlangen. Wiis. 3.

Mi waidle kigest hengest ütte dusat otta nüüd, Mul
johhup häddä kängest, Sest pürwä ärrä siit, Om
himmo mul süst minnä, O Jesu wötta mo Sest kurjast il-
mast jinnä, Kun engli kirtwä so.

2. Sa ollet minno päästnu Neist pattust, pörge wäest,
So werri om mo ostnu Kik mo wainlaiste läest; Se päle
minna loda, Ei heiti ärrä, näts, Sult tairwast minna oda,
Nink olle dunnis lak.

3. Ehk makkus kül om ello, Surm ülli mörro mul, Et
mulle tulley wallo, Nink teep mul haiget kül; Hääl melet
sissi kole, Surm kastroß mulle saap, Mo heng läät tairwa
pole, Nink ikkes römu jääp.

4. Se ihho saap kül södus Siin mullan ettäjist, Ent
jälle ette todus, Kui tulley Jesus Krist. Sis saap se-
samma paistma Kui päiwlik selgede, Nink Jummal ees
saisma Säääl tairwan römsaste.

5. Ehk kül ilm minno wäitap, Jäs siä jädä wäet, Nink
mulle ikkes näüdäp Suurt auro, rikust tääl; Ei ma sest
mitte holi, Se om üts üri-aig. Ma waidle tairwa pole.
Säääl om mul parremb päik.

6. Ehk ma ka lahku ärrä Mo armsift sõbrust süt, Et murre neil mo perrä; Sift om se rõõm mul nüüd, Et meije rõõmun same Üts tõist taas näggemä, Nink lahku matta jäme Säältaiwan lõymatta.

7. Ehk minna perrä jättä Mo waisid latfi weel, Mes mul om halle nättä, Nink waiwaw Svänd kül; Ma siski rõõmsast kole, Nink loda Jummalä päääl, Se kannap neide hole, Nink päästap häddäst tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, Mo arma latse, nüüd? Ehk ilm teil kül om kurri, Kui ärrä olle süt; Ehk ma kül sifst lä ärrä, Om Jummal sifsti tääl, Se neid ei jättä perrä, Ke lootwa temmä päääl.

9. Teiv õnnistago Jummal, Mo arma latseesse, Hend' andke häddän temmä, Te kurba sõame. Sest meil saap jälle tulla Säältaiwan kõõks weel, Kun meil woip ikkes olla Üts rõõmus helde meel.

10. Nüüd minna hendä kånä, O Jesu, sinno poof. Mul õusaf otfa anna, Nink omma engli hoolt; Ka sada feddä ello, Mes mille saatsit sa So kibbe surma wallo Nink werre Higgiga.

11. Oh! ärrä lasto tata Mo sinust, Jesuken, Las nõrka usku lota So päle süddämen, Et minna maadle kindmält, Oh! olle armoliik, Et ma woip laulda rõõmsalt, Om täüdetu nüüd fik.

242. Auf meinon lieben GÖtt. Wiis. 9.

Mo arma Jummalä päääl, Ma loda häddän weel, Se woip mo päästä waiwast, Nink armo näütä taiwast; Se woip mo häddä käända, Nink jälle rõõmu anda.

2. Ehk waiwaw minno süüd, Ma sifst ei pelgä nüüd; Kristusse päle loda, Nink armo temmäst oda. Mo koor mat temmä kannap, Nink pattu andis annap.

3. Ehk surm mo loletap, Mul sifsti lassu saap; Sest ello

om mul Jummal, Ma anna hendä temmäl. Ma nüüd
 ehl hommen kole, Mo heng lät Jummalä hooldē.

4. O! Issand Jesus Krist, Ni wagga süddämest, Mo
 eest so ristē podi, Gest mulle önsust todi, Nink ollet meile
 waiwan Suurt römmu saatru taiwan.

5. Ma laula, Jesus Krist, Nüüd amen Süddämest;
 Meid lasse armust siinä So marmu taiwä minnä, Et meil
 so pühhä nimmi Jääp ikkes mälen kinni.

243. Jeb hab mein Sach Gott heimgest. Wils. 49.
 Mä äsä omma Jummalä läen, Se tekko, mes om
 temmä wäen. Kui peä minna kawwemba Siin ellä
 mä, Ei tahha wastä saista ma.

2. Ma anna hendä Jummalalle, Ei säe aiga tem-
 mäle. Kik minno juus om loet ka, Et ütšik mahha Ei
 satta teummä tahtmatta.

3. Siin ilman om meil örnetust, Nink kigin vaigun
 willitsust. Me ello om iēs wainun tääl, Nink murren
 weel. Surm se om peä meie pääl.

4. Üts mulla-tük om inn' minne, Se tulley pallas
 ilmale, Ei to so middäp' ilma pääl, Ei wötta säält, Ka
 middäp', kui lät ärrä täält.

5. Ei pästä surmast keäke, Ei arm, ei kumpst, ei rahhake.
 Se tedä om, et rahwas kē Om surmalik, Se surm om
 ikkes wimänik.

6. Ke täämbä omma terwe kaan, Ne omma hommen
 kullil maan; Ke täämbä om kui werrew lil, Sel ösel kul,
 Se surm woip olla läen täl.

7. Ni wanna, kui ka nowemba, Ni waise, rikka üllem-
 bā, Üts kolep töise perräle, Nink petässe Se wiimne mah-
 ha matminne.

8. Meil, Issand, meelde algata, Et peän' ärrä min-
 nemä. Ei olle me siin Ilman wail, Kui tulley aig, Sis
 wöttap meid ütš töine päik

9. Se pattu läbbi tulley surm, Et meije same lik kui pörm. Se surm meid like mahha lööp, Nink' ärrä sööp. Kes om, ke temmäst ello jääp?

10. Ei to meil sin ne päiwä hääd, Kui töffet ülles wais wa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh wötta mo, So hooldema hend' anna jo.

11. Nink' ehk pat minno waitway weel, Ei siski heidi minno meel. Ma tija, armas Jummal käl, Et antu mul, So Poig, kumb lige arfamb sul.

12. Se om mo Jssand Jesus Krist, Ke koolnu minno pattu eest, Nink' ülles tösnu mulle hääp. Se surma käest, Mo ärrä pästnu pörge wäest.

13. Sel ellä nink' ka kole ma, Ei Surm mo temmäst lahbuta. Mo ellun nink' mo surman ka Om ütfindä Se pühhä Krist mo suremb hä.

14. Se minno rööm om ikkes sin, Kui mul om rist nink' mörro piin, Et wiimsel päiwäl minna sa Jlm häddä: ä Mo häwvast ülles tössema.

15. Mo armas Jummal hoijap kaan Mo lu nink' kondi mullan maan, Ni et ei sa ütfitit Neist hukka mit, Ent wiimsel päiwäl tulley ett'.

16. Sis sa ma omme Silmiga Mo Jummalat palgest naggemä, Nink' mul saap sama römu käl, Kumb walmis mul. Gest, Jummal, olgo kittus sul.

17. O Jesu Jummal, Innimen, Ke pina kandma tullit tänn'; So raigi sisse sulle mo, Sa ollet jo, Kelt minna ütfind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kute weel, Nink' önsat surma anna meil, Et me lik ütten tullemme So rikusse, Nink' so man ikkes olleme.

244. Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl. Wis. 1.
O Jesu Krist, ma tija kirt, Et surmal mul om tulla; Ent kuma

Kunna aig siin tulnes mul, Nink mes sirm mul woip olla,
Ei tijä ma päääl ütsife, Se om sul tedä ennege. Sa näet
mo wiimsset otsa.

2. Nink et sis ma, kui tijät sa, So pühhä Waimo
läbbi, Hend sinmust wäega rõmusta, Sest et mult wõttat
hä pi, Nink ussu, et mo pattust sa Mo ollet mõstnu wer-
rega, Nink mulle riklust saatnu.

3. Sis palle minna, Jesus Krist, Mul anna seddä
mele, Et loda so päääl süddämeest, Kui häddä tullep päle,
Nink sult ei lahku ütsife, Kui minno heng lät eddesi Sest
ihhust taima pole.

4. Kui olla woip, sis anna mul Hä mele nink hä mõtte,
Et ma woip anda, targast kül, Mo henge sinno kätte; Nink
nida ussun rõõmsaste, Mo wote sissen õnsaste, Mo silmi
tinni panna.

5. Ent kui sa minno wäljä päääl, Ehk mui' al läbbi södda,
Ehk többe, ehk ka näliä töäl, Ehk we ehk tulle häddä, So
mele perrä wõttat siit, Sis ärrä sundko süki mit, Mes el-
lun olle tennu.

6. Ent kui ma lihha nõrkussest Saas henda tiggest näit-
mä, Ehk ütles kirja hullust pääst, Sis armo mo päle heis-
dä; Sest seddä te ma teednättä, Nink ei joht omma me-
lega, Sest et meel nõrk om minnut.

7. Oh! anna sirma wallun maan, Mul kassinast hend'
pittä, Mo mannu jä so abbigaan, Kui lahki lät mo süddä;
Et mä, kui künäl listotas, So werre päle koolma saas,
Nink ka sa minno pääst.

8. Ma siski so ei oppeta, Ehk kirjä ette panne, Kui ello
mul saap löppema, Ent sinno hoolde anna, Nink ussu, et
sa tõtteste Mo, ello wõrsti, wiit taimatte, ma kole kun ma
tole.

9. Sest anna mirra melen tääl Hend', Jssand, koh-
halt

halt sinul; Surm om mul siski kassu weel, Ent sinna ello minul. Sa saat mo ihho haddata, Sel wiimsel päiwäl awwoga, Kul ello ülles heikma.

245. Herr Jesu Christ wahr Mensch. Wis. 2.

S Jesu Jummal Innimen, Ke pina kandma tullit tån', Ka mo eest kolit risti pääl, Mul saatst Jisä helde meelt.

2. So surma perräst palle weel, Oh! heidä armo minno pääl, Kui minna makka woden maan, Nink maadle morro surmagaan.

3. Kui nakkap näggo kadduma, Nink kōro ei tahha kuulda ka; Kui keel om waike nink kangeš jaap, Mo siddä haddäst lahki läap.

4. Kui löpēp moista minno meel, Nink ütšik ei woi pästä tääl; Sis tulle appi, Jesus Krist, Mo wiimsel tuimel armolist.

5. Nink wi mo haddä-orrust siit, Mo surma waiw' lühä hendä nüäd. Meid kurje waimo tagganda, Mo mannu ja fo Waimuga.

6. Kui mo heng ihhust ärrä läap, Sis, Jesu, sinno kätte jaap. Se ihho hengap mullan maan, Senni kui wiimne päiw om käen.

7. Sis ärrätä meid rōmuga, Mo eest sa kohtun paja ta. Ärrä möttelgo mo pattu pääl, Mul seddä öyne anna saäl.

8. Kui mul so sōnna tootap, Nink sinno wanne tunnistap: Ja, tōttest, minna üttele sul, Ke minno sōnna ussup mul.

9. Se ei sa kohto tullemä, Ehk pōrgo waiwa näg gemä. Ehk temmä kul siin surma näep, Ei siski mitte surma jä.

10. Ent minna tahha kangedast, Sis kisku teddä surma

ma wäest, Mo mannu wötta taiwatte, Moga saap tem
mä üttelisse.

11. Sis rõmu jämä iggawest. Meid sinnä saatko
Jesus Krist, Las süüd meil andis sada ka, Nink lannas
talikkult otada.

12. Kui tulley ello löppetus, Sis anna meile kinnis
tust, So sõnna usku kindmaste, Et meije koleme' õnsaste.

246. Ach wie Blend ist unser Zeit. Wiis. 1.

DH! määrne waino kääp ilma päääl Siin meije ello
perrä: Kuis pea same hukka tääl? Om kigil koolda
äärä. Meil ikkes häddä orrun siin Om murre, willitsus
nink piin, Ka sis, kui sul hä põlw om.

2. O! Adam, sinno pat nink süüd Toop meile seddä
häddä. O Jummal, anna nouwwo nüüd, Et woime
tutta seddä, Et olleme ni sõggeda, Nink kesset hättä tigges
da, Se om ütshalle assi.

3. O Jummal, sinno abbi päääl Kik meije süddä lodap,
Sis kule omma rahwa hääl, Kumb sinno appi odap.
So Wainuga meid arowita, Meil' õnsat otša lähhätä,
Kik Jesu perräst, Amen.

247. Ach lieben Christen seydt getrost. Wiis. 1.

DH! risti rahwas kannata, Mes wainat sinna hendä?
Kui Jummal meid lät nuhtlema, Sis wõtlem pat
tust käändä. Se nuhtlus om kül tenitu, Sest eggäüts
om essinu. Ei ütšik olle wagga.

2. So kätte me hend' anname, O Jssand, armas Jumo
mal, Sest so man meije elläme. Siin meije nouw om
rummal, Sest meije waine ello siin, Ei olle muud, kui
waino nink piin, Sult meije rõmu odam'.

3. Kumb terrä om, ke wiljä toop, Kui muld ei katta sed
dä? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mattap sed
dä, Sis perräst auro sisse läap, Mes Jesus meile walmis
teep, Et temmä taiwa lannu.

4. Kes taht nüüd surma peljätä? Se olgo noor, ehk wanna. Kik sawa surma näggemä, Se om se wanna sõnna. O! õnnis om se Jnnimen, Ke kolep ni, kua Sis meon; Sest nida kooltas õnsast.

5. So henge nin k so ihho eest Las Jummalat hoolt kanda, Se saap meid päästmä häddä käest, Nin k puhhä englid andma. Ja omme armo siruga Meid Jummal tahhap warjota, Kui kanna omme poigi.

6. Ehk olgo päiw, ehk olgo õ, Sis Jummal kahjo ke läv. Se kik om ütfind' Jesu tö, Et kurrat meid ei nelä. Surm tulley meile Adamist, Ent ello annap Jesus Krist, Sel olgo aum nin k kuttus.

248. Kommi Sterblicher, betrachte mich. Wiis. 1. Oh surmilik minno mälletä, Sa ollet, olli minna. Mes ollet sa, ma olli ka, Mes olle, käl saat sinna. Ma lätjē een, sa tullet ka, Sis ärrä olgo uskmatä, Surm tulley töttest julle.

2. Oh walmista, ja kole täääl Sel ilma himmul ärrä, Ja mõtle ikkes surma päääl, Surm nõuwap ka so perrä: Sest täämbä sai förd miunule, Ehk hommen tulley sinnu le, Kes teet, ehk täämbä õse.

3. Sis ärrä wõtgo mõttelda: Ma olle noor, käl aiga. Surm tahhab kile korrista, Ei holi noort ei wanna. Käl pea jõuwap wiinne aig, ke korristap so, nin k ka kik, Se päle ikkes mõtle.

4. Käl kueri om, et mõnni mees Kik seddä tuhjas panep, Ja omma õnnistusse eest Ni weidi murret kannap: Ei tahha seddä usku mitt, Mes temmä omma silm siin näep, Et woip ka noort koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuh k, Mes wiimisel otsal näid dat. Oh mõtle, et sa eggä puh k, Kui hengät; henge heid dat.

dät. Sa arwat harwa kawwette, Kui om üts sammo ennege, Ja surma puhhuu kannat.

6. Mul om hä terwas, ütlet sa, Woi häste sirowa, jurwa: Kes teet, ehk kirsto reggiä, Om te pääl kirsto turwa. Surm annap kätte pikrefest, Surm leikap leirwa pallafest, Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kui lummi päirwa wasta; Kui warri, hain nink kerge leht: Kui haina pääl le kaste: Kül koggematta tulles aig, Et Jummalaga jät tāt kē, Jo läts, sis rahwas ütlet.

8. Kui ellät, ellä nida ka, Et õnsaste woit koolda, Kül surm woip sinu teedmatta, Siit äkkist ärramurda. Oh mõtle, mõtle, peake, Üts ainus filmä pilgminne Wiip ig gäwest so ärrä.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wõhhest ollematta, Ni, kui surm kinni harap so, Ni om sul päsemättä; Ni kui sa ilman kole tää, Ni sinna jälle tõffet sääl, Se olgo ikkes melen.

10. Oh ärrä wõtgo mõttelda: Ei olle jöht weel häddä; Kui haiges sa, sis kána ma, Kül Jummal kulep seddä. Ehk peät ilma többeta Siit ilmast ärräminnemä, Kes sis sul appis tulles?

11. Ke pattu teed káup rõmuga, Ja lodap armo päle, Se nuhheltas ka armota, Ei pässe pörgust jälle; Sis enne surma kole siin, Et sul ei tulle pörgo piin, Kui Jummal kõhnut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mõtle: kui niid peäs Se armas Jummal tullesma Sel tunnil mulle wõras; Kas õnsaste saas koolma ma, Ja rahbul ärrä minnemä? Sis surm sul ellus tulles.

13. Kui Jummal sure auwoga Sel wiimisel päirwal tulles, Sis saat sa tairwan ellämä, Et surm sis ärrä löp

pep. Oh surma wasta walmista, Et löppes sinuo häddä
 Za: Ja wiimse päle mötle.

Mattusse Laulo.

249. Tun last uns den Leib begraben. Blie. 2.
 Nüüd kolu kehhä mattame, Nink ussume kil kindmäste,
 Et temmä sure römuga Saap wiimsel päiwäl töf
 sema.

2. Muld temmä om nink mullas saap, Gest Jummal
 jälle ärrätä, Kui Kristus omma passuna Saap lastma
 tullen ajada.

3. Heng Jummalan iks elläp sääl, Ke teddá selgest
 armust sääl Om omma Poja werrega Kil pattust lastnu
 lunasta.

4. Kil temmä murre, waiw nink piin, Om önsalt otfa
 sanu siin; Om Jesu koormat kandnu tääl, Nink elläp
 sifli koolden weel.

5. Heng elläp ilma waiwata, Se kehhä makkap rah,
 hoga, Saap selgest ärräselletus, Nink wiimsel päiwäl
 römustus.

6. Siin olli täl waiw elläpä, Ent sääl saap röm täl
 ollema, Kun löpma saap kil temmä waiw, Nink temmä
 paistma kui se päiw.

7. Las teddá nüüd siin maggada, Nink läktem koddos
 römuga, Kil olgem walmi noppeste, Surm tullep meile
 ligille.

8. Meid arwitago Jesus Krist, Ke yörgust meid nink
 kurratist, Om päästnu omma Werrega. Täl olgo Ten
 no ütšindä. Amen.

250. O wie selig seydt ihr doch ihr.

Oh! kui önsa omma pühhä taiman, Kumma waiwast
 wallal sanu surman; Nemmä päästnu ärrä, Kui meid
 wangin peap ilma käärrä.

2. Jlm

2. Ihm ei olle muud kui wangi kodda, Kun om peljo,
hirmo, waino, södda; Mes siin om tutta, Se om murre,
Kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle tairwan sedda wairwa, Säääl woit julgest,
rõmun rahhul saista, Kui saat sa sinnä, Ei so rõõm sääl
wähhembäs woi minnä.

4. Kristus pühhip neide filmä ärrä, Kes siin ißken
nännu ilma käärrä, Säääl sinno kõrwa, Tärgeß engli rõõmo
laulo kuulwa.

5. Kui sis meel tahha ärräiouda, Kui mo Jummal
wõttas tairwa nouda. Kes tahhas jäda, Siä ilma, Kun
om häddä nättä.

6. Oh! sis armas Jesus meile tõtta Niin meid kure
jast ilmast õnsast wõtta; Kes siin woip jäda, Kui om
parremb asse tairwan tedä.

251. Jam mäesta qviesce qverela. Wiis. 2.

Oh! jätke nüüd mahha kii kaibmist, Arge tõstko ilm-
assjata wainomist. Ke ärrä siit õnsaste läwä, Gest
surmast ello sisse sawa.

2. Mes tewä ne illusa kääpä? Ne tundmisses meil tar-
biß läwä, Et meije kii peame moistma, Et koolja sest har-
wast saap wõusma.

3. Nüüd om meije filmil kii tutta, Et koolden om löbe
nu kii sutta; Uig sissi saap joudma kii pea, Et ello saap
jälle se kehä.

4. Uig tullep, et Jummal saap tõtma, Niin koolja
luid kii ütte wõtma, Neil andma taas henge niin ello,
Ja kinkmä weel tarembat illo.

5. Se kehä, kumb mullan nüüd hengäp, Saap, dije
kui heng ärrä lendäp, Ni mullast siit tairwatte rühkmä;
Tält Jummal saap wairwa kii pühkmä.

6. Kui heidetäs mulda üts terrä, Sis koold temmä

Toggona ärrä, Weel tulley se sistinä ette, Nink toop omma wilsä me kätte.

7. Se kehhä, kumb mullast sai tettus, Saap nida ka mullaga kattus, Ei mulda jä iggäweß mitte, Ent tulley fest mullast jäll' ette.

8. Siin sisset om moistlik heng olnu, Kumb Jummalä su läbbi tulnu; Sel sijä ka jälle om tulla, Kui taiwoal nink maal ärrä sulla.

9. Sis wötta nüüd, muld, kehhä wassta, Senn' et teddä Jummal taht tösta, Kumb teddä fest hawwast saap toma, Ei unneta ta omma loma.

10. Oh! et jo se päiw pea tulles, Kui kooljil saap tousta kil ülles. Reid, Jesu, sis awwita sinna kil sinnoga taiwotte minna.

Iggäwetsest ellust.

252. Wie schön ist unsers Königs Braut.

Kui illus Jesu mörjsä om, Se taiwa liin Jerusalem, Kui teddä enne karwest näet, Mes olnes weel, Kui mannu saat! hä meil, so näeme, sul laulame; Oh önnis, ke saap ütšköd sinnäke.

2. Ea om kui mörjsä ehhitet, Nink ommal mehhel walmistet. Se illoga saap temmä sis Säält tullemä, kui arw om täüs: Sis saap se taiwas wastses, nink se ma, Eod'assi pässöp ommast waiwast ka.

3. Ma näe jo waimun ette siin, Mes illus forjus om se liin, Kuu Jummal innimiste man Om essi heldest ellä man: Kui uemmä temmä omma rahwaken, Nink Jummal essi neide Jummal om.

4. Ei kuulda ennämb ikmist sääl, Ei kurbusse nink murre hääl: Mes wannä ilma perrält om, Om kōhhalt otsan, jallul maan. Ke istup järje pääl, se kulutap: Oh kaegē! mo xpm kil wastses teep.

5. So tettäs wona mörsja tääł, Se tarbis wastfos ilma paał: Et saal saas kittus Jummalal, Niink ommandus sel kunnigal. O kallis liin, kui paistwa om so rööm! Käl sul hääđ hulka koddanikku om.

6. Se wanna päiw ei paista saal, Om tóine walgus saal kui tääł: Sest Jummalala suur auwustus, Niink Woon om neide walgustus. Sen walgen kääwa ónsa paggana, Sest sawa ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Niink mes saal náttäs alitjin, Om puhhas lábbi paistwa laas, Kui temma pále kaetas. Se lina kerl om Jssand niink se Woon, Se pöigmees perkus käl sel mörsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perlist ómma wárr ja. Oh tósta müri kõrgece, Et náttä saas so paistminne. Ma náe so käl, ei katta jinno ó, Oh olles ma so sissen essi jo.

9. So müri, ohja paistwa tóóst, Neist kallast kirowest illusast, Suur om käl Engli auwustus, Kumb wárráide paał ka náüs. Ei sinná sa joht wólsja, rojane, Ehl wárré käl it's saistwa wallale.

10. Mo terwe süddä röömsas lát, Et ma ka olle kirjotet Se Wona ello ramatun, Saal árráwallituide man. Ma taggane kil pattu pürretust, Et mul saas Jesta mörsja ossaust.

11. Mo ust se lábbi wáráp tóóst Kil waimo wanna tühhiust, Niink odap wastse lina paał, Ja selgid wastfid asjus saal: Ma perránda kil Wona werrega, Se om se wóimus, Kumba himmusta.

12. Oh árge immetellege, Et minna paał muud ei te: Ei karsi mörsja kanne ke, Aig lát táll ehren ennege; Sest kel om saja pále walmistust, Se póllep kil muud ilma tühhiust.

13. Kui mo weel ámbpökääntäs sis, Ni et já latse soars

natses; Käl jääp Jerusalem mul sis, Gest särätsid sääl
 tabhetas. Sis tulle minna alla temmäga, Nink määst
 auro weel saap ollema.

14. Kik wanna löppi ärrä nüüd, Ma tunne wastfest
 waimo tödd. Mo Boon, oh terre tullemast, Mo Pöig
 mees rühhi ülkewäst. Auro kittus tenno löpmata, Nink
 iggäwest Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis. 9.

Se aig omlliggi tööst, Sa tullet Jesus Krist, Ei woi
 sa kauges jädä, Ne tähhe andwa tedä. Me silma
 omma nämmu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tettä tääl? Ma loda iks se pääl, Mes sa
 mul ollet ülnu: Et tabhat jälle kutsu, Mo ihho minno
 hawwast, Nink pästä kigest waiwast.

3. Oh Jesus, kui ni hä Mo järg saap ollema? Kui sa
 mo hólma wöttat, Nink taiwa häga södät, Sis kui mul
 ma poolst sinnä So mannu taiwa minnä.

4. Kui maggus saap so hääl Mul ollema sis sääl, Kui
 sinno armas süddä Mul selgede saap tedä, Kui minna nink
 mo welle Sääl tunneme so mele.

5. Kas ma ka römu eest Sääl jowwas silmä weest
 Hend keeldä kui so arms Sa nätta, nink so römo? Eht
 woisse ülle pöste Käl pissara sis jowse.

6. Mes kaunist walgustust, Mes armsat römufust
 Woip mul so Valge sata, Kui so sa eesmält nätta, Käl ma
 sis immetelle So armsat, heldet mele.

7. So silmä nink so su, So ihho hawatu, Kumb siin mo
 kindmä lotus, Saap mul sääl nättä antus; Reid hawu
 sa ma putma, Suud anden, umbre wötma.

8. Sa thjat ütfindä, Kui maggus nink kui hä So para
 disti manna, Mes ette lasset panna. Mo meel ei moista sedä
 da, Ent siski ussup süddä.

9. Ent mes ma ussu nüüd, Se om üts kōwwa viid,
Nin̄ wārāp tōttest ärra, Kik rikka rahwa warra; Gest
hukka lāt kik rikkus, Mo perrändus jääp ikkes.

10. Oh Issand, kallimb hä, Kik werre pissara Mo somin
sawa liigma, Nin̄ rōmu perräst tuihma, Kui läbbi taiwa
usse, Mo heldest lasset sisse.

11. Oh tulle, maitsa nüüd, Mo latseken, kik hääd, Mes
Essäle nin̄ mulle, Kik anna minna sulle: Oh tulle, saat
sa kutsma, Siin peät rōmun häitsma.

12. O waine ilm! mes om So rahha, kuld nin̄ rōm
Se taiwa rōmu wasta, Kumb kullaga ei masta; Kumb
tallel pantu neile, Ke armsa Jesusselle.

13. Sääal om se Engli ma, Kik önsa henge ka; Sääal ku
lus armsid laulo, Ja rōmu-māngo hōlli. Ei olle rist sääl
tedä, Ei surm, ei wallo nättä.

14. Ent olle wait mo keel, Mes mötlet sa mo meel? Kas
süwruust woit nättä? Kas noudmata woit tutta? Se öm
om arwamatta, Nin̄ ärräütlematta.

15. Ent so, mo kallis Hä, Ma peä jätmata, Nin̄ mötle
iks so päle, Sa tinkit taiwan mulle Weel ennāmb, kui ma
sōwwa, Kui arwa, ehk kui pūrwa.

16. Nig lāt jo iggäwes, Enne kui üllewäst Sa, Issand,
rühhit tulla, Ja täüdät himmo mulle, Oh et weel täāmbä
sunnis, Et sa mul tulles ömes.

17. Ent dige aig om sul käl tedä, anna mul, Et ma wois
walmis olla, So mannu nida tulla, Et ikkes hole kanna,
Nin̄ söänd sulle anna.

18. Mo, Issand, juhata So pühhä Waimuta,
Kui sa sult rohket armo, Ei lohto-päiw te hirno, Sis löp
pep kik mo walto, Kui annat rōmu ello.

Pörgu wallust.

254. Komme her iht Menschen Kinder. Wüs. 24.

Oh! tulge innimisse, Oh! tulge wairwalisse, Ja pande
ke tähhele, Kui hirmus neide ello, Kui rasse neide
wallo, Ke pattu tennu julgeste.

2. Oh tulge! wötkem sinnä Se wallo paika minnä
Niud enne möttega; Oh kulgem häste seddä, Kui hir-
mus neide häddä, Et ärrä ei woi üttelda.

3. So süddä roga kutsup, Nalg iggäwes so litsup, Ei
anta rasolest, Kul janno tullep päle, Ei anta tsilka sulle,
Kui tuld nink törwa iggäwest.

4. Siin kalli reiwä katiwa, Sääli mudda, porri matwa,
Ei sa muud ehteke: Kul tubhat tulle kirge Pää päle kollo
löwä, Jääti siski ilkes allaste.

5. Kus om so ello maja? Kus woi sa assend saia? Kes
annop sulle maad? Ei olle muud sääl tedä, Ei ka muud
assend löidä, Kui pimme org nink pörgubaud.

6. Siin ilman ofsit auwo, Kui saat se tuhjä sawwo, Sis
surestellet sa. Sääli kurrati so uarwa, Nink laitwa sinno
ärrä, Sis om sul häbbi ofsata.

7. Kes peap auwustama? Kes kuttust sulle roma Ni
hirmsan wallun sääl? Sa ollet Jesust pölgnu, Nink tedä
Dä ärrä salgnu, Kui sinna ellit ilma pääl.

8. Siin wöttat seddä kittä, Nink omma aiga witä hä
seltfimeestega; Sääli muud ei olle lota, Ei ka muud feltfi
ota, Kui lige pörgulistega.

9. No, kumbe hukka saatnu, Et pörgu rose tötnu Siin
ütten sinno ga; Ne sinno ärrä sundwa, Ja hirmsast ärrä
wandwa, Nink heikwa hättä löpmata.

10. Ke joti mannu tükwa, Siin ö nink päima laewa, Ja
praatog, taplewa; Ne töine töist sääl pestwa, Nink hamma-
stega listwa, Kui penni üts töist purrewa.

11. Ke ilma lusti kirtwa, Ja rõnu ello püüdwa Siin
tansten, karraden; Ne ištwa suren waiwan, Ja pallawan
nink kälman, Ei olle lusti elläden.

12. Käl wahhest mõnui wallo, Ja waiwalinne ello
Siin pinap innimist: Käl többi ärräkuruap, Lukonti ärrä
murrap, Teep rammo tummas waiwalist.

13. Mes saap sis pörgun sama, Kun peap koggotama
Käl suggust willitsust, Kui ütten hopin sulle, Ja hullan
tulley päle Hirn, häddä, wallo, jälletus.

14. So silmä ištwa päle, Nink pösse mödä alla Jooštwa
ke pišara, Ent sa näes ligel mehel, Et sul es olles cäl Siin
ilman silmi osnu ka.

15. Siin om neil kōrwul himmo Jks kuulda tühjä rõnu,
Ja jutto ajamist. Sääp pörgun muud ei kulu, Kui kurrea
tide laulu, Ja hirmsat rõõkmist, hundamist.

16. So hirmus pattu kehha Jääp ni kui reip sääl mah-
ha, Nink hašup kurjaste, Käl mõrru kurri maggo Sääl
tulley ütte folkō, Nink waiwap sinno hirmsaste.

17. Käl kurrati so kıştwa, Ja paistast tõise wištwa, Käl
tulli kōrwetap; So soni, luid nink lihha Se kurja waimo
wihha, Käl üttest ärrä wennitap.

18. Mo, mäe, kinnikatke, Ja, mättä, allamatke, So su
sääl tännitap. Sunnis, ke seddä tunnep, Nink häste meelde
pannep, Ja aigfast ello parrandap.

Hommungutse Laulo.

255. Daß du mich diese finstre Nacht. Wiis. 2.

Siin mödä läts se pimme d, Om Jummal, sinno, arms
tō. Päino paistap meile selgede, Nink toop meil
omma walgusse.

2. Sest tahha minna tennädä Mo Jummal ar nüüb
rõnuga, Ke minno kaitnu pimmen häst, Nink hoidnu
lige kurja eest.

3. Eas rahhun minno maggada, Et surm es woi mo
toleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli, pikne mo
es lo.

4. Gese, Jssand, sinno tennâ ma, Nink valle, hoija
tâambâ ka, Mo ihho, henge paimenda, Nink kigest kurjast
arwita.

5. Et ma mo assa tallita, Et eggâmes woip kittä-
dâ. Mo tole anna siggidust. Nink se man ka hâad
terweust.

6. Oh! Jssand, minno mannu ja, Et minna walla-
tuf ei lâ. Heng', ihho, nast nink latsekest, Reid hoija
kige kurja eest.

7. Mo maija nink mo wiljâ ka, Sa, Jssand, essi
bnnista. Eas mulle bnneš tulla se, Mes môtte, te eht
kbnnele.

8. Eas ikkes sündi Nurwuf sul, Nink perrâst hââš nink
bnneš mul, Kif mes ma te nink tallita, Se pâle, Amen,
ütte ma.

256. Gott des Himmels und der Erden. Wiis. 6.
Jummal taima nink ma toja, Jssâ, Poig nink pühhâ
Waim, Sinna ô nink päiwâ toja, Kelt om päiwlik,
ku nink taim, Ke kif omma wâega essi jowwat tallita.

2. Jummal, minna tennâ sinno, Et sel hirmsal ôsel sa
Olet heldest hoidnu minno, Et ma jâise kahjota, Nink et
tigge wainlanne Kurja mulle siin es te.

3. Lasse must ka môdâ minnâ Nüüd se kurri pattu ô,
Jssand Jesus, jättâ sinna Mul so raigi wallale; Sâäl
ma ikkes nouwwo sa Omme pattu kistota.

4. Anna, et ma sinno pole Kânâ kif mo môtteid nüüd,
Nink mo heng' eest kanna hole, Et mul andiš saap mo
küüd, Kui sa omma kohtoga Zlma tullet sundima.

5. Omma sonna perrâ kânâ Sinna essi minno teed,
Tulle

Tulle mulle appi täämbä, Sulle auwuf tettä tööd. Kuisa mo ei auwita, Sis mo tö om assata.

6. Ihho, henge ma sul anna, Mes mul om, so lätte kil, Meide eest sa hõle kanna, Olle mulle armolik. Sa mul ollet kinni paas, Gest so päle lodetas.

7. Sinno engel abbiß tulgo, Kurratit mult ajama, Et mul häddä ärrä olgo; Las so hoold mo paimenda, Ke ka minno wimate ülles sadap tairwatte.

257. Du heilige Dreyfaltigkeit. Wiis. 2.

Almainus Jummal üllewän, Sa Essä, Poignint pühhä Waim! Oh tulle essi minnule Sel päiwäl appis heldeste.

2. Oh hoija ihho, hengekest Sel päiwäl kige kura eest, Et kurrat kahjo mul ei te, Nink häus ja narus ma ei lä.

3. Se Essä arm mo kaego, Se Poja heldus saatko mo: Se pühhä Waimo walgustus Mo hengest saatko pimmedust.

4. Mo Loja saisa minno pool, Mo Lunnastaja kanna hoold; Dromustaja ehbita Mo heldest omma andega.

5. Oh Issand minno önnista, Oh Issand minno walgusta, Oh Issand tösta minno pääl So Palget, anna rahho mul.

258. Des Morgens wenn ich früh aufstehe. Wiis. 2.

Ali tösse ülles hommungult, Nink maggama lä öddangult, Mo silmä! so päle kaewa, Sul, Jesus Krist, hend' anna ma.

2. So pühhä wiije raije wäen, Woi minna olla rahho kääen, Mo ihho henge auwoga; Mo rööm so werri üte sindä.

3. Gest, o Krist, risti kanno pääl, So werri listut patu sääl. Ma walwa, ehk lä maggama, Mo man sa ollet armoga.

4. So engli omma minno pool, Ei olle kurratist mul
hoost. Kun olle ma, sääl ollet man, Sult tulley kii mo
tist nink dn.

5. Ma ellä, ehk ma kole tääl, Sis olle ma so omma weel ;
Ma anna henge sinnole, Wi seddä tairwa önsaste.

259. Jch danck dir lieber Herre. Wiis. 3.

Mit tennä, Jssand, sinno Niüd kigesti suddämeest, Et sa
sel minno Ni hoidsit kurja eest. Sel öfel minna
olli Siin häddän hirmsaste, Ent Jssand essi tulli Mul ab
biß armsaste.

2. Gest tahha siin nink tairwan Ma sinno tennädä,
Nink tahhas, Jssand, wairwan Ka täämbä awwita. Ma
seddä sinnuft valle, Se om la sinno meel, Et minna waga
ga oile, Mo tahemist murra tääl.

3. Et ma ei essi ärrä Se dige te-ra päält, Nink kurrat
mulle käärrä Ei tösta siit ehk säält. Ma palle, armo läbbi :
Mo söäud walmista, Nink sinno pühhä abbi Se wasta
tähhätä.

4. Las minno lotust panna So päle, Jesu Krist, Mo
pattu andis anna, Nink päästä kurratist. Ei sinna mulle
kellä, Mes tootar mul niüd, Gest sinno surm saap neelmä
Mo pattu nink mo Süüd.

5. Las lotust minno löidä, Kumb rikmatta iks jääp,
Et selle armo uäidä, Ke mulle kurja teep, Et hääd woi
tälle tetta, Ei ofsi kastrou tääl, Nink armun teddä nättä,
Kui tahhav sinno meel.

6. So söyna las mo ofsi Se kurja ilma päält, So sulla
seß hend' kutsu, Ei pelgä kurja weel, Kumb läändä wois
mo ärrä So selgesti töttest siist, Mo ärrä jätko perrä Siin
ilman, Jesus Krist.

7. Las seddä päirwä löype Mul, sureß awwus sul, Er essi
mä ei oppe, Ent kinni usk jääß mul. Mo hoita, wötta ette,
Nink

Nink wiija nurme päääl, Mes sa mul annat kätte, So ho-
len olgo weel.

8. Ma sinno sin nink miijal, Kig' hä eest kittä häst, Mes
olle eggäl ajal, Ma sanu sinno kääst. So ihhoga mo so-
dät, Kik hääd teet sinna mul, So werrega mo jodat, Gese
olgo tenno sul.

9. Kik auro om sinnul kergeest, Nink jääp iks otsata, Se
sundus om sul järgest, So ün meil' tulgo ka. So armo-
las mo tötta, Kui surm om minno pool, Nink ussu möka
wötta, Kumb rikkup kur'a Noolt.

260. Ich dancke dir Herr Gott in deinem.

MA tennä sinno, tairwa nink ma Loja, Lääbbi Jesum
Kristum sinno arma Poja, Et sa sel dsel minno ollet
hoidnu, Et oht nink häddä mo ei olle löidnu. Ma palle,
sinna tahhaß minno täämbä Kik pattu sü nink kahjo eest
paimesida.

2. Gese minna anna kil so kätte, Jummal, Mo ihho,
henge, minna waine rummal. So engel jägo mulle kigen
waiman, Nink olgo minno man sin nink ka tairwan, Et
kurrat, ke mul kahjo tahhap tetta, Utteke wälke ülle mo ei
wötta.

3. Meil leibä, rahho armust tahhaß anda, Nink sinno
nimme ausalikkult kanda. Meist känä tööre nink suurt
hättä ärrä; So pühhä waim meid ärrä jätke perrä.
Eas karwen me mant kallist aiga olla, Nink ünsusseß kil
assa meile tulla.

4. Oh! Issand Jummal, kaitsa armolikkult Kik,
lumma tahtwa ellä rahholikkult. Ent kike minno hdim-
laisi nink tutwa, Kun nemmä omma hoija neid kil suttä;
Neid päästä, Issand, kigest kurjast selgest, Nink anna neile
omma rahho heldest.

5. Kik kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke appi-
heit.

heikwa haddan, mehbil, naisil, Sa nauuda romu neile
neide wairwan, Nink pasta wiimselt figest kurjast tairwan.
Kik pattast waisi armo sissen kanna, Nink figil onsalikko
surma anna.

261. Ich danck dir schon durch deinen. Wiis. 38.

MA tenná so, et ollet mo, O Jummal, armust hoidnu
Sel pimmel bööl, et minno weel Se páiw om terwe
löidnu.

2. Sel ösel mul suur hadda kül Sääł pimmedussen olli,
Kui kurri tö, nink päle se Kik pat mo päle tulli.

3. Ma palle sest so süddamest, Oh! anna andis mulle
Mo rasse süüd, mes minna nüüd, Nink enne patnu sulle.

4. Sel päiwäl ka mo paimenda, Eas mo so appi nättä,
Et ei moi ni kik kurrati Mul minki kahio tettä.

5. Mo juhata so Wainuga Hend pattu eest siin hoi-
da, Et päiw nink ö wois minno tö So Mele perräst löidä.

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Kik sinno hoolde
wötta, Nink tahhas kaan, sel päiwäl maan Mul, Jesus,
abbisötta.

7. Et minno pääl se kurrat tääl Es woissi woimust
löidä, Kui Jummal hool om minno pool, Sis woip se
mo kül hoida.

8. Om tedä kül jo ammo mul, Mu abbi tühhi olnu; Mo
mannu ja so abbiga, Sa ollet abbis tulnu.

9. Sel olgo auru, kel om suur nouw, Sel Issäl nink sel
Pojal, Nink Jummalal sel Trööstijal, Sel ma nink
tairwa Pojal.

262. Aus meines Bergens Grunde. Wiis. 10.

MO soäst, armas Jummal Ma anna tenno sul, Nüüd
warra, waine rummal, Nink kuni Ello mul: O
Jummal üllewan, So littusseh nink auruß, Nink mulle
önsas nouwus, So Poja Kristo een.

2. Et ma so armo maitfnu Niüd ässä öfel häst, Kui ollet sa mo kaitfnu Ni mitto kahjo eest; So pallep minno hääl, Sa tahhaß andis anda, Ei mitte wihha kanda Mo suri pattu päääl?

3. Sa tahhaß heldest armust Mo hoida täämbä kaan, Et kurrat ei woi pörgust Mul kahjo tetta maan. Oh! päästä waisuffest, Niink hojja wangist, söddast, Ka we nink tulle häddäst, Niink äkki surma eest.

4. So hoolde, warra, ilda, Mo ihho, henge gaan, Mo wannambid, nink wilja, Mo auw nink ello maan; Ma anna, Jssand, sul, Ka minno sugguwõssa, Se man kiff minno õssa, Mes ollet andnu mul.

5. So engel mulle jägo, Mult ärrä mingo mit, Et kurrat ärrä tekko, Mul kahjo middakit, Siin hädda orru päääl, Ei ihhul, hengel häddä, Ehk waiway minno süddä, Niink hukra sadap weel.

6. Ma iasse Jummalat tetta, Mes temmä eßi tahh'p, Kõl häste temmä nättä Mo tö nink aßi saap. Niink mes mul tarwis weel. Ma kånä temmä pole, Ma anna temmä hoolde, Kui tunnep tekko päääl?

7. Se päääl ma tahha julgest Niüd Amen üteldä, Ei Jummal lä mo kühjest, Sis ilma pelgmättä Ma künitä mo kat, Mo tödd ma wõtta ette, Kumb tullep minno kätte, Mul Jummal andko hääd.

263. Wach auf mein Herz und singe. Wiis. 26.

Mõ süddä walwa jälle, Niink anna temno selle, Ke sulle õmie tonu, Kiff aßi häste lonu.

2. Kui minna pimmen olli, Sis kurrat päle tulli, Tahh minno ärrä neeldä, Ent Jummal se wõt keeldä.

3. Ja, Jssä, kui ta trotsnu, Niink minno sürowä otsnu, Sis olli ma so kæn, Niink hojetti so wæn.

4. Sa ütlit : lats, nüüd makka, Käl sa saat jämä waba ; Ma tahha armo heitä, Nink sulle päiwä näütä.

5. So sonna sai nüüd kätte, Sest päiw om tulnu ette ; Waiw om mult ärrä lännu, Mo ollet wastseß tennu.

6. Sest ohwoit pürowät sinna, Siin lanna andet minna, Mo ohwoer nink mo salwi Om minno laul nink palwe.

7. Neid ei sa sinna laitma, Sest sa woit swändkaija, Nink tijät, et ei olle Mul muud, mes anda sulle.

8. Sa tahhaß otša wijä So tödd, nink aiija sijä, Ke mo le päiwä ülle Woiß wötta omma sulle.

9. Mo tö las kõrda minnä, Nink önnista kil sinna, Et Agus hä woiß olla, Ka önsalt otša tulla.

10. Mul, Jssand, önnne anna, Sul swänd honeß panna. So sonna olgo mulle Koog, et ma tairwa tulle.

264. Jetzt leuchtet schon vom Zimmels. Wiis. 38. Nüüd paistap taas Meil üllewäst Se armas päiwä walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas diges, puhtas, selges.

2. D'üllemb hä Ei kälba ma Joht hennesest hääd tettä : Mo ärräta Nink kinnita, Et ussu ello näütä.

3. So wainuga Mo juhjata, Et lihha ärräwära, Et no pede Ma otšma lä Se ristii ello perrä.

4. Oh allusta Nink löppeta Mo sissen ussu ello, Et auwus sul Ma ellä tääl, Nink tullus lähhämballe.

5. Oh kassi sa Mo hengest ka Kil essitust nink kurejust. Za anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma nörkust.

6. So jowwoga Mo kinnita, Et ma so armun palla, Nink et ina tääl Ka armo weel Woi näütä lähhämballe.

7. Weel päle se, Om minnute Ka waja kindmäs jäda So armo seen Nink ussu wäen, Et haljas puus woi sada.

8. Sis anna nüüd Mul omma hääd, Et paljo sukku lanna,

Kanra, Nink eggämeest Ni orja tööst Kui tahhap sinno
sonna.

9. Oh juhata Mo jalgu ka Se dige te-va päle, Et
mahha jääs Kif kånätus, Nink ma ei essi jälle.

10. Oh Issand ja! Mult kela sa Su-rivistrahwa ello,
Kun eime su Zlm ussita Taht näütä omma illo.

11. Waaspandminne Nink kawwal tö Om kurja wai-
mo pettus, Sest läbbi se Om mitmale Zo kahjo sanu tet-
tus.

12. Käl temmä näep, Et pea saap Sel ilmal otša sama,
Et temmä riik, Ne kurja kif Säääl pörgun sama jama.

13. Sest püwäp ta Wäärussuga, Nink kurja ello läb-
bi, Sel ilmale Za uskijle weel tettä wiimset häppi.

14. Oh, armas heng, Ei olle mäug, Oh walwa, puhka,
palle, Kif kawwalust, Kumb kurratist Saap ette pantus,
wihka.

15. Oh armasta Zks ütfindä Se puhta sonna tekku, Käl
sinnule Saap otsani Dieist sakramentist wäkke.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo Jummal, kui mul häde-
da, Et armun ma Sul kindmas ja, Nink woi so tanwan
harta.

265. Wie schön leuchtet der Morgenst. Wiis. 23.

Nüüd paistap meile illusast Se haw-täht saält üllewäst,
S lännu möda jälle; Kif lodu ette tullewa, Nink
wötwa wasta römuga Se kauni walge illo; Mes om
higman Tulen eäl, Orrun, mäel, Laulap päle Tenno-
lauw Jummalalle.

2. Mo süddä! nõsse ülles ka, Nink näkka wirgast lau-
lama, Wi kuttust Jummalalle! Sest sinna, Issand, ot-
set se, Ke wäärt om wötta hennele Luw, tittust, temmo, lau-
o.

Rõmmu-Laulu Sünnis sulle, Jesustelle Ussinaste Ki-
den paigan laulda häste.

3. Ma maggasi so siivu al, Es tijä joht, mes hättä mul
 Sel ösel püti tettä: Se kurja waimo karwalus, Surm,
 pörgu haud nint hukkotus Ots ihho, henge pettä: Ei ka
 Minna Ennamb olles Tulnu ülles, Kui so lassi Mo es
 olles kaitfuu esji.

4. Sa, Jesus, minno ainus õn, Mo henge rõõm mo
 kurbussen, Sa päästsit heldest minno; Sa kaitfuit minno
 kahjo eest, Nint saatfuit warju üllewäst, Gest olgo sulle
 tenno. Mo meel, Mo keel Ritko sinno, Laulko tenno,
 Kif mo ello Andko sulle tenno-laulo.

5. Mo Issand, maggus henge paas, Las omma armu
 warret taas Mul täambä wallal jäija; Mo warri nint
 mo kinni liiu, Oh kaisa, kui mo kurri waim Säält tahhap
 wäljä aija: Tulle Mulle Essi appis, Nint te häppes Kur
 ja waimo, Temmä wakke, temmä nouro.

6. Oh kalda essi üllewäst Mo päle wäljä õnnistust, Te
 wastfes minno waimo. Mo saatko sinno puhhä Waim,
 Et ammetin, mes kohhus om, Mul tallita om rõõm.
 Ilma, Sinna Joudo mulle, Et ma sulle Iluwas enne
 Ma pääl ellä, ma pääl kõnni.

7. Mo hoija õnnetusse eest, Ehk anna mulle kannatust,
 Kui risti tuul mul puhhup; Oh hämmeta nint kostota
 Mo sõand omma kastega, Kui murre poud mul johhup:
 Senni, Kuni Perräst waiwa Ma sa tairwa, Kun ei olle
 Waiwa, enge rõõmu ello.

8. Ent senni karga minno meel, Nint laula rõõmsast risti
 al, Gest tairwas airwas sulle: Oh kela murret sõamest,
 Gest ma pääl johhup õnnetust Ka fige armsambille. Selo
 le Olle Ussun kinni, Meil saap õnne, Rõõmu lätte Tõisen il
 man jälle kätte.

266. O Jesu süßes Licht. Wiis. 5.

O Jesu, walgustus! O om nüüd möda lannu, So
 armu

lumo paistus om Mul jalle walgust tennu : Mo ihho nin
 no meel Om unnest wirgonu, Nink om nuud himmoga
 So perra taudefu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul waisel anda ?
 Dh arra, olgo mo, Ma tahha hole kanda, Et ihho, heng
 nink waim Bois jada sinnule, Sel painwal ohdis ka,
 Ja andes utsinda.

3. Dh kae, Jummal, siin, Siin tullep heng so ette, So
 omma olgo se, So mordsjas tedda wotta: Siin om ka
 minno waim, Dh wotta hennele, Ja sellerä sa hend Se
 sissen bigede.

4. Siin olgo ihho ka Sul kerkus antu jalle, Ja hoes
 iggawes. O fige armsamb ello! Mo sissen ella sa, Mo
 utind liguta, Sis om heng, ihho, waim uts sanu
 maoga.

5. Ma panni ihhule Nuud jalle reiwid salga; Dh lit
 armsaste Mo henge omma palget: Mo ussu ehte om
 So bigus utsinda, Se om se aurov sark, Kumb ligil
 kil ha.

6. Las tarkust, armo mul, O Jesu, ehtes olla, Las
 yhuust, kannatust Mo pale waimust tulla; Ent fige ul
 mb sark Se olgo maddalus, Sis om mul ehte kul, Ja
 wa illus.

7. Dh Jesus arowita, Et taamba se ils melen: Et sin
 a ni kui tuul Mo umbre nink mo kullen: Et kil mo to
 nink waim, Mo sudda, heng nink waim So kittas bigede,
 Ja eggal tunnil maan.

8. Dh Jesus onnista Mo moottid, sonnu, tekku, Mo
 kaako utsinda So puhha waimo waggi, Et ma kil tal
 ta So nimnel kittusses, Nink sinno ommandus Ja ils
 sark iggawes.

267. O heilig, heilig, heilig Wesen. Wiis. 4.

D pühhä, pühhä, pühhä Jummal, Sa Essa Poig
nink pühhä waim! So orri olle minna rummal, So
ollet minno Essäken: Siin to ma laste kohhut sul, Et päi
wä walgust näüdät mul.

2. Mo ollet äsja ösel hoidnu So wäe armo korjussen
Ei olle kahjo minno putnu, Ma tösse ülles teroussen: Kui
kallis sinno heldus om, Kumb nõrku inimiste man.

3. Se rõõkwa louw, se henge püüdja Es suttu kahjo
tetta mul: Oh olle täambä ka mo hoidja, Nink ärrajätke
minno tääl: Ei sa mul muhjal rõmustust, Kui sinno armo
leppingust.

4. Ma otsi nüüd so sõnna perrä So armsa palge õnni
stust: Jä minno joud nink ello wärre, Kumb ei sa murtus
põrgu wäest. Kül lät sis narus wainlanne, Ei sinni kahjo
jo minnule.

5. Oh ärrajätke ilmal luppä, Mo Jesu armust lahhu
ta, Se ilm om ni täüs pattu roppo, Ei wässi minno essita
Mul ärrä olgo tedä joht, Pat, ahnus, kõrkus, surma roht

6. Ent, sest et ma weel tunne lihha, (Kes temmäst koh
halt päästap mo?) Sis koleta mo surma ihho, Kik patu
kumb mo wanginu. Oh kinnita mo usku ni, Et wäl
baujt sa hengele.

7. Se usk, kumb Jesu sisse tükkip, Nink temmäg
iaa? auwustust, Kumb Jesu mõrru waiwa pruukip, Nink
temmäg pühhas ellämist: Se toop mul hukkatusse ees
Säääl armo palka Jummalast.

8. Mi koletap sis ilma wälle usk Jesuga, kumb tainwa
lik: Mes Jesus mõttel, kõnnel, teggi, Se om sis ussu per
rält lik: Ke Jesu illo tunnep ni, Sel haisup lik ilm kurjaste

9. Las minno ussu tekku tetta: Arm, lotus, tõite, mad
dalus, Hä wire... man olgo nättä. Wainlaste wai
kanna

Pannatus. Las puhtust olla ihhule: Las hääd mo tetta
waistile.

10. So sanna minno sôand lâutko, Et ma so tahtmist
armatse: So Waim mo kairwo mannu saatko, Kust
wâlja keep so tundminne, Ta olgo iks mo oppeta, Ja
palwe pole ajaja.

11. Mo tö, mo kônnu nink mo môtte So jowwust, Jf
sand, sündko tödft, Mes mul mo ammetiu om tetta, Se
tarwis anna siggidust, Et suuno een nink sinuoga, O
Jummal, ma kif tallita.

12. Ent lige asja een sis sada So armo latfel kinnitust,
Et minna walgussen weerd wötta, Nink ei sa eunnamb pet
tetus: Sa ollet suremb, kangemb ka, Kui kif mo wastas
panneja.

13. Sis õnnista mo müüd niuk hoiija, O Jssand, õnnis
tusse kairw! So armoga mo sôand woija, So palge paistko
mul kui päiw. Mo päle tösta palget sis, So rahho jägo
agäwes.

268. Auf, auf mein Herz zu Gott dich. Wils. 15.

Jülles, ülles minne meel! Nink lähüne müüd Jums
malal, Gest õ om möda jälle: Ent õtje kui se ihho
hüüd Om üllewän, Teep omna tööd, Ni wuse heng,
nink palle.

2. Oh uatse, määrne ussindus Ka lodu asju man müüd
hüüs Se Loja wälke fittä: Kif ma nink tenmä elläja Se
Loja ouwo fittäwa, Ja otswa sures tetta.

3. Mes sa, mo süddä! ütfindä Sis nida tahhat laiffle
a, Nink kitrust mahha jättä? Oh ärrä olgo rummas
mb Kui töpra, ke sa illusamb Kui kif, mes ma pääl natta.

4. Müüd, Jssand, se om suuno tö, Et päiwä läbbi il
ale Saap walgus nink ka lamani: Oh lasse omna tar
st ka Mul hengen paista, walgusta Mo sôand, kumb om
anne.

5. Me sillikeffe nink mu hain Saap kostotust nink ehte maan Nuud labbi taiwa kaste. Oh kasta omma armoga Mo sband, et ma haljenda Nink heitse ussun haste.

6. Ja, Jssand, minno awwita, Et sedda paiva loppeta So aransa mele perra: Kui tulley iggawenne paiv, Et romus kaantäs kii mo waiw, Et sis sa taiwa warra.

269. Erhebe dich, o meine Seel. Wiis. 1.

Dh wirgu üles, minno meel, Se pimmedus lát mödä, Se Jssand paistap Sionil, Päiv om jo taiwan nättä: Oh tösse üles maggamast, Et hääd so sissen tallitas So Jummal, ke so walgus.

2. Kii peap walgen liguma, To mannu rühkma jälle; Esirä laulap warra walgen ka, Toop kittust Jummalale: Ni peap waimo walgussen, Ka palget kaändmä innimien Se pole, ke tooo walgust.

3. Sis lätkem töle röömsaste, Ja awwus Jummalale: Ja ngürkem nuud, kui toufeme, Ka üles waimo ello; Oh ärrä olgem walge man Ka ütte tunni laiskleman, Gest Jummal om me walgus.

4. Üts päiv lát mödä töisega, Nink meije tö jääp perrä. Oh armas Jummal awwita, Et pettus meid ei warä. Oh anna tö mau ussindust, Ja armo wälke, siggidust, Nink olle ussu walgus.

5. Sa näüdät meile, mäväst tödd Mell ussu te pääl tetä, Sis tulle meile appis nuud, Las önnistust meil nättä. Et kigel maal so kae tö Vääs eddesti, nink ilmale Saas kigen paigau walgust.

6. Ma palle, Jssand, walmista Meid omma mele perra, Et ma woi öigest prugida Se armo-aiga warra; Ni waimo latse pallewa, Ke sinno wihha pelgäwa, Kui sunni rap neid waigus.

7. Mo sissen ussu walgustus Üts wäe walgus olgo

Mo ehre olgo maddalus, Arm fige ille tulgo. Se tarkus
maddalussest keep, Ja suud nink soänd wallal teep, Gest
hengele sai walgust.

8. O iggäwenne walgus ja Mul öige te pääl appis,
So palgega mo römustä, Te löblikkus nink noppes, Et
tähen ma se lina lä, Kumb kullast tettu kauniste, Kun iggä
wenne walgus.

270. Der Tag vertreibt die finstre Nacht.

Päivä ajap ärrä pimme ööd, Müüd touse rahwas,
teffe ööd, Nink litte omma hoidjat.

2. Kif engli laulwa ussinast, Me Jummalalle iggä
west, Ke wallitsev kif assa.

3. Ne litka röijste linduga Kif hälelt teddä littäwä, Ke
söday neid nink kattap.

4. Se taiwas, merri nink ka ma Me Jummalat kif
tennawä, Nink tewä temmä tahtmist.

5. Ja kif, mes eäl lodu tääl, Kui woip, ni littäp ilma
pääl, Me Jummalat nink lojat.

6. O rahwas, kelle tarka meelt, Om Jummal andnu,
suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

7. Oh! mötle, et so Jummal so Om ommaß palges
lenu jo, Et sinna teddä tunnes.

8. Nink armastaf so süddämeist, Nink littäß suga iggä
west, Et ellät temmä armust.

9. Ta hääd sa ollet nännu kü, Mes temmä ifkes ten
m; Gest littä teddä ifkes.

10. Ka walwa, palle ussinast, So ello peä lassinast,
Nink olle ifkes walmis.

11. Se aig om sinnul teedmättä, Kui Jesus Krist saap
tullemä, Ent sinno kästäs walwa.

12. Sis ellä temmä leomissen, Nink pelgä teddä süddä
men, Kig' hä eest littä teddä.

13. Nink üttele: *Jffä* iggáwewest, Ma tenná sinno lige eest, Mes mulle ollet tennu.

14. So Poja Jesu nimmege, Kui taiwan teddá Littáwá, Kil pühhá engli ikkes.

15. Oh! anna, et ma nida ka Bois sinno nimme auwusta, Mi maan kui taiwan. Amen.

271. Für deinen Thron tret ich hiermit. Wis. 2.

S O troni ette astu ma, O Jummal, maddalussega, Ma palle árrá pöisgo mo, Eht ma kíl paljo pattunu.

2. So ollet, Jummal *Effä!* mo So palge perrá lonnu jo. So sissen ellá, ligu ma, Ma láás jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immet aolist Mo saggest pástnu háddá seest, Kui ello madel surmoga, Nink surm jo piddi wáráma.

4. Meeld, moistust sai ma sinno káest Sa annat ello tarwitust, Nink ka münd wakka söpra weel, Ke mul lát oppis háddán táál.

5. O Jummal Poig, sa ollet mo So werrega lunastanu, Nink sádust táutnu minno eest, Et *Effä* wihha löpnu tóost.

6. Kui wat nink kurrat hirmoga Mo sóánd hukka pannewa, Sis ollet sinna *Effä* man Mo wahhemes, nink minno ón.

7. Sa ollet mo Eest palleja, Mo rdinustus, mo henge Pá: So kalli werre lunnastus Toop hengust mul nink ónustust.

8. O wággew Jummal pühhá waim, So arm teep Eil mo sóámen! Mes háád mo ellun eále, Se om so perráalt tóiteste.

9. Et minna tunne Jummalat Kui *Effä*, nink kui *Effandat*, Nink temmá sóuna armasta; Se tullep sinnušt útsunda.

10. Et kiusatassen kindmäs já, Nink saisa risti u lig ma

ta, Niink tunne rdnuu sädämen, Jo dusast wära koolmissen.

11. Sest üttele minna, Jummal, sul Nuud tenno ka sel hommungul (öddangul) Se heldusse niink armo eest, Mes minno heng sai sinno kääst.

12. Mo ülle wäjä künita So armo kät sel päiwäl (ösel) ka: So hotel anna minna nuud Mo ihho, henge niink mo hääd.

13. Oh awwita sis minno hääst, Et wagga olle sädämeft, Et töifine niink petmata, Ei silmi een waas panneja.

14. Mo pattu wölgä kistota, Niink kannata mo waisega: Oh läüdä usku sädämen, Niink kinnitā mo lotusseu.

15. Mul kinki önsat otta ka, Ja wiimsel päiwäl ärräta, Et iggäwes sa nättä so: Amen, amen oh kule mo.

Öddangutse Laulo.

272. Mein Zeyland nim mich ein zur Ruh. Wiis. 62

Mo helde önnisteggija, Oh sada hengust mulle, Mo meeld niink möttid waigista, Mo häät niink paddi olle, Kun ma ilm wainwata Woi soga hengäda, Niink maitta stinman sädämen, Kui maggus om so armo viim.

2. Mo kela kigist wainlaisist, Ke tötwa minno pole: So harun anna hengämist, Kun kahjo mul ei olle, Sädäl om mul warjo tödft, Ei johhu karowalust. Kui sa mo wöttat hõimale, Käl ma sis rahho põlwe näe.

3. Kui ülles wirgu södä mo, Kui jannone sis joda: Mo Ellowörst, ma palle so, Mul pimmen appis tötta: Sis om mul tarwitust, So sissen önnistust. Sul sö, jo, waltra, magga ma, Sa ellät iks mo sissen ka.

273. Ach mein Jesu sieh ich trere. Wiis. 51.

Mitse, Jesus, minna tulle, Et päiw otta minneman, Niink ö päle tullesman, Sinno palge ette, palle: Tõmba söänd, möttid, meeld Henne pole ilma päält.

2. Minno päiwä läwä mödä Noppeste kui noli warb,
Et ka neide rikkemb arw Mi kui lödtsiwa tunl om nättä,
Ja kui wolas jöggi ka, Kumma pea kadduwa.

3. Ent, oh näitse! minna waine Olle siski holetto, Et ma
ö nink päiwä so Illes otssis, Jesukenne. Mitto päiwä
löpwa ni. Et ma kobbalt unnine.

4. Mul om häbbi käl se ülle, Sest sa toidat, kaitfat mo,
D uink päiwä-heldest jo: Milles ma ei otši jälle, Et ma
kawwaluffeta Se eest so wois tennäda.

5. Näwid ma tulle sinno mannu, Henge söbber, palle so,
Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om mödä läunu, Olle
sa mo walgustus, Aja hengest pimmedust.

6. Algata mul ikkes meelde Omme päiwi arwada
Läüdä söänd ärmoga, Sis ei jowwa pat mo neelda; Kum
sa päiw nink walgustus, Säääl ei rikku pimmedus.

7. Walwä; kaitsa minno häste, Kallis önnisteggija,
Omme kange kääga, Las so armo mulle paista. Anna, et
ma walwa ka, Ehl käl uino magganna.

274. Walts GÖtt, mein Werck ich lassē. Wiis. 3.
D tenno Jummalalle! Mo tö om otsan nüüd: Päiw
läts parhilla alla, Kääl mahha jättä tööd. Sis jättä
ma nüüd mahha Mo tekku töises luis; Ent, Jummal,
sul ma tahha Weel laulda melehääs.

2. Mo silmi, söänd, kassi, O Jesus, Essä Poig! So
pole tösta häste, Nink ohwritse sul käl: Sa ollet tö man
appis Mul tuhnu täämbä käl, Nink tennu kassi noppes,
Ja joudo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hääd terroust, kinnitust; Ma
olle tö man tundnu So armo siggidust: Sis piddi nüüd
mo teggo Käl kōrda minnema; Ke sinust ei sa wälke, Ta
tō om asjanda.

4. Ma kitta sinno, Jummal, Nüüd figest söämeft Sel
öddans

öddangutsel tunnül, Ja palle ligest wäest: Oh kule sinna heldest Mo waise palwust müüd, Nink kaswata ifs selgest Mo sissen ussu tödd.

5. Ni kui sa ennemuste, Jo ollet öddangul Hääd wiljält näütneu töeste Ni mitmal usklikkul, Ke lotiwa so päle, Sul söänd anniwa: Ni saat sa weel ifs meile Ka hääd sin teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Last wäljä turwikest, Käänd temmä jälle ausast, Ewi rahho kirjakest; Üts ölli leht suun olli Täl tullen öddangult, Sest tuus sis Noa jälle, Et wihha löpnu maalt.

7. Kats englit lähhat Jummal Sel Lottil öddangul, Sis sai sel abbitummal Hä waht sel rassel ööl: Na weiwasis ka tedda Säält wäljä hommungul, et temmä es sa hättä Sest tulle wihmast sääl.

8. Ni om ka kirjast nättä: Elias se Proweet, Kui maad its nähä hädda, Sai leibä käl nink wet: Ne kaarna tälle töiwa Jks leibä, lihha käl, Ja orjajis täl jäiwä Hommung-nink öddangul.

9. Ni saat sa, Jssand, töttest, Ka warra, ilda tääl, Jks andma ommast lättest, Mes ellun waja meil: Oh lähhatä meil taiwast So englid orjajis, Meid pästima ligest waiswast, Ja keetmä kurratist.

10. Darnas Jummal, kule Sis meije vallemist, Me kihhelkunda kela We, tulle kahjo eest. Nink lest et rahwas mässäp, Ja söddar, taplep tääl, So latji essi pessäp, Sis sada rahho meil.

11. Sest et so söuna polest Ka weel suur rimmedust, Nink kurratide kolist Saap kawwal appetust; Sis Jesus jä me mannu So pühhä sönnaga, So sakramentist anna Meil wälke löpmata.

12. Seza ma mahha jättä, Mo tödd, mo assia ka, Nink

soamest weelwalle: Issand te hengust sa, Mink päle hengus nakkap, Kumb püssip iggäwes, Kumb löpmatta iks saisap, Amen, ni sündko sis.

275. Tun ruhen alle Wälder. Wiis. 24.

Nüüd heng'wa inimisse, Mott, töbra, linnolesse, Kik ilm lat maggama, Oh touse meel mink mötte Nüüd üles löja ette, Ke nakkap hengust jaggama.

2. Kus om se päiw nüüd jänu? Se om jo alla lännu, D affemelle saap. Sis minko: Gest so walgus, Om minno sissen, Jesus: Ke soänd häste walgustav.

3. Ta päiw om joudnu möda, Se wasta tähhe paistwa, Säääl taiwa kullen hääst, Sel wisil woi ma olla, Kui Jesus kutsup tulla Mo taiwa vole armolist.

4. Se ihho tahhap mata, Mink reiwast ärräheita, Mes surma tähhändap. Meil Jummal tahhap anda digusse reiwid kanda, Minka meid Kristus ehhitap.

5. Se pä, ne ialla, kassi Nüüd röömfa omma essi, Et tö om löppenu. Sa röömfas siddä! taiwan Ei ellä sinna waiwan, Ent ollet häddäst pästetu.

6. Nüüd pandkem luliikmisse, Tö perrä, sängi sisse, Ja wötkem maggada: Kul jowwop aig weel tulla, Et lästäs walwis olla Sel ihbul mullan hengäda.

7. Mo jilmä rasses läwä, Parhilla kinnit jäwa, Kus jääp heng ihhoga? Reid sinne hoolde wötta, Mo mahha ärräjätta, Ent hoisa Issä armoga.

8. So siwou alla wötta, O Jesu häste katta, So armosat latskest. Kui kurrat meid taht neeldä, Sis lasse englid keeldä, Mink holda kige lahjo eest.

9. Ka teil, mo arma, olgo, Hä ö, nink ärrätulgo Seit häddä, waiwata. Hääd und teil Jummal andko, Mink wode umbre pandko Reid engli ösel walwama.

276. Christe der du bist Tag und Liebr. Wiis. 2.

OKriste, päiw om sinno käen, Ei pimme püssi sinno een. Me soänd sinna walgusta, Nink tditte teed meid juhata.

2. Me palleme so, Jummal, weel, Oh! kaitsa meid sel pimmet bööl, Nink hoija kige häddä eest, O Jssand, om mast surest wäest.

3. Meist rassedat nnd aja süit, Et kurrat ei te kahjo mit. Las lihha pohhas olla ka, Sis elläme kül holeta.

4. Kui silmä läwä maggama, Sis lasse soänd walwada. Oh! kaitsa meid so kääga, Nink pattu koorinast arowita.

5. Sa ristirahwa kaittaja, So appi meile lähhätä, Nink pästä meid süit häddä kääst, So pühhä wiije raije wäest.

6. Mötte, Jssand, rasse aj: pääl, Nink sissen ihho wangin tääl. Me kurba henge römusta, O Jesu Sunnipeggijä.

7. Muw olgo Jssäl, Jummalal, Muw Pojal Sunnipeggijal, Muw olgo pühhäl Wainul ka, Nink tittus ilma otsata.

277. Christ der du bist der helle Tag. Wiis. 2.

OKriste, päiw ke ollet sa, O so een ei woi püssidä. Sa paistat meile Jssäst ka, Nink ollet walge oppeja.

2. Oh! armas Jssand, kaitsa weel Mo pörge-linno eest sel bööl; Las meid ka häste hengädä, Nink jäädä ilma kahjota.

3. Kui silmä läwä maggama, Sis lasse soänd walwada, Meid arowita so kääga, Et pattu ei woi saddada.

4. Me pallem' Jssand Jesus Krist, Meid hoija häste kurratist, Ke purowäp meije henge tääl, Et täl ei sa joud meije pääl.

5. Me ollem jo so Perrändus, Mes saatnu om so Kantatus. Se tulli sinno Essä täest, Ke meid kink sulle iggäwest.

6. Las sinno englid tulla Ka Meid, sinno latfi, kaitfama, Meil jägo pühhä walwaja, Ke kurratist meid hoijawa.

7. Sis maggame niüd rahho gaan, So engli saiswa meije man. Sul, ainus Jummal, iggäwest, Nuw kuttus olgo süddäwest.

278. Die Nacht ist vor der Thür. Wis. 5.

Som jo läwwe een, Nink ajao ärrä walgust, Oh tulle, Jesuken, To meije hengel selgust; So man, o Jesuken, Om selge päim nink wödm.

2. Las omma armo tuld Mo pimmen hengen paista; Oh läüdä minno meeld, Et ma woi ussun saista: Mult aja pattu ödd, Kumb mo iks kurbas teep.

3. Ma wöitti tühiäga Käl mitto päiwi witä, Sa naksit arwama, Nink kirjotit kif utte: Ma arwa essi käl, Et rasse wölg om mul.

4. Kui wahhest mo wölg sääl So man weel illes pantu, Sis ribu mahha weel, Las andis vlla antu: So Poja werri om kif tassa tennu maan.

5. Ma lepyi sinnoga Niüd wastfest jälle kollo, So sonna armasta, Nink vattu muetta pakke. So Waim mo a ako, Hä pole saatto mo.

6. So uimmelm lamme ma Sis mahha wode päle, Käl hommen kutsut sa To mannu minno jälle; Mo tullu ostit sa Iks ö nink päiwa la.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga Jesu hölman, Oh hoija sunna mo, Kui terrä, omman silman. Ja olle sunna sis Sel ödl mo wahhimees.

279. Der Tag ist hin, mein Jesu bey mir.

Päim löpau om, Jä, armas Jesus, mulle, Mo henge päim!

päiw! Et pattu d ei tulle: Mo ussu täht, mo hengen tösse sa,
 Wis om io nüüd, mo, Issand, walgusta.

2. Ma laula sul, mo Jummal, kittust, tenno; Sul
 olgo auro, et mo tö kōrda lānnu So nouwoga, ehl ma kül
 kummal weel: So nouro om hä, mes järg mul eäl tääl.

3. Ent üts om weel, mes mul teep mele haigust; Ei olle
 mul weel ussun biget saistust; Sa tijät kül, o rahhu juurd-
 leja, Et nõrkussest ma weel iks kummašta.

4. Sa tabhas jis mul, Issand, andis anda: Jlm, kure
 rat, rat. Wõt minno sinnust käända, Ma tabhuse, nink
 tulle taggasi, Oh leppi jis, nink ja iks minnule.

5. Ustide Paas, mo hoidja nink mo Karjus! So
 lange mõõk. Mul olgo rõnu warjus, Oh hoija mo so sure
 wäega, Kui Yelial mo otjip hukkuta.

6. Ei suigu sa, kui unni meil saap lätte, Oh arowita mo
 unnen hääd ka tetta: Dello päiw! mo henge üllemb rõõm,
 Jä minnule, et päiw nüüd lõpnu om.

280. Der Tag ist hin, mein Geist u. Sinn. Wis. 25.
 Päiw lõpnu om, Mo heng nink waim Tõist päiwä hen-
 nel odav, Kumb meid päästap täwweste, Wabbaust
 meil sadap.

2. Nüüd om io õ, Mo mannu ja, Mo Jesus, kallis
 walgus: Mha patru pimmedust, Olle minno selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; D õige päiwlik
 Jesus, Päista sinna lõpmata Sõamen mul rõmus.

4. Ku nakkap ka Jo tullema, Nink päistap pimmedus-
 sen; Oh et minna muudmata Olles waggansen.

5. Ne tähheke Ni kauniste Sel Lojal aawus päistwa;
 Unsa, kumma ütskõrd sääl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligunu Nink wässinu, Nüüd hengap maggus-
 faste; Se, et ma so sissen ka, Jesus, hengä häste.

7. Se waiklik õ Om unnel hä, Et eggäüts woip mada:
 Lasse ilma mürrinat, Jesus, pea täda.

8. Ma tahha ka Niid murreta Mo wode päle heita;
Las mo söänd, Jesuken, Sinno sissen mada.

9. Oh walwa sa, Niin paimenda, Et önnetust ei maitsa;
Omme Englid lihätä, Ke mo wötwa kaitsa.

10. Kas päiw niin ö Saas peake Taad wahhet mah-
ha heitmä? Kui se wiinne auwo päiw Löppetust saap
näistmä.

11. Säääl illemän, Kun otsan om Se leinämisse saifus
Seitse wörra selgemb om Ku niin tähte paistus.

12. Ei ennämb sa Säääl kadduma Jerusalemmi wal-
gus: Sest se woon om essi sääl Linna päi v niin selgus.

13. Halleluja! Oh olles ma Säääl, Kun hääd hölli kuul-
das, Kun ilm iällejätmäta Pühhä, pühhä lauldas.

14. O Jesuken, Mo rööm niin ön! Oh walmista mo
häste, Et ma sinno walgussen Yggäwes sääl paista.

281. Der Tag hat sich geneiget. Wiis. 3.

Pliw öddangulle lännu, S tullemisse pääl, Sul,
Jummal, olgo tenno, Et ollet hoidnu weel Labbi issä-
lilko mele Me ihho, hengelest; Sa tahhas weel sel öölke
Meid hoida kahjo eest.

2. Ei olle, ei woi tulla Ma pääl, mes kindmäs jääp, Kui
Jummal arm woipolla, Mu assi hukka lääp. Se päle
minna loda, Ei jättä Jummal mo, Ma temmäst armo
oda, Sest abbi om mul to.

3. Ma anna hendä tälle Sün kujan ilman weel; Sest
mes om meije ello? Kui lillit wäljä pääl, Kuunb warra
kaste ajal Jilosaß karwast lääp!, Nidetäs mahha lajalt,
Niin kuirwahpea jääp.

4. Oh! Issand, andis anna Mo rasse pattu suud, Niin
issälilkkult kanna; Ma palle armo niid. Sest kui sa tah-
hat nättä, Kui suur mo pattu kootm, Kus minna hendä
jättä? Mo palk om pörge surm,

5. So armolikko palget, O Jesu, näüdá mul, Mo
 mösse pattust walgek, Nink las mo ellá sul, So Waino
 mulle jättá, Ke minno oppetas, Et pattu es wois̄ tetta,
 Ent armo perrändá.

6. Mo ihho, henge, ello, Mo maija, auwo, hääd, Kik
 minna anna jälle So Jffá hoolde nüüd. So helde, wál-
 kew kássi, Mo hoitto palle ma, Hääd surma anna essi, Mo
 waiwa lühhendá.

7. Mo hengest, armas Jummal, Ma anna tenno sul,
 Nüüd ilda waine rummal, Nink kunnii ello mul, Kig'
 armo eest, o Lõia, So nimme kittusse; Kik pattu eest mo
 hoija, Mo henge õnsusse.

282. Der lieben Sonnen Licht u. Pracht. Wiis. 62.

SE armfa päiwá paistminne Täüt omma káuki jälle,
 Jim láts nüüd magganssele, Se, heng, mes sünnis
 sulle; Oh astu rõõmsaste Nüüd tairwa lárwewele, Ja laula
 suust nink sõámeest So Jesusselle maggusast.

2. Kik teije táhhe pastrate, Teil om suur ehte, selgus; S
 saap teist ehtet hennele: Ent pal'õ selgemb walgus Om
 minno sõámen, Se tairwa päiwáken, Mo Jesus minno
 henge lust, Mo warri, kilp nink ommandus.

3. Kik innimisse, tõ, ra ka Sel õsel piüüdwa mada: Ent
 üts om siikli walwaja, Kel und ei õlle teda. Ei suigu Jesu
 film, Mo kaitsep temmá hõlm: Mo süddá walwõko temmá-
 ga, Et ta es walwas ütjinda.

4. Oh árrá põlgo, Jesuken, Mo halwa laulo mitte; Ei
 õlle ráhho sõámen, Senni kui ma so kitta: Ma to sul, mes
 mul om, Mo sõbber, minno rõõm, Oh wõtta ka mo tahte
 miht hääs, Ma laula sulle kittusses.

5. Soga lá ma nüüd maggama, Ma anna hendá sulle;
 Mo hoidja minno paimenda, Nink õlle warjus mulle. Ei
 pelgá õnetust, Ei surma, hukkatust; Ke Jesuga lát mag-
 gama, Se tõssep jälle rõmuga.

6. Oh tage pörgu waimo süst Mo Jesu majast wäljä,
Ei olle teil süin teggemist, Ei ma teid ennämb pelgä; Ee
maja kange müür Om tairwa wäe leer, Ne engli kaitswa
teddä niünd, Ma nara kil teid kurratid.

7. Sis tahha ma niünd uinoda So hólman, armas
Jesús: Mo tek so warri útsinda; Mo säng om sinno hel-
dus; So rind mo padjaken; Mo unni maggus rööm,
Kumb ello sönnast wäljä keep, Nink minno henge sisse
lääp.

8. Ni saggede kui saap sel öpl Mo werri sonin tuikma,
Ni saggesti peäv ka mo meel Nink süddä armust liigma:
Ma pümwä útsinda Jks nida tännitá: Sa Jesús, Je-
sus, ollet mul, Ma olle ka nink já iks sul.

9. Niünd ihho nalka hengäma, Sul olgo rahho, ter-
wüs; Mo silmä minge kinni ka, Kúl lát teil hengus tarwis.
Ent melen olgo se, Ma já iks Jesule; Sis om kil häste
tettu kúl. Hääd ööd, mo Jesús, anna mul.

283. Hinunter ist der Sonnenschein. Wiis. 2.
S E päiwlik láts jo Pojale, Niünd tullep ruttult pimme
ö; Oh walgusta meid, Jesuken, Et meije ei káu pim-
medän.

2. Sul olgo tenno sđámest, Et issálikkust heldussest Meid
täämbä kige kahjo eest So engli lábbi hoidnu háást.

3. Oh anna aindis armolist, Mes sinno wasta tettu
meist, Ja ärrä arwa meije süüd: Meil anna rahholik-
ko ööd.

4. So englid wahhis lähháta, Et kurrat meid ei huk-
kota: Meid hoija hirmo, tondi eest, We, tulle kah, o kána
meist.

5. Muo olgo Issäl, Pojale Nink selle pühhá Wais-
mulle, Sel kolme aino Jummalal, Ni niünd, kui ikkes
iggáwel.

284. Nun sich der Tag geendet hat. Wiis. 20.

Sest et se päiw om löppenu, Nink päiwlik allan nüüd,
Sis maggap kif, mes wässinu, Ja tennu rasset tödd.

2. Ent sa ei hengä, Jummal, tööst, Sa ollet suigmata;
Sarwihkat ikkes pimmedust, Et walgus ollet sa.

3. Mo päle, Jssand, mötle ka Sel pimmet ösel sis, So
engli wahiti lähhäta Mul warjus armolift.

4. Mo kaitsa kurja waimo eest So engli wäega, Ei olle
mul sis pelgämist, Nink jä kül kahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu süüd, Mo päle kaibap se; So
Poja arm mo siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So Poig om minno wahhemees, Kui koihto ette sa:
Ei sa ma hukka iggäwes, Kui teddä kummarda.

7. Se päle uino maggama Nüüd dige töömsaste: Mo
Jummal wödtap walwada, Mes ma sis kurbas jä.

8. Kif tühjä mötte tage eest, Nink minge omma teed!
Mo Jummalalle te ma töest Mo hengen kerku nüüd.

9. Kui wahhest se ora wiimue ö Sen häddä orrun tääl,
Sis sada minno tairwatte, Et so man olle sääl.

10. Nink nida ellä, kole ma, O Jummal, sinnule, Mo,
ellun, surman arwita Sest wairwast wimäte.

285. Werde munter mein Gemüthe. Wiis. 13.

Birgoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül,
Jummalala armo kimmä päle, Mes om temmä näüt-
nu mul; Et om lige päiwä hääst Mitma tasse wairwa-
rest Minno hoidnu nink ka kaitstu, Et ei olle kurja
maitstu.

2. Tenno, Pittus ö!go sulle, Armas Jssä, üteldu, Et
om sigginu tö mulle, Nink ma olle hoiyetu, Mitmasuggu
pattu eest, Sinno issälilkkust wäest. Wainlast aijet sinna
ärrä, Et se mulle es te lärrä.

3. Ei woi tarkus arwo tettä Sinno sure immerböst, Ei

woi meel ka moista seddä, Kif mes tullep sinno kääst. Sinno arm om wäega suur, Otsata om temmä juur. Niidä ollet sa mo hoidnu, Et mo waiw ei olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu mödä, Jälle tulnu pimme ö, Päiw ei tahha meile jädä, Et me röömsaf läässeme. Saisa, Jisä, minno man, Sis mul walgust pimmedän, Niink mo Süddämette paista, Ehk ma johhu pimmen saisma.

5. Jisano, armust andis anna Pattu niink mo kurrja süüd, Mes woip koormat mulle panna, Niink ka haiget sadap niid; Et mo kurrat, wäega Pörgo tahha twogata, Gest woi sinna pästä ärrä, Ärrä nuhele pattu verrä.

6. Ehk ma olle sinnust lännu, Tulle siski taggasi, Gest so Poig om rahho tennu, Kui ta ristin waiwati. Ma ei salga omma süüd, Siski sinno heldus niid Om weel surremb, kui kif pattu, Kumma minnust omma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Jggäwenne künäl kaan, Kif sul annap minno moistus, Niid niink ikkes ilma-maan. Oh jä, minno Jummal, mul, Et jo pimme niid om kül, Omma armo mulle wäüdä, Et ma hirmust meelt ei heidä.

8. Hoiija satanasse wörgust, Pimmedusse wäe eest, Ke mo mitto kōrra pörgust Hirmotawa ommaist wäest, Ärrä lass' hend' walgustus Minnust sada kaotus. Kui mo hengel ollet sinna, Waiwa sis ei tunne minna.

9. Kui mo silmä kinni läwä, Wässinu jo maggawa, Sis mo möite sulle jäwä, Sinno päle kaewa. Minno heng sin Waimo wäest Näkko Jesust unnen hääst, Et ma kangeft jä so pole, Niink näe ussun sinno hole.

10. Lasse minno rahholikkult Täambä öse maggada, Kaitsa minno armolikkult, Katta mo jo siwuga. Jhho, henge, werd niink meelt, Wannambid, niink mes mul weel, Göpru, wainlajst, noort niink wanna, Minna kif so hoolde

11. Hirno cest sa minno hoiija, Nõõromissesi ka kaitisa
 tääl, Et es woif mo többi löidä; Olgo kawwen sva hää,/
 Käna tuld nink wessi wood, Äkki surma kurja tööd, Et mo
 pattun surm ei wõtta, Ei ka hengel kahjo tõtta.

12. Oh! sa wäklem Jummal, kule, Mes so laš om
 palleinu; Jesu, kittus olgo sulle, Jä mo nouš, kui üttel-
 du. Pühhä Waim, sa kallimb õu, Olle rõõm mo süd-
 dämen; Kule nüüd mo palwe häle, Amen, ja, se tulgo päle.

Sõõmaja Laulo.

286. Danket dem Herren, denn er ist sehr. Wiis. 42.
 G E kitle Issandat, ke om ni helde, Nink temmä arm
 nink tõtte om iks selge.

2. Ke, kui üks armolinne, rohke Jummal Om söli
 andnu õmmal waisel lomal.

3. Sis laullem puhtasi süddämeest kile ütten; Sul olgo
 tenno, armas Jummal, tõtten.

4. Ke kui üks armas Issä hõle kannat, Nink meil so
 latzil söli, joki annat.

5. So õigust opma rindma meile auna, Nink sinno
 päle, Issä, lotust ranna.

6. Lääbi Jesum Kristum, sinno arma Poja, Ke wah-
 he mees om, nink me õune To: a.

7. Sesamma saatko meid kile üttelisse, Kui latzi sada
 sinuä tawwa sisse.

8. So pühhä nimme kittusseš nink auruš, Se päle
 sago meist nüüd Amen lauluis.

287. Den Vater dort oben, wollen wir.

J Issä, kõrgen tawwan, Kikkem ikkes waiman, Ke nüüd
 õommast rohkest kääst Om meid roaifi sõõtnu hääst,
 Nink ka temmä Poja, Ke meil Issäst antu om, Meije
 õune toja.

2. Laulkem kil nüüd tötten, Sul meist olgo ütten Tenno, Pittus, taiwa al, Jggawetsel Jummalal, Ke hend' heldest näütnu, Nink meid omma armoga Jhho likkust toitnu.

3. Jssä, sija asto, Wötta ohwrit wasta, Mes nüüd sulle tome weel Siuno Poja nimme pääl. Oh! las hä sul olla, Nink las temmä kallist werd Massa meije wölla.

4. Ei woi tulla ette, Ke sul massas kätte, Kil hääd, mes sa armsaste, Teijet meile waistille. Kes so mele perrä, Et kil sinno perrält om, Massap sulle ärrä?

5. Jssand, meile tötta, Laulo wasta wötta. Anna meile andis tääl, Kummast meil om pudust weel. Te meid puhtas wairwan, Et siin armun elläme, Nink sääl rõmun taiwan.

288. Nun last uns Gott den Herren. Wiis. 26.

Nüüd andkem Jssandalle Suurt tenno, Pittust jälle Kig' ande eest ni selgest, Mes ta meil' andnu heldest.

2. Meil ihho, heuge annap, Ka neide eest hoolt kannap, Neidsammu häste hoiap, Nink ikles rohkest toidap.

3. Me ihhul annap toitust, Heng saap ka temmäält hoius, Ehk kül surmikko hawa Meist pattust meile sawa.

4. Meil' arstis Kristus antu, Kumb essi ellus pantu, Om surma risti podu, Gest om meil' õnsus todü.

5. Se saakrament nink sõnna Woip häädä wasta panna. Meid pühhä Waim taht oppu, Et meije usk ei lõppe.

6. Se läbbi meije pattu Kil omma finni kattu, Om taiwa sissen tedä Meil' kindmä asse jäädä.

7. Me palleme so selgest, Meid pattust hoiija heldest. Kil rist las meil' häädä minnä, Ei mõtle kurja sinna.

8. Meid peä õigen tötten, Te sinna meid kil ütten Siin wabbaß pattu karräst So Poja Jesu perräst.

289. Singen wir aus Herzens Grund. Wiis. 32.

Müüd laulkem suust nink süddämeist, Nink kirkem Jummalat ligest wäest, Ke meile armo näüdäp weel, Nink toidap kirk siin Alma pääd, Ni lindu, kui kirk mõtsalist, Ka nida andnu Jesus Krist kirk, mes parhella södu meist.

2. Me orja, kirkem temmä hüüd, Se om jo meije kōhhus nüüd, Nink tundkem temmä armo tödd, Kumb eggäl meh hel temnu hääd, Et temmä nahhast, lihast, luust Om ütke säet kunstlikkust, Et filmist näep, nink heikap suust.

3. Ni pea kui las ello saap, Sis waltwis, mes täl tarbis läap, Jo temmä eimä ihhun ka Om löidä, mes siin pütowäp ta. Nink ehk kül las om weikenne, Ei pu täl siski middäke, Kunni se tulles ilmale.

4. Sest Jummal om jo lonu ma, Nink lassap kirk seft kaskwada. Neid mäkke, orgu kaskap weest, Et töprik haina kaskwäp neist, Leibä, ollut, wina mullast toop, Ka rohkeste meil wiljä loop, Mes innimenne sööp nink joop.

5. We sisset kalso annetas, Nink lawwa päle kannetas; Neist linnust munne munnetas, Neist paigi wäljä hawwotas, Neil innimissil ruwwak maan, Neid härgi, lambid, tsikku kaan, Müüd sadap Jummal ka sääl man.

6. Sest tennäkem nink pallem weel, Et antas meil üts helde meel, Et seddä öigest moistame, Nink Jummal kasku peäme; Siin temmä nimme auruusta, Nink tairwan ilkes löpmatta, Sis laulkem, Amen, tennoga.

290. Herr Gott nun sey gepreiset. Wiis. 17.

Müüd olgo Jummal kirtu, Nink tenno sago sul, Et se melo ollet wötnu, Nink andu joki kül, Et me so armo näeme, Nink ussun kindmäs jame, Et Jummal ollet meil.

2. Ehk ollem roga wötnu kül lija himmugaan, Nink läbbi meile tötnu So hirmsa wihha maan; Siski armust lasse sinna Meil' seddä andis minnä, Et masnu om so Poig.

3. Ni sago ikkes toitus Me Heng sin sinno wäest, Nink
Kristussen ka hoitus Kil suggu pattu eest, Et woime ilma
nähiä Jks häddän kange olla, Nink ellä iggäweß.

4. So niimi pühhä olgo, D armas Jffä, meil, So rikkus
meile tulgo, So tahtminne sündko weel; Weil tenwä-jakk
anna, Me pattu armust kanna, Nink pästä kurjast meid.

291. O Gott wir dancken deiner Güte. Wiis. 1.

S Jummal, meije tennäme So heldust läbbi Poja,
Et ollet söötuu rohkede Meid, taiwa nink ma Loja.
Kil, meä elläw ilma pääl, Sa södät, jodat essi tääl; Sul
olgo auro nink tenno.

2. Kui niid me ihho södet om, Kumb mullas peap sa
ma, Ni olgo meije henge rööm So söuna, kumb saap jämä;
Sa tahhas seddä rawwida Se ga, nink ilmaß awwita,
So taiwa römu pole.

3. Auro, kuttus olgo iggäweß, O Jummal, Jffä, sulle,
Ke minno pästsi pattu wäest, Nink annit Poiga mulle;
Sest loda minna temmä pääl, Nink olle temmä omma
weel, Sul iggäwetseß awwuß. Amen.

Sõa nink häddä ajal.

292. Wenn wir in höchsten Nothen seyn. Wiis. 2.

Klli meil om suremb häddä läen, Et ei sa löitus meije
wäen, Ei üttil nouw, mes awwitap, Ehk eggämees kü
murretap.

2. Sis wimuß meile tulley se, Et me kil ütte tullemes;
Nink pallem sinno süddämeß, Meid awwita lig' häddä
läest.

3. Nink meest so pole rõstame, Kil pattu ülle ikkeme;
Weil anna andis meije siid, Nink känä nuhtlust ärrä
nü id.

4. Mes sinna ängät armoga Weil, kumma sinno palles
wa,

wa, So Poja nimmel Jesu Krist, Ke wahhemees om mei e eest.

5. Sest tullemme niid risri al, Nink kaibame sul Jummalal, Et mahha jättet olleme, Nink suren waiwan ellame.

6. Me pattu ärrä kawwatse, Te meid neist sammust wallale. Meid häddä sissen arow tta, Nink kigest waiwast wabbanda.

7. Et meije woime römuga So se eest perräst tennäda, Nink kuulda sinno sõna hääd, Jks littä sinno siin nink sääl.

293. Wend ab deinen Zorn, lieber Gott. Wiis. 27.

MEist känä, Jummal, omma wihha ärrä, Nink jätte omma werre-witsa perrä. Meid ärrä nuhtle sinno kängest hirmust, Ent heldest armust.

2. Sest kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip sis sinno kät nink wihha kanda? Kik lodu-ajjal olles hukka minnä, Kui nuhtlet sinna.

3. Las pattu andis-andmist meid sult löidä, Nink ülle koihto lasse armo kawwä; Sest sinno wiis om, wotta meid so sülle, Nink pittä ülles.

4. Me olleme jo waise, mullast lodu, Ka waiwan, pattu sissen ilmal' todü. Ärräsaatko hukka meid, waišt tuht' nink pörmo! Ent anna armo!

5. Oh! kae Poja surma, raigi, paifi, Ke päst siin omma werrega meid waiši, Nink last' meil wallal' omma külge tettä, Nink sõänd nättä.

6. Sest, Jssä, ärräläp meid hukka panna, So armo- Waimu Kristussen meil anna. Te meid kik õnsaß läbbi Jesu werre, Kui taiwa perre.

294. Climme von uns Herr du getreuer. Wiis. 18.

OH! wotta, armas Jummal, täält Kik rasse nuhtlust meije

meije päält, Mes armamatta pattugaan Me ollem ärrä teennu maan. Meid hoija sōa waino wäest, Kō näljä, kal-li aia eest.

2. Sul olgo halle sullasest, Ke armo pürowäp lohto eest. Kui diget palka tahhat sa, Meil meije tō eest tasso-da, Sis kil so ilm-ma hukka lääp; Ei olle üts, ke saisma jääp.

3. Meid, Jssand, armust armwita, Nink rōmu meile läkkitā. So armo näüdā wäggerwäst, Meid ärrä nuhtle nobbedast. Te, et so arm meil kindmält jääp, Nink et so wihha ärrä lääp.

4. Mes ollet sa ni wihhane Meil waisit innimistille? Om, Jummal, käl jo tedā sul, Et meije ollem' selge muld. So silmi een ei olle ka, Kil meije nõrkus sallajā.

5. Me ollem pattust rikkotu, Nink kurratist ka hukkotu; Ilm, meije lihha werri ka, Meid ikkes tahhay kiusata. Sa runnet seddā ütsindā, Meid peä ülles armoga.

6. Oh! mõtle Poja surma pääl, Nink lae temmā raigi sääl, Ne omma jo käl masnu häst' Kil innimiste pattu eest. Sest meije rōdmsa olleme, Nink sunnust armo odame.

7. So kääga meid juhata, Me maad nink lina dnnista. So sōnna anna meile käl, Nink kelā tapmist kurratit. Oh! anna dmsat tunnikest, So mannu jädā jagawest.

295. Du Friedes Fürst Herr Jesu Christ.

S Arabbo Wõrst, o Jesu Krist, üts Jummal, In-nimen, Me abbi mees sa ollet tõdõt, Kui häddä tullep tån'. Sest ütsind' tää, so nimme pääl, So Jssā pole heikam.

2. Suur häddä om müüd meije kääen, Et sōan ellāme, Ei olle abbi kenki wäen, Sul ütsindā om se; So Jssāga meid leppitā, Et wihhan meid es nuhtleß.

3. Müüd mõtle, Jssand Jesus Krist, Et ollet abbi mees,

mees, Nink arowita meid armolist, Et sõdda meid es sõõõ.
 Las eddisõaid' so sõnna meid Hään rahhun ilkes kuulda.

4. Kik tenitu kül om meist tää! Se wain, mes meil om
 nüüd; Se arm siss' olgo suremb weel, Kui meije pat
 nink sänd. Gest arowita nüüd armoga, Nink anna pat-
 tu andis.

5. Suur willitsus nink wain om sääl, Kun Jummalas
 wits tõõp, Ent suremb hadda tullep pääl, Kun sõdda ärrä
 sõõõ; Ei murretse sääl ütse, Mes hä ehk õige olnes.

6. Nuru perräst sääl ei holita, Kik kõhhus põlletas, So
 sõnna ei sa kuultus ka, Ent temmä laidetas. Gest päästa
 nüüd, nink ajassit Kik sõtta, waino ärrä.

7. Me sõänd sinna walgusta So armo waimuga, Et
 naljah se ei arwata; Sis jääp heng lahjota. O Jesu
 Krist, sa ollet wist, Ke seddä kik woip tättä.

Põwwa nink wihma Ajal.

296. Ach Gott, wie manches Zergel. Wiis. 18.

O! Jummal õige sundija, Kui rasse om 'so wihha?
 Kumb ülli sure witsaga, Kääp ülle lige lihha. Kui
 sinna tairwast kinnitat, Nink meije päle wihhastat, Sis
 kik, mes elläp seinap.

2. Ei salga meije omma süüd, Meid anna meile per-
 rä. Las meid so päle lota nüüd, Nink kånä hättä ärrä.
 Las tulla (wihma) õnne gaan, Me wiljäl, Kumb om
 waiwal maan, So pühhä nimme perräst.

3. Mes sinna kirjån towotat, Saat sinna andma meile,
 Kül häste sa kik mälletät, Ni täämbä kui ka heilä. Ei
 wõlsi sinno sõnna mit, Kui enne olnu ni ka nüüd. So
 sädus saisap kinni.

4. Ei woi ne wõra Jummal Meil waissit
 anda;

{^{wihma}_{tuiwa}} anda; Sa woit kül taiwast walmista, Nink
meije hole kanda. Sul ütfindä om melewald, Meil'
{^{wihma}_{tuiwa}} anda tullufalt. O! Issand, meije Jummal.

Reisi = Laul.

297. Herr Jesu Christ, der du selbst bist. Blis. 38.

O Jesuken, Ke sa siin maan Kül lasalt umbre käänu;
So surest wäest om algmisset Kik ma nink merris
fanu.

2. Kül jowwat sa iks tallita, Et õige te pääal kääme, Zlu
murreta nink rahhoga Kik hätta möda läme.

3. Nääts Jesuken, mo mötte om So pel uui lina minnä;
Oh growita So armoga Sis minno terwelt sinnä.

4. Oh õnnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kätte: Et kõr
da lääs Nink siggines, Mes mul om kástu testä.

5. Oh uhhata Mul täamba ka Mo te pääal wakka selfsi,
Kumb tassane, Ei armatse Ungjomist, waudmist, wõlji.

6. Oh lähhata So englid ka Mul te pääal appis häste, Et
taggasi Saas jälleke, Kik terwelt koddun näesse.

7. Oh Issand te, Et minnake Wois seddä reisi tutta,
Kumb ülemb om, Kui kil siin maan, Et taiwaha ma
tõtta.

8. Las minno sis, Kui küllälisi, Kik lihha himmo tada,
Nink sinno wäest Ka swäest Kik waiwa kaunatada.

9. Kui sirma päiw, Se wiimne waiw, Mul ütstõrd
johhup tulla; Sis reisir wist Sest ilmast siist Heng taiwa,
ihho mulda.

10. Sääal üllewän, Kum otsan om Kik waiwalinne ello;
Ei küssu hirm, Ei ka se surm Mo Jesu hõlmast jälle.

11. Ei õlleke Sis minnule Sääal õsel ennämb káwwa. O
maggus paig, D armas aig, So perr ä minna nõuwa.

Otsa - Paul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Ihuo Iffäl olgo, Niink Pojal kittus tulgo :
 Waim Finnitago ussun, meid ussun, Meid tekko önsas,
 Amen ::

2. Amen käl sa woiit tekkä, Et same Kristust nättä :
 Kui temmä pilwen tulley, kui tulley, Meid taiwa wötma,
 Amen ::

3. Amen rööm olgo meile, Niink kittus Jummalalle :
 Kik tulge ütte kolkko, kik kolkko, Niind öigen ussun, Amen ::

4. Amen surm ei te hirmo, Sesi Kristus annap ello :
 Ke eesimält hauda pantu, om pantu, Niind elläp ikkes,
 Amen ::

5. Amen heng Iffä kittap, Waim Kristust tundma
 sadap :. Se saatto meid kik kolkko, kik kolkko, Sääl idisen
 ellun. Amen. ::

Litania, ehk palwe kige Tarwis-
 tusse perräst.

Kürie, Eleison. Kriste, Eleison.
 Kürie, Eleison. Kriste, Kule meid.

Iffand Jummal, Iffä Taiwan,
 Heidä Armo meije päle.

Iffand Jummal Poig, sa ilma önnistegajä,
 Heidä armo meije päle.

Iffand Jummal, pühhä Waim,
 Heidä armo meije päle.

Olle meile armolik.

Auna armo, armas Iffand Jummal,

Olle meile armolik.

Arwotta meid, armas Iffand Jummal.

Kige Vattu eest,
 Kige Essitusse eest,
 Kige Kurja eest,
 Kurrati Karwalusse nink Vettusse eest,
 Kurja alkilisse Surma eest,
 Jummal. Witsa nink Kalli Nija eest,
 Soda nink Berre Arrawallamisse eest,
 Nija, Mässamisse nink Waino eest,
 Tulle nink We. Kahjo eest,
 Raiffe nink Kurja Ilma eest,
 Jggawetse Surma eest,
 Låbbi sinno pühhä Sündmisse,
 Låbbi sinno Surma. Maadlemisse nink
 weritse Higgonemisse,
 Låbbi sinno Kisti nink Surma,
 Låbbi sinno pühhä Ulestõssemisse nink
 Taina. Minnemisse,
 Meije wiimsen Häddän,
 Wiimsei Kohto. Päiwäl.
 Meije waise Pattatse palleme, sa tahhas meid kuulda, ar-
 mas Issand Jummal,
 Nink sinno pühhä Kisti. Kerkut wallitseda nink hoida.
 Ki. Piiskoppe, Kerk. Essandid nink Kerkol
 Teenrid sinno õnsalikko Sõnna nink
 pühhä Ello man piddäda.
 Kige Umbusse nink Pahhandusse eest hoida.
 Kit Arra essinuid nink Hukkotetuid jalle
 dige Te päle sata.
 Kurratit meije Jalgu alla sõllu.
 Ussutawe Teoleisi sinno Poimo sisse lähhä
 tädä.
 Sinno Waimo nink Wälke Sõnnale
 anda.

Hoija meid,
 armas JS
 sand Jum
 mal.

Arwita
 meid, armas
 JS sand
 Jummal.

Kule meid,
 armas JS
 sand Jum
 mal.

Kil Kurbe nink Nörku arowitada nink rö-
mustada.

Kigille Kunningille nink Wallitsajille Rah-
ho nink Arräleppitämist sata.

Meije Keisrine nink temmä Södda Wäele
ikkes Woimust temmä Wainlaste wa-
sta anda.

Nink meid sinno Wainlaisste, Turgi nink
Pawusti, Jummalä Teotamisse, hirms-
sa Rööwmisse nink Häütusse eest arme-
likkult hoita.

Meije Ma Essandat lige temmä Omma-
rsidde nink Pälikuidega juhhatada nink
kaiusa.

Meije Kihhelskunda nink Koggodust önnis-
tada nink hoita.

Kigille, kumma Häddä nink Waiwa sissen
omma, Apinäütä.

Kigille Kasse jallutsille nink Immetäjille rö-
mulikko Sukku nink Siggidust anda.

Kil Latsi nink Többitsid hoita nink kaiusa.

Kil wagga Wangi wabbas nink wallale
laste.

Kil Laste nink perrä jänu Latsi kaiusa nink
neide eest holisfeda.

Kife Junimiste päle Armo heitä.

Meije Wainlaisille, Perränkiasajille nink
Teotajille andis anda, ink neid umbre
Päändä.

Wilja Nurme pääl anda nink hoita,
Nink meid armolikkult kuulda.

O Jesu Krist, Jummalä Poig.

Kule meid,
armas Is-
sand Jum-
mal.

O! sinna Jummalä Lammas, kumb se Ilma Pattu
kannap, Heidä Armo meije päle.

O! sinna Jummalä Lammas, kumb se Ilma Pattu
kannap, Anna meile iggawest Rahho.

Kriste, Kule meid.

Kirie, Eleison.

Kriste, Eleison.

Kirie, Eleison. Amen.

JESUS, ärrä nuhtlego meid mitte meije
Pattu perrä;

Nink ärrä tassogo meile mitte meije kurja
Tö perrä.

JUMMAL, anna Rahho omma Ma sis-
sen,

Onne nink Armo kigelle Saisusselle.

Kollektä, ehk Kerko-Palwusse, kumbe
Ultri een lauletas.

Kristusse Tullemissest.

Armas Issand Jummal, ärrätä meid ülles, et meije
walmi olleme, kui sinno armas Poig tullep, teddä Nö-
muga wasta wötma, nink sinno vuhta Süddämeiga orja-
ma, läbbi sesamma sinno Poja Jesusse Kristusse, meije
Issanda, ke sinno nink pühhä Waimuga elläp nink
wallitsep, üts töttelil Jummal, kitteru iggawest.
Amen.

Kristusse Sündmissest.

S Kigewäggewänne Jummal, meije palleme sinno, ee
meid sinno aino sündinu Poja wastne Sündminne
läbbi Eihha ärrälugastap, kumbe wagna Orjus Pattu

Ette al wangin peap, et meije teddä, kui Lunastajat, Rö-
muga wasti wöttame; nink kui teminä saap tullesma sund-
ma, meije julgeste woime kaeda Jesusse Kristusse meije
Issanda päle, ke sinno nink pühhä Waimuga ütten
ellap nink wallitsep, üts töttelik Jummal iggawest.
Amen.

Wastfel Ujastajal.

Ugrewäggerwänne, iggawenne Jummal, kummas
kik hä Ande meile sawa nink tullesma, meije tenüame
sinno kige sinno Häteggemisse eest, mes sinna meile min-
newäl U-astajal waimolikkult nink ihholikkult ollet näüt-
uu nink tennu. Meije palleme sinno Armo, sinna tahhaß
meile nüüd jälle ütte õnnelikko nink rõmulikko wastset Uja-
stajaga anda, kige Kurja nink Rahjo eest armolikkult hoida,
nink omma jummalikkoo Sunnistussoga meid täütä. Lääbbi
Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Issanda. Amen.

Beel üts Palwe wastfel Ujastajal.

Uggawenne Jummal Poig, kallis Sunisteggijä.
ke sinna sel Päiwäl ollet umbreleigatu, nink Jesusseß
nimmitetu; Meije palleme sinno Süddämeest, olle nink jä
sinna ka meije Jesusseß nink Sunisteggijäß, ja atwita
nink pästä meid ärrä kigest Pättust, sesamma sinno pühhä
NimmeUuro perräst. Amen.

Kolme Kuninga Päiwäl.

Ugrewäggerwänne Issand Jummal, ke sinna omma
ainust Poiga neile Hommungo-Ma Targulle Täbbe
läbbi ollet arwaldanu, anna meile armolikkult, et meije,
kumma Ussu läbbi ka olleme nakkanu teddä tundma, sinno
jummalikkoo Uuroustusse Tundmisselle ka same sadetus,
läbbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse, meije
Issanda. Amen.

Küünle Päiwäl.

Rigewäggerwänne, iggäwenne Jummal, meile pal-
leme sinno Süddämeß, anna meile, et meije sinno arma-
sat Poiga tunneme nink kittäme, nida kui pühhä Simeon
teddä armsaste Hölma om wötnu, waimollkkult nännu
nink tunnistanu; läbbi sesamma sinno Poja, Jesusse
Kristusse, meije Issanda. Amen.

Maria kulutusse Päiwäl.

Issand Jummal, tairwane Issä, meije tennäme
sinno sinno ilmwäljapäjatamatta Armo eest, et sinna
meije waiße Pattaste päle ollet möttelnu, sinno Poiga
meije Eihha sisse lähhätänu, nink teddä meije perräst last-
nu Innimisseß sundidä; Meije palleme sinno, sinna tah-
haß läbbi omma pühhä Waimo meije Svänd walgus-
tada, et meije temmä Sündmissest, Kannatussest nink
Surmast hendä römustame teddä meije Issandaß nink
iggäwetseß Kunningas tunnistame nink wasta wöttame,
nink läbbi temmä sinno nink pühhä Waimuga iggäweß
elläme, nink önsaß same; läbbi sesamma meije arma Is-
sanda, sinno Poja Jesusse Kristusse. Amen.

Kristusse Kannatussest.

Armolinne, iggäwenne Jummal, ke sinna ommale
wainole Pojale ei olle Armo andnu, enge ollet teddä
meije Eike eest, Surma sisse ärrä andnu, et temmä meije
Pattu Kristi kullen pididi kändma; anna meile, et meije
Süddä nisuggutsen Ussun eäle ärrä ei hirmu, ei ka pelgä,
läbbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse, meije
Issanda. Amen.

Kristusse illestössemissest.

Sigewäggerwänne, iggäwenne Jummal, ke sinna
omma

omma aino sündinu Poja, meije Issanda Jesusse
 Kristusse läbbi, perrajt ärräwäärtu Gurma, Sijjemus
 nemust Elo sisse ollet awwanu, nink läbbi temm ä ülles
 tössemusse figelle Imale Onnistust saatnu, nink se mat
 meije Ärräleppitämisse kindmät Leppingut tennu: Meije
 palleme sinno, sinna tahhaß meije Himmo se iggäwette
 Elo pole ülles ajada, nink täwvelikko Wabbausse tai
 walikko Andid anda, läbbi sesamma meije arma Issanda
 Jesusse Kristusse, sinno Poja, se sinno nink pühhä Wais
 muga elläp nink wallitsep, töttelik Jummal, kitteru igg
 äwess. Amen.

Kristusse Taira Minnemissest.

S Kigewäggäwenne, iggäwenne Jummal, meije pal
 teme sinno, anna meile, et meije ka omme Möttidega
 Tairan elläme, fik, mes tairwalik om, oesime nink mötle
 me, ötse nida kui meije ussume, et sinno ainus sündinu
 Poig, meije Sunisteggijä, Tairatte om ülles woetu, läbbi
 sesamma meije arma Issanda, Jesusse Kristusse, ka
 pühhä Waimuga ütten junnoga elläp nink wallitsep, uts
 töttelik Jummal, iggäwess. Amen.

Pühhäst Waimust.

S Jummal, se sinna omma Ustside Svämüd pühhä
 Waimo Walgustamissega ollet oppetanu, nink ütte
 Kristlikko Koggodust koggonu, anna meile, et meije sen
 samman Waimun ka digid Mottid peäme, nink hendä
 temmä Römüstamissest ilkes römüstame, et temmä läbbi
 omma Wäe meije man saisaß, meije Svämüd armolik
 tult pohhastaf, nink figesuggutse Waino eest hoijaf, et
 sinno Koggodus minkisuggutsel kombel Wainlaste Vä
 letüknisse läbbi ei kurbasteta, enge fige Tötte süßen joh
 bates

hatetas, kui meile sinno Poig, meije armas Issand Jes
sus Kristus, om tootanu, ke sinnoga sesamma Wai
muga ütten elläp nink wallitsep, üts töisine Jummal, kitta
tetu iggäwesk. Amen.

Kolmainust Jummalast.

S Kigewäggewänne, iggäwenne Jummal, ke sinna
meile ommille Sullasille Armust ollet andnu, õige
Ussu Tunnistamissen se iggäwesk Kolmainouste Aruust
tust tutta, nink sesamma Wae nink Woimuste Aruust
Tummardada; meije palleme sinno, anna meile, et meije
nisuggutse Ussu Kiinitusse labbi ikkes kigesuggutse Wai
no eest same hojernas, labbi Jesusse Kristusse, meije
Issanda, sinno Poja, ke sinnoga, pühhä Waimuga üt
ten, elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kittetu ig
gäwesk. Amen.

Jani Päiwäl.

Issand Jummal tairwane Issä, kã sinna pühhä Ja
ni, seddã Kristust, Tunnistajas ollet lähätãnu, Jesust
Kristust, wogga nink ilma suda Jummalã Wona ollet
wat, lumb lige Alma Pattu piddi kandma; meije palleme
sinno, walgusta meid omma pühhä Waimo labbi, et meije
se seddã Tunnistust ussume, sest hendã rõmustame, nink
õige Ussuga se sissen jãme, Janiga Kristust Ussu nink Et
loka üllestunnistame, ja temmã nink lige Ustjidega iggä
wes õnsas same, sesamma sinno arma Poja, Jesusse
Kristusse, meije Issanda labbi, Amen.

Maria kaemisse Päiwäl.

Issand Jummal, tairwane Issä, meije tennãnt
sinno lige sinno Häteggemisse cest, nink palleme sinno
allandikkult, hoija meid pühhä Jankro Maarja Ope
tusse

tusse mödä kōrkusse nink lihhalikko Zulgusse eest, enge anna
meile, et meije vige allanduffen, sinno Peljun jaine, nink sin-
no Sōmasti kinni peame, et sinno Heldus nink Snnista
minne ikkes meije man olles, ja meije ütškōrd iggāwes vns
sās sasi, läbbi Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije
Issanda, Amen.

Mihkle Päiväl, pühhist Englif.

Issand Jummal, taiwane Issä, kō sinna omme
Englid Jumimiste Kaitšijš nink Hoidijš wasta Kurrati
Kōdromist, nink Ilma Kurjust ollet säädnu, meije palleme
sinno, sinna tahhaš nisuggust Kaitšmist armolikkult meije
ulle ullespiddada, nink läbbi omma pühhä Waino
awwitada, et sinno Tahtminne nida sin Ma pääl meije
Jumimiste man, kui Taiwan sinno Englif, woissi sündi-
da, et meije sin sinno Tahtmisse perwä woissime ellada,
nink sääl iggāwes sinno Littä, läbbi Jesusse Kristusse,
sinno Poja, meije Issanda. Amen.

Muul Uig-Pühhä Päiwil.

Issand Jummal taiwane Issä, kumma sul ei olle hä
Meel waište Pattatside Surmasti, ei lasse neid ka hääl
melel hukka sada, enge tahhat, et nemmä ommast pattat-
sest Ellust umbretäändwä nink ellawä, seperräst palleme
sinno Süddamest, sinna tahhaš sedwä Nuhtlust, kumba
meije omme Pattuga kül olleme ärrä teennu, armolikkult
meije päält ärrä kändä, nink eddispäide ommast Hel-
dussest meile anda, et meije omme Pattu mahha jättaine,
hendä kigest Süddamest sinno pole kändame, nink sinno
Poja Jesusse Kristusse Kaunatussest nink Kälteggemis-
sest hendä rōmustame, nink wimate se läbbi iggāwes vns
sās saine, läbbi sesamma sinno arma Poja Jesusse Kris-
tusse, meije Issanda, ke sinno nink pühhä Wainuga

ellāp nink wāllitsep, ūts tōttelik Jummal, kittetu iggā
weš. Amen.

Weel ūts Palwe muil Vig Pūhhil.

JSsand Jummal, tairwane Issā, meije palleme sin
no, wāllitse meid niidade omma pūhhā Waimuga,
et meije figest Süddāmešt sinno Sōnna kuleme, ussume
nink wasta wōttame, ka pūhhā Pāiwā ōigede pūhhen
dāme, et meid lābbi sinno Sōnna ka pūhhāndetās, Je-
susse Kristusse, meije Issanda perrāst. Amen.

Palwussest.

JSsand, figewāggewānne Jummal, le sinna Hāda
Dāliste Pūhkamist ārrā ei pōlle, nink Murrelikko Süd-
dāme Dōtmist ei lasse tūhjāš sada; kae jālle meije Palwe
pāle, kumba meije omma Hāddā sissen sinno ette tome, et
kik, meā Kurratist nink Kurjest Junimissist meije wasta
tōšsep, woiš sada tūhjāš tettus, nink sinno Jummalik
kust Nouruust ārrā hātetus, et meid figest Kiwsatussest
ārrā pāstetās, nink meije se eest sinno sinno Kōggodūšsen
ikkēs kittāme nink tānnāme, lābbi Jesusse Kristusse,
sinno arma Poja, meije Issanda. Amen.

Perrān Juttust.

JSsand Jummal, tairwane Issā, meije tennāme
sinno, et sinna ollet lastkuu omma Sōnna puhtaste
nink selgeste meile kulutāda, ja Armo andnu, seddā niid
Tāhhele pānnemissēga kuulda; meije palleme sinno Süd-
dāmešt, ārrā olgo meije mitte ūtsindā temmā kuulja, enge
ka Teggijā, peā ka seddā meile, ja meije lastille Alma De-
fani, lābbi Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije
Issanda. Amen.

Koolja Matmissen.

S Jagáwenne Issand Jummal, ke sinna meid lábbi Paawli, sinno pühhä Apostili Su ollet oppetanu, et meije hendá neide perrást, kumma Kristusse sissen magawá, ei peá kurbastama; meije palleme sinno, et meije kike Kristi-Ustiidega woissimi sada iggawetse Rõmu sisse, sinno arma Poja Jesusse Kristusse Tullemissen, lábbi sesamma kibbedá Kannatusse nink Suuma. Amen.

Pühhä öddango-Sööm Uja önnistaminne
sunnip meije Kerkun nidade:

Enne Wäljájaggamist laulap Kerk-Essand.

Se Issand olgo teijega.

Koggodus kostap:

Nink sinno Waimuga.

Kerk-Essand:

Üllendáge omme Söamid.

Koggodus:

Meije üllendáme neid se Issanda pole.

Kerk-Essand:

Tennákem Jummalat, meije Issandat.

Koggodus:

Se om díge nink kohhus.

Kerk-Essand:

Söttelikust, se om díge nink kohhus, se man meile ka õusalik, et meije sinno eggál Ujal nink kigin Paigun tenáme, o pühhä Issand, kigewággewáanne Issá, iggáwenne Jummal! lábbi Kristusse meije Issanda.

Perrást seddá sunnip se Önnistaminne

Rahwa wasta.

Meije Issand Jesus Kristus, sel õól

fui temmä saije ärrä antus, sis wöt temmä Leibä, tennäs, murs, nink and om mille Jüngrille nink üttel: Wötke, söge, se om minno Jhho, kumb teije eest andas. Seddä tekke minno Mälletusseß.

Selsammal Kombel wöt temmä ka Karrikat, perräst öddango-Sööm-Üliga, tännäs nink and neile nink üttel: Wötke nink joge fik se sissest, sesinane Karrik om se wastne Lepping minno Berren, kumb teije nink paljode eest ärräwaltetas Pattu andißandmissesß. Seddä tekke, nisagede fui teije seddä jode, minno Mälletusseß.

Perräst laultas:

Pühhä, Pühhä, Pühhä om se Issand Zebaoth, Taiwan nink Ma om täus temmä Kittust. Hosianna Körgen.

Sis kånäp hendä Kerk-Essand Rahwa pole nink ütlep.

Vallekem figest Süddämeß, nida fui meid meije Issand nink Sunisteggijä Kristus Jesus essi om opetamiz nink kástnu pallelda, nink armolikko kuulmist tootamu.

Perräst lanlap temmä:

Meije Issä, fe sinna ollet Taiwan,
püh

pühbändetus sago sinno Nimmi. Sinno
 Tahtminne sündko, kui Taiwan, nida ka
 Ma paäl. Meije päiwälikko Leibä anna
 meile täambä. Nink anna meile andis
 meije Süvä, nida kui meije andis anna-
 me ommille Süüdleisille. Nink ärrä
 saatko meid mitte Riisatusse sisse.

Roggodus:

Enge päästä meid ärrä Kurjast. Amen.

Sis laultas:

O Jummalä Lammäs! sinna wöttat henne päle kii
 Alma Pattu, olle meile armoliik.

Kerk = Essand:

Se Issanda Rahho olgo eggäl Aial teijega.

Roggodus:

Nink sinno Waimuga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd
 Laxwale Tullejille.

Perräst Öddango · Sööm · Aija.

Kerk Essand:

Se Issand olgo teijega.

Roggodus:

Meile sündko sinno Söuna perrä.

Kerk = Essand:

Tennäkem:

Meije tennäme sinno, figewäggetwänne Issand
 Jummal, et sinna meid sesinatse önsalikko Ande, sinno
 Poja Jhho nink Berre läbbi ollet kostotanu, nink palles

me sinno Armo, et sinna meile seddä lasseseh siggidä finds
 mäs Ussus sinno väle, nink tullitseh Armus meie fihe
 seän, läbbi Jesusse Kristusse sinno Poia, meie Issans
 da, se sinno nink pühhä Waimuga elläp nink wallitseh
 üts töttelit Jummal, kitteru iggäwes. Amen.

Sis laultas se Önnistaminne.

Rerk-Essand:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink olgo
 meile armosik.

Rogrodus:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink andko
 meile omma Rahho.

Paulo = Wisi Register.

Rumb näüdäv, kuida ütte Paulo mitma Wisi nink mit
 ma sugautsid Laule ütte Wisi väle woit laulda. Cen-
 tojus 1. Wisi al om üttesa suggust Wisi nättä, kumma
 muste Tähtega trükkitu, ommete woit sa fik neid Laule,
 kumma eesmätsse Wisi alla kocko pantu, eesmätsse Paulo
 Wisi perrä laulda, kui tabbat; Ehk woit hennele fige tuta
 wambat nink Paulo väle sündiwat Wisi ärväwallitseta,
 ni kui ka siin om näüdetu, fest ne Paulo, kumma ütte Wisi
 perrä fige parrembaste sündiwa, omma siin ütte kocko
 trükkitu.

1. Wisi.

Nääd risti rabwas röm. 78

Nun Jummalalle üil. 161

Ma tulle armas Jummal 102

Mes häddä woip meil sünd. 91

Mo helde Jesus minno r. 23

Ne Engli taiwa walgussen 72

Oh nöffe ülles hengeken 210

Oh wirgu ülles minno m. 160

So söime man ma saisa 15

Üts armas päiw omi tääm. 29

Zik Fallis benge önnistus 115

Et hääd olao ikkes iggäwes 66

O Issä, poig nink pühhä w. 67

Se

Se rummal rahwas kiti 112	O Kriste päim te ollet sa 267
Rus om mo armas lamb. 125	Oh Issand Jesus meile jä 94
Mo armas kae ussinast 92	Sa ollet kolm personidest 69
Wristi rahwas kaunata 237	Müüd löpnu ärrä wanna 20
Eg olles Jummal meij. 213	Müüd olgo kirtus Jummal. 67
Kui, Jummal, sinno arm. 137	Uääd kola kebba matt 240
Kuis Issand se woip sind. 214	Oh! jätke müüd mahha kif 241
O Jummal, kui meid sin. 215	Kui meil om suremb häd. 278
O Jesu Krist, sa kõrgemb 130	So sömna hoija, Issand 95
Kui minno tund saap tull. 229	Uääd tulley Ilma õnnistas 2
Oh maärne waiv käu 237	Jesus fige üllemb hä 21
O Jesu Krist ma tija kül 234	Jesus tulle minnule 163
Mo ihho om müüd több. 222	Issand taiwa Kuningas 72
So pole Jesu tannitap 152	Kõrge Preester Jesus K. 185
Se aig om tööst meil 5	O Jesu Jummal, Innim. 236
Oh surmlit minno mället. 238	Mo Põigmes Issand Jes. 104
Surm saiap siño lätwe 221	Ei olle ma pääl suremb r. 134
O Jummal taiwast kae 217	O Kriste, päim om sumo k. 267
Kui keäke kif moistas ka 169	So troni ette astu ma 262
Mo wäddäit Issand sinno 127	Ueid kumme käl ku kuulg. 96
O Jummal meije tennant. 278	Ueid kumme käl ku peä sa 97

2. Wiis.

O Jesu anna robkest läest 60	Ne Engli taiwast tulluwa 10
So heng, o Jesu tekko mo 40	Meil sünnis Kristust auwus. 9
O Jummal loja pühhä w. 61	Uääd olgo Jesus kitteta 11
O Kristus meije õnnistus 21	Krist ellap, te mo arm. 45
Ues dige õnnis mees om 143	So Issand Jesus tenname 56
Kui tõsse ülles homung. 249	Müüd ristih rahwas rõmu 55
So Issand Jummal kiti. 73	Kif wainlaisi müüd w. 45
Kolmanuus Jummal üll. 249	

3. Wiis.

Se päwlik lätse jo lojale 276	Ma jättä sinno mabba 230
Hä sel, te ussur liigmata 143	Ma waidle figest hengest 231
Et moda lätse se pimme õ 247	Kuis ma so wasta wõtta 1

Res wotp mo wasta olla	192	Jesús nárta henge wáagat	116
Mes murret súddá kantt	85	Oh mes mette hennest essi	118
Mo tenno Jummalalle!	264	Kuis ni julge waine rum.	122
Wáiw oddangulle lánnu	270	Wennitá otsa man raaf-	
Ma renná Jssand sinno	250	esse, sis laula ka neid	
Niuid wirgoge illes w.	4	Nátse Jummal sin ma r.	145
Oh! táis werd ninf.	37	Minno lotus beljumatta	87
Kats wersi wotta útte,		7. Wiis.	
sis laula ka.		Armas Jesu awwita	89
Kristus se om mo ello	229	Jummal olgo rennáru	90
4. Wiis.		Súddá wirgu illes toost	41
Res Jummalat ni lassap	84	Kaeka 29 Wisi.	
Ma waine lats, te patt.	126	8. Wiis.	
Ma armasta so minno	166	Oh tulle romu reggija	62
Mes sinno Jummalalle an.	186	te kats wersi úttest, sis	
Res teed, kui kawwa m.	226	woit ka toise wisi per-	
Oh puhhá, puhhá, puhhá J.	258	rá laulda.	
5. Wiis.		9. Wiis.	
Oh waggá Jummal! ka	142	Mo arma Jummalala páál	252
Oh wórkem Jummalat	205	Niuid ristí- loggodus	2
Puhhastamisse to om	27	Kus om mul minna kúil	123
Sa kúttát usk'itkus	110	Se aig om itggi toost	244
Weel armo látte keep	119	10. Wiis.	
Mo súddá armastap	168	Ep minna tabha játta	191
Oh kúte Jssandae	205	Niuid róomfas hendá náut	12
Oh Jesu walgustus	256	Ma tabha sinno kúttá	18
Oh om jo káwwe een	268	Mo henge sísse tulle	58
6. Wiis.		11. Wiis.	
Jummal taiwa ninf ma	248	Se jáwwe weren Pabylon	217
Jssand mette wallitsaja	214	úts wonalenne kándma lát	43
Tulle Ello-Waim, oh tulle	64	úts lats om junk'krust sán.	17
Minno ello illemb warra	26	Se táámne páis om rom.	14
Witinselt náttap neide k.	184	Kae ka 37. Wisi.	
Arm, te sa ma ollet lonis	74	12. Wiis.	
Jssand karja olle tennu	121	Krist olli mette pattu eest	47
		úts rasse kúwot litupmo	53
		13. Wiis.	

13. Wiis.

Wirgoge ülles minno m. 273
 Jummal tassaft wihma an. 58
 Rige kaplu katski kiskja 138
 Karrissta mo Jesus, häfte 177
 Tulle Jesu harwu sisse 199
 Jummal, ke sa armo latte 224
 Rif mes terwe ma pääl 228
 Kae Ka 57. Wiisi.

14. Wiis.

Pübbä waim sa ainus ab 63
 Sion kaibap murren, oh. 218
 Tulge risti innimisse 113
 Woi mes miina olle tennu 132
 Terre tuhhat kord, ke sinna 42
 Erödske, ütley Jummal 69

15. Wiis.

Oh tulge teie waiwatu 181
 Mo süddä olle rönus n. 82
 Se kurri ilm om wihhat. 172
 Kul waiwa pääl saap au. 219
 Oh ülles, ülles minno m. 259
 Iähbenda mönd sonna
 sis laula Ka
 Kui foggematta wiimselt 220

16. Wiis.

Ma sinno Iffand, armat. 167
 So kohto een, o Jesus K. 138

17. Wiis.

Oh Krist, ke ainus ollet 82
 O Jesus armo walgus 141
 Mo omma ollet sunna 167

Nüüd olgo Jummal kittus 77

18. Wiis.

Sa kasset Issä pallelda 99
 Mul johhus mönda önet. 178
 O! Jummal öige sundija 281
 Oh wotta armas Jummal. 279
 Nüüd wastset oiga nakkam. 21
 Mi kui ma ellä tötteste 127
 Oh tulle risti innimen 108
 Se Jummalala poig Jesus 53
 tömba weidikeffe kofko
 nink laula Ka
 Kui illus Jesu Mörsja om
 Kae Ka 2. Wiisi.

19. Wiis.

Nüüd Iffandat sa kittä 203
 Oh ärrä püüdko seddä 157

20. Wiis.

Nüüd Jummalalle arw. 11
 Nüüd kikko figest süddä. 204
 Mo söänd anna figest w. 186
 Mes ilman minno kurb. 157
 Ma laula suust nink söä. 201
 Sest et se päiw om löpp. 1273

21. Wiis.

Oh Adam sinno essitus 117
 Se peap ma pääl sändim. 182
 Me Jummal teep om b. 178
 Se Jesufen jaap ommete 197
 Mo armas Jummal arwu 140
 Sa rönnsas risti innimen 28

22. Wiis.

Oh! meid pattasi waisi 26

23. Wiis

23. Wiis.	27. Wiis.
Nuud paistap meile Karm 208	Nuud laulkem saust n 277
D pühhä waim miind tulle 61	Kui Juntro Kristust il. 7.
D önnis risti inatmen 211	33. Wiis.
Miind paistap meile illus. 255	Kui Jesue risti naglati 31
24. Wiis.	Ma loda, Jssand! sinno 151
Nuud bengwa innimisse 266	34. Wiis.
D armas tae tanna 38	O Jummal taile sinna 34
Mi sündko minno asst 88	Kui par teep waiwa w. 32
Dh ruike innimisse 240	35. Wiis.
25. Wiis.	Kristus Dnnistegija 20
Ob leinalkem nink kaiba 40	36. Wiis.
Pästw löpnu om, mo heng 269	Nuud pühhä waimo pall 60
26. Wiis.	37. Wiis.
Mo sädda walwa jälle 253	O Jummal olle armoli 93
Miind andkem Jssandolle 276	Ma Jssand Krist Jord. 100
Miind lalkem astkem päle 19	Kae ka 11. Wiis.
27. Wiis.	38. Wiis.
Mes ollet sinna armas J. 33	O armo juur, mo pat om 128
Meist läna Jummal om. 279	Ma tenna so, et ollet mo, 252
Tulle so taitwost armas J. 3	Meid töömha fist 55
28. Wiis.	Miind paistap taas 254
Krist ke hawwan olli 47	O Jesuten, ke sa sin 282
Miind Kristus illestösmu 50	39. Wiis.
Krist läts illes tawwa 54	Ob heidä armo minno p. 129
29. Wiis.	40. Wiis.
Helde karjas! es sa w. 163	So päle ätsind Jesus Kr. 131
Jesus jääp mul iagawes 183	41. Wiis.
Jesus minno lotus om. 225	Jes. Kristus, meije Pästja 101
Kae 7. Wiis.	42. Wiis.
30. Wiis.	Mes kittus om meil Jss. 137
Ob! laulkem säddäme 13	Et kiffe Jssandat 275
31. Wiis.	43. Wiis.
Äts läts om sündnu Pet. 17	Ma so pole Jesu tännitä 152
Se pühhä Krist nuud tösn. 51	

O helde Jssand Jesus Krist 79	55. Wiis.
44. Wiis.	Jssand ärrä nuot lego 120
Mo sädä, mes sa marret. 87	Minno waim hend walm. 147
45. Wiis.	56. Wiis.
Sa rabbo Wirst o Jes. K. 280	Ma tabba jul Jevowal. 144
46. Wiis.	hädä peräst woip
So sonna vääl, o Jumal t. 94	4. Wiisi perä laulda.
te kato wersi ättest, sis	57. Wiis.
laula 38 wiisi perä, ept	Ke jo mötiep hendä saif. 146
kae ta 31. Wiisi.	Laple häste, kui so armust 154
47. Wiis.	Jummal essi teep et kassi 175
Me Jummal om äts kinn. 195	panne kats wersi koe
48. Wiis.	ko, sis laula 13. Wiisi
Jesus minno ello 156	perä.
Minno armas Jesus 202	58. Wiis.
49. Wiis.	Wötta nüüd Jssandat 207
Mo assa omma Jumala 233	Kristus mo ello, mo lotus 165
50. Wiis.	59. Wiis.
Mo söäst armas Jummal 252	O lätte täus ello 164
Oh töstt m omma häle 30	Mo süddä, oh olle sis 180
Mo Jesu kallimb ello 48	60. Wiis.
51. Wiis.	O Jesu, mo poigmees, 189
Olge rabdul, arma welle 13	Ma terwita römuga 194
Minno heng taht omma 71	te ättest wersi kats,
Nätsse Jesus minna tulle 263	sis laula ka seddä.
52. Wiis.	O Jumala latse kuis arm. 170
Des so sarnane 22	61. Wiis.
Henge Pöijoken, 77	Mes mal waja marret 195
53. Wiis.	O mes kaunis henge lug, 209
Es ma peäs Jummalalle 75	62. Wiis.
54. Wiis.	Se armsa päiwä paistm. 271
Jehowa om mo henge t. 90	Mo helde ännisteggija 263
Mes rahho om mo Jesus 185	Regio

Register ehi Juhhataja.

A.

Amen, auro Issal olgo	283
Arm, ke sa mo ollet lonu	74
Aemas Jesu arowica	89
Auro Jummalalle üllew.	161

E.

Ei olle ma pääl suremb	134
Ep miinna tahha jättä	191
Es ma peäs Jummalalle	75
Es olles Jumal meijega	213
Et kitke Issandat	275
Et möda läts se pimme	247

H.

Hä sell, ke ussun liigmata	143
Helde karjus es sa weel	163
Henge Pöijoken	77

J.

Jehowa om mo henge	90
Jesu, heika mo Ilmast	27
Jesus jaap miel	183
Jesus lige üllemb hä	21
Jes. K. meije Pästja, Issä	101
Jes. K. meije Pästja surmo	44
Jesus minno ello	156
Jesus minno lotus om	225
Jesus nõrka henge wäggi	116
Jesus tulle minnule	163
Jummetaolinne Kuning.	198
Issand ärranuhclego	120
Issand kuryg olle temny	121

Issand kõrgen taiman	275
Issand meije wallitseja	214
Issand niüd lasset sinna	226
Issand taiwa Kuningas	72
Jummal essi teep, et kassi	175
Jummal Issä meile ja	65
Jummal, ke sa armo latte	124
Jummal olgo tennätu	90
Jummal taiwa, nink	248
Jummal tassast wihma	58

K.

Karrista mo Jesus	177
Kaswa weel	184
Ke ärrä wärap	148
Ke jo mötlep henda	146
Kes Jummalat ni lassep	84
Kesset ello meije pääl	227
Kes so saarnane	22
Kes teed, kui kawwa	226
Kes woip mo wasta olla	192
Kik kallis henge önnistus	135
Kige kaplu katski kis kja	138
Kik mes terwe ma pääl	228
Kik wainlajsi niüd	45
Kirkem Issandat	198
Kittä niüd Issandat	200
Kolmainus Jummal	249
Kollektä	286
Kõrge Preester Jesus K.	185
Krist elläp, ke mo arm	45
Krist läts illes taiwa	54

Kriist

Krist ke harowan olli	47	Ma rahhoga là ärrä	230
Krist olli meije pattu	47	Ma sinno Jssand armat	167
Kristus mo ello, mo lotus	165	Ma ja pole Jesu tännita	152
Kristus önnisteggija	30	Ma tahha sul Jehowa	144
Kristus, se om mo ello	219	Ma tahha sinno fittä	18
Kui Jesus ristü naglati	31	Ma tennä, Jssand, sinno	250
Kui illus Jesu mörsja	242	Ma tennä sinno, taima	251
Kui Jummal sinno arms.	137	Ma tennä so, e ollet mo,	252
Kui Jankro Kristust	7	Ma terwita römuga	194
Kui keake kii moistas	169	Ma tulle armas Jumal	102
Kui koggematta wümselt	20	Ma tulle taimast üllewält	8
Kui meil om surentb.	278	Ma waidle figest hengest	231
Kui minno tund saap	129	Ma waine lats, ke pattun	126
Kui pat teep waima mulle	32	Me Jssand Krist Jord.	100
Kui tosse ulles hommung.	249	Me Jumal om üts finni	195
Kuis, Jssand, se woip sin.	214	Mei ussume ütte Jummal	97
Kuis ma so wasta wödetta	1	Meije ussume kii ütte	98
Kuis ni julge waine	122	Meid tömba süst o Jesus	55
Kül massap waima	150	Meil sünnis Kristust	9
Kül waima pääl saap	219	Meist kána Jummal	279
Kus om mul minna kül	123	Mes häddä woip meil	91
Kus om mo armas l.	125	Mes ilman minno kurb.	157
Kürie eleifon	283	Mes Jummal teep om h.	178
Kürie o Jssä, förge	66	Mes kirtus om meil Jss.	137
Kürie o Jssä, fige	66	Mes mul waja murret	195
		Mes murret süddä kannap	85
		Mes ollet sinna armas J.	33
		Mes rahho om, mo Jesus	188
		Mes sinna Jumalalle an.	186
		Minno armas Jesus, ke	203
		Minno ello üllemb warra	26
		Minno heng awustap	70

Litania

283

III.

Ma armasta so minno, w.

166

Ma jättä sinno mahha

230

Ma laula fuust nink

201

Ma loda Jssand sinno

151

Minno

Minno heng rahr omma	71	Minid andkem Jssandalle	27
Minno lotus heljumatta	87	Minid hengwa Jnnimisse	26
Minno siidda römustelle	103	Minid Jumalalle auwustust	1
Minno waim hend waim	147	Minid Jssandar sa kitta	20
Mo arma Jumala paäl	232	Minid tirkko tigest siiddam	20
Mo armas Jummal aw.	140	Minid kolu kehä maattame	24
Mo armas tae ussina	92	Minid Kristus illes töshu	5
Mo assa oma Jummal	233	Minid lätkem, astkem päle	19
Mo häddäst, Jssand sinno	127	Minid laulkem suust nint	277
Mo helde Jes. minno röm	23	Minid löptu ärrä wanna	2
Mo helde önnisteggija	263	Minid olgo illes iggäwes	66
Mo henge siise tulle	58	Minid olgo Jesus tittemi	11
Mo Jesu, kallimb ello	48	Minid olgo Jummal titru	277
Mo ihho em minid többine	222	Minid olgo titrus Jummal	67
Mo omma ollet sinna	167	Minid paistap melle ilus.	255
Mo perrä, iutlep meise Pä	173	Minid paistap meile laun.	208
Mo Poigmees Jss. J. K.	104	Minid paistap taas meil	254
Mo soäst, armas Jummal	252	Minid pühhä waimo päle.	60
Mo soänd anna tigest	186	Minid risti kogodus	3
Mo siidda armastap	168	Minid risti rahwas römu j.	55
Mo siidda mes sa murr.	87	Minid risti rahwas römistä	78
Mo siidda olle römus minid	82	Minid römfas hendä näit.	12
Mo siidda oh olle sis	180	Minid tullep ilma önnistus	2
Mo siidda walwa jälle	253	Minid wastset aiga naktame	2
Mo walgus, walgusta	106	Minid wirgoge illes waimast	4
Min joh hus mönda önet.	178		
II.		O Adam sinno effitus	117
Näise Jesus, minna tulle	263	O armas tae tännä	38
Näise Jummal, sin ma	145	Oh armo juur, mo pat	128
Ne Engli tamast tullitwa	10	O om so läwme eeh	268
Ne Engli taima walgussen	72	O helde Jssand Jesus Krist	79
Neid tume tästü tuulgem	96	Oh ärrä piidko seddä	157
Neid tume tästü peä sa	97	Oh helde armo minno	129
Ni tui ma ella tötteffe	127	Oh! jätke minid mahha tit	241
Ni siidko minno assi	88	Oh Jssä, Poig n. p. Waim	67
No tenno Jummalalle	264	Oh Jssand Jesus melle jä	94

Dh! Jummal, kui meid	215	D Jummal mille sinna	34
Dh Jummal olle armolik	93	D rige pühhämb, puht.	173
Dh! Jummal ratwast kae	217	D Krist, ts ainus ollet	82
Dh kütte Jssandar ktt	205	D Kriste, päiw om sinno	267
Dh! kui õnfa	240	D Kriste, päiw te ollet sa	267
Dh laulikem siiddämest	13	D Kristus meije õnnistus	211
Dh leinakem, nint	40	D lätte tänts ello	164
Dh! määrne waiw kääp	237	D lge rahhul arma welle	13
Dh meid pattust waiwi	36	D mes kauntis henge lugg.	209
Dh mes meije hennest	118	D õnnis risti innimen	211
Dh nõsse ülles! hengeken	210	D pä! tänts werd	37
Dh risti rahwas kannata	237	D pühhä waim miud tulle	61
Dh surmist minno mället	238	D pühhä, pühhä, pühhä,	258
Dh tagganege minno	158	D sü tä Jesukenne	38
Dh tõsttem omma häle	50	Dh wagga Jummal, te	142
Dh tulge, inimisse	246		
Dh tulge teije waiwaru	181	P.	
Dh tulle risti innimen	108	Päiw ajap ärra, ptimme	261
Dh tulle rõmureggijä	62	Päiw lõpnu om, sä	268
Dh ülles, ülles miino meel	259	Päiw lõpnu om, mo heng	269
Dh wõrgu ülles minno m.	260	Päiw õddangulle lännu	270
Dh wõrkem Jummalat	205	Pubhastamisse tõ om	27
Dh wõtta armas Jummal	279	Pühhä waim, sa ainus	63
D helde Jssand Jesus Kr.	79	S.	
D Jesus anna rohkest læst	60	Sa lääset, Jssä pallelda	99
D Jesus armo walgus	141	Sa kitta ut kuttus	110
D Jesu Jummal innimen	236	Sa ollet tolm personidest	69
D Jesu Krist ma iisä kül	234	Sarahho Wirst, o Jes.	280
D Jesu Krist sa kõrgemb	130	Sa rõõmsas risti tm.	28
D Jesu mo Põigmees	189	Se aig om liggi tõõst	244
D Jesu, walgustas!	256	Se aig om tõõst meil pea	5
D Jummalala lase, kuts	170	Se armsa päimä paistm.	271
D Jummal losa pühhä W.	61	Se Jesuken jääp õmmete	197
D Jummal messe rennâme	278	Se järwe woren Babilon	217
D Jummal õlge sundisä	281	Se tallis armo oppetus	6
		Se turri ilm om wiisä	173

Se Jummal poig Jes. R. 53	Terre tühhat l'ord, te sinna 42
Se päiwlit lats jo 272	Trööstke irtlep Jummal 69
Se peap ma pääl sind. 182	Tulle ello waim, oh tulle, 64
Se pühha Kr. niind töfnu 51	Tulle Jesu hawu sisse 190
Se rummal rahwas 112	Tulle jo talwast armas 3
Seft er se päiw om löpnu 273	Tulle pühha waim, räidä 65
Se täambne päiw om 14	Tulge ristit inimisse 113
Sinno täen om minno 212	Tulge ristit inimisse, kuulge 115
Sion kaibap murren 218	u.
So heng, o Jesu! tekko me 40	ülles, omma rõnu pole 197
So Jssand Jesus, rennämese 6	üts armas päiw om tääm. 29
So Jssand Jumal, titräme 73	üts lats om Junkrust sind. 17
So Jumal Jssand titräme 205	üts lats om sindnu Perlem 17
So kohd een, o Jes. Kr. 138	üts õige õnnis mees om se 143
So päle irtind Jesus Kr. 131	üts om waja, seddä ütte 160
So pole, Jesu tännitap 152	üts rasse timwi litfup mo 53
So söime mar ma sassa 15	üts wonakenne kandma lät 43
So söinna hääl, o Jumal. 94	w.
So söinna hoija Jssand 95	Weel armo lätte keep 119
So troni ette astu ma 262	Wilmfelt nakkap neide 184
Sul Jummal olgo titrus 105	Wirgoze üles misto mele 273
Surm satsap sinno läwwe 221	Wollmes olle minna teñu 32
Süddä wirgu üles tööst, 41	Wotta niind Jssandat 207
T.	
Zaple häste, kui so armust 154	

Deutsches Register.

Über die in diesem Gesang-Buch befindliche
Ehstnische Lieder.

A.	B.
Ach alles, was Himmel u. 194	Befiehl du deine Wege 85
Ach bleib bey uns N. J. 94	C.
Ach Christe unsre Seeltzl. 21	Christ der du bist der helle 267
Ach Gott und Herr, wie gr. 128	Christe der du bist Tag u. 267
Ach Gott mich drücke 53	Christ fuhr gen Himmel 54
Ach Gott vom Himmel sieh 217	Christ ist erstanden, von des 50
Ach Gott wie manches N. 178	Christ ist erstanden von des 47
Ach Gott wie aecht es 214	Christ lag in Todes-Band. 47
Ach Herre du gerechter G. 281	Christum wir sollen loben 9
Ach lieben Christen seyd g. 237	Christ unser Herr zum J. 100
Ach mein Jesu sieh ich freyer 263	Christus der ist mein Lebē 229
Ach was hab ich ausger. 132	Christus der uns selig m. 30
Ach was sind wir ohne J. 118	Christe, mein Leben, mein 165
Ach wie elend ist unser Zeit 237	D.
Ach wir armen Sünder 36	Da Jesus an dem Creuze st. 31
Allein Gott in der Höh sey 66	Dancket dem Herrn, denn 275
Allein zu dir Herr Jesu Ch. 131	Das alte Jahr vergangen 20
Alle Menschen müssen st. 228	Das Jesulein soll doch in. 197
Als Christus geboren war 7	Daß du mich diese finstre 247
Amen Gott Vater und G. 283	Den Vater dort oben 275
An Wasserflüssen Babel. 217	Der du bist drey in Einigt. 69
Auf, auf mein Herr mit 50	Der Gnaden-Brunn fleußt 119
Auf, auf mein Herr zu G. 259	Der lieben Sonnen Licht 271
Auf, hinauf zu deiner Fr. 197	Der Tag der ist so freudent. 14
Auf Leyden folgt die Herrl. 219	Der Tag hat sich geneiget 270
Auf meinen lieben Gott 232	Der Tag ist hin, mein G. 269
Auf Seele Jesus Gottes 210	
Aus mein Herrkens Br. 252	
Aus steffer Noth schrey ich 127	

Der Tag ist hin, mein Jesu 268	S.	
Der Tag vertritt die fünf. 261	Fahre fort mit Liebes	177
Des Morgens wenn ich fr. 249	Fahre fort, Zion fahre	184
Die Engel die im Himmels 72	Freue dich du Christi Braut 2	
Die Nacht ist vor der Th. 268	Freu dich du werthe	28
Die Seele Christi heilige m. 40	Für deinen Thron tret ich 262	
Die Zeit ist nunmehr nah 244	G.	
Dir, dir Jehovah will ich 144	Gar lustig jubiliren	12
Dis sind die H. zehn Gebot 96	Gelobet seyst du Jesu Chr. 11	
Du bist ganz mein eigen 167	Geh aus mein Herz und	82
Du Friedens-Fürst Herr 280	Gott den ich als Liebe	224
Du hast mir das Herz gen. 212	Gott der Vater wohn	65
Du heilige Dreyfaltigkeit 249	Gott des Himmels und d. 248	
Du sagst, ich bin ein Christ 110	Gott gib einen milden	58
Durch Adams Fall ist g. 117	Gott hat das Evangelium 6	
E.	Gott Lob! ein Schritt	161
Ein feste Burg in unser G. 195	Gott sey gelobet	105
Ein Kindelein so lobelich 17	Gott wil's machen	175
Ein Kind gebohren zu Berhl. 17	Guter Hirte wiltu nicht	163
Ein Lämmlein geht u. trägt 43	H.	
Eins ist noch, ach Herr 160	Heiligster Jesu, Heiligung 173	
Entfernet euch ihr matten 158	Helfe mir Gottes-Güte pr. 18	
Erbarm dich mein o H. G. 129	Herr Christ der einge Gott. 82	
Erhalt uns Herr bey dein. 95	Herr du Himmels-König 72	
Erhebe dich o meine Seel 260	Herr Gott dich loben wir 205	
Erleucht mich Herz mein 106	Herr Gott dich loben alle 73	
Erstanden ist der heilige Chr. 51	Herr Gott nun sey gepreis. 277	
Es ist das Heyl uns koman 135	Herr ich habe mißgehand. 111	
Es ist gewißlich an der Zeit 5	Herr Jesu Chr. dich zu uns 60	
Es kostet viel ein Christ zu 150	Herr Jesu Chr. du höchst. 139	
Es spricht der unweis. M. 112	Herr Jesu Christ ich weiß 234	
Es woll uns Gott genäbig 93	Herr Jesu Christ wahr 236	
	Herr	

Deutsches Register.

Herr Jesu Chr. ich schrey 152	Jesu ruffe mich 27
Herr Jesu Chr. der du selbst 282	Jesus Christus unser Heyl. 44
Herr Jesu Gnaden-Sohne 141	Jes. Christ. unser Heyl. dar 101
Herr nun lässest du deinen 226	Jesus Christus wahr Gott. 53
Herr liebster Jesu was hast 33	Jesus meine Zuversicht 225
Herrlich lieb hab ich dich 167	Jetzt leuchtet schon, vons 254
Herrlich thut mich verl. 231	Ihr Kinder des Höchsten 170
Heut ist ein angenehmer 29	In allen meinen Thaten 88
Heut triumphiret Gottes 45	In dich hab ich gehoffet 151
Hilf Gott, daß mirs 34	In dulci júbilo 13
Hilf mir mein Gott, hilf 140	Ist Gott für mich so trets 192
Himunter ist der Sonnen 272	B.
Höchster Priester, der du 185	Kein grösser Trost kan 134
J.	Rom Gott Schöpfer H. G. 61
Jam mœsta quiesce qu. 241	Komm H. Geist, erfülle 65
Jch armer Mensch ich ar. 126	Komm H. Geist, Herre G. 62
Jch dancke dir Herr Gott 251	Komm, o komm du Geist 64
Jch danck dir lieber Herre 250	Rom sterblicher, betrachte 238
Jch danck dir schon, durch 252	Kom̄t her ihr Menschent. 246
Jch hab ihn dennoch lieb 168	Kom̄t her zu mir spricht 181
Jch hab mein Sach Gott 233	Kom̄t laßt euch den Herrn 113
Jch kom̄ jetzt als ein arm. 102	Kyrie eleison 283
Jch ruf zu dir Herr Jesu 152	Kyris ach Vater aller 66
Jch singe dir mit Herrh 201	L.
Jch steh an deiner Krippe 15	Lasset uns den Herrn preis. 198
Jch will dich lieben meine 166	Laßt uns doch nicht begeh. 157
Jehovah ist mein Hirt 90	Lebt Christus was bin ich 45
Jesu komm doch selbst zu 163	Liebe, die du mich zum Bilde 74
Jesu Krafft dar blöden. H. 116	Liebster Jesu wir sind hier 89
Jesu meine Freude 156	Lobe den Herrn o meine 200
Jesu meine liebe 202	Lobet den Herrn den mäch. 207
Jesu meiner Seelen Ruh 21	Lobt Gott ihr Christen allz. 11

M.

Mache dich mein Geist be. 147
 Meine Hofnung stehet feste 87
 Meinen Jes. laß ich nicht 183
 Meine Seel ermuntre dich 41
 Meine Seel will ihr Leben 71
 Meine Seel komm in die 190
 Meine Seele erhebet den H. 70
 Meines Lebens beste Freude 26
 Mein Gott das Herz ich 186
 Mein Heyland nim mich 263
 Mein Herzens Jesu meine 23
 Mein Herz sey zufrieden 180
 Mein Jesu schönstes Leben 48
 Mir nach spricht Christus 173
 Mit Fried und Freud ich 230
 Mitten wir im Leben sind 227

N.

Nimm von uns Herr du 279
 Nun bitten wir den H. Geist 60
 Nun dancket alle Gott 205
 Nun dancket all un bring. 104
 Nun freut euch Gottes R. 55
 Nun freut euch lieben Chr. 78
 Nun Gottlob! es ist vollbr. 90
 Nun kom̄t der Heyden Heyl. 3
 Nun laß uns den Leib beg. 240
 Nun laß uns gehn und tr. 19
 Nun laß uns Gott den H. 176
 Nun lobet, lobet Gott 205
 Nun lob' mein Seel den H. 203
 Nun ruhen alle Wälder 266

Nun sich der Tag geendet 273
 Nun treten wir ins neue 21

O.

O du aller süßte Freude 63
 O Durchbrecher aller B. 138
 O Gott, du frommer Gott 142
 O Gott wir dancken dein 278
 O Haupt voll Blut und W. 37
 O heilig, heilig, heilig Wes. 258
 O H. Geist kehre bey uns ein 61
 O Herre Gott dein göttlich 94
 O Jesu Christ mein schönst. 79
 O Jesu du mein Bräutig. 104
 O Jesu mein Bräutigam 189
 O Jesu süßes Licht 256
 O Lamm Gottes unschuldig 38
 O Mensch, wie ist dein Herz 92
 O Traurigkeit o Herzeleid 40
 O Ursprung des Lebens 174
 O was für ein herrlich 209
 O Welt sieh hier dein Leben 38
 O wie selig seyd ihr doch 240

R.

Ringe recht weñ Gott. G. 154

S.

Schmücke dich, o liebe S. 103
 Seelen Bräutigam 77
 Seyd zufrieden lieben Br. 13
 Sey Lob, Preis, Ehr 67
 Sey mir tausendmal geg. 42
 Sieh hie bin ich Ehren. R. 145
 Singen wir aus Herzen. 277

Solt ich meinem Gott nicht 75	Wenn mein Sünd mich fr. 32	
So wahr ich lebe spricht 127	Wenn mein Stündlein 229	
Straf mich nicht in dein. 120	Wenn wir im höchsten N. 278	
T.		
Tröstet, tröstet meine lieben 69	Werde nunter mein Gem. 273	
U.		
Valet will ich dir geben 230	Wer ist wohl wie du 22	
Vater unser im Himmelreich 99	Wer nur den lieben Gott 84	
Unser Herrscher unser K. 214	Wer sich düncken läst, er 146	
Vom Himmel hoch da kom 8	Wer überwindet 148	
Vom Himmel kam der Engel 10	Wer weiß wie nahe 226	
Von Gott wil ich nicht las. 191	Wie groß ist deine Herrl. 211	
Vor Gericht Herr Jesu 138	Wie ist die Welt so feinds. 172	
W.		
Wach auf mein Herr 253	Wie schön ist unsers Kön. 242	
Wacht auf ihr Christen 4	Wie schön leuchtet der M. 208	
Wär Gott nicht mit uns 213	Wie schön leuchtet der M. 255	
Walts Gott! mein Werk 264	Wie soll ich dich empfangen 1	
Wann endlich eh es Zion 220	Wie wird doch so gering 27	
Warum betrübst du dich 87	Wie wohl ist mir ô Freund 188	
Warum solt ich mich denn 195	Wir danken dir Herr J. C. 56	
Was giebst du denn ô m. 186	Wir glauben all an 97	
Was Gott thut, das ist w. 178	Wo Gott der Herr nicht 215	
Was kan uns kommen an 91	Wohl dem, der vest im Gl. 143	
Was Lobes sollen wir dir 137	Wohl dem, der in Gottesf. 143	
Was mein Got will 182	Wo ist mein Schäflein 125	
Was mich auf dieser Welt 157	Wo soll ich fliehen hin 123	
Wend ab deinen Zorn lieb. 279	Wunderbahrer König 198	
Wenn dein herzliefster 137	Z.	
Wenn einer alle Ding 169	Zeuch ein zu deinen Thor. 58	
	Zeuch uns nach dir 55	
	Zion klagt mit Angst 218	
	Zuletzt gehts wohl 184	

Urowalik Pattu ülestunnista-
minne, kumba Kerk-Essand enne Juttust
Koggodusselle ette loep.

Arma Kristi: Innimisse!

Gunna meije nüüd olleme kokko tulnu
Omna Jummalat Orjust pidäma,
Jummalat kige temmä Häteggemisse eest
temmäna, nink temmä Käest kii pallema,
mes meile Jhho nink Henge polest tarbis
om; ent se man meile Meelde peap tulle-
ma/ et meije kige pääl rasse Pattu Koorma
om, kummaast meije pütowäme wabbas
nink wallale sada: sis tahhame nüüd Pöl-
wille mahha sabbada, Jummalat omna
tawatse Jssä een hendä allandada, wai-
ses Pattates hendä tunnistaada, kumma
meije ka olleme, Armo, ja Andis andmist
temmäst pallelda, nink Suust, ja Süd-
dämeest kii üttelisse üttelelda: .

Minna waine pattane Inniminne, ka
minna Pattun sanu nink sindinu olle,
nink perrast ka kige omna Ello eäl ütte
pattast Ello olle ellänu, tunnista ülles ki-
gest

gest ommast Soamest sinno se kigewäg-
gewä, iggäwetse Jummal, minno arma
taiwatse Issä een, et minna ei olle sinno
mitte ülle kige Ussa armastanu, ei ka om-
ma Lähhämbät, kui henda essi, minna
olle, parrako Jummal! mitmal wisil
Mele nink Mötte, Sömma, nink Kön-
ne, To, nink Teggodega sinno, nink sin-
no pühhä Kässu wasta Pattutennu, nink
tia henda seperräst kül Pörgoharwa
nink iggäwetse Sundusse wäart ollewat,
kui sinna mulle nida tahhas tassoda, kui
sinno kange Kohhus om nink minno
Pattu kül omma ärräteennu. Ent sin-
na ollet, armas taiwane Issä, tootanu
Armo anda nink Hallestust näitä kigille
waisille Pattatsille, kumma ommast pat-
tatsest Ellust tahtwa umbrekäändä, nink
kindmä Ussuga omma Lotust sinno poh-
jatumma Armo, ja Hallestusse nink Je-
susse Kristusse Arräörjamisse päle panne-
wa, neile tahhat sinna seddä perrä anda,
mil Wisil nemmä eäle omma sinno wasta
essinu, nink ei tahha neile mitte neide
Pattu

(6)

Pattu arwada. Se päle loda minna
waine Pattane ka, nink palle sinno al-
landikkult, olle sinna omma Tootusse
perrä ka mulle armolinne, nink anna
mulle fik minno Pattu andis sinno püh-
hä Nimmelle Kittussus nink Uuwus.

Se figewäggetwänne, iggäwenne Zum-
mal andko meile, omma sure Armo nink
Kristusse Jesusse Urräorjamisse perräst,
fik meije Pattu andis, nink andko meile
Armo meije pattast Ello parrandada,
nink temmä man iggäwest Ello
sada. Amen.

Röid. 16. XI. 1928.

